

1
2014

11 €

Uusi **SAFIIRI**

Integraalihenkisyyden Aikakauskirja

- Nelson Mandela ja Afrikka
- Teosofia ja ihmiskunnan yleinen veljeys
- Korkeampi jooga tienä Itse-oivallukseen

*Soi rannan kaisloissa viulu
ja liplatus leikkien laulaa*

(Tuulikki Salonen)

Kaukalinnan X puutarha- konsertti

**Oopperalaulaja Juha Kotilainen taiteilijakollegoineen
konsertoi jälleen Kaukalinnan puutarhassa
sunnuntaina 3.8.2014 klo 14**

Juha Kotilainen, baritoni
Timo-Juhani Kyllönen, säveltäjä
Eva Comét, sopraano
Linda Hedlund, viulu
Seeli Toivio, sello
Pianokvartetti Belle Etage;
Vyacheslav Grikurov, viulu
Oleg Larionov, alttoviulu
Nikolai Matveev, sello
Maria Kamchilina-Larionova, piano
Trio Gambaamo;
Pia Rask, laulu, harmooni,
Olli Knuth, mandoliini,
Katri Susitaival, gamba
Ari Kaartinen ja
Linna La Swing -lauluyhtye

Tervetuloa kauempaakin!

VIA RY VIA-AKATEMIA

Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki.

Liput 25 euroa. Eläkeläiset, työttömät, opiskelijat ja lapset 20 euroa, perhelippu 50 euroa.

Sisältää kahvitarjoilun. Sateen sattuessa konsertti pidetään Kaukalinnan salissa.

www.via.fi, www.facebook.com/via.akademia

UUSI SAFIIRI 40. VSK

Kustantaja:

Via-Akatemian säätiö

Toimituksen osoite:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki

Päätoimittaja:

Terttu Seppänen

050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi

Toimittajat:

Sinikka Juntura ja Tuula Uusitalo

Taitto ja kannen kuva:

Tomi Leporinne, Avenidis

Tämän numeron avustajat:

Ancient, Marja Artamaa, Börje Fri, Elina Kakko, Miriam Kankare, Kaisa Pakkala, Sami Pajunen, Ritva Peltomäki, Tiina Polujanoff, Matti Rautaniemi, Marja-Leena Salojuuri, Jussi Sohlberg ja Heikki Vuorila.

Uudessa Safiirissa julkaistavat artikkelit ilmaisevat kirjoittajien omia mielipiteitä.

Toimitus ei vastaa pyytämättä lähetetyistä kirjoituksista tai kuvista. Toimitus pidättää itselleen oikeuden muokata tekstejä.

Tilaukset, osoitteenmuutokset, laskutus:

Uusi Safiiri, PL 4, 58201 Kerimäki.

Sinikka Juntura, 015 543 112, 040 8255165.

Tilaukset myös internetin kautta:

www.uusisafiiri.fi

Tilaus tehdään ilmoittamalla Uuden Safiirin

jakeluosoite toimitukseen ja maksamalla

tilaushinta 22.00 euroa (1 vuosi) tai 42.00

euroa (2 vuotta) Uuden Safiirin tilille:

Kerimäen Op 513 300 - 223577, viite 550.

IBAN FI19 5133 0020 0235 77,

BIC OKOYFIHH

Ilmoitukset:

015 543 112, 040 8255165/Sinikka Juntura

uusisafiiri@via.fi

Ilmoitushinnat sivulla 153

Painopaikka:

Kopio Niini Finland Oy.

Tampere 2014

Ilmestyminen

Uusi Safiiri ilmestyy 2 kertaa vuonna 2014

toukokuussa ja lokakuussa.

Uusi Safiiri tehdään pääosin talkootyönä. Pyrimme noudattamaan annettuja ilmestymis-aikatauluja.

Internet:

www.uusisafiiri.fi

ISSN-L 0781-7975

ISSN 0781-7975 (painettu)

ISSN 1799-0475 (verkkojulkaisu)

© Via-Akatemian säätiö

Uusi Safiiri on Kulttuuri-, mielipide- ja tiedelehtien liitto Kultti ry:n jäsen

Seuraava Uusi Safiiri ilmestyy

lokakuussa 2014.

Kirjoitukset ja materiaali 15.6.2014 mennessä.

Uusi SAFIIRI

Sisällys 1 2014

- 4 Pääkirjoitus**
TERTTU SEPPÄNEN
- 6 Afrikan henki**
6 Johdanto
7 Nelson Mandela ja anteeksiantamisen taito
21 Afrikan uskonnoista ja aatteista
34 "Jos on jotain, on siinä rinnalla jotain muutakin"
45 Afrikkalainen yhteisöllisyys aatteiden pohjana
49 Kenialainen rukous
TUULA UUSITALO
- 50 Teosofia elämäntyönä**
- Presidentti Mrs Radha Burnier 1923-2013
MARJA ARTAMAA
- 55 Syyn ja Seurauksen laki ja Jumalan armo**
RITVA PELTOMÄKI
- 68 Jeesus islamin näkökulmasta**
MIRIAM KANKARE
- 75 Jeesuksen "kadonneet vuodet" Aasiassa**
JUSSI SOHLBERG
- 78 Kolumni:Tärkeä altruismi**
BÖRJE FRI
- 82 Korkeampi jooga tienä itseoivallukseen**
ELINA KAKKO
- 96 Anteeksipyyttäminen Kirjeopisto Vian rajajoogan metodina - Seitsemäs opetuskirje**
TYYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN
TOIMITTANUT TERTTU SEPPÄNEN
- 112 Jeesuksen viisi käskyä ja Kirjeopisto Vian rajajoogan kolmas opetuskirje**
ANCIENT
- 122 Onnellisen miehen jalanjäljillä – aivot ja onnellisuus**
SAMI PAJUNEN
- 130 Mindfulness – avain hyväksyvään tietoiseen läsnäoloon**
KAISA PAKKALA
- 140 Karma**
TIINA POLUJANOFF
- 144 Kirjakatsaus**
- 150 Via-Akatemia tiedottaa**
- 153 Uuden Safiirin tilaustiedot**
- 155 Ilmoituksia**

Runot: TIINA POLUJANOFF

...niin että kansat rakastavat toisiaan

Ihmiskunnan suurimpia kehityshasteita on edelleen oppia elämään rauhanomaisesti toisten ihmisten ja kansojen kanssa. Tätä elämänkoulun läksyä opetellaan yhä ihmiskunnassa, toiset rauhantahtoisesti, toiset muilla keinoin.

Aika ajoin nousee joidenkin yksilöiden elämäntyö muita merkityksellisemmäksi pyrkimyksessä rauhan ja sopusoinnun saavuttamiseksi.

USA:n presidentti **Barak Obama** kuvasi **Nelson Mandelan** elämäntyötä hänen muistotilaisuudessaan sanoen: ”Etelä-Afrikassa on sana ’ubuntu’, joka kuvaa täysin Mandelan suurinta kykyä: hänen ymmärrystään siitä, että meidät kaikki on liitetty yhteen näkymättömillä siteillä, että on olemassa ihmisten välinen ykseys, ja että me löydämme itsemme jakamalla itsemme toisten kanssa ja huolehtimalla niistä, jotka ovat ympärillämme.”

Nelson Mandelan elämäntyö tapahtui yhteiskunnallisella tasolla valtiomiehenä ja rotusorron vastustajana. Hänen elämäntyöstään ja afrikkalaisuudestaan kirjoittaa **Tuula Uusitalo** laajassa artikkelisarjassaan *Afrikan henki*.

Viime vuoden loppupuolella nukkui pois myös toinen merkittävän elämäntyön tehnyt rauhanrakentaja, yli 30 vuotta Teosofisen Seuran kansainvälisenä presidenttinä toiminut **Radha Burnier**.

Teosofisen Seuran ohjelman ensimmäisen kohdan mukaisesti teosofian tehtävä on ”muodostaa ihmiskunnan yleisen veljeyden ydin huolimatta rodun, uskontunnustuksen, sukupuolen, yhteiskuntaluokan taikka ihonvärin eroavaisuudesta.” Tähän päämäärään pyrkii teosofinen työ yli 60 maassa.

Muistosanoissaan **Marja Artamaa** kiteyttää Radha Burnierin elämäntyön: ”Teosofiaa ei pidä ottaa pelkästään käsitteellisenä henkisenä filosofiana, vaan ennen kaikkea työkaluna ihmisen uudistumiseksi. Perusteellisena muutoksena, joka johtaa itsekyydestä ja itsekeskeisyydestä sympatian, harmonian ja ykseyden toteuttamiseen yksilöllisellä tasolla, mutta siten, että katse suuntautuu koko ihmiskuntaan.”

Idän filosofioista, joogasta, kristillisestä mystiikasta tai uudemmistakin näkemyksistä nousevat henkiset ja eettiset kehitysmetodit korostavat yksilöstä lähtevää muutosta, joka sitten heijastuu ajatussiltojen kautta ympärillä oleviin ihmisiin ja luontoon. Nykytiedekin on pääsemässä kaiken taustalla olevan Tietoisuuden jäljille. Sieltä löytyy perusteluja kaiken ykseydestä, Kosmoksen Luojan ja Hänen luomansa luomakunnan ykseydestä.

Suomalainen ajatusjooga opastaa ohjaamaan ajatuksia näin: ”Ajatustesi jalostumisen ja positiiviseksi muuntumisen kautta on korkeampi Minäsi tullut hallitsijaksesi ja ohjaa nyt tekojasi niin, että toimit oikealla ja epätsekkäällä tavalla... Sinä tahdot olla rauhallinen ja tasapainoinen. Se jumalallinen rauha, joka on täyttänyt sinun sydämesi, vuotaa siunauksena ihmisten sydämiin, niin että kansat rakastavat toisiaan.”

Rauha Kaikille Olennoille!

Terttu Seppänen

Afriikka, Mandela, Afriikka

Nämä Afriikka-artikkelit saivat alkunsa josain vuosituhannen vaihteessa kyllästyttyäni aikuisopiskeluun kuuluvien filosofian esseiden tavanomaisiin aiheisiin. Päätin vähän revitellä ja ottaa kirjoitettavakseni jotain sellaista, mistä en etukäteen tiennyt yhtään mitään. Niinpä tilasin postimyynnistä E. C. Ezen toimittaman kirjan *African Philosophy: An Anthology*, joka ilokseni koostui pelkästään syntyperäisten afrikkalaisten – mustien ja valkoisten – kirjoituksista.

Henry Oelan artikkeli muistutti, että Egyptissä oli suuria filosofisia koulukuntia, joiden viisaudesta mekin olemme saaneet osamme kreikkalaisten filosofien välittämänä. Itse asiassa koko länsimaisen tieteenkin perustana arvostamamme muinaiskreikkalainen filosofia on aikanaan käynyt hake-massa perusteensa Afrikan puolelta Egyptin suurista filosofisista koulukunnista.

Päätin kuitenkin keskittyä Afrikan mantereen mustien perinteiseen filosofiseen ajatteluun, etnofilosofiaan. Mitähän sieltä löytyisi? Antologiasta löytyikin luku sieltä toinen täältä eri heimojen ajattelutapoja. Niistä löytyi mm. paljon esoteerista filosofiaa, mikä oli minulle avartava kokemus.

Myöhemmin, jatkaessani opintojani – nyt uskontotieteessä – saatoin hyödyntää samaa materiaalia, mutta nyt täytyi etsiä täydennykseksi sellaista materiaalia, joka muutti näkökulmaa uskontojen suuntaan. Jossakin vaiheessa syntyi ajatus lehtiartikkelista. Mutta noina aikoina internetistä löytyi lähinnä painokelvottoman pieniä kuvia, joten artikkelisommitelma jäi jonnekin tietokoneiden uumeniin.

Internetistä oli kuitenkin tällä välin tullut entistä parempi tiedonlähde. Esimerkiksi hakusanalla "sunsum" (tietylainen sielu-olemus) saattoi löytää sen yleisen merkityksen lisäksi adinkra-kuvion, joka kuvasti tätä käsitettä. Adinkra-kuviot kertoivat, että näinkin vaativia käsitteitä on kuvattu symbolikielellä aikana, jolloin kirjain kirjaimelta kirjoitettua kieltä ei ollut käytössä.

Selvisi myös, että varsinkin länsiafrikkalaisia uskontoja on siirtynyt Atlantin toiselle puolelle, ja että ne elävät nyt siellä rituaaleineen.

Meillä on tapana ihannoida merkittäviä ihmisiä. Nelson Mandelasta oli tullut yksi oman aikakautensa ikoni. 1900-luvun jälkipuoliskolla uskottiin vapauteen ja maailmanrauhaan. Myös anteeksiantamisen tarpeellisuutta alettiin ymmärtää. Näitä kaikkia Mandela edusti suuremmassa määrin kuin kukaan muu tämän ajan henkilö, ja hänen aikaansaamansa ristiriitojen sovittelusysteemi, totuuskomissio, sai melkein päihmeen auran. Toimintamallina se teki suuren vaikutuksen ympäri maailmaa.

Kun totuuskomission suomalainen jäsen, ihmisoikeuslakimies Matti Wuori, piti siitä esitelmän Tampereen filosofiapäivillä, kaikki olivat haltioissaan, sillä anteeksiantaminen vetoaa henkisesti kehittyneisiin ihmisiin, se kuuluu nykyajan kantaviin henkeihin virikkeisiin. Tästä johtuu, että myös Mandela on saanut jonkinlaisen pyhimyksen tai supersankarin aseman mielikuvituksessamme. – Ainakin olemme saaneet hänestä esikuvan hyvyyden voimien laajamittaisessa käyttämisessä.

Nelson Mandelan kuolema aiheutti Afriikka-tiedon huikean lisääntymisen laidasta laitaan: Eteläisen Afrikan eettis-filosofisesta ideologiasta, ubuntusta, Thembuheimon hautajaismeno hin. Mandela on henkilönä mielenkiintoinen ja hänen elämäntarinansa on vertaansa vailla dramaattisissa käänteissään. Tämä mies ansaitsi enemmänkin kuin pienen muistelun. Aiempi Afriikka-artikkelin luonnos sai nyt täydennystä ja Mandelan toiminta taustaa afrikkalaisesta ajatusmaailmasta.

– Näiden artikkelien esseemenneisyys näkyy lähdeviitteiden runsaudesta, ja nykyajan tietotulva niiden puutteesta: sama asiaa on voinut lukea niin monelta eri taholta, että sen lähtökohtaa ei olisi pystynyt mitenkään täsmentämään.

Nelson Mandela

ja anteeksiantamisen taito

Nelson Mandela käytti yhteiskunnan vertauskuvana pianoa, jossa on mustia ja valkeita koskettimia: Harmonia syntyy vasta, kun molempia soitetaan. Hän pyrki edistämään anteeksiantamisen taitoa kansakunnan mitassa ja onnistui antamaan itsenäistyvälle kansalleen sen tarvitseman vakaan rauhantilan.

Nelson Mandela, arvostettu valtiomies

Voimme pyrkiä
ymmärtämään
Mandelaa myös
afrikkalaisen
kulttuurin
edustajana.

Nelson Mandela nuorena lakimiehenä
Wikipedia

Mandela eli lävitse ajan, jolloin useissa Afrikan maissa mustat kävivät vapaus-taistelua ja imperialismi oli murtumas-sa. Hän oli tämän vapaustaistelun eettinen kär-kihahmo. Myös eurooppalainen maailma alkoi tuolloin – 1900-luvun jälkimmäisellä puoliskol-la – soveltaa tasa-arvon aatteitaan käytäntöön.

Oikea mies oikeassa paikassa

Mandela oli oikea mies oikeassa paikassa oike-aan aikaan ja hän tiedosti aikakauden merki-tyksen: ”Joskus lankeaa sukupolven tehtäväk-si olla suuri, juuri te voitte olla se sukupolvi.” ”Suuri” ei tarkoita hänellä mitään pöyhistelyä vaan oikeintekemistä: ”Meidän on käytettävä aikamme viisaasti ja ikuisesti ymmärrettävä, että aika on aina kypsä oikeintekemiselle.”

Täältä länsimaista katsoen Nelson Mandela oli ensin vihattu ja vieroksuttu. Eikä Mandela mikään pyhimys ollutkaan, aivan päinvastoin! Vankila-ajan lopulla hänen kohtaloaan alettiin seurata ja mielenosoitukset hänen vapauttami-sekseen saivat suurta huomiota ympäri maail-maa. Hänestä tuli kaikkien rakastama rauhan-rakentaja. Miten se on mahdollista?

Mandela tuntuu löytäneen oman henkisen tiensä, puhdistuneen henkisesti ja sisäistäneen anteeksiantamisen. Hän vietti 27 vuotta vanki-lassa hyvin vakavista rikoksista tuomittuna, suu-rimman osan siitä Robben Islandin vankilasaarel-la eristyksissä. Silti vapaaksi päästyään hän pyrki edistämään anteeksiantamisen taitoa kansakun-nan mitassa ja onnistui antamaan itsenäistyvälle kansalleen sen tarvitseman vakaan rauhantilan – minkä vuoksi häntä ovat arvostaneet nekin, jotka eivät ehkä muuten olekaan hänen poli-tiikkaansa ymmärtäneet tai hyväksyneet. Hän sanoi muun muassa: ”Jos haluat tehdä rauhan vihollisen kanssa, sinun täytyy työskennellä hä-nen kanssaan. Siten hänestä tulee kumppani.”

Afrikkalaisuus, elävä kulttuuri

Mutta minkä perinnön Mandela itse oli saa-nut? Onko itse afrikkalaisuudessa jotain, mikä

auttoi häntä tulemaan suureksi rauhantekijäksi.

Jos haluamme kunnioittaa hänen elämäntyötään, voimme siis pyrkiä ymmärtämään häntä myös afrikkalaisen kulttuurin edustajana. – Afrikkalaisuus ei ole ihmisessä pelkkä ihonväri tai rotu, vaan myös joukko henkisiä traditioita ja runsain määrin erilaisia heimokulttuureja. Afrikkalaisen kulttuurin piirteitä ovat: nimet, esi-isät, suulliset kertomukset, hallitsemistapa, omanlaisensa sukulaisuussuhteet, heimojen siirtymäriitit ja yleensä heimokulttuurit; kristinuskon tai islamin omaksuminen mutta usein myös samaan aikaan tapahtuva afrikkalaisen uskonnon harjoittaminen ja sen perinteiden kunnioittaminen, jonkinlainen synkretismi. – Kahden uskon yhtäikainen harjoittaminen ei ole vierasta muuallakaan, jos perehtyy hiukan vaikkapa Suomen uskonnonhistoriaan.

Afrikkalainen perusfilosofia tai ”*African Traditional Religion*” (ATR) -nimellä tunnettu väljä afrikkalainen uskonnollisuus, on taustalla vaikuttava tekijä. (Tästä on enemmän artikkelissani siv. 21 *Afrikan uskonnoista ja aatteista*.) Perinteisissä afrikkalaisissa yhteisöissä rauha on maanläheinen ja käytännöllinen käsite. Afrikassa rauha ei liity niinkään sotaan tai konfliktiin, paremminkin se on suhteessa harmoniaan ja tasapainoon.

Rauha on uskonnollinen arvo siinä mielessä, että maailmankaikkeuden samoin kuin yhteisön järjestyksen, harmonian ja tasapainon uskotaan lähtevän jumalalliselta perustalta. Ja uskonnon vaatimuksiin kuuluu niiden ylläpito ennen kaikkea oman heimon sisällä – Mandela on tosin onnistunut laajentamaan sen lähes koko ihmiskuntaan.

Mandelan omaksuma yhteisöllinen ajattelu, *ubuntu*, sisältää piirteitä Afrikan traditionaalisesta uskonnosta. (*Lisää aiheesta artikkelissani Afrikkalainen yhteisöllisyys aatteiden pohjana.*) Mandela piti itseään paitsi vapaustaistelijana myös alkuperäisen afrikkalaisen perinteen vaalijana. Afrikkalaisuuteen kuuluu erilaisen uskontojen yhteiselo, ja afrikkalaisuus on käytännössä toiminut joustavasti – siihen on voinut yhdistellä erilaisia katsomuksia, kristinuskoa, islamia jne.

Vaikka kristinuskokin onkin tullut Afrikkaan kolonialismin mukana, Mandela on kiittänyt kristittyjä kirkkoja: ”Teiltä olemme saaneet kaiken, ilman teitä meillä ei olisi mitään.” Tällä hän tarkoitti ennen muuta koulutusta sekä luku- ja kirjoitustaitoa. Mandela itsekin oli aloittanut koulunkäynnin metodistikirkon lähetyksasemalla. ”Koulutus on suuri henkilökohtaisen kehityksen moottori. Koulutus an-

Qunu, Nelson Mandelan synnyinseutu, jonne hänet myös haudattiin.

Sukulaisuusmääritteet ovat Afrikassa omanlaisiaan. "Afrikan kulttuureissa setien ja tätien poikia ja tyttäriä pidetään veljinä ja sisarina. – – Meillä ei ole velipuolia tai -siskoja. Äitini sisar on myös minun äitini; setäni poika on veljeni; veljeni lapset ovat poikiani ja tyttäriäni", sanoo Nelson Mandela omaelämäkertateoksessaan *Pitkä tie vapauteen*.

"Koulutus on suuri
henkilökohtaisen
kehityksen moottori."

Nelson Mandela

Kuvan maasai-lapset pitävät koulun-
käynnistä

Wikimedia Commons
Creative Commons Attribution 2.0 Generic

Mandela on ansainnut hyvin paljon kunnioitusta eheydensä ja rehellisen mielenlaatunsa vuoksi.

taa mahdollisuuden talonpojan tyttärelle tulla vaikka lääkäriksi, kaivostyöläisen pojalle tulla johtajaksi. Maatilan työntekijöiden lapsesta voi tulla suuren kansan presidentti. Se mitä teemme siitä mitä meillä on, ei se mitä meille annetaan, erottaa ihmisen toisesta.”

Mandelan nimet ja niiden merkitykset

Afrikkalaisessa kulttuurissa nimistä välittyvä filosofisia, uskonnollisia, yhteiskunnallisia ja maailmankuvallisia periaatteita sekä klaanien historiaa. Nimiä on käytetty mm. afrikkalaisen filosofian tutkimiseen, sillä maanosassa, jossa kirjoitukset eivät ole olleet säilyttämässä perinteellistä ajattelua, nimet toimivat eräänlaisina ”muistiinpanoina”. Jos haluamme ymmärtää afrikkalaista ajattelua ilman välikäsiä, on tutustuttava erilaisiin nimiin. Tästä aiheesta on lisää artikkelissani *Afrikan uskonnoista ja aatteista*.

Mandelan afrikkalaisia nimiä ovat **Rolihlahla**, **Madiba**, **Dhalibunga**, **Tata** ja **Khulu**, niillä kaikilla on oma merkityksensä. Nimen Nelson hän sai ensimmäisenä koulupäivänään (kuten oli tapana) opettajaltaan neiti **Mdinganelta**. Ei ole tietoa siitä, miksi neiti Mdingane valitsi Mandelalle juuri tämän kuuluisan amiraalin nimen.

Rolihlahla on Mandelan syntymänimi. Hänen isänsä antoi hänelle tämän nimen. Se on

isiXhosan eli xhosa-kielen nimi, joka tarkoittaa ”vetää oksan puusta”, vaikkakin katukielessä Rolihlahla tarkoittaa häirikköä.

Madiba on Mandelan *klaaninimi*. Klaaninimi on paljon tärkeämpi kuin sukunimi, sillä siinä viitataan suvun kantaisään. Madiba nimittäin on Transkein alueella 1800-luvulla hallinneen thembukuninkaan nimi.

Afrikassa on erittäin kohteliasta käyttää klaaninimeä ja Mandelan televisioidun muistotilaisuuden puhujat käyttivät hänestä nimeä Madiba.

Mandela oli Thembu-kansan ja sen vanhan kuningassuvun jäsen. Samalla hän oli kasvanut xhosa-kieleen ja -kulttuuriin, ja hän itse puhui itsestään xhosana – mutta silti hän ja hänen sukunsa kuuluvat Thembu-kansaan.

Tata – tämä xhosakielen sana tarkoittaa isää, ja se on hellittelynimi jota monet eteläafrikkalaiset käyttävät Mandelasta. Koska Mandela oli isähahmo, häntä voi kutsua Tataksi riippumatta puhujan iästä.

Ylistysnimi Dalibhunga annettiin Mandelalle 16-vuotiaana, kun hän oli läpikäynyt perinteisen xhosa-miehuusriitin ja saanut siihen kuuluvan ympärileikkauksen. Dalibhunga tarkoittaa ”neuvoston perustajaa” tai ”kokoonkutsujaa”. Puhuteltaessa ylistysnimeen liittyy huudahdus Aah! – siis Aah! Dalibhunga! Jokaiselle heimon päällikölle tai prinssille annetaan ympärileikkauksen jälkeen ylistysnimi, eikä hänen alkuperäistä nimeään enää sen jälkeen käytetä.

Mandelasta käytetään usein nimitystä **Khulu**, mikä tarkoittaa ”ylivoimaisesti suurinta” tai ”yhteisön korkeinta”. Nimittäessään Mandelaa tällä tavalla, puhuja viittaa hänen suureen merkitykseensä ja vaikutusvaltaansa. Se on myös lyhennetty muoto isiXhosan isoisää tarkoittavasta sanasta uBawomkhulu.

Kuningassuvun jäsen pääsi kouluun

Etelä-Afrikassa on edelleen niin heimokuninkaita kuin moniavioisuuttakin. Heimokuninkaiden asemaa kuvaa englanninkielen sana *regent*, mikä tarkoittaa sijaishallitsijaa. (Tässä

tekstissäni käytän sanoja heimokuningas, heimopäällikkö tai pelkkä päällikkö tai kuningas.)

Mandelan isä **Gadla Henry Mphakanyiswa** kuului heimonsa kuningassuvun kolmanteen haaraan, ”hallitsijan neuvonantajin”. Mphakanyiswalla oli neljä vaimoa, jotka asuivat lapsineen kukin omassa kraalissaan – ”kraal” tarkoittaa aidattua kylää. **Rolihlahlan** isällä oli yhteensä 13 lasta, ja Rolihlahla oli nuorin pojista. Kolmas vaimoista oli Mandelan äiti **Nosekeni Fanny**, joka kuului xhosien Amampemvu-klaaniin.

Mandelan isänpuoleinen isoisosä, **Ngubengcuka**, oli thembu-heimon kuningas. Hänen poikansa – myös nimeltään **Mandela**, oli Nelsonin isoisä. Isoisän äiti, vaikkakin kuninkaan vaimo, oli ollut perimysjärjestyksessä alempiarvoisesta heimosta, joten isoisä Mandela ei kuulunut suvultaan kruunun ensisijaiseen perimysjärjestykseen. Nelsonilla oli myös kolme vanhempaa veljeä, jotka kaikki olivat arvojärjestyksessä korkeammalla kuin hän.

Nelson Mandelan perhe muutti Transkein pääkaupungin Umtatan lähellä sijaitsevaan Qunun kylään hänen ollessaan vielä lapsi, sillä perheen isä oli jonkin riidan ansioista menettänyt koko omaisuutensa ja asemansa. Qunussa ihmiset asuivat ympyrän muotoisissa majoissa. Mandelan perheellä oli kolme majaa, yksi nukkumista, yksi ruoanlaittoa varten, ja yhtä pidettiin vajana. Rolihlahla kävi muiden poikien kanssa paimenessa.

Koska Mandela oli kuitenkin kuninkaallisen perheen jäsen hän syntyi päälliköksi – millä on ollut suuri merkitys hänen myöhempiin hallitsijantaitoihinsa. Thembukulttuurissa hänen ja hänen jälkeläistensä perintöosaksi tuli virka kuninkaan neuvonantajana. Asema kuningassuvussa ei välttämättä merkinnyt edes luku- ja kirjoitustaitoa.

Mandelan äiti oli kääntynyt lapsineen kristinuskoon, metodistiksi ja sen vuoksi Mandela pantiin seitsenvuotiaana lähetykskouluun ja sai opettajaltaan englanninkielisen ”kristityn” etunimen, Nelson. Mandelan isän ystävät George ja Ben Mbekela vaikuttivat siihen, että nuori

Rolihlahla pääsi opiskelemaan. Clarkeburyn sisäoppilaitoksessa Mandela suoritti kolmivuotisen alemman tutkinnon kahdessa vuodessa ja vuonna 1937 hän meni metodistipistoon Healdtowniin Fort Beaufortiin.

21-vuotiaana Mandela pääsi Fort Haren yliopistoon opiskelemaan lakitiedettä. Opiskeluaikana hän liittyi opiskelijoiden kristilliseen yhdistykseen ja piti raamattutunteja lähikylissä. Opiskelijoiden edustajistoon liittyneiden erimielisyyksien vuoksi hänet kuitenkin erotettiin koulusta, ja hänen opintonsa jäivät sillä erää kesken. Vuonna 1941 hän palasi Mqhekezweniin.

Isänsä Mphakanyiswan kuoltua Nelson Mandela muutti yksin Qunusta Mqhekezweniin, sillä Thembujen sijaishallitsija, päällikkö **Jongintaba Dalindyebo**sta tuli nyt Nelsonin holhooja. Mandela kävi lähellä olevaa koulua ja menestyi hyvin. Dalindyebon muutamaa vuotta vanhemmasta pojasta **Justice Mtirarasta** tuli Mandelan paras ystävä ja veli, jolta hän oppi itsevarmuutta ja tyyliä.

Johtajuus thembuyhteisössä

”Juuri Mandelalla oli edellytykset sovittaa yhteen mustat ja valkoiset ihmiset erilaisine intresseineen”, sanovat Frontline-internetsivustolla Madiba-klaanin päälliköt, **Ndaba Mtirara**, **Anderson Joyi** ja **Jonginyaniso Mtirara**, jotka kaikki ovat tunteneet Mandelan. ”Mandelalla oli karismaa ja puhujantaitoja, joiden vuoksi häntä kunnioitettiin jo nuorena.” Mandelalla oli kyky yhdistellä asioita kaikkien osapuolten eduksi, ja hän vältti paljastamasta tunteitaan tai mielipiteitään – toisin sanoen hän pyrki siten puolueettomuuteen eikä siihen kuulunut asettuminen jonkin tietyn osapuolen kannalle.

Mandelan kasvatusisän Dalindyebon kotipiirissä sijaitsevassa heimon Keskuspaikassa (Great Place, ”Suuri Paikka”) pidettiin thembujen tärkeimmät kokoontumiset. Se oli melko vaatimattoman näköinen pyöreä maja, mutta sen merkitys ei ollutkaan ulkoisessa komeudessa. – Thembujen kuninkaallisuudessa yhdistyivät muutenkin vaatimattomuus ja voima.

Mandela on sanonut:

- » Kukaan ei syntynyt vihaamaan toista ihmistä tämän ihonvärin, taustan tai uskonnon vuoksi. Vihaaminen tulee oppimalla, ja jos ihmiset voivat oppia vihaamaan, heitä voidaan opettaa myös rakastamaan, sillä ihmisen sydämeen rakkaus asettuu luonnollisemmin kuin sen vastakohta.
- » Todelliseen sovinnontekoon ei riitä pelkkä menneiden unohtaminen.
- » Kasvatus on maailman muuttamisen voimakkain ase.
- » Vapaana olemiseen ei riitä pelkkä kahleiden irrottaminen, vaan eläminen niin että kunnioittaa ja korostaa toisten vapautta.
- » Kun annamme oman valomme loistaa, tiedostamattamme annamme toisille luvan samaan.
- » Inhoan rasismia, koska pidän sitä barbaarisena, tuli se sitten mustan tai valkoisen taholta.
- » Olemme järkyttyneitä minkä tahansa maan, niin supervallan kuin pienenkin maan väkivaltaisesta toiminnasta YK:n ulkopuolella ja hyökkäyksistä itsenäisiin maihin. Minkään maan ei tulisi ottaa lakia omiin käsiinsä.
- » Olen oppinut, että rohkeus ei ole pelon poissaoloa vaan riemuvoitto siitä. Rohkea ei ole se, joka ei pelkää vaan se, joka voittaa pelon.
- » En ole välittänyt suuriakaan henkilökohtaisista palkinnoista. Miehestä ei tule vapaustaistelijaa siinä toivossa, että voittaa palkintoja. Mutta kun ilmoitettiin, että olin voittanut 1993 Nobelin rauhanpalkinnon yhdessä herra de Klerkin kanssa, olin syvästi liikuttunut. Nobelin rauhanpalkinnolla oli erityinen merkitys minulle, koska sain sen osallistumisesta Etelä-Afrikan historiaan... Palkinto oli kunnianosoitus kaikille eteläafrikkalaisille.
- » Meidän on käytettävä aikamme viisaasti ja ikuisesti ymmärrettävä, että aika on aina kypsä oikeintekemiselle.
- » Koulutus on suuri henkilökohtaisen kehityksen moottori. Koulutus antaa mahdollisuuden talonpojan tyttarelle tulla vaikka lääkäriksi, kaivostyöläisen pojalle tulla johtajaksi, maatilán työntekijöiden lapsesta voi tulla suuren kansan presidentti. Se mitä teemme siitä mitä meillä on, ei se, mitä meille annetaan, erottaa ihmisen toisesta.
- » Olen kulkenut pitkän tien vapauteen. Olen yrittänyt olla horjumatta, olen tehnyt erehdyksiä matkan varrella. Mutta olen paljastanut salaisuuden, että noustuaan vuorelle, voi vain todeta, että jäljellä on lisää mäkiä kiipeämättä. Olen ottanut aikaa lepohteen, miettiäkseni sitä kunnioitusta, jolla minut on ympäröity ja muistellakseni matkaa, jonka olen kulkenut. Mutta voin vain levätä hetken, sillä vapauden tulee kantaa vastuuta, enkä uskalla viipyä, sillä pitkä matkani ei ole päättynyt.
- » Vapaus olisi merkityksetön ilman turvallisuutta kotona ja kaduilla.
- » Demokratia perustuu enemmistöperiaatteelle. Tämä pätee erityisesti sellaisessa maassa jossa valtaosa hyödyntää systemaattisesti oikeuksiaan. Samaan aikaan, demokratia edellyttää myös, että poliittisten ja muiden vähemmistöjen oikeudet on turvattava.
- » Ensimmäinen asia on olla rehellinen itselleen. Et voi vaikuttaa yhteiskuntaan, ellet ole muuttanut itseäsi. Suurille rauhantekijöille on aina ollut tunnusomaista rehellisyys ja johdonmukaisuus mutta myös nöyryys.
- » Jos puhut ihmiselle siten että hän ymmärtää sen, se vaikuttaa hänen päähänsä. Jos puhut hänelle hänen omalla kielellään, se menee suoraan hänen sydämeensä.
- » Johtajan on hyvä olla taustalla ja antaa toisten tulla eteen silloin, kun juhlietaan voittoa, kun tapahtuu mukavia asioita. Mutta kun vaaran tullen asetut etulinjaan, silloin ihmiset arvostavat johtajuuttasi.
- » Jos haluat tehdä rauhan vihollisen kanssa, sinun täytyy työskennellä hänen kanssaan. Siten hänestä tulee kumppani.

- » Se aina tuntuu mahdottomalta, kunnes se on valmis.
- » Hyvä pää ja hyvä sydän on aina mahtava yhdistelmä. Mutta kun lisäät siihen puhekykyä ja kirjallisen taitosi, niin käytössäsi on jotain hyvin erityistä.
- » Älä arvioi minua onnistumiseni pohjalta, arvioi siitä, kuinka monta kertaa kaaduinkin ja nousin takaisin ylös.
- » Pienyyden teeskenteleminen ei palvele maailmaa. Kuka sinä olet hylätäksesi suuruutesi
- » Yksi niistä asioista, jotka olen oppinut käymässäni neuvotteluissa oli, että ennen kuin olen muuttanut itseni, en ole voinut muuttaa muita.
- » Kun kävelin ulos ovesta kohti porttia, joka johtaisi minut vapauteen, tiesin, että ellen ole jättänyt katkeruutta ja vihaa taakseni, olisin silti vankina.
- » Noustuani vuorelle, voin vain todeta, että vielä riittää mäkiä kiivettäväksi.
- » Pohdimme sellaista kuin, että kuka minä olisin olemaan loistava, upea, komea, lahjakas ja upea? Oikeastaan, kuka olet, ettet olisi?
- » Joskus lankeaa sukupolven tehtäväksi olla suuri, juuri te voitte olla se sukupolvi.

Rivonian oikeudenkäynnissä 1962 Mandela tuli kuuluisaksi puolustuspuheenvuorostaan 20.4.1964: "Koko elämäni ajan olen omistautunut Afrikan vapaustaistelulle. Olen taistellut valkoista ylivaltaa vastaan ja olen taistellut mustaa ylivaltaa vastaan. Olen vaalinut ideaalia demokratiasta ja vapaasta yhteiskunnasta, jossa ihmisten yhteiselämä on harmonista ja kaikilla yhtäläiset mahdollisuudet. Se on ideaali, jonka eteen pyrin elämään nähdäkseni sen toteutuvan. Mutta jos tarvitsee, olen myös valmistunut kuolemaan sen vuoksi."

Heimon jäsenet saattoivat tulla sinne pitkienkin matkojen takaa ongelmiaan ratkomaan. Ongelmana saattoi olla kysymys, jossa on monta osapuolta – esimerkiksi riita maantai vedenkäytöstä – ja sitä ratkottiin kokouksessa, jossa kaikki osapuolet, myös kuningas, olivat läsnä. Kuningas ei aluksi sano mitään, vain kuuntelee. Riitapuolet puhuvat ensin neuvonantajien kanssa. Jokainen osapuoli saa puhua, niin että asia tulee varmasti selväksi. Jossakin vaiheessa he päättävät, että nyt asiasta on puhuttu kaikilta kulmilta. Vasta sitten, kuultuaan kaikkien näkemykset, kuningas tekee ratkaisunsa. Osapuolien oli silloin helppo hyväksyä kuninkaan päätös. – Kaikkien kuulemista pidetään afrikkalaisen demokratian, *ubuntu*n kulmakivenä.

Kotiseudulla käydessään Mandelan velvollisuuksiin *kuninkaan neuvonantajana* kuului myös osallistua heimon kokouksiin. Mandela oppi siellä kaikkien mielipiteet huomioon ottavan hallitsemistaidon. Se juurrutettiin hänen mieleensä ja siitä on ollut suurta hyötyä hänen tulevassa rauhanrakentajan työssään.

Mandela tiedosti johtajuuden vaatimukset: "Johtajan on hyvä olla taustalla ja antaa toisten tulla eteen, silloin kun juhlitaan voittoa, kun tapahtuu hyviä asioita. Mutta kun vaaran tullen asetut etulinjaan, silloin ihmiset arvostavat johtajuuttasi."

Thembut uskovat vahvasti, että päälliköt eivät ole tehtävissään kansan tahdosta, vaan Jumalan tahdosta. Joten se, mitä he tekevät, useimmissa tapauksissa, ellei aivan kaikissa, on Jumalan tahto.

Thembut ovat olleet myös erittäin vapaamielisiä mitä tulee rodullisiin tms. kysymyksiin, kukaan ei sano muualta tulleelle, ettei hän kuulu tähän paikkaan. Mandela kasvoi tällaiseen ajatustapaan. Thembuten keskuudessa ei ole rasismia eikä pelottelua.

"En ole välittänyt suuriakaan henkilökohdaisista palkinnoista. Miehestä ei tule vapauttaistelijaa siinä toivossa, että voittaa palkintoja. Mutta kun ilmoitettiin, että olin voittanut 1993 Nobelin rauhanpalkinnon *yhdessä* herra

de Klerkin kanssa, olin syvästi liikuttunut.” Nelson Mandela piti Etelä-Afrikkaa kokonaisuutena, jonka historian tasavertaisia osia olivat niin mustat kuin valkoisetkin.

Tästä on olemassa havaintoesimerkki: Aikana, jolloin rugby oli Etelä-Afrikassa vielä jonkinlainen apartheid-urheilumuoto, Mandela ilmestyi kerran rugby-ottelun katsomoon Springbokin paidassa, ja hän myös meni teelle **Betsy Verwoerdin** luo, vaikka Verwoerdit olivat olleet rotuerottelun laillistamisen takana. Ihmiset reagoivat siihen jyrkästi: ”Miten Mandela sellaista tekee? Ei ole järkeä veljeillä vihollisen kanssa.” – Tapahtuma uutisoitiin tuolloin myös Suomessa jonkinlaisena skandaalina.

Päällikkö N. Mtirara selittää tämän thembu-ajattelun kannalta: ”Me thembut emme tunne kaunaa väärintekijöitä kohtaan. Jos törmäämme toisiimme tänään, huomenna se on kauka-

na takanapäin ja unohdettu. Me emme siis näe mitään väärää siinä että päällikkö Mandela ja rouva Verwoerd ovat juoneet teetä yhdessä ja olivat Springbok-ottelussa. Se on hyvän johtajuuden pätevä merkki. Sillä jos olet Päällikkö, kaikki ihmiset ovat alamaisiasi, olivat he varkaita, murhaajia tai mitä lienevätkään. Heitä täytyy kuunnella. Heitä pitää kunnioittaa silloin kun siihen on mahdollisuus.”

Päällikkö Joyi: Ihmiset puhuivat Mandelan toimintatavasta, siitä hän pyrki luomaan ja edistämään monirotuista järjestelmää Etelä-Afrikan hallintoon, joka antaisi täydet kansalaisoikeudet kaikille rodulle. Mandela käytti esimerkkinä pianoa – pianossa on sekä valkoisia että mustia koskettimia. ”Jonkin sävelmän voi soittaa mustilla koskettimilla, jonkin valkoisilla koskettimilla, mutta todellinen harmonia syntyy molemmista. Tästä syystä me saamme nyt nauttia kansallisesti yhtenäisestä hallinnosta. Ja ihmiset ovat hyvin ylpeitä siitä.”, hän sanoi.

Nelson Mandela -päivä

Antaakseen tunnustusta Etelä-Afrikan entiselle presidentille ja hänen työnsä rauhan, kulttuurin ja vapauden hyväksi vuonna 2009 YK:n yleiskokous julisti päivän 18.7. Kansainväliseksi Nelson Mandela -päiväksi.

YK pyytääkin ihmisiltä ympäri maailman, että he käyttäisivät aina Kansainvälisenä Nelson Mandela -päivänä symboliset 67 minuuttia aikaansa toisten auttamiseen ja yleensä Mandelan edustamien arvojen, ihmisoikeuksien, rauhan ja vapauden edistämiseen. Miksi 67 minuuttia? Nelson Mandela vietti 67 vuotta elämästään palvelen yhteisönsä, maataan ja koko maailmaa.

Pääsihteeri Ban Ki-moon sanoi viime vuoden muistojuhlan avajaisissa: ”Nelson Mandelan saavutuksilla oli suuri hinta hänen henkilökohtaisessa ja perheensä elämässä. Hänen uhrauksensa eivät vain palvelleet hänen oman maansa, Etelä-Afrikan, kansaa, ne palvelivat koko maailmaa, tekemällä maailmasta paremman paikan kaikille ihmisille. Hän näytti tien. Hän muutti maailmaa.”

Mandelan perintö säilyy ihmiskunnan muistissa ja käsissä ja sitä on syytä juhlistaa 18. heinäkuuta toimimalla niin kuin Mandela itse toimi.

Nelson Mandela Foundation vetoaa laajemmin: ”Make every day a Mandela Day”.

Vapaustaistelija

”Kiinnostukseni poliittiseen toimintaan syntyi, kertoo Mandela, kun heimon vanhimmat kertoivat, kuinka esi-isämme taistelivat puolustaakseen maatamme, kenraalien ja sotilaiden sankariteoista noina kunniakkaina aikoina. Toivoin ja halusin silloin, että elämän tarjoamaan mielihyvään kuuluisi mahdollisuus palvella kansaani ja antaa oma vaatimaton osuuteni sen vapaustaisteluun.”

”Ennen valkoisten tuloa kansani eli rauhallisesti ja heidän kuninkaansa hallitsivat demokraattisesti samalla kun heidän neuvonantajansa liikkui kaikkialla maassa. Silloin maa oli meidän. Hallitsimme maata metsiä ja jokia. Meillä oli oma toimiva hallinto, omat armeijat sekä omat kauppa- ja kuljetusorganisaatiot.”

Muutettuaan Johannesburgiin Mandela saatoi osallistua politiikkaan ja hänestä tuli ANC:n (Afrikan kansalliskongressi) aktiivijäsen. Nelson Mandela, **Oliver Tambo** ja **Walter Sisulu** perustivat muiden nuorien kanssa ANC:lle

Frederik de Klerk ja Nelson Mandela tekivät yhteistyötä apartheidin loputtua.

nuorisojärjestön tarkoituksenaan aktivoida ja radikalisoida järjestöä. 1940-luvun lopulla he ehdottivat järjestön toimintamuodoiksi – osittain **Mahatma Gandhin** johtaman Intian itsenäisyystaistelun innoittamana – lakkoja, boikotteja ja kansalaistottelemattomuutta. Tätä ei silloinen Etelä-Afrikan hallitus hyväksynyt, vaan ANC julistettiin laittomaksi, minkä jälkeen sille perustettiin maanalainen organisaatio vastarinnan jatkamiseksi.

Mandelan näkemyksen mukaan aseellisen kamppailun aloittaminen oli välttämätöntä, koska hallitus oli estänyt kaikki lailliset vastarinnan muodot. Nelson Mandela oli vuonna 1961 perustamassa ANC:n aseellista siipeä Umkhonto we Sizwe (Kansakunnan keihäs). Mandela ei kuitenkaan ollut sitoutunut väkivaltaan. Hänen valintansa oli toimia sovinnollisesti, heti kun se oli mahdollista.

Päällikkö **J. Mtirara** kertoo Mandelasta: ”Hän oli ainoa, joka päätti edelleen pysyä Robben Islandin vankilassa maan vapauden vuoksi. – Kun hallitus oli halukas päästämään hänet ehdolliseen vapauteen, hän kieltäytyi. Hän sanoi, että hän mieluummin mätänee vankilassa. Hän uskoi vahvasti, että loppujen lopuksi

Jumalan tahto vallitsee, ja hänet vapautetaan kokonaan. Hän on ansainnut hyvin paljon kunnioitusta kaikkialla maailmassa eheytyensä ja rehellisen mielenlaatunsa vuoksi.”

Robben Islandilla oli vangittuina monia vapautustelijoita. Nelson Mandela oli siellä liki 27 vuotta. Robben Island muistetaan paikkana, jossa antiapartheid-aktivistit hioivat syrjimättömyyden ja ihmisoikeuksien ideoitaan ja vahvistivat tahtoaan vapauden saavuttamiseen.

27 vuotta on pitkä aika, ja sen kuluessa asenteet muuttuivat ennen kaikkea länsimaissa: alettiin ottaa huomioon mustien oikeudet ja myös vaatia Mandelan vapauttamista. Antiapartheid-konsertit ja mm. **Miriam Makeban** lauluesitykset saavuttivat vastakaikua. Mielenosoituksissa kuultu laulu *Free Nelson Mandela* välitti tätä tahtoa koko maailmaan.

Robben Islandissa vankina pidetty **Ahmed Kathrada** huomautti Mandelan vankilasta vapautumisen aikaan: ”Vaikka emme unohda apartheidin raakuutta, emme halua, että Robben Island jäisi muistomerkiksi meidän vaikeuksistamme ja kärsimyksistämme. Haluaisimme Robben Islandin olevan muistomerkki, joka heijastaa ihmisen hengen voittoa pahuu-

den voimista. Riemuvoitosta kiihkoilun ja suvaitsemattomuuden yli. Uuden Etelä-Afrikan riemuvoitosta vanhan yli.” – Nyt Robben Island on museona ja Unescon maailmanperintökohteena.

Totuuskomissio

”Kun kävelin ulos ovesta kohti porttia, joka johtaisi minut vapauteen, tiesin, että ellen ole jättänyt katkeruutta ja vihaa taakseni, olisin silti vankina.”, sanoi Nelson Mandela. Hän halusi vapauttaa koko maansa, ei pelkästään mustaa väestöä. Tästä voi tunnistaa henkisen ymmärryksen ja siihen kuuluu anteeksianto ja sovinto: ”Jos haaveilee kauniista Etelä-Afrikasta on

myös teitä, jotka johtavat tähän päämäärään. Kaksi näistä teistä ovat nimeltään hyvyys ja anteeksianto”, sanoo Nelson Mandela

Maailma jännitti, miten tämä ristiriitojen kahlitsema maa pääsisi normaaliin elämänmenoon takaisin ilman repivää taistelua. Totuuskomissio oli Mandelan ihanteiden mukainen luova ratkaisu, joka pelasti tämän kriittisen vaiheen. Totuuskomissiot pyrkivät levittämään ja soveltamaan sitä koko kansan tasolle – ja sen avulla selvitetäisiin kansakunnan suurimmat ongelmat.

Tämä suurisuuntainen yritys sekä onnistui että epäonnistui. Mandela oli kulkenut tietoisien tien anteeksiantoon, muut eivät. Luonnollisestikaan kaikki ihmiset eivät olleet valmiita todelliseen anteeksiantoon ja he käyttivät väärin tilaisuutta tunnustaa rikoksiaan sekä saada siten armahdus. Poliittinen anteeksianto jäi osittain muodollisuudeksi – mikä on tietenkin ollut kritiikin aihe.

Toisaalta jo totuuskomission olemassaolo rauhoitti maata ja antoi aikaa luoda uudella tavalla järjestynyt yhteiskunta. Omalla tavallaan se toimi hyvin ja mallia on sovellettu muuallakin maailmassa.

Mandela arvosti totuutta ja rehellisyyttä. Häntä saattoi jossain vaiheessa pitää terroristina, mutta hän pyrki aivan muuhun, oikeintekemiseen. ”Älä arvioi minua onnistumisteni pohjalta, arvioi siitä, kuinka monta kertaa kaaduini ja nousin takaisin ylös.” ”Ensimmäinen asia on olla rehellinen itselleen. Et voi vaikuttaa yhteiskuntaan, ellet ole muuttanut itseäsi. Suurille rauhantekijöille on aina ollut tunnusomaista rehellisyys ja johdonmukaisuus mutta myös nöyryys.” ”Noustuani vuorelle, voin vain todeta, että vielä riittää mäkiä kiivettäväksi. Olen ottanut aikaa lepohetkeen, miettiäkseeni sitä kunnioituksen ilmapiiriä, jolla minut on ympäröity ja muistellakseni matkaa, jonka olen kulkenut. Mutta voin vain levätä hetken, sillä vapauden tulee kantaa vastuuta. En saata viipyä, sillä pitkä matkani ei ole päättynyt.” ”Meidän on käytettävä aikamme viisaasti ja ikuisesti ymmärrettävä, että aika on aina kypsiä oikeintekemiselle.”

Totuuskomissio

Totuuskomissio (Truth and Reconciliation Commission, TRC eli Totuus- ja sovintokomissio) oli oikeusistuimen kaltainen elin, jonka perusti Etelä-Afrikan kansallisen yhtenäisyyden hallitus vuonna 1995 selvittämään apartheidin aikaisia rikoksia. Totuuskomissio koostui armahdus-, korvaus- ja rehabilitaatio- sekä ihmisoikeusrikkomuskomiteoista.

Komissio kuuli rikoksen uhriksi joutuneiden todistuksia ja poliittisista syistä rikoksia tehneet saattoivat anoa komissiolta armahdusta täydellistä rehellistä tunnustusta vastaan. Totuuskomissiolla oli keskeinen asema Etelä-Afrikan muutoksessa demokraattiseksi valtioksi ja totuuskomissiota, joistakin puutteista huolimatta, pidetään yleisesti onnistuneena yrityksenä selvittää maan traumaattista poliittista historiaa. Totuuskomission puheenjohtajana toimi Nobelin rauhanpalkinnolla palkittu Etelä-Afrikan anglikaanisen kirkon emeritusarkkipiispa Desmond Tutu.

Totuuskomission perusti Kansallisen yhtenäisyyden hallitus vuonna 1995 selvittämään apartheidin aikana tapahtuneita ihmisoikeusrikkomuksia konfliktin kaikkien osapuolien taholta. Se perustui samana vuonna säädetyyn Promotion of National Unity and Reconciliation Actiin (Kansallisen yhtenäisyyden ja sovinnon edistämislaki).

Lähde Wikipedia

Mandelan menestys Etelä-Afrikan rauhanomaisessa johtamisessa toi hänelle Nobelin rauhanpalkinnon vuonna 1993.

Mandelan perintöä: The Elders, "Vanhimmat"

Kun Mandelan kaltainen ihminen poistuu joukostamme, ensimmäinen tunne on säikähdyks: "Mitä me nyt teemme?" Ihminen, jonka suuruuteen olemme tukeutuneet ei enää olekaan täällä. Meidän tulee itse löytää tapa jatkaa sitä minkä hän on aloittanut ja jonka jatkuvuuteen olemme luottaneet. – Koskaan en ole kuullut enemmän puhuttavan perinnöstä kuin Mandelan poismenon jälkeen. Suuren ihmisen perintö, miten sen käytämme, on nyt – ei pelkästään etelä-afrikkalaisten vaan kaikkien muidenkin käsissä, ja se jos mikä vaatii meidän kasvamis- tamme, jotta voisimme sitä jatkaa.

Mandelan perintöä on mm. hänen perustamansa The Elders -niminen kansainvälinen ryhmä. Useita vuosia sitten **Peter Gabriel** rockyhtye Genesiksestä ja liikemies **Richard Branson** esittivät Mandelalle idean: "Yhteisöissä sen vanhimmat ohjaavat ja helpottavat riitojen ratkaisua. Voisivatko eri kansojen vaikutusvaltaisimmat yksilöt auttaa ratkaisemaan joitakin kiireellisimpiä ongelmia maailmassa?" The Elders perustettiin virallisesti Johannesburgissa heinäkuussa 2007 ja Mandela toimi sen perustajana ylistysnimensä Dalibhunga mukaisesti.

The Elders -ryhmän ajatus ja toimintatapa sellaisena kuin sen kotisivuilta ilmenee vaikuttaa periaatteessa lähes samalta kuin thembuheimon hallinnon: kaikkien pitää tulla kuulluiksi, olivat he ihmisinä miellyttäviä tai epämiellyttäviä. On neuvonantajia, jotka välittävät asioita niille, jotka hallitsevat. Kokonaisuus on vain isompi ja mutkikkaampi kuin Transkeissa, missä Mandela oppi hallitsemisen aakkosia. Vaikkakaan The Elders ei koostukaan päättäjistä, sen jäsenillä on viisautta ja luonnollista vaikutusvaltaa: globaalin maailmankylämme kylänvanhimmissa on entisiä presidenttejä, päämi-

The Global Elders, jäsenet

- Kofi Annan – ghanalainen YK:n entinen pääsihteeri
- Aung San Suu Kyi (paikka varattu) – burmalainen rauhannobelisti
- Ela Bhatt (kutsuttu mukaan) – intialainen naisasia-aktivisti
- Gro Harlem Brundtland (kutsuttu mukaan) – Norjan entinen pääministeri
- Jimmy Carter – Yhdysvaltain entinen presidentti
- Li Zhaoxing (kutsuttu mukaan) – Kiinan entinen ulkoministeri
- Graca Machel – mosambikilainen lasten oikeuksien puolustaja
- Nelson Mandela (perustaja) – Etelä-Afrikan entinen presidentti, rauhannobelisti
- Mary Robinson – Irlannin entinen presidentti
- Desmond Tutu – eteläafrikkalainen arkkipiispa, rauhannobelisti
- Muhammad Yunus – bangladeshiläinen ekonomisti, rauhannobelisti
- Martti Ahtisaari – Suomen tasavallan 10. presidentti, rauhannobelisti

Neuvostossa on tarkoitus olla 12 jäsentä.

nistereitä Nobelin rauhanpalkinnon saaneita, aktivisteja ja vapaustaistelijoita jne..

"Käyttämällä yhteisiä kokemuksiaan, moraalista rohkeuttaan ja kykyään ohittaa lyhytnäköiset huolenaiheet, he voivat päästä käsiksi kansakunnan, rodun ja uskonnon ongelmiin", Mandela sanoi ryhmästä: "He voivat auttaa tekemään planeettamme rauhallisemmaksi, terveellisemmäksi ja oikeudenmukaisemmaksi paikaksi elää. Kutsukaamme heitä 'Globaaleiksi Vanhimmiksi'." Ei niinkään ikänsä vuoksi, vaan siksi, että heillä on yksilöllistä ja kollektiivista viisautta.

The Elders -ryhmän jäsenet ovat säännöllisesti yhteydessä toisiinsa ja kokoontuvat kah-

desti vuodessa tarkastelemaan toimintaansa, keskustelemaan ajankohtaisista painopisteistä ja suunnittelemaan tulevaa työtään.

Sen jäsenet ovat sitoutuneet edistämään ihmiskunnan yhteisiä etuja ja yleismaailmallisia ihmisoikeuksia. Heidän tarkoituksenaan on toimia rohkeasti puhumalla vaikeista totuuksista ja murtamalla tabuja. The Eldersin jäsenet toimivat julkisesti edistääkseen laiminlyötyjä asioita ja puhuakseen epäoikeudenmukaisuutta vastaan.

The Elders-ryhmä päättää kollektiivisesti, missä on parhaat mahdollisuudet saada aikaan

todellista vaikutusta. Ryhmän päätökset tehdään aina yksimielisesti ja uusia työkohteita otetaan vain yksimielisyyden vallitessa.

He eivät väitä tietävänsä kaikkia vastauksia, ja korostavat, että jokainen yksilö voi tahollaan tehdä jotain merkityksellistä ja luoda positiivista muutosta omaan yhteiskuntaansa. Suuri osa Eldersin työstä onkin muiden aktivistien ja puolestapuhujien ponnistelujen tukemista. **Kofi Annan** sanoo: ”Minulta kysytään usein, miten ihmiset voivat tehdä maailmanlaajuis- ta hyvää? Minä vastaan, että se alkaa omasta yhteisöstä.” ●

Mandelan elämäkerta lyhyesti

18.7.1918 Rolihlahla Mandela syntyi Mvezossa, Transkeissa. Hänen vanhempansa olivat Nongaphi Nosekeni ja Nkosi Mphakanyiswa Gadla Mandela.

Alkeiskoulussa Qunussa hän sai nimen Nelson.

1930 12-vuotiaana hänen isänsä kuoli ja kuningas Thembu Jongintaba Dalindyebo otti hänet hoiviinsa.

Mandelan yliopisto-opinnot Fort Haressa katkesivat hänen osallistuttuaan opiskelijoiden mielenosoitukseen. Dalindyebo vaati Mandelaa jatkamaan Fort Haressa, muuten hän järjestäisi tälle avioliiton.

1941 Mandela pakeni Johannesburgiin serkkunsa Justicen kanssa. Johannesburgissa Mandela oli toimistoapulaisena lakitoimistossa ja pyrki jatkamaan LLB (Bachelor of Laws) -opintojaan.

1943 hän suoritti BA-tutkintonsa kirjeitse ja valmistui.

1944 Hän liittyi African National Congressiin (ANC) ja auttoi perustamaan sen nuoriso-osastoa ANC Youth League (ANCYL).

1944 hän meni naimisiin Evelyn Masen kanssa ja he saivat kaksi poikaa ja myös kaksi tytärtä, joista toinen kuoli nuorena. Masesta hän erosi 1952.

1952 hän perusti Oliver Tambon kanssa ensimmäisen mustan lakitoimiston.

1958 Mandela meni naimisiin sosiaalityöntekijä Winnie Madikizelan kanssa ja he saivat kaksi tytärtä. Pari erosi 1996.

1960 ANC ja the Pan Africanist Congress kiellettiin. Niiden toiminta muuttui maanalaiseksi, myös Mandela painui maan alle.

1961 Mandela oli perustamassa ANC:n sotilaallista siipeä. Hän matkusteli salanimellä Afrikassa ja Englannissa etsien tukea aseelliselle taistelulle. Hän osallistui myös sotilaskoulutukseen.

1963 tapahtui kuuluisa Rivonian oikeudenkäynti, jossa uhkana oli kuolemantuomio.

1964 Mandela ja seitsemän muuta tuomittiin elinkautiseen vankeuteen ja joutui Robben Islandille. Mandelan äiti kuoli 1968 ja Mandelan vanhin poika 1969. Mandelaa ei päästetty heidän hautajaisiinsa.

1986 hän aloitti keskustelut hallituksen kanssa mahdollisuudesta ANC:n ja hallituksen tapautumiseen.

1989 vankeusaikansa lopulla hän suoritti LLB-tutkinnon (University of South Africa).

11.2.1990 Mandela vapautettiin.

1993 Mandela ja presidentti FW de Klerk saivat yhdessä Nobelin rauhanpalkinnon

1994 Mandela äänesti ensimmäistä kertaa elämässään.

1994 Mandela valittiin Etelä-Afrikan presidentiksi ensimmäisillä demokraattisilla vaaleilla.

1998 hän meni 80-vuotispäivänään naimisiin Graça Machelin kanssa.

1999 hän lopetti poliittisen uransa yhden presidenttikauden jälkeen. Hän jatkoi työtään perustamissaan säätiöissä: Nelson Mandela Children's Fund, Nelson Mandela Foundation ja The Mandela Rhodes Foundation.

Hän kuoli 95-vuotiaana kotonaan Johannesburgissa 5.12.2013.

Afrikan uskonnoista ja aatteista

Olen yrittänyt avata ovea oman uskontokulttuurimme näennäisen turvallisesta ”tämän varmasti ymmärrän” -tunteesta Afrikan uskontojen ja aatteiden kulttuurimaailmaan – missä jopa todellisen ja epätodellisen, sallitun ja kielletyn rajat kulkevat aivan eri kohdissa kuin omassamme.

Igbo-naamio. Naamioilla on tärkeä osa afrikkalaisessa kulttuurissa. Niitä käytetään seremonioissa mm. edustamaan esiisiä, joihin halutaan yhteys.

KUVAAJA ANTOINE MOTTE DIT FALISSE

Wikimedia commons
Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0

Jo lapsikin tietää, että Jumala on olemassa.

Afrikan historian käänteet ovat jääneet suuressa määrin tuntemattomiksi. Luku- ja kirjoitustaidon puute on aiheuttanut historiankirjoituksen vääristyneisyyden: tieto on tullut eri tahoilta tulleiden valloittajien kautta. Nykyajan sodat, valtataistelut ja nälkääjat ovat alkaneet leimata Afrikkaa mielikuvituksessamme.

Afrikan menneisyydestä

On hyvä pitää mielessä, että Afrikalla on rikas menneisyys. Se ei ole ollut mikään valtiollinen, kulttuurinen tai filosofinen tyhjiö, vaan siellä oli huomattavia korkeakulttuureita – kaikkien tunteman Egyptin lisäksi.

Zimbabwessa syntyi 1000-luvulla ensimmäinen tuntemamme merkittävä eteläisen pallonpuoliskon valtio Mwene Mutapa. Swahili-rannikon arabikauppiaat ovat kuljettaneet vaikutteita Niilin alueelta etelään. Muinais-Zimbabwen kaupunki on muistomerkkinä eteläisen Afrikan entisestä loistosta.

Pohjois-Afrikassa, Malissa, Timbuktu oli merkittävä kaupunki, kun islam 1400-luvun alkupuolella levisi Afrikkaan. Timbukun Sankoren moskeijassa, joka myös oli aikoinaan tämän Afrikan osan merkittävin islamilainen yli-

opisto, on ollut laaja kirjasto, jonka arvokkaita kirjoja edelleenkin yritetään suojella.

Afrikassa on ollut omat kansainvaelluksensa, joiden kautta kielet ja kulttuurit ovat lähteneet leviämään ja osaltaan selittävät sitä, että myös samanlaisuutta löytyy kielissä ja myös perinneuskunnoissa Afrikan eri laidoilla.

Bantukansojen vaellus alkoi Kaakkois-Nigeriasta toisella vuosituhannella eaa. Saharan alueen kansojen muuttoliikkeen aiheuttaman paineen johdosta. Nämä kansat ovat luonnollisesti kuljettaneet mukanaan myös uskomuksia ja ajattelutapoja. Etelä-Afrikassa bantut puolestaan muuttivat sen alkuperäisten asukkaiden khoiden ja sanien maille, mutta ottivat vaikutteita näiden kielistä.

Perinteiden tilkkutäkki

Nykyisessä Afrikassa on lukemattomia heimoja ja muita väestöryhmiä, joilla jokaisella on omat, perinnäistapansa ja johtajansa samoin kuin uskontonsakin. Niiden tutkiminen ei ole helppoa. Heimo- tai paikallisuuskontoja ei ole mahdollista tutkia ”tekemällä haastattelua nauhurin kanssa”, toteaa nigerialainen tutkija **Chinua Achebe**. Tietoja ei välttämättä anneta vieraille – ainakaan oikeassa muodossa.

Jotain kertoo se, että afrikkalaisia kieliä on yli 2100. Nykyiset valtiot rajoineen ovat siirtomaa-ajan tuotetta. Tämä kaikki vaikuttaa hyvin tilkkutäkkimäiseltä, mutta siitä löytyy myös yhteisiä piirteitä. Esim. Jumalaan uskotaan yleisesti ”jo lapsikin tietää, että Jumala on olemassa” -periaatteella ilman sitä kyseenalaistavaa – tai tarkentavaa – vastakohtaa. Afrikan Jumala on luonnossa, mutta persoonallinen ja lähestyttävä, ei panteistinen.

”Suurista uskunnoista” Afrikassa vaikuttavat eniten kristinuskon eri muodot ja islam.

Traditionaalisen afrikkalaisen uskonnon piirteitä

Godfrey Igwebuike Onahin mukaan

- maailman vanhin uskonnollinen traditio
- suullinen, artefaktinen
- suullisen tradition dynamismi, joustavuus
- ei-käännyttävä
- yhteisöllinen
- lainaava
- rauhaa ja yhteisön harmoniaa painottava

The Great Zimbabwe
muistuttaa meitä
Afrikan muinaisten
korkeakulttuurien ole-
massaolosta.

Share Africa / 2014

Khoisanit ovat eteläisen
Afrikan alkuperäisväestöä.
Kuvassa san-heimon mies

Creative Commons Attribution-Share
Alike 2.0 Generic

Näiden ohella ja osin myös niiden sisällä elää edelleen vanhojen etnisten tapojen ja uskontojen vaikutuspiiri.

Minkälainen on sitten heimokulttuuri, joka on tämän uskontojen moninaisuuden ylläpitäjä ja joka on Afrikalle ominaisempi kuin valloittajien mukanaan tuoma ja ulkopuolisten etujen mukainen valtiorakenne?

Afrikan heimot ja niitä laajemmat yhteisöt, kansakunnat muodostavat jonkinlaisia omia yhteiskuntiaan – ne eivät ole juurikaan tekemisissä toistensa kanssa muuten kuin kaupankäynnin tai sodan kautta. Niillä on johtajinaan ”heimon vanhimpia” tai oma kuningas, joka on heimon muiden johtajien yläpuolella. (AH, RN)

Yleistyksen pitävät kuitenkin vain osittain paikkansa. Esim. igbot eivät ole ”heimo” siinä mielessä, että sen jäsenet olisivat sukua toisilleen. Sillä ei ole ollut ennen siirtomaa-aikaa yhtenäistä hallintoa tai yhtä hallitsijaa, vaan se on koostunut sadoista itsenäisistä kaupungeista, joiden väestöllä oli kuitenkin igbo-identiteetti ja ajattelutapa. (CA) Tai Etelä-Afrikan xhosa on sekä xhosa-heimo alaheimoineen että myös kieli tai kieliryhmä, johon esimerkiksi thembu kuuluu – vaikka se muodostaakin oman heimonsa tai kansansa. (enW)

Afrikan etnisistä alkuperäisuskonnoista

Mistä puhumme, kun puhumme uskonnosta? Globaalin yleisuskonnollisuuden piirteet **Ninian Smartin** mukaan ovat: käytännöllinen ja rituaalinen, kokemuksellinen ja tunneperäinen, kertomuksellinen ja myyttinen, opillinen ja filosofinen, eettinen ja lakiin liittyvä; sosiaalinen ja institutionaalinen; materiaallinen. – Nämä piirteet löytyvät myös Afrikan uskonnoista.

Englanninkielessä uskonto, religion on saanut melkein synonyymikseen sanan ”practise”, mikä tarkoittaa uskonnon harjoittamista käytännössä: rittejä, kirkossa tai moskeijassa käymistä, syömistä, juomista, rukoilemista, meditoimista, esi-isien kunnioitusta, parantamista, magiaa, palvomistapoja, tanssimista, noituutta, uhraamista jne. Melkein mitä tahansa, mi-

kä saa virikkeensä uskonnollisesta taustastaan.

Jos halutaan tutkia esim. koko Afrikan yhteistä uskonnollista traditiota, sitä joudutaan etsimään erilaisten ihmisyyhteisöjen omien uskontojen mahdollisista yhteisistä tekijöistä.

Afrikassa uskonnot ovat heimojen, sukujen tai paikallisyhteisöjen omaisuutta, ei nerokaiden kirjoittajien lanseeraamia yleispäteviä ajatuskulkuja tai pyhien auktoriteettien koko maailmalle tarkoitettuja saneluita ja sikäli ne ovat myös ulkopuolisille vaikeampia. Niihin ei käännytä, ne peritään. (IR) Perityt uskonnot saattavat liittyä myös sukupuoleen: jotkin uskontoon – heimon sisäiseen kulttuuriin ja kehitystiehen – liittyvät rituaalit, jumaluudet, myytit ja heimon omaksumat uskonnonharjoittamisen muodot kulkeutuvat äidiltä tyttärille tai isiltä pojille heimon initiaatioissa tai yleensä heimon salaisuuksina.

Kun siis puhutaan afrikkalaisesta uskonnosta, on hyvä koko ajan mieltää, että vaikka se on käytännössä ”harjoittamista”, silti siinä on oma eettinen, filosofinen ja aatteellinen logiikkansa, jota näissä artikkeleissa pyrin hahmottamaan. Detaljeista voimme olla monta mieltä, mutta yleisellä tasolla sitä voi ymmärtää sellainenkin, jolla ei ole kontaktia varsinaiseen afrikkalaisuuteen.

Afrikkalaiset uskonnot – toisin kuin Afrikan poliittiset aatteet – eivät yleensä pyri laajentamaan joukkoaan luonnollisten sukulaisuus- ja heimo- tai kansallisuussuhteiden ulkopuolelle. Paremminkin niiden tavoitteina on pitää huolta omasta yhteisöstä, sen elinkeinoista ja kasvattuksesta sekä varjella heimoa ja sen yksilöitä vihollisilta. Eivätkä ne käy keskusteluja oman uskon paremmuudesta verrattuna muihin uskontoihin enempää kuin uskonnon sisäistä keskustelua – pohtiminen on jo suoritettu kauan sitten (AP). Ne ovat luonteeltaan praktisia ja rituaalisia. (IR, AP) Ne kattavat koko elämän ilman erottelua pyhään ja profaaniin. Maa on joka tapauksessa pyhä ja luonnossa paljon pyhiä paikkoja.

Jumalien määrä vaihtelee. Esim. Jorubamaasassa jumalia on suuri joukko, mutta tavallises-

MARK DINGEMANSE
Wikipedia
Creative Commons Attribution 2.5

Kartta Afrikan kieliryhmistä kertoo ehkä enemmän kuin mikään muu siitä, että Afrikalla on erojen lisäksi myös suuri traditioiden yhtenevyys.

Bantut, heidän kielensä ja kulttuurinsa ovat lähteneet Nigerin-Kongon alueelta vaellukselleen ensin itään, sitten myös etelään. Kyseessä on ollut pitkä jakso noin 1000 eaa–1800 jaa. Siinä missä kieletkin myös ajatustavat ovat siirtyneet maanosan eri puolille ja saaneet paikallisen ilmaisunsa. Lähi-idän vaikutus on tullut Saharan alueelta ja myös Afrikan itärannikkoa pitkin. Joissakin Etelä-Afrikan bantukielissä, kuten xhosassa puolestaan kuuluu alkuperäiskansojen khoisan-kielten vaikutus.

ti kukin ihminen palvoo vain yhtä näistä jumalista. Jumalien määrä ja hierarkia kuvastaa myös heimon tai kansan yhteisöllistä rakennetta. (EI) Yleensä uskotaan kuitenkin suureen yhteiseen Jumalaan, ja muut jumaluudet ovat alempia. Sielu-usko on monitahoisempi kuin esim. kristinuskossa.

Näihin uskotaan, koska esi-isät tai -äidit ovat niihin uskoneet – ne ovat osa elämää samalla tavalla kuin muukin kulttuuri. Silti afrikkalaiset uskonnot eivät ole staattisia vaan hyvinkin muuntumiskykyisiä, mikä on havaittu niiden leviämisen yhteydessä ja esim. yhteydessä kristinuskoon.

Traditionaalinen afrikkalainen uskonto

Afrikan traditionaaliseksi uskonnoksi (ATR, African Traditional Religion) sanotaan koko mantereeseen läpäisevää Jumala- ja sielu-uskoa moninaisine variaatioineen.

Kenialaisen anglikaanipapin, J. S. Mbitin kirja *African Religions and Philosophy* (1963) oli ensimmäinen yritys koota Afrikan uskontojen pääpiirteet yhteisen katon alle ilman demonisointia ja korostaen niiden ihmisyyttä.

Mbitin mukaan Afrikan traditionaalinen uskonto:

- Kultivoi ihmisen koko persoonaa ja läpäisee kaikki elämäalueet.
- Antaa ihmisille mailmankuvan, vastaa kysymyksiin, joihin ei muualta saa vastausta.
- Varustaa ihmisen moraaliarvoilla, joiden mukaan elää.
- Ravitsee ihmisen henkistä tai hengellistä nälkää.
- Suuret ideat ovat inspiroineet sitä.
- Se on kommunikaation väline.
- Se kiinnittää huomion yksilön tärkeisiin hetkiin.
- Se juhlistaa elämää.
- Se näyttää ihmisille heidän rajansa.

Mbitin kristillisyyks on luonnollisesti ollut osaltaan vaikuttamassa hänen näkökulmaansa, mutta se antaa kuitenkin viitteitä siitä, että moninaisten heimouskontojen taustalla on jokin

yhteinen henkinen virike, joka on verrattavissa esim. kristinuskoon tai islamiin.

Nigerialainen katolinen pappi **Godfrey Igwebuike Onah** puolestaan esittää Afrikan traditionaalisen uskonnon pääpiirteet seuraavasti: se on maailman vanhin uskonnollinen traditio suullinen ja artefaktinen; siinä on suullisen tradition dynamismia ja joustavuutta. Se on eikä käännäyttävä, yhteisöllinen ja muilta lainaava sekä rauhaa ja yhteisön harmoniaa painottava.

Afrikkalaiseen uskontoon kuuluvat mm. luonnonläheisyys sekä eettisyys – erityisesti kosminen ja samalla yhteisöllinen harmonia, samoin ihmishengen. Maan pyhänä pitäminen kuuluu tähän kosmis-yhteisölliseen harmoniaan, sillä maa on esi-isien asuinpaikka. (AP, IR ym.)

Yhteisiä piirteitä

Yksi Afrikan perinteisiä uskontoja yhdistäviä piirteistä on henkipossessio, jossa jokin yhteisöön kuuluva henkiolento possessoi, toisin sanoen ottaa ihmisen ”haltuunsa”, on afrikkalaiseen uskontoon ja sen rituaaleihin liittyvä ilmiö. Se on luonteeltaan julkinen, joten sitä on ollut helppo tutkia. Henkipossessioon kuuluu henkiolennon tai jumalolennon ja possessoituneen henkilön toisin sanoen välittäjän tai meedion lisäksi yleisö, jolle sillä on sanottavaa.

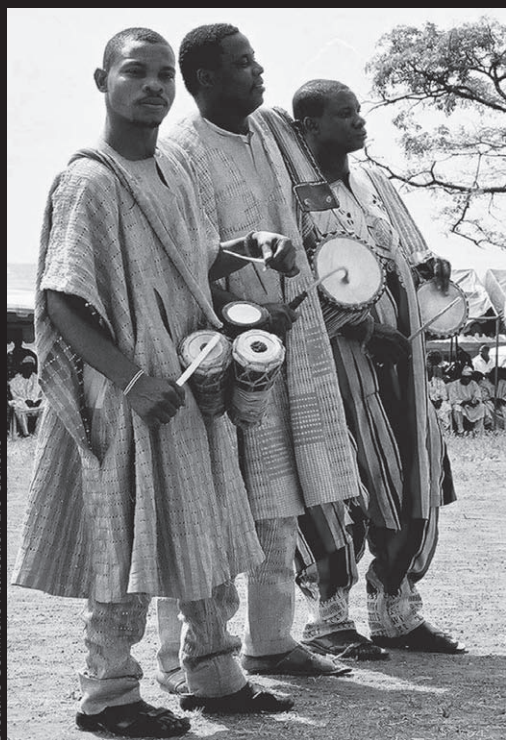
Välittäjä vaipuu transsiin eikä välttämättä muista mitään koko tapahtumasta. Hänen luonteensa ja tapansa liikkua muuttuu selvästi. Yleisö tietää, milloin henkiolento on paikalla ja mitä tältä on odotettavissa. – Possessio ei ole pelkästään ihmisen ominaisuus. Henkiolennot voivat siirtyä myös eläimiin ja aiheuttaa niille aggressioita tms. Afrikkalaiseen uskontotodellisuuteen kuuluu myös divinaatio (ifa, babalawo), joka on tapa auttaa ihmistä löytämään itselleen oikean elämänsuunnan.

Tärkein uskonnollinen ja filosofinen käsite Afrikassa on *voima* ts. elämänvoima, vitaliteetti, substanssi. Samanlainen käsite on yleinen perinneuskunnoissa. *Voiman* käsite ei ole abstrakti. Päinvastoin, se on jotain, mikä on

EMILIO LABRADOR
en.wikipedia
Creative Commons Attribution 2.0 Generic

Nämä ghanalaiset rummunlyöjät ovat pukeutuneet dashikiin (paita) ja kufiin (päähine).

Creative Commons Attribution 2.0 Generic

Return beatin alkulähteillä. Nigerianlaiset jorubarummuttajat vauhdissa

Voima on
olemassaolon
olemus

CHEN HUALIN
en.wikipedia
Creative Commons Attribution-Share Alike
3.0 Unported

Aina on aikaa tanssia!

konkreettisesti olemassa. Jokainen on saanut voimansa Jumalalta – Jumala omistaa voiman ja on voimakkain kaikista – voima myös yhdistää ihmisen Jumalaan. Ihmisen yksilöllisyys on *voimassa*. (Placide Tempels: Bantu Ontology AP)

Eri olennoilla on myös erilainen voima, on jumalallista voimaa, taivaankappaleiden voimaa, eläinten voimia, kasvien, materian ja mineraalien voimia. Olennot ovat voimia: ”Kun näemme konkreettisen olion, näemme konkreettisen voiman.”

Noituus ja esi-isien palvonta, ovat **Placide Tempelsin** filosofisessa tulkinnassa itse asiassa elämänvoiman palauttamista, sillä se voi lisääntyä tai vähetä ihmisen toiminnan tuloksena. Tempels on sitä mieltä, että vain ymmärtämättömät kauhistelevat noituutta.

Bantu-ajattelussa olemassaoloa ei voi kuvitella ilman voimaa: olemassaolo tarkoittaa sitä, että voimaa on – se on dynaaminen käsite. Ja selkeästi esoteerisen filosofian käsite. Bantujen jokapäiväisessä kielenkäytössä ”kuolla” tarkoittaa konkreettisesti elinvoiman vähenemistä. Voima liittyy paitsi ihmisen olemukseen, myös hänen elämänsä puitteisiin. Silloin, kun voima on vähissä, tapahtuu onnettomuuksia, on epäonnea tai epäoikeudenmukaisuutta.

Suhde luodun ja Luojan välillä on pysyvä. Voimat ovat keskenään vuorovaikutuksessa. Jokainen voima joko vahvistaa tai heikentää toista voimaa. Sitä ei kuitenkaan voi hävittää toiselta kokonaan, koska Luoja on luonut voiman ja sen mukana olemassaolon. Voima sinänsä on yksilöllinen. Voima on dynaaminen. Voima on olemassaolon olemus, voima on olemista, oleminen on voimaa. Jokaisessa asiassa on sisällä toinen asia, jokaisen ihmisen sisällä on ”pieni ihminen” toisin sanoen voima. (AP)

Paikallisuus ja etnisyys ovat detaljeissa, rituaaleissa, kertomuksissa, sanastossa – esim. siinä millä nimellä Jumalaa – tai jumalista Korkeinta – nimitetään tai minkälaisia eettisiä sääntöjä tai sielukäsityksiä eri yhteisöillä on. Näitä puolia on löydetty tutkimalla mm. ihmisten nimiä. Uskonnollisissa kulttuureissahan lapsille annetaan uskontoon liittyviä nimiä. Tämä

ei ole vierasta omallekaan kulttuurillemme, vaikka nimiä ei enää yleensä mielletä uskonnollisiksi ilmaisuiksi.

Godfrey Igwebuike Onah on nettiartikkelissaan *African Traditional Religion* korostanut myös rauhan merkitystä vanhassa afrikkalaisessa uskontokulttuurissa. **Wangari Maathai** taas puhuu puiden käyttämisestä rauhan symboleina Afrikan uskontotraditioissa. (US)

Esi-isiin kohdistuva tavattoman suuri kunnioitus, ”palvonta”, kuuluu olennaisesti traditionaaliseen afrikkalaiseen uskontokulttuuriin. Esi-isät ovat henkiolentoina koko ajan läsnä. Senegalilainen kirjailija **Birago Diop** kirjoittaa runossaan *Hengitys* esi-isien läsnäolosta:

Kuuntele enemmän ääniä / kuin sanoja, joita sanotaan. / Veden ääni laulaa / Ja liekin rästinästä / huokaavat puut: Kuolleiden hengitystä on se. / Kuolleet eivät ole menneet pois. / Ne piilevät varjoissa tummenevissa. / Ne ovat varjoissa päivän haalistamissa. / Kuolleet eivät ole maan alla. / Ne ovat puissa värisevissä / ne ovat puissa itkevissä / Jokien vesissä ne uivat / Kotona, joukoittain ne ovat / Kuolleet, eivät ne koskaan kuolleet. Lähde (AP)

Esi-isä ei kuitenkaan voi olla kuka tahansa vaan se on arvoasema joka pitää ansaita ja tällöin esi-isä auttaa jälkeläisiään kuolemanpuolelta käsin. (AP, IR) Esi-isä pysyy elävänä niin kauan kuin häntä muistetaan.

Sielu-usko on myös yhteinen, mutta siitä on monenlaisia variaatioita. Muinaisessa Egyptissä ihmisellä katsottiin olevan monta erilaista sielulentoa, joilla jokaisella oli oma tehtävänsä. Nykyisenkin Afrikan heimoilla on eri tavoin määriteltyjä sielulentoja ja -olemuksia.

Hyvinvointiin pyrkimistä – noituuden keinoin

Noituus on Afrikan perinteisen ”uskontoskaalan” osin kyseenalainen ääripää. Traditionaalinen afrikkalainen uskonto ja noituus kulkevat rinnakkain samassa ajatusmaailmassa.

Noituudessa sellaisena kuin esim. Placide Tempels (AP) ja **Fiona Bowie** (IR) sen esittä-

vät – kyse on henkimaailman suhteesta omaan terveyteen, hyvään onneen, satoihin ja saaliisiin eikä se sisällä lainkaan uskonnollista kilvoittelua hyvyyttä kohti, paremminkin päinvastoin (Bowie, IR). Jossakin mielessä se on jopa eettisesti korkeatasoisen uskonnollisen elämän vastakohta.

Vaikka ainoastaan hyvää Jumalaa palvotaan, eikä suinkaan pahuutta, silti pahuuden olemassaoloa henkimaailmassa pidetään luonnollisena ja sitä myös käytetään noituudessa.

Noituus ei ole mikään salattu traditio, ja sen harjoittamisesta tiedetään yleisesti, esimerkiksi arvostetuissa *Alexander McCall Smithin* *Mma*

ROGER FRAZER
en.wikipedia

Iloista tanssia. Länsiafrikkalainen nainen heimopuvussa

Ramotswe-dekkareissa käsitellään tätä aihetta. Noituus on ”jokapäiväistä”, siihen on totuttu.

Noituudessa on kaksi olennaista piirrettä: parantaminen ja puolustaminen. Edelliseen kuuluu noituuden aiheuttamiksi oletettujen sairauksien poistaminen. Jälkimmäiseen liittyy sekä omien elinkeinojen ym. hyvinvoinnin

lisääminen – yleensä toisten kustannuksella.

Kostaminen on tämän vanhakantaisen ajattelun mukaan velvollisuus mikä taas synnyttää kierteen. Tämä ei ole pelkästään afrikkalainen suhtautumistapa vaan sitä esiintyy muissakin vanhakantaisissa kulttuureissa. – Jos jotain on vaalittava Mandelan perintönä, se on juuri kostamisen korvaaminen anteeksiannolla.

Noituus on toimintaa joka kulkee uskonto-kulttuurissa omana juonteenaan. Joissakin heimoissa se on jopa perinnöllinen ominaisuus. Noituudessa on periaatteessa kyse Afrikan traditionaalisen uskonnon mukaisesta harmonian palauttamisesta, mutta koska ajatus harmonias-
ta perustuu vanhoihin epäluuloihin, vieraiden pelkoon tai väärinä pidettyihin piirteisiin, kuten kaksosiin (joissakin heimoissa), homoseksuaalisuuteen tms. ”harmonian palauttamisen” vaikutukset saattavat olla tuhoisat.

Monissa heimoissa naisten suhde noituuteen on alentava ja myös naisia alistava. Naiset on kytketty noituuteen tavalla, josta on vaikea päästä eroon. Noituutta voi kuitenkin ymmärtää naisten puolustautumismuotona siinä missä kokonaisten heimojenkin. Ei tarvitse heilua aseiden kanssa, jos haluaa vihollisensa hengiltä.

Ennen kuin tuomitsemme afrikkalaiset noituuden harjoittamisesta, voimme muistaa, että myös suomalaisen kansanuskoon noituus on kuulunut olennaisesti – eikä siitä ole vielä pitkäkään aika. Nykyinen teknis- ja tieteellispohjainen ajattelu on karsinut sen pois ”noituutta ei ole olemassa” -perustein. Se on tehnyt sen tehokkaammin kuin Afrikan kristinuskoko, joka periaatteessa hyväksyy noituuden olemassa olevaksi vaikkakaan ei salli sen harjoittamista.

Itse asiassa, jos haluamme pitää noituutta ”totena”, voimme verrata sitä lääketieteen käsitteisiin placebo ja nosebo. Edellisessä vaikuttaa mielen ja tunteen positiivinen voima, jälkimmäisessä negatiivinen.

Afrikkalaisen kulttuurin leviämisestä

Kristinuskoko ja islam ovat maiden valloittamisen tai orjakaupan kautta käännäyttäneet ihmisiä

Adinkra-kuvio Gye Nyame tarkoittaa Jumalan ylivertaisuutta. Tämä symboli on yleinen Ghanassa. Se on suosittu koristeaihe ja kuvastaa ghanalaisten syvää uskonnollisuutta.

Sunsum-kuvion merkityksiä: sielu, henkisyys, puhtaus, ikuisuus.

Lisää tietoa adinkra-kuvioista Cornell University, http://www.stlawu.edu/gallery/education/f/09textiles/adinkra_symbols.pdf

väkin ja alistetut etniset heimouskonnot on jouduttu salaamaan joko pakosta tai vain halusta pitää niiden harjoittaminen omana tietona. Heimouskonnot ovat saattaneet sopeutua valloittajauskontoon mutta samalla antaneet sille oman perinneuskonnon mukaisen lisänsä, jolloin niistä saattaa tulla valloittajauskonnonle uusi sisäinen juonne – tapa ilmaista tai tulkita valloittajauskontoa eri tavoin kuin sen lähtömaissa.

Onko tämä eduksi tai haitaksi – muuttuuko esim. uskonnolle ominainen etiikka ja muu harjoittaminen sen perusideoista ja mihin suuntaan – riippuu siitä mitä kirjoittamattoman uskonnon puolia milloinkin siirtyy toiseen uskuntoon ja miten sen uskontokulttuuri niiden seurauksena muovautuu.

Toisaalta afrikkalaisuus on orjakaupan ja erilaisten muuttoliikkeiden tuloksena levittänyt kulttuuriaan erityisesti Amerikkaan. Erityisesti länsiafrikkalaisten traditioiden pohjalta ovat syntyneet Karibialla ja Etelä-Amerikassa yleiset wodun, santeria ja candomblé pappeineen ja

papittarineen, samoin uuden maailman ifa- ja babalawo kulttuurit.

Internet on antanut mahdollisuuksia tutustua myös perinneuskontojen sisältöihin. Asian tuntija-artikkelien lisäksi löytyy aivan tavallisten ihmisten käsityksiä, heidän ”perimmäisiä huolenaiheitaan”, jotka valaisevat uskomusten luonnetta. Afrikkalaisuuden kannalta internetin hyötyjä on myös se, että sillä on mahdollisuus vahvistaa eri puolilla maailmaa asuvien afrikkalaisten heimoidentiteettiä esimerkiksi erilaisten keskustelupalstojen välityksellä. Joten kirjoitetun tekstin osuus on kasvamassa. Ei silti liene pelkoa kuitenkaan siitä, että heimouskovaiset alkaisivat käännäyttää muita ihmisiä tai että Afrikan uskonnollisuus latistuisi pelkäksi järkiuskoksi.

Vapaamielinen nykyaika on tuonut uusia ongelmia ja virikkeitä niille, jotka haluavat säilyttää perinteitään myös Afrikan ulkopuolella, etenkin USA:ssa, missä afrikkalaiset ovat alkaneet tiedostaa etnisiä sukujuuriaan. Monet pyrkivät perehtymään perinneuskuntoonsa ja keskustelemaan siitä avoimesti. On mm. noussut huoli siitä, että perinnetietoa ei osata kunnolla ja että papeiksi tai papittariksi itseään kutsuvat eivät ole saaneet oman perinteensä mukaista koulutusta eivätkä läpikäyneet initiaatioita niin kuin pitäisi. Uskonnonharjoituksen ongelmana on myös, että eläimien uhraus ymmärretään väärin ja sekoitetaan esim. eläinräkkäykseen.

Tältä pohjalta on syntynyt esimerkiksi USA:ssa National African Religious Congress

Kirjoittamattoman tiedon varastoja

- sananlaskut, runot,
- kertomukset, sadut, myytit,
- yleiset ajattelutavat ja niiden mukainen toiminta,
- rituaalit, juhlat, palvonta, uhraus
- ihmisten nimet,
- vihittyjen salainen tieto

(NARC). NARCin kotisivuilla selitetään mm. uhrattavien eläinten kohtelua. Hyvin arkisiakin ongelmia on, sillä perinteen mukaiset laulut saattavat naapurien mielestä olla sietämätöntä metelöintiä. Myös pukeutuminen saattaa tuottaa ongelmia. NARC neuvoa miten pitäisi toimia maassa, jossa on periaatteellinen uskonnonvapaus, jotta oman uskonnon mukainen pukeutuminen ja käytös tulisivat hyväksytyiksi. NARC järjestää koulutusta ja kokoontumisia. NARCin toimintaan kuuluu myös perinneuskontojen pappien ja papittarien sertifiointi.

Vuorovaikutusta

Afrikka on viime vuosisatoina saanut Euroopalta paitsi kehitysapua myös tieteen, länsimaisen ajattelun mukaisen analyttisyyden ja tietysti myös kristinuskon. Lähi-Idästä se on saanut islamin, joka onkin saanut Afrikassa runsaasti jalansijaa mm. siksi, että sen tapakulttuuriin on mahtunut paljon afrikkalaisen perinteen mukaisia piirteitä. Suahili, yksi Afrikan yleiskielistä, on arabialaisvaikutteinen bantukieli.

Kristinuskon moninaiset suunnat ovat saaneet jalansijaa Afrikassa. Karismaattisuuteen liittyvät parannustapahtumat ja länsimaista kristillisyyttä värikkäämmät uskonmenot tansseineen ja lauluineen keräävät väkeä Afrikan mantereella. Jälkiä siitä putkahtelee kuitenkin esiin erilaisissa amerikkalaisissa ja eurooppalaisissa herätysliikkeissä, kuten esim. ”nauruherätyksessä” eli Toronton liikkeessä ym. karismaattisissa liikkeissä. Olemme saaneet sitä takaisin afrikkalaisten vaikutteiden kautta. **Jan G. Platvoet** vertaakin afrikkalaista possessiota kielillä puhumiseen, profetoimiseen ym. kristinuskon karismaattisiin ilmiöihin.

Kenties **Nelson Mandela** antaa yhden afrikkalaisen tulevaisuudennäkymän: ihminen voi olla – Nelson Mandelan tavoin – sekä muualta tuodun uskonnon että heimonsa perinteen kantaja. Ja löytää niistä ne puolet, jotka kantavat ihmistä vaikeuksien yli.

Elämä tuo esiin ja kätkee. Me olemme eläneet kirjoitettuun sanaan perustuvan uskonnon val-

tapiirissä niin kauan, että olemme unohtaneet vanhakantaisemman kehollisen ja ilmaisullisen uskon lähes kokonaan.

Vuorovaikutusta on ollut etenkin musiikin ja taiteen saralla. Jazz ja gospel ovat hyviä esimerkkejä, samoin vaikkapa alkuaan afrikkalais-amerikkalaisten kehittämä steppaus sekä nykyaikana hiphop ja muut katutanssityylit. On myös vaikea kuvitella maalaustaiteen modernismia ilman afrikkalaisvaikutteita. Kulttuurit siirtyvät maanosasta toiseen, joskus olemme antavana, joskus saavana puolena.

Isossa Britanniassa syntynyt ja kasvanut etnisesti Nigerian joruboihin kuuluva **Olu Taiwo**, taiteilija, taideopettaja ja teologi, aloinaan mm. tanssi ja rummutus, elokuva, näytteleminen jne. käsittelee aihetta kokemuksellisesti ja antaa ehkä oikeamman kuvan afrikkalaisperäisestä etnisestä uskonnollisuudesta kuin tieteellisesti asennoituva tutkija.

Olu Taiwo puhuu ahdistusaspektista ja autuaspektista ihmisen elämässä. Joruban tapa ilmaista itseään ja uskoa musiikin, tanssin ym. taiteen kautta sisältää vahvan autuaspektin. Taiwo puhuu rummutuksen tietynlaisesta synkooppisesta *return beatistä*, jolla on teologinen, uskonnollinen ja poliittinenkin merkitys. ”Return beat antaa musiikin tempoon liittyvän ontologisen kokemuksen.” Tempo on ”iskujen välinen tila”. Return taas viittaa paluuseen omille afrikkalaisille juurilleen.

Taiwo on tutkinut joruba-musiikin ja sen return beatin leviämistä mm. Kuuban, Karibian, Brasilian, Pohjois-Amerikan jne. musiikkiin. Samba, salsa, reggae jne. ovat kaikki saaneet osansa Jorubojen musiikkitaajasta ja Taiwan mukaan myös Joruba-heimon ja sen alkupe- räisen uskonnon kosmologiasta. ●

”Jos on jotain, on siinä rinnalla jotain muutakin”

Esimerkkejä Afrikan uskonnoista ja filosofisista asenteista

Kun puhutaan Afrikasta, kirjoittamattoman tiedon maanosasta, uskonto, filosofia ja etiikka ovat kaikki samanlaisten etsimisten takana. Niitä pitää hahmottaa esimerkkien avulla, sillä yleisluontoinenkin tieto on hajallaan eri heimojen rituaaleissa, uskomuksissa, käytännöissä jne.

Tässä artikkelissa käsittelemieni esimerkkien ei pidä antaa ymmärtää, että Afrikka olisi pelkkä perinneuskontojen museo vaan paremminkin luoda jotakin taustaa niille afrikkalaisen ajattelun piirteille, joita muuten olisi vaikea ymmärtää. Nykyaika on tuonut Afrikkaan paljon muutoksia mm. mitä tulee tieteeseen, tekniikkaan ja talouteen. Joiltakin osin ollaan täysillä modernissa maailmassa. – Mutta se on jo toinen juttu.

Esimerkkien avulla on kuitenkin mahdollisuus hahmottaa Afrikan perinneuskontojen laatua, sen vuoksi olen koonnut muutaman eri heimon uskonnollisia ja filosofisia käsityksiä aluksi pääasiassa E. C. Ezen toimittaman African Philosophy: An Anthology pohjalta ja myöhemmin siitä saamieni ideoiden avulla

Neljä hausaa Etelä-Nigerian rykmentistä

kirjoista – mutta nykymaailmassa kun eletään – hyvin paljon internetistä.

Afrikkalaista uskomusmaailmaa ei ole suotta luonnehdittu ”dynaamiseksi”. Se tarkoittaa sopeutuvuutta ja kehityskykyä. Viime vuosina Afrikan uskomukset ovat saaneet myös internetin kanavakseen. Erilaisten esimerkkien löytäminen on hakusanan päässä, joten ainakin englanninkielien taitoisten on mahdollista tyydyttää tiedonhaluaan etsimällä asioita afrikkalaisten kielten omien hakusanojen avulla esimerkiksi en.wikipedia:sta tai vaikkapa Afrikan englanninkielisten lehtien sivustoilta. Siinä missä vanhat uskonnot ovat sulautumassa uudempiin tai vaarassa kadota, internet on levittämässä tietoa niistä myös maanosan rajojen ylitse.

On mielenkiintoista suunnata katse vieraseen ajatusmaailmaan. Outojen uskomusten tiedostaminen on askel kohti ymmärrystä siitä, että Afrikka – lopulta koko maailma – on ikäänkuin suuri mosaiikki, jossa erilaisille käsityksille ja kehitysvaiheille on tilaa. Ja uudelle kehityksellekin on virikkeitä. Jos jokin uskomus tai rituaali vaikuttaa tänään alkukantaiselta, voi olla että siltä pohjalta löytyy huomenna jotain arvokasta, jotain annettavaa muillekin. Kuten on jo löytynytkin.

Thembujen hautajaisrituaali ja sielu-usko

Nelson Mandelan hautajaisten yhteydessä xhosen sielu-usko kävi tutuksi, kun Mandelan ar-

Sangoma suorittaa vauvan rituaalisen pesun

kulle laitettiin keppi nimeltä umquma. Keppi oli kuljetettu Qunusta Johannesburgiin ja sieltä takaisin Qunuun, tarkoituksenaan johdattaa Mandelan sielu takaisin hänen syntymäseudelleen – ettei se jäisi harhailemaan. Tämä saattaa myös ymmärtämään, että jotkut olisivat halunneet, Mandelan haudan Mwesoon, hänen synnyinkyläänsä.

Mandelan omalla heimolla, thembuilla on myös tapana pitää jonkin ajan päästä hautajaisten jälkeen eräänlainen esi-isän paluu-juhla, Umbuyiso (”tuo takaisin”): Jokin aika – jopa vuosi – hautajaisten jälkeen teurastetaan härkä ja tässä juhlallisessa tapahtumassa kutsutaan esi-isä takaisin kotiin suojelemaan perhettä.

Kiinnitin huomiota siihen, että Mandelan hautajaiset pidettiin keskipäivän hetkellä. Xhossilla näyttää siis olevan uskomuksia, jotka yhdistävät keskipäivän sieluun. Myös igboilla on sielukäsityksiä, jotka jollakin tavoin liittyvät keskipäivään. Bantujen vaellettua kauan sitten Nigerin-Kongon alueelta Etelä-Afrikkaan, sie-

luun liittyvä maailmankuva on saattanut kulkeutua heidän matkassaan.

Igbojen kosmologiaa

Igbot ovat kaakkois-nigerialainen kansa. Igbot ovat yksi suurimmista etnisistä ryhmistä Afrikassa. Nykyään puhutaan esimerkiksi igbojen diasporasta, mikä tarkoittaa heimon jäsenten kulkeutumista ympäri maailmaa.

Afrikan etnofilosofian ja uskonnon tutkija nigerialainen **Chinua Achebe** oli jäljittänyt omassa nimessäänkin olevan sanan chi merkitystä. Ajateltuaan ensin, että sen kaksi merkityshaaraa, sielu (tai henki, ihmisen oma jumalolento) ja aurinko ovat täysin erillisiä, hän on kuitenkin yllättäen löytänyt niitä yhdistävän siteen erääseen rituaaliin sisältyvien merkitysten kautta:

Vanha mies pyysi papin kutsumaan aamunkoitteessa chin – miehen oman jumalolennon/ sielun – tulemaan auringosta miehen kotiin, missä sille oli valmistettu oma pyhäkkö ja missä se asuisi miehen kuolemaan asti, jolloin myös pyhäkkö tuhottaisiin. Tästä selvisi, että ihmisen chi asuu normaalisti auringossa tai ainakin tulee sen kautta vieraillessaan maan päällä. Myös korkein jumaluus Chukwu on läheisessä suhteessa aurinkoon. Keskipäivä, kun aurinko on korkeimmillaan, on tärkeä, pelottavakin.

Achebe painottaa igbojen asennetta, joka kuvastuu sananlaskussa: ”Jos on jotain, on sen rinnalla jotain muuta”, siis ei-ehdottomuutta ja vastapainon olemassaoloa. Kaksinaisuus on ominaista igbojen ajattelulle. ”Maailmalla jossa elämme, on myös toisinto ja vastakappale henkimaailmassa. Ihminen elää täällä ja chi siellä. Todellakin, igboilla ihmisolento on vain toinen (ja heikompi) puolisko koko persoonaa”, sanoo Achebe.

”Yksi ihminen, yksi chi” kuvaa sitä, että jokaisella ihmisellä on oma jumalansa, joka on luonut hänet ja joka elää auringossa suuren Chukwun kanssa. (Tosin eri osissa Igbomaatakin on erilaisia versioita aiheesta.) Ihmisen oma chi päättää, mitä ihmiselle voi tai saa tapahtua.

Ihminen voi myös keskustella oman chinsä kanssa siitä, mitä hänelle olisi hyvä tapahtua.

Mutta ihminen ei voi päättää itse kaikista asioistaan: ”muilla on myös sanottavaa” – ihminen on yhteisön jäsen. – Myös Chukwun, kaikkein korkeimman Jumalan nimi tarkoittaa ”Jumalaa, joka luo”. Igboilla yksilön oma chi tekee oman osansa luomistyönsä Chukwun ohella ja myös yhteisö tekee oman osansa – tulos on yksilöllinen ihminen.

Chin asuinpaikka (ylhäällä) on eri kuin animmo, joka puolestaan on kuolleiden asuinpaikka ja maan alla. Molemmat yliluonnolliset maailmat ovat elävien maailman rinnakkaismaailmoja. (Tämä on myös shamanistisessa maailmankuvassa toistuva kolmijako: ylinen, alinen ja keskinen.)

A. G. Leonhardin antropologisessa tutkimuksessa eräs igbo kuvaa kuolleiden maailmaa näin: *”Me igbot katsomme eteenpäin seuraavaan maailmaan, pitkälti samantapaiseen kuin tämäkin... kuvaamme elämän siellä samanlaiseksi kuin tässäkin maailmassa. Maan pinta on siellä aivan sama kuin täälläkin, maa on samanlainen. Siellä ovat metsät, vuoret ja laaksot virtaavine jokineen ja teineen, jotka johtavat kaupungista toiseen... Ihmiset henkimaassa tekevät tavallisia töitään, maanviljelijä pellollaan...”*

Igbot ja divinaatio

Divinaatio tarkoittaa ennustamista tai paremmin tapahtumaa, jossa tutkitaan ihmisen tulevaa elämää. Esim. nimen antaminen lapselle divinaation kautta on yleistä. Ihminen muuttuu divinaatiossa vastaanottavaiseksi henkiseksi ja eettiselle tiedolle, pystyy erottamaan oikean tiedon väärästä ja kehittyä itse samalla ihmisenä. Sitä kuvastaa igbojen sana ”ifa”.

Ifa on kohtaloa ts. elämäнкаarta koskevan tiedon etsimisprosessi, se merkitsee pyrkimystä kohti suurempaa ja suurempaa itseymmärrystä, tarkoituksena erityisesti saada selville oikea elämänsuunta. Ifan lähtökohta on ashi, joka käsittää koko elämänvoiman. Se antaa ihmiselle heidän identiteettinsä ja kohtalonsa.

Kohtalo syntyy tietoisuudesta ja tietoisena olemisesta samalla kertaa kun se-on-vasta-tulemassa. Kohtalo itsen suunnitelmallisena kulkuna on tunnusmerkillinen ja ainutlaatuinen henkiselle ja rationaaliselle olennolle kuten ihmiselle. Elämä täysin elettyinä on kulkua, toisin sanoen matkaa kohti sen lihaksi tullutta itsetoteutusta. Igbo esimerkiksi mittaa jotta saavutusta sillä, kuinka menestyksekkäästi se on vinyt eteenpäin elämän ”matkalla” ja silloin menestys ilmaistaan sellaisilla sanoilla kuin viisauden kasvu, sosiaalisuus ja vauraus.

Hausat ja hyvän ihmisen ihanne

Hausa on länsiafrikkalainen heimo tai kansa. Suurin osa heistä asuu Nigeriassa ja Nigerissä. Ja he ovat olleet kauan islamin vaikutuspiirissä. Hausayhteisöjä on hajallaan Länsi-Afrikassa ja perinteisen Saharan poikki kulkevan islamilaisen Hajj pyhiinvaellustien varrella.

Hausa-kielessä on ihanne, mutumin kirki, ”hyvä ihminen”, joka kantaa sisällään ne ominaisuudet, mitä Hausa pitää arvokkaimpana. Siihen ei liity ulkoinen komeus tai mikään pinnallinen ominaisuus, se koskee erityisesti ihmisen luonnetta, hali. ”Sankari ei välttämättä ole hyvä ihminen, mutta hyvä ihminen on aina sankari.” ”Luonne on kallioon piirretty viiva, mikään ei voi pyyhkiä sitä pois”, sanoo Hausa-sanalasku. ”Jos sisäinen luonne on puhdas, ulkoinen luonne on miellyttävä, jos taas ei, niin ulkoinen miellyttävyys on pelkkää petosta.” Hyveiden taustana on aina sosiaalisuus.

Ensimmäinen ja tärkein mutumin kirkin hyveistä on totuus, gaskeya. ”Totuus on vahvempi kuin rautahevonen”, sanoo sanalasku. ”Valhe haavoittaa kipeämmin kuin keihäs.” Mutumin kirkin on oltava tosi, hänen tulee olla luotettava. Tarina kertoo miehestä, joka kuoli huomattuaan pettäneensä toisen luottamuksen – niin suuressa arvossa luotettavuutta pidetään.

Seuraava hyve arvostuksissa on anteliaisuus, karamci. Se perustuu sekä hengen sydämellisyyteen että konkreettiseen antamiseen. ”Todellinen suuruus on anteliaisuutta”. Anteliaisuuden

WIZZY
Wikimedia Commons
Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported

Viisi sangomaa umgido-seremoniassa Zulumaassa

arvostuksella on juurensa maanviljelyskulttuurissa ja sen puuttumista erityisesti rikkailta ja menestyviltä pidetään syntinä.

Seuraavaksi tärkein hyve on kärsivällisyys, hakuri. Kysymystä ”Ina hakuri?”, ”Kuinka on kärsivällisyyden laita?”, käytetään tervehdyksenä. Kärsivällisyys on myös islamilainen hyve samoin kuin anteliaisuus. Hausan ihmisihanne vastaa islamin ihmisihannetta. Kärsivällisyys on tarpeellinen hyve Nigerian kuivilla viljelysmailla, mutta sen puutetta ymmärtääkin: ”Kärsivällisyys on jyvää kattilassa, se ei kestä kauan.”

Terve järki ja kypsä harkinta kuuluvat mutumin kirkin ominaisuuksiin. Niiden yhteisnimenä on hankali – mutumin kirki tietää milloin on oikea aika tehdä tai sanoa jotakin, tai milloin ei ole.

Kainous eli kunya – kyky välttää häpeää aiheuttavia sanoja tai tekoja, kuului mutumin kirkin ominaisuuksiin. Tämä ilmentyi hyvinä tapoina, ladabi. ”Ladabi on kohtelias tapa suhtautua kaikkeen, mikä sellaisen ansaitsee: omiin vanhempiin ja yleensä vanhempiin ihmisiin, tuomariin, päällikköön. Jossain määrin myös ladabi voitiin tulkita ulkoiseksi ilmennykseksi tottelevaisuudelle, mikä ilmaisee Hausan asennetta asemansa ansainneeseen auktoriteettiin.

Vielä on ominaisuus, joka nostaa tai kaataa yrityksen olla mutumin kirki, nimittäin kyky kohdella toisia ihmisiä ottaen heidän tunteensa huomioon, mutunci, sillä kaikki muut hyveet koettelee ainoastaan ja vain inhimillinen vuorovaikutus, se miten ihminen kohtelee kanssaihmissään riippumatta näiden sosiaalisesta asemasta. – Nykyään kai sanoisimme sitä tunneälyksi.

Sana mutunci on samaa juurta ihmistä tai inhimillistä olentoa tarkoittavan sanan mutum kanssa. Mutunci edustaa hausalaista humanismia korkeimmassa mitassa. Näiden jälkeen tulee vielä kaksi ominaisuutta, viisaus, hikima ja oikeamielisyys, adalci. Ensimmäiseen kuuluu koulutus ja jälkimmäiseen Jumalan pelko. Nämä ovat myös islamilaisia hyveitä, joten Hausan perinteinen moraalikäsitelmä ja Nigeriaankin tullut islam ovat näiltä osin vahvistaneet toisiaan.

Akan-heimon sielukäsityksiä

Ghanan ja Norsunluurannikon suurin etninen ryhmä on **Akan**. Heidän uskotaan lähteneen Sahelistä ja Afrikan savannialueelta.

Akankansan sananlasku ”Kaikki ihmiset ovat Jumalan lapsia, kukaan ei ole maan lapsi” kuvaa sitä, että jokaisella ihmisellä on okra, jumalallinen puoli. Erilaisissa metafysikaalisissa käsitteistöissä sitä vastaa lähinnä sielu, sanoo **Kwame Gyekye**. Elävässä ihmisessä okra on, kuolleesta ruumiista okra on vetäytynyt pois. Okra käsitteenä sisältää yksilön elämän ja elämänvoiman. Okra ”aiheuttaa” hengityksen (honhom) ja hengitys ilmaisee okran läsnäolon.

Okra on eri asia kuin sunsum, joka liittyy myös ihmisen ei-ruumiilliseen puoleen.

Gyekye todistaa, että Akan-heimon käsityksissä sunsum ei ole materiaa, se ei kuole ruumiin kuollessa. Sen sijaan sillä on ominaisuuksia, jotka vaikuttavat ihmisolemukseen kokonaisuudessaan, siihen miten ihmiset kokevat toisensa. ”Hänessä on sunsumia” tarkoittaa, että jollakin on arvokkuutta tai käskyvyyttä, ”Hänellä on ystävällinen sunsum.”, ”Hänellä on heikko/voimakas sunsum” jne. Jos jollain on paha sunsum, hän on noita.

Sunsumilla on koko, sillä on ajallis-paikallinen sijainti – sunsum on sitä, mitä hyvällä syyllä voi kutsua henkiolennoksi. Sunsum lähtee unessa pois ihmisruumiista ja seikkailee omilla teillään. Sunsum on aktiivinen ja dynaaminen, se vaikuttaa aivoihin, vaikkei itse olekaan ainetta.

Sunsum ja okra yhdessä muodostavat ihmisen kaksiosaisen sielun ykseyden, joka ei ka-

dota ihmisen yksilöllisyyttä edes kuolemassa.

sunsum = luonne tai persoona = esi-isiltä periytynyt osa = se osa, mikä muuttuu henkiolennoksi kuolemassa, saatu äidiltä ja liittyy heimoidentiteettiin

Sielu = sunsum + okra

Gyekye vertaa Akan-ajattelun käsitystä eurooppalaisen filosofian erilaisiin sielu-ruumis käsityksiin ja tulee siihen tulokseen, että Akan-heimon käsitys ihmisestä on periaatteessa kaksiosainen ruumis-sielu -kokonaisuus, vaikkakin henkinen puoli on siinä hyvin monimutkainen. Henkinen puoli on substanssi. Substanssi taas on olio joka voi olla olemassa itsenäisesti, muista olioista riippumatta – eikä se siis ole pelkkä abstraktio. Ruumis ja sielu ovat siinä vuorovaikutuksessa keskenään. Fyysinen käytös paljastaa sielun iloisuuden tai surullisuuden. Jos sielu on pahojen henkien täyttämä, se huonontaa ruumiin tilaa ja ruumiin huono kunto puolestaan vaikuttaa sieluun huonontavasti.

Gyekye perustaa tutkimuksensa sielun olemuksesta sananparsiin mutta myös parantamiseen. ”On joitakin sairauksia, jotka ovat laadultaan spirituaalisia ja joihin ei sen vuoksi voi vaikuttaa fyysisellä hoidolla. Ellei sielu ole parannettu, ei ruumiskaan vastaa hoitoon.” Tämä ehkä viittaa hienovaraisesti noituuden avulla suoritettavaan parantamiseen.

Jorubat ja yhteisöllisyys

Jorubat ovat Nigerian suurin etninen ryhmä. Lounais-Nigerian lisäksi merkittäviä jorubayhteisöjä on Beninissä, Togossa, Sierra Leonessa, Kuubassa ja Brasiliassa.

Elintavat kuvastavat uskontoa, niillä on sama etninen olemus ja kosmologiset periaatteet. Joruba-heimon lapsi kasvaa suoraan sosiaalisuuteen. Perhemalli ja sen mukainen asumismalli tukevat suoraan kasvamista yhteisöön. Äiti muistuttaa lasta jatkuvasti siitä, kuinka hieno asia tämän syntymä on ollut ja kuinka ainutlaatuinen perhe heillä on. Samoin toiset vaimot leikkiessään lapsen kanssa laulavat perheen ylistysnimiä ja vaativat suosionsoituksia palkaksi.

Divinaatio. Ennustajapappi tutkii asiakkaansa tulevaisuutta tutkimalla pyhitettyjen kananpoikien sisäelimiä.

Jorubojen suurperheillä on yhteisasumus, ja siinä eri perheiden asunnot ovat ison kate-tun käytävän välityksellä yhteydessä toisiinsa. Tavallisesti tällainen monen perheen asunto on ympyrän muotoinen ja siinä yksi tai kaksi sisääntuloa. Käytävä on paikka, missä vaimot ja heidän lapsensa viettävät aikaansa. Jos lapsi käyttäytyy huonosti, asia otetaan heti esille ja kuriton palautetaan järjestykseen ja jos vaimojen kesken tulee riitaa, joku vanhemmista miehistä tai naisista ottaa asian käsittelyyn. Viimeisenä keinona asumuksen johtaja yhdessä muiden miespuolisten jäsenten kanssa puutuu asiaan ja rauha palautetaan mahdollisimman pian.

Joruba-traditiossa on aina teitä sovittelulle eikä yksilön ja yhteisön välille synny ristiriitaa, sillä yhteisön voi jättääkin.

Tällaisessa yhteisasumisessa lapsi on koko ajan tekemisissä paitsi omien vanhempiensa myös serkkujensa, isovanhempiensa, isänsä

toisten vaimojen ja muiden suvun vaimojen kanssa. Yhteisö ei siten ”vie” lapselta hänen yksilöllisyyttään vaan lasta ympäröi jatkuva huolenpito ja mielenkiinto, ja hän ymmärtää olevansa yhteisön osa, ei niinkään erillinen atomi.

Myöhemmin ymmärrys lisääntyy ja yhteisyyden tunne siirtyy myös laajempiin yhteisöihin kohdistuvaksi. Afrikkalaista yhteisöllisyyttä kuvaa parhaiten sananlasku: ”Minä olen, koska me olemme.” Joruba-kulttuurissa ei ihmisoikeuksia ajatella erillisille yksilöille omistetuiksi, vaan yhteisölle. Myös talkootyö on osa joruboiden yhteisöllistä elämää.

Vainajat kuuluvat yhteiseen perhepiiriin: jorubat hautaavat vainajansa talon lattian alle. (EI)

Voima: olemassaolo, onni ja epäonni

Igbojen sielukäsité chi sekä Akan-heimon sunsum ja okra ovat onnen ja epäonnen kantajia.

Samalla ne yhdistävät ihmistä Jumalaan. ”Jos jollain on paha (tai huono) sunsum, hän on noita” – tämän tapainen on myös käsitys siitä, että noituus periytyy äidin kautta.

Noituus liittyy alempiin jumaluuksiin tai henkiin. Jumala, Korkein Olento, Onyame (Onyame on akan-heimon nimitys), joka on täysin hyvä ja myös kaikkivoipa yleisen jumaläkäsityksen mukaisesti. Pahaa ei pidetä Jumalan luomana. Pahalla on kaksi lähdettä: alemmat jumaluudet ja ihmisen oma tahto. ”Paha syntyy pahoista hengistä”, sanoo akan-sananlasku. ”Alempia jumaluuksia on sekä hyviä että pahoja, ne eivät – toisin kun Onyame – ole täysin hyviä, vaan suorittavat myös pahoja tekoja. Vaikka jumaluudet ovat Jumalan luomia, akan-teologiassa ja kosmologiassa niillä on jonkinlainen riippumaton olemassaolo ja ne toimivat Jumalasta riippumatta omien halujensa ja aikeidensa mukaan.”

Noituus-ajattelun yksinkertainen juoni on suurin piirtein seuraavanlainen: onnettomuusia tapahtuu, se on luonnollista, mutta kun seuraa kysymys, miksi joku tietty henkilö joutuu satunnaiselta näyttävän onnettomuuden kohteeksi, kysytään **kuka** sen aiheutti ja epäillään noituutta. Etenkin jos ihminen kuolee ennen aikaisesti, hänen ajatellaan kuolleen noituuden vuoksi ja silloin tulee etsiä noita ja kostaa tälle.

Erästä hiljattain näkemääni TV-dokumenttia siteeraten: Afrikassa vieraan ihmisen ei kannata pysäyttää autoaan nähtyään liikenneonnettomuuden. Hänet voidaan syyllistää onnettomuuteen riippumatta siitä kuka tai mikä sen faktisesti on aiheuttanut, koska hän on vieras, ja rikkoo siten paikallista harmoniaa.

Myös parantamiskulttuuriin liittyy vaikeuksia. Kyseessä on sairastumisten tulkinta: jos joku sairastuu, se johtuu siitä, että tämä on noiduttu. Joku on noitunut hänet. Likipitään kaikkia jollakin tavoin ennen aikaisia kuolemia pidetään noituuden (tai vastanoituuden) aiheuttamina.

– Tästä perspektiivistä katsoen **Nelson Mandelan** pitkä ikä merkitsi sitä, ettei hän kuollut

noituuden eikä vastanoituuden kautta. Hän oli päässyt sovintoon kaikkien kanssa.

Sangoma ja inyanga – kansanparantajia Etelä-Afrikassa

Noituudessa on aineksia myös hyvään, kuten parantavien yrttien tuntemus. Etelä-Afrikassa traditionaaliset kansanparantajat ovat afrikkalaisen lääkintätaidon harjoittajia. Heillä on erilaisia sosiaalisia ja poliittisia rooleja yhteisössä. He ennustavat, parantavat fyysisiä, henkisiä ja hengellisiä sairauksia, ohjaavat syntymään tai kuolemaan liittyviä rituaaleja, etsivät kadonneen karjan, suojelevat satureita, torjuvat noituutta, ja ylläpitävät kertomuksillaan historian, kosmologian ja myyttien tuntemusta.

Parantajat pitävät yllä harmoniaa elävien ja kuolleiden välillä, mikä on elintärkeää häiriötömälle elämälle. Parantajat uskovat, että esisille on osoitettava kunnioitusta rituaaleilla ja eläinuhreilla. He kutsuvat esi-isiä polttamalla pyhiä kasveja kuten imphepho (*Helichrysum petiolare*), tanssimalla, laulamalla, kanavoimalla tai soittamalla rumpuja. Perinteiset parantajat usein antaavat potilaille muti-lääkkeitä, joita valmistetaan kasveista, eläimistä ja mineraaleista ja joilla on hengellistä merkitystä. Nämä muti-lääkkeet sisältävät usein voimakasta symboliikkaa, esimerkiksi leijonan rasvaa annetaan lapsille edistämään rohkeutta. On lääkkeitä kaikkiin fyysisiin ja henkisiin sairauksiin, sosiaaliseen epäharmoniaan ja henkisiin vaikeuksiin.

Vaikka ”sangomaa” zulukielisenä terminä käytetään puhekielessä kuvaamaan kaikenlaisia eteläafrikkalaisia parantajia, käytännöissä on eroja. Inyanga parantaa pääasiassa kasveista ja eläimistä tehdyillä lääkkeillä, kun taas sangoman toiminta käsittää ensisijaisesti ennustamista parantaviin tarkoituksiin.

Sangomat uskovat voivansa saada neuvoja ja ohjausta potilaidensa esi-isiltä henkipossession kautta tai kanavoimalla esi-isiä, luunheitolla tai tulkitsemalla unia. Sangoma vie itsensä transsiin rummuttamalla, tanssimalla ja laulamalla.

Sangoman oma minä siirtyy syrjään ja esi-isä ottaa haltuunsa hänen ruumiinsa kommuni-
koiden suoraan potilaan kanssa.

Eteläisessä Afrikassa 80 % mustasta väestöstä käyttää traditionaalisten parantajien palveluita. Nämä parantajat ovat erittäin arvostettuja yhteiskunnassa, jossa sairauksien on ajateltu johtuvan noituudesta, saastumisesta – toisin sanoen kontaktista epäpuhtaiden esineiden tai tapahtumien kanssa – tai esivanhempien laiminlyömisestä. On arvioitu, että Etelä-Afrikassa on jopa 200 000 perinteistä parantajaa, kun taas länsimaisen lääketieteen koulutuksen saaneita lääkäreitä on 25 000. (enW)

Mami Wata

Kauan ennen kuin eurooppalaiset alkoivat tulla Afrikkaan, alkuperäisissä Afrikan uskonnoissa on ollut lukuisia joukko erilaisia vedenhenki-traditioita. Useimpia näistä vedenhengistä pidetään naispuolisina, kuten ”Mami Wata” (”Mammy Water” eli ”Äiti Vesi”) ilmoittaa, ja pääasiassa naiset huolehtivat niiden rituaaleista.

Vedenhengillä saattoi olla sekä hyviä että pahoja ominaisuuksia – mikä heijastaa tosiasiaa, että vesi on elintärkeää ihmisen elämälle: ruualle, juomalle, kaupalle liikenteelle... mutta yhtäkaikki se voi hukuttaa ihmisiä, tulvia peloilille tai avata tien ei-toivotuille tunkeutujille.

Nigeriassa vedenjumalattaren valkoinen väri kuuluu traditionaalisesti sen eri kulttuurien henkimaailmaan. Oyono-joen (Cross river) alueella ihmiset maalaavat ihonsa talkilla tai muilla aineilla paitsi kosmeettisista syistä myös vedenjumalattaren rituaaleja varten.

Eteläisessä Afrikassa Mami Wataa palvotaan viettelevän kauniina naisena, jolle palvojat, pääasiassa naiset mutta myös miehet, ostavat nykyaikaisia lahjoja, kuten aurinkolaseja yms. Mami Watan värit ovat punainen ja valkoinen ja myös palvojat käyttävät näitä värejä. Jumalatar voi aiheuttaa palvojilleen sekä taloudellista menestystä tai suutuessaan esimerkiksi kuumetta, joka liittyy punaiseen väriin. Mami Wata inspiroi mm. runoilijoita ja kirjailijoita.

Mami Wata -liike on levinnyt afrikkalaisten mukana myös Amerikkaan ja sen kannattajia on esim. Karibialla. Mami Watasta on tullut suosittu tema afrikkalaisessa ja karibialaisessa kirjallisuudessa. Pidetään mahdollisena, että kysymyksessä on muinaisegyptiläisen Isis-kultin muunnelmä, jolloin se olisi vanhin tunnettu elävänä säilynyt naisten kultti.

Ambuya Juliana -liike

Ambuya Juliana liittyy Zimbabwelaiseen Mwari-kulttiin. **James L. Cox** kertoo uskonnollisesta liikkeestä, joka syntyi **Juliana**-nimisen naisen ympärille Koillis-Zimbabwessa.

Tämä kertoi joutuneensa Njuzun (merenneito/henki) valtaan ja viettäneensä veden alla useita vuosia ja saaneensa siellä opetusta mm. raamatusta ja osasi sen lähes ulkoa. Vaikkei Juliana ollutkaan kristitty, hän piti kristinuskon opetuksia tärkeinä siksi että Njuzu opetti hänelle niitä.

”Elimme kuin krokotiilit, söimme maata ja mutaa. Olin hyvin laiha ja kalpea, kun palasin sieltä. Kun olet Njuzun kanssa, opit nöyräksi ja hyväkäyttöiseksi. Minulle opetettiin myös raamattua siellä. Siellä alhaalla on aivan kaikkea. Kun nousin sieltä ylös, päässäni kasvoi shangaa, ruokoa.” (Hansson)

Kun Juliana alkoi opetuksensa, hänestä tuli Mwari-kultin papitar. (Mwari = Korkea Jumala, jolla on sekä maskuliinisia että feminiinisiä ominaisuuksia.) Julianan opetuksista tärkeimmät olivat seuraavat:

- Mwari on kaiken luodun yläpuolella, myös henkien ja esi-isien.
- Mwari on vastuussa sateesta ja myös antaa sitä, jos ihmiset palaavat perinteiseen uskonnonharjoitukseen ja kunnioittavat Jumalaa.
- Muturo (sade) -rituaalissa henkipossessiot eivät ole suotavia.
- Ei pitäisi tehdä työtä perjantaina tai vaihtoehtoisesti sunnuntaina.
- Villieläimiä ei pitäisi tappaa, ei käärmeitäkään.

- Ei vuorilla eikä metsissä pitäisi harjoittaa seksuaalista kanssakäymistä.
- Kun haetaan vettä lähteistä, ei pitäisi käyttää metallikanistereita vaan perinteisiä kurpitsa-astioita.
- Vapaa sukupuolisuus on välttävää. Eri-tyisesti naisten tulee varoa satunnaisia sukupuolisuhteita.

Lähetysaarnajat Afrikan kirjakielten luojina

Afrikan omat kielet ja kulttuurit ovat pitkän aikaa olleet pelkästään suullisen tiedon varassa. Kristityt lähetysaarnajat ovat luoneet paikallisista kielistä kirjakieliä raamatun ja virsikirjäännösten tueksi. Samalla he ovat tehneet uskontorajat ylittävää arvokasta kulttuurityötä. Seuraavassa kaksi tunnettua ja arvostettua lähetysaarnaja-kielitetiilijää.

Piispa **Samuel Adjai Crowther** (1807–1891) oli syntyperältään joruba. Hänestä tuli kielitetiilijä ja ensimmäinen afrikkalainen anglikaaninen piispa Nigeriassa.

Fulaniheimon orjanmetsästäjät kaappasivat Adjain v. 1821 ja myivät hänet portugalilaisille orjakauppiaille. Orjalaiva joutui brittiläisen laivaston käsiin ja Adjai vietiin Freetowniin, Sierra Leoneen ja vapautettiin. Siellä anglikaaninen Church Missionary Society huolehti hänestä ja myös opetti hänelle englantia. Adjai kääntyi kristityksi vuonna 1825 ja otti nimen Samuel Crowther. Freetownissa Crowther kiinnostui kielistä. Vuonna 1826 hänet vietiin Englantiin Islington Parish Schooliin. Hän palasi Freetowniin 1827 missä hän opiskeli latinaa ja kreikkaa mutta myös afrikkalaista *temne-kieltä*.

Vuonna 1841 Crowther valittiin lähetysaarnaja **J. F. Schönin** apulaiseksi Niger-joella tapahtuvalle tutkimusmatkalle. Hänen tehtävään oli oppia hausakieltä tutkimusmatkan tarpeisiin. Matkan tarkoitus oli lisätä kauppaa, opettaa maanviljelytaitoja, levittää kristinuskoa ja paradoksaalista kyllä – auttaa orjakaupassa.

Matkan seurauksena Crowther kutsuttiin Englantiin, missä hänet koulutettiin papiksi

Piispa Adjai Crowther

ja sai pappisvihkimyksen Lontoon piispalta. Hän palasi Afrikkaan 1843 ja avasi **Henry Townsendin** kanssa lähetysaseman Abeokutaan, Nigeriaan.

Crowther alkoi kääntää raamattua jorubaksi ja koota joruban sanakirjaa. Vuonna 1843 julkaistiin kielioppi, jota hän oli alkanut työstää Nigerin retkellä. Myöhemmin hän teki jorubankielisen version anglikaanisesta *Book of Common Prayer* rukouskirjasta.

Hän alkoi myös sommitella muiden kielten kirjoitusasua. Vuonna 1857 hän tuotti igbo-kielen alkeiskirjan ja 1860 nupe-kielen alkeiskirjan, sekä nupe-kielen täyden kieliopin ja sanaston 1864.

Vuonna 1864, Crowther vihittiin ensimmäiseksi afrikkalaiseksi piispaksi anglikaanisessa kirkossa. Samana vuonna hän sai arvon Doctor of Divinity Oxfordin yliopistosta. Piispa Dr. Crowtherin mielenkiinto suuntautui yhä enemmän ja enemmän muihin kieliin kuin jorubaan, mutta hän johti edelleen jorubankielisen raamatun käännöstyötä (*Bibeli*

Mim), mikä valmistui puolivälissä 1880-lukua, muutaman vuoden ennen hänen kuolemaansa. Crowther kuoli vuoden 1891 viimeisenä päivänä.

Martti Rautanen (1845–1926) syntyi Inkerimaalla maaorjan perheeseen. Puutteellisista perusopinnoistaan huolimatta hän pääsi ensimmäiselle lähetykskurssille Suomen lähetysseuran kouluun. Ambomaalle hän tovereineen saapui 1870 ja toimi siellä 50 vuotta.

Lähetystyö oli Rautasen mielestä ehdottomasti tehtävä kansankielellä. Työn tueksi tarvittiin kirjallisuutta. Kielellisesti lahjakas Rautanen ryhtyi tarmolla toimeen, ja ndongan-kielinen Uusi testamentti painettiin 1903. Hän käänsi myös Vanhan testamentin sekä laati useita oppikirjoja. Käännöstyötä varten hän joutui tekemään kielen perustutkimusta. Rautasen saavutuksia on muun muassa laaja ndonga-saksa-sanakirja.

Ambomaan väestön kunnioituksen Martti Rautanen ansaitsi myös toimiessaan sovittelijana siirtomaaviranomaisten ja paikallisen väestön välillä sekä sovitellessaan menestyksekkäästi sotaisten heimojen välisiä ristiriitoja. Lempinimekseen hän sai **Nakambale**, ”hattupää”.

Rautanen toimi 1880 Olukondaan perustamansa lähetyksaseman johtajana, raamatunkääntäjänä sekä pitkäjänteisessä opetus- ja kasvatustyössä: ensimmäiset ambomaalaiset papit vihittiin 1925. Rautasen käännöstyötä oli vuonna 1892 ilmestynyt ndongan-kielinen virsikirja. Rautanen oli myös tunnustettu virsirunoilija ja kansatieteilijä, joka antoi arvoa ambomaalaisten omalle kulttuurille. Hän keräsi kasveja, teki säähavaintoja ja toimitti esi-
neistöä mm. Suomen kansallismuseoon.

Igbojen kristinusko ja Vatican II

Nigerialainen isä **Christopher I. Ejizu** kertoo nettartikkelissaan siitä miten igbo-maassa katolisen kirkon ja alkuperäisen igbo-uskonnon kohtaaminen on tapahtunut. Aluksi se oli täynnä kielellisiä väärinkäsityksiä, mm. hölmösti Igbo-kielelle käännettyjä rukouksia – osasy-

nä tälle oli paikallisten asukkaiden huumori. Myöhemmin Igbo-kielen kehittämisen ja nk. Union Igbon syntymisen jälkeen kielellinen puoli on parantunut huomattavasti ja sitä on pystytty myös standardisoimaan.

Vatican II:na tunnetun kirkolliskokouksen jälkeen alkuperäiskansojen uskonnollisuutta on alettu kunnioittaa ja ottaa siitä vaikutteita ainakin paikalliseen uskonnonharjoitukseen. Igbomaassa sillä on ollut suuri merkitys. Igbojen juhlamenojen värikyys omaksuttiin. On omaksuttu myös muita kulttuurisia piirteitä kuten miesten ja naisten ikäkausijako (Otu Ogbo, Otu Umu Ada) sekä joitakin igbojen tapoja pitää yllä ”lakia ja järjestystä” kuten esim. sopimusten tekoon liittyvät Inu-iyi na Igba-ndu -riitit.

Katolilaisilla on ambivalentti asenne tällaiseen vaikutukseen ja he kokevat sen osittain uhkana. Katolisuus ei hyväksy erityisiä perinneuskomuksia ja niiden mukaista uskonnonharjoittamista perinteisten rituaalieksperttien ja ennustajien johdolla. Kristinuskon demonisoinut henkipossession ja vastustamalla tunnustanut sen olemassaolon. Perinteisiin liittyvää uskonnontulkintaa ihmeidentekoineen, noitien ja pahojen henkien karkottamisineen ym. on kuitenkin hyödynnetty teollisuudenomaisesti sekä katolisessa kirkossa että sen ulkopuolella.

Esimerkkeinä katolisen kirkon torjumista perinteistä voi pitää esim. lasten pörroisiä leittämättömiä Isi-Dada -hiuksia – ilmeisesti niihin liittyy possessiokyksymyksiä tai vastaavaa; kuolleina äitiään vainoavien lasten (Ogbanje) hautaamista tietyllä tavalla ja Mami Wata -liik ehdintää, joka liittyy vedenjumalatar Ibibon palvontaan. Ibibon kulttia johtavat pääasiassa papittaret, mikä sekin sopii huonosti katolisuuteen. Edellä mainitut Mami Wata ja Amboya Juliana -liikkeet ovat muunnelmia Mami Wata -ilmiöstä. ●

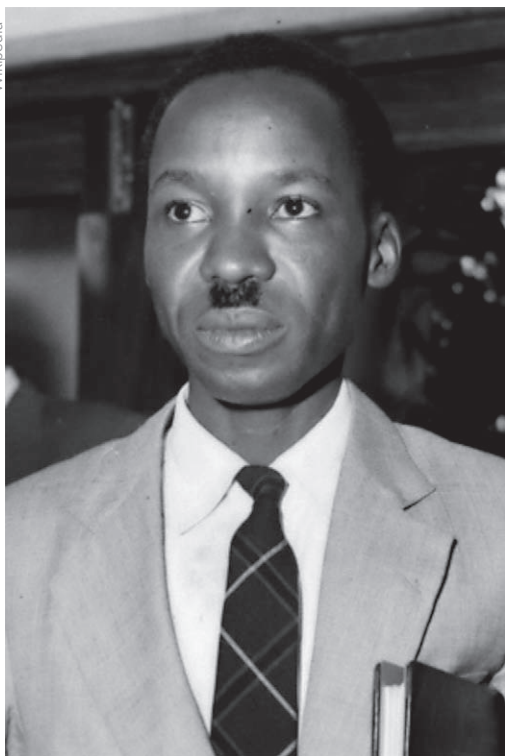
Afrikkalainen yhteisöllisyys

aatteiden pohjana

Afrikan vanhan uskonnon ohje yhteisöllisen ja samalla myös kosmisen harmonian säilyttämisestä on saanut uuden ilmaisun erilaisissa poliittisissa ja yhteiskunnallisissa aatteissa.

Nobel-palkittujen Nelson Mandelan ja arkkipiispa Desmond Tutun omaksu- ma ubuntu-filosofia samoin kuin Julius Nyereren afrikkalaisen sosialismin perustaksi lanseeraama ujamaa-aate ("ujamaa" tarkoittaa suahilinkielessä suurperhettä) perustuvat afrikkalaiselle yhteisöllisyydelle ja niitä voi pitää Afrikan traditionaalisen uskonnon yhteiskunnallisina sovellutuksina.

Ekologiselta pohjalta lähtenyt, myös Nobel-palkittu Wangari Maathai (US) koosti maailmankatsomuksensa afrikkalaisesta Jumala- ja luontouskosta ja tieteestä. Hänen johtamansa Green Belt Movement on pyrkinyt kohottamaan kenialaisyhteisöjen tietoisuutta omasta kulttuuristaan, maansa politiikasta ja hallinnosta sekä ympäristöstään. Ympäristöliikkeenä Green Belt on levinnyt Afrikan ulkopuolellekin.

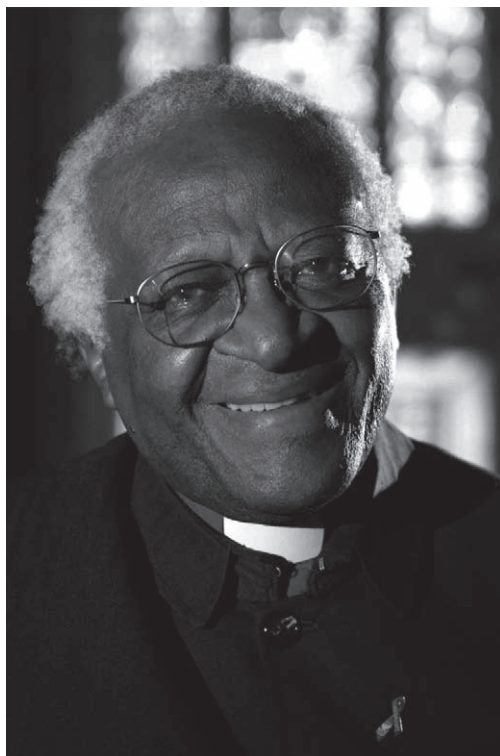
Julius Kambarage Nyerere oli Tansanian presidentti ja häntä kunnioitettiin suahilinkielisellä nimellä M'zee, kunnianarvoisa vanhus ja aiemmin nimellä M'ualimu, opettaja.

Ujamaa ei poliittisena aatteena liene enää olemassa, mutta ubuntu on alkanut vaikuttaa myös länsimaalaiseen ajatteluun mm. internetin uusien mahdollisuuksien ansiosta. Eräs avoimen koodin käyttöjärjestelmäkin on saanut siitä nimensä ja yhteisöllisen luonteensa.

Kestävä aate, ubuntu

Ubuntu on eteläafrikkalainen sana, joka väljästi käännettynä merkitsee ”ihmisten ystävällisyyttä” ja sitä, että ihminen on yhteisönsä osa. Usein se käännetään ”ihmellisyys toisia kohtaan”.

Ubuntun omaksunut ihminen on avoin ja saatavilla toisille, toisten vahvistama, hänen itseluottamuksensa ei vaarannu toisten kyvyistä ja hyvyydestä, hänellä on kunnollinen itsetunto, joka tulee siitä tiedosta, että hän kuuluu suurempaan kokonaisuuteen.

Desmond Tutun ansiosta ubuntu-käsite on levinnyt englanninkieliseen maailmaan.

Sana ubuntu esiintyy eteläafrikkalaisissa lähteissä jo 1800-luvun puolivälissä. Sen merkityksinä ovat ”ihmisluonto, inhimillisyys, ihmisyy, hyve, hyvyys, ystävällisyys”. Ubuntuä käytetään myös tietynlaisen humanistisen filosofian, etiikan tai ideologian terminä tarkoittamaan ”uskoa ihmiskuntaa yhdistävään universaaliin jakamiseen”.

Poliittisesti se on liittynyt Afrikassa vallinneen siirtomaavallan purkamiseen ja afrikkalaistamiseen. Sen filosofiaa kehiteltiin 1960-luvulla. Ubuntun ajateltiin olevan tyypillisesti afrikkalainen elämäntapa tai -filosofia, joka puuttuu valkoihoisilta. Poliittisesti se on liittynyt mustien enemmistövaltaan.

Postkoloniaalin Afrikan tutkija **Dr. Michael Onyebuchi Ezen** mukaan, ubuntun ydin voidaan tiivistää seuraavasti: ”Ihminen on ihminen siksi, että toiset ihmiset myöntävät sen

tunnustamalla hänen ihmisyytensä kaikessa ainutlaatuisuudessaan ja erilaisuudessaan. Se vaatii luovaa vuorovaikutteisuutta, jonka puitteissa 'muut' ovat peilinä (mutta vain peilinä) minun subjektiivisuudelleni. Tämän ideologian mukaan ihmisyyys ei kuulu minulle ainoastaan yksilöllisen sisäisen luonteeni kautta: ihmisyyys on yhtä lailla suotu muille ja minulle. Ihmisyyys on ominaisuus, jonka olemme velkaa toisillemme.”

”Luomme toinen toisiamme ja meidän on pidettävä yllä tätä toiseuden luomista. Ja koska me kuulumme toisillemme, osallistumme toistemme luomiseen: olemme koska te olette, ja koska sinä olet, minäkin varmasti olen.”

Arkkipiiispa **Desmond Tutu** on tehnyt ubuntuun suosituksi erityisesti englanninkielisessä maailmassa. Tutu on hahmottanut ubuntuja seuraavilla tavoilla: ”Yksilön ominaisuutena Ubuntu merkitsee avoimuutta ja läsnäoloa, silloin kun muut häntä tarvitsevat. Ihminen vahvistuu muista ihmisistä eikä tunne itseään uhatuksi siitä, että muut ovat pystyviä tai hyviä. Se perustuu oikeaan itsevarmuuteen mikä puolestaan tulee siitä tiedosta, että kuuluu suurempaan kokonaisuuteen.” ”Ubuntuissa on ihmisenä olemisen ydin. Ubuntu puhuu erityisesti tosiasiaista, ettet voi olla ihminen ilman muita ihmisiä. Se puhuu yhteenkuuluvuudesta. – Kun sinulla on tämä ominaisuus – Ubuntu – sinut tunnetaan anteliaisuudestasi ja jalomielisyydestäsi. Pidämme itseämme aivan liian usein ainoastaan yksilöinä, toisistamme erotettuina, kun taas oikeastaan olemme keskinäisessä yhteydessä, ja se mitä teen, vaikuttaa koko maailmaan. Kun teet hyvää, se leviää; siinä on koko ihmisyyys.”

Liberiaalinen rauhanaktivisti ja naisten aseman puolustaja **Leymah Gbowee** antoi seuraavan määritelmän Ubuntuille: ”Olen se mikä olen meidän kaikkien ansiosta.”

Brittiläinen taloustieteilijä **Tim Jackson**, joka etsii kestävästä kehityksestä malleja, sanoo Ubuntuun olevan filosofia, joka tukee ympäristölle ja taloudelle välttämättömiä muutoksia.

Tuomari **Colin Lamont** on täydentänyt Ubuntuun käsitettä: ”Ubuntu on tunnustettu tärkeäksi suunnanantajaksi laeille, silloin kun yhteisöt ja ihmissuhteet ovat hajallaan tai kärsineet. Se on avuksi näissä vaikeissa tilanteissa silloin kun pyritään kohti eri osapuolten hyväksymiä keinoja.”

Ubuntu-käsitteeseen kuuluu tällöin, että se

- on kostamisen vastakohta
- korostaa ihmiselämän arvoa
- on erottamattomasti kiinnittynyt arvoihin, ja nostaa ensisijaisiksi arvokkuuden, myötätunnon, inhimillisyyden sekä toisen ihmisen ihmisyyden kunnioittamisen.
- vaatii muuttamaan hyökkäävyyden yhteistyöhön ja sovitteluun.
- vaatii hyviä asenteita ja jaettua huolenpitoa.
- suosii harmonian palauttamista osapuolten välisiin suhteisiin. Sellaisen harmonian pitäisi palauttaa kärsineen osapuolen arvokkuus romahduttamatta syytettyjen puolustusta.
- suosii korjaavaa oikeuden käyttöä rankaisevan sijasta.
- toimii tavalla, joka edistää sovittelua mieluummin kuin osapuolten vieraantumista toisistaan.
- estää osapuolia kiihtymästä riitatilanteissa ja päätyvästä vahingoittaviin tekoihin toista osapuolta vastaan, ja pyrkimään käyttäytymisen muutokseen mieluummin kuin rankaisuun.
- mieluummin kuin rankaisua se edistää keskinäistä ymmärrystä.
- mieluummin kuin vahvimman voittoa ubuntu suosii osapuolten kohtaamista kasvoista kasvoin tarkoituksenaan helpottaa näkökantojen eriävyyksien ratkaisua.
- suosii kohteliaisuutta ja sivistynyttä keskustelua, minkä edellytyksenä on toinen toisensa hyväksyminen.

Nelson Mandelan presidenttikaudella termi on tullut tunnetuksi Etelä-Afrikan ulkopuolellakin. Mandela selitti ubuntuja konkreettisilla esimerkeillä: Ihmiset huolehtivat mat-

Prof. Wangari Maathai, kenialainen rauhan nobelisti ottaa vastaan Kenian kansallisen ihmisoikeuskomission palkinnon ihmisyyden vuoksi tekemästään työstä.

kustajasta tämän pysähtyessä ja viettävät aikaa hänen kanssaan. Se on yksi ubuntuun muoto, mutta asiassa on useita eri puolia. Ubuntu ei tarkoita etteivät ihmiset voisi rikastua. Sen vuoksi kysymys kuuluukin: Etsitkö rikkautta ympärilläsi olevan yhteisön parantamiseksi. – Mandelaa pidetään eräänlaisena ubuntuun henkilöitymänä.

Nelson Mandelan muistotilaisuudessa USA:n presidentti **Barak Obama** puhui ubuntuusta ja sanoi: ”Etelä-Afrikassa on sana ”ubuntu”, joka kuvaa täysin Mandelan suurinta kykyä: hänen ymmärrystään siitä, että meidät kaikki on liitetty yhteen näkymättömillä siteillä, että on olemassa ihmisten välinen ykseys, ja että me löydämme itsemme jakamalla itsemme toisten kanssa ja huolehtimalla niistä, jotka ovat ympärillämme. ●

Lähteitä ja kirjallisuutta Afrikan henki -artikkeleihin

Elisabeth Isichei, Afrikan neotraditionaaliset uskonnot. Teoksessa Christopher Partridge (toim.) Uusien uskontojen käsikirja. Kirjapaja, 2006, (tekstissä EI)
Chinua Achebe, Home and Exile. Anchor Books, New York, 2000 (tekstissä CA)

Emmanuel Chukwudi Eze (ed.), African Philosophy An Anthology. Blackwell Philosophy Antologies, Blackwell Publishers Ltd, 1998 (tekstissä AP)

Graham Harvey (ed), Indigenous Religions. A Companion. Cassell, Wellington House, London, 2000, (tekstissä IR)

Tuula Uusitalo, Jos on jotain, on siinä rinnalla jotain muutakin. Afrikan uskonnoista sekä valloittajauskontojen ja ei-kirjoitettujen afrikkalaisten uskontojen vuorovaikutuksesta. Uskontotieteen essee 2007, Helsingin yliopisto

Tuula Uusitalo, Rauhan perusta on pienissä teoissa, Wangari Muta Maathai, puiden istuttaja. Uusi Safiiri 1/2007 siv. 29–34. Via-Akatemian säätiö (tekstissä US)

Anthony H.M. Kirk-Greene, ”Mutumin Kirki”: The Concept of the Good Man in Hausa AP

Internetlähteitä:

<http://www.nelsonmandela.org/> luettu 17.3.2014

<http://www.pbs.org/wbgh/pages/frontline/shows/mandela/interviews/chiefs.html> luettu 15.3.2014

Christopher I. Ejizu, The Influence of African Indigenous Religions on Roman Catholicism. Faculty of humanities, University of Port Harcourt NIGERIA afrikaworld.net/afrel/ejizu-atrcath.htm, luettu 12.05.2007

Arvi Hurskainen, Afrika elää. Maailmanpyörä 4/2001. Suomen YK-liitto, <http://www.ykliitto.fi/> luettu 27.5.2007 (tekstissä AH)

Godfrey Igwebuike Onah, The Meaning of Peace in African Traditional Religion and Culture. <http://www.afrikaworld.net/afrel/goddionah.htm>, Pontifical Urban University, Rome, luettu 12.05.2007

http://www.vantaa.fi/fi/kulttuuri/museot/kau-punginmuseo/nayttelyt/verkkonayttely_namibia/nakambale_martti_rautanen luettu 25.2.2014
en.wikipedia (tekstissä enW)

Wikipedia

Kirjoittaja Tuula Uusitalo on filosofian ja uskontotieteen opintojensa yhteydessä tutustunut Afrikan etnofilosofiaan ja Afrikan traditionaaliseen uskontoon (ATR).

Rukous

Kenialaisen kikuju-heimon rukous Ngaille,
Korkeimmalle Olennolle

Ylistys Sinulle Ngai... Rauha kanssamme!
Suo heimonvanhimmille viisautta puhua yksimielisesti.
Ylistys Sinulle Ngai... Rauha kanssamme!
Saata rauha vallitsemaan maassamme.
Rauha kanssamme!
Jatkakoon kansamme lisääntymistään!
Rauha kanssamme!
Saata ihmiset ja karjalaumat menestymään
Ja pysymään terveinä. Rauha kanssamme!
Saata... pellot tuottamaan runsaasti satoa
Ja maa pysymään hedelmällisenä.
Ylistys Sinulle Ngai... Rauha kanssamme!
Vallitkoon rauha maan päällä!
Tulkoon kalebasseista hyviä astioita
Rauha kanssamme!
Saata yksimielisyys vallitsemaan
Ja aja jokainen paha sana pois ajatuksistamme
metsän syvänteisiin, minne ihmisellä ei ole ole asiaa.
Ylistys Sinulle Ngai... Rauha kanssamme!

www.worldprayers.org

S. RAMU JA NEETA AGARVAL

Radha Burnier, Teosofisen Seuran kansainvälinen presidentti vuosina 1980-2013

Presidentti Mrs Radha Burnier
15.11.1923–31.10.2013

Elämäntehtävänä TEOSOFIA

Teosofiaa ei pidä ottaa pelkästään käsitteellisenä henkisenä filosofia-
na, vaan ennen kaikkea työkaluna
ihmisen uudistumiseksi. Perusteel-
lisena muutoksena, joka johtaa
itsekkyydestä ja itsekeskeisyydes-
tä sympatian, harmonian ja yksey-
den toteuttamiseen yksilöllisellä
tasolla, mutta siten, että katse
suuntautuu koko ihmiskuntaan.

MARJA ARTAMAA

Torstaina 31.10.2013 **Radha Burnier**,
Teosofisen Seuran kansainvälinen pre-
sidentti, siirtyi korkeammille tietoisuu-
den tasoille rauhallisesti kotonaan Adyarissa,
Intiassa, Seuran kansainvälisessä päämajassa.
Radha olisi täyttänyt 90 vuotta 15.11.

Radha oli Teosofisen Seuran seitsemäs kan-
sainvälinen presidentti, joka palveli tuossa teh-
tävässä 33 vuotta, vuodesta 1980 alkaen kuo-
lemaansa saakka.

Radha omisti koko elämänsä teosofialle. Hän
syntyi Teosofisen Seuran maaperällä Adyarissa
teosofiseen perheeseen. Hänen isänsä oli **Nila-
kanta Sri Ram**, joka oli TS:n viides presidentti
ja äiti oli **Srimati Bhagirathi**. Isoisä **A. Nilakan-
ta Sastri** oli alkuajan teosofija Intiassa, joten
Radha oli kolmannen polven teosofi. Radhasta

tuli sanskritin kielen maisteri Benaresin Hindu
Universitystä. Hän opiskeli klassista intialaista
tanssia tätinsä **Rukmini Devin** perustamassa
Kalakshetra-taideakatemiassa. Tanssillaan hän
todisti tämän tanssilajin kauneutta ja sieluk-
kuutta. Vuonna 1951 Radha tapasi sveitsiläi-
sen valokuvaajan **Raymond Burnierin**, jonka
kanssa avioitui lyhyeksi aikaa. Raymond aut-
toi Radhaa filmiuran alussa. Kuuluisa filmi,
jossa Radha esitti pääosaa, oli **Jean Renoirin**
Joki (The River). Tuossa filmissä Radhan esit-
tämä jumalainen tanssi Krishnalle on nähtä-
vissä YouTubessa.

Teosofinen työ

Radha liittyi Teosofiseen Seuraan 12-vuotiaana
ja kymmenen vuotta myöhemmin hän jo aloitti
aktiivisen toiminnan. Hän ehti olla Nuorten
loosin ja Adyar-loosin puheenjohtaja, Teoso-
fisen Seuran Madrasin Liiton presidentti, sit-
ten Intian osaston ylisihteeri ja Seuran Yleisen
neuvoston (General Council) jäsen, Adyarin
aluehallinnon jäsen sekä vielä Adyarin kirjas-
to- ja tutkimuskeskuksen avustava johtaja. Kun
Radhasta tuli Seuran kansainvälinen presidentti
4.7.1980 (alkaen 17.7.), hänestä tuli myös teo-
solisten keskusten pää, kuten Krotona instituut-
in Kaliforniassa ja Naardenin kansainvälisen
keskuksen Hollannissa. Radhan työkenttään
kuuluvat myös toiminta eläinten oikeuksien
puolesta, Olcott-koulun johtaminen ja Teoso-
fisen Palvelujärjestön (TOS) sekä muurariuden

MARJA ARTAMAA

Radha Burnierin muistomerkki Adyarissa, Kansainvälisen Teosofisen Seuran päämajassa Intian Chennaissa.

Teosofisen Seuran ohjelmakohdat

- Muodostaa ihmiskunnan yleisen veljeyden ydin huolimatta rodun, uskontunnustuksen, sukupuolen, yhteiskuntaluokan taikka ihonvärin eroavaisuudesta.
- Antaa virikkeitä vertailevan uskontotieteen, filosofian ja luonnontieteiden tutkimukseen.
- Tutkia luonnon selvittämättömiä lakeja ja ihmisen piileviä voimia.

AMERIKAN TEOSOFISEN SEURAN ARKISTO

Radha Burnier ja Dalai-lama 1981.

Idän Järjestön päänä oleminen. Radha kohtasi työssään mm. **Dalai-laman**, **Krishnamurtin** ja **Indira Gandhin**. Hän sai myös eri yliopistojen kunnianimityksiä.

Radhan näkemys oli, että teosofiaa ei pidä ottaa pelkästään käsitteellisenä henkisenä filosofiana, vaan ennen kaikkea työkaluna ihmisen uudistumiseksi. Hän puhui usein perusteellisesta muutoksesta, joka johtaa itsekkyydestä ja itsekkeskeisyydestä sympatian, harmonian ja ykseyden toteuttamiseen yksilöllisellä tasolla, mutta siten, että katse suuntautuu koko ihmiskuntaan.

Radha Suomessa

Radha kiersi vuorovuosin kaikilla mantereilla eri puolilla maailmaa ja hänet tunnetaan kaikkialla teosofisessa maailmassa. Ensimmäisen kerran hän tuli Suomeen vuonna 1965, jolloin hän oli Intian osaston ylisihteeri. ”Tunnen,

että olemme yhtä perhettä”, hän sanoi esittäessään Intian teosofien ja isänsä, presidentti N. Sri Ramin terveiset. Radha puhui aiheesta *Avoim mieli*. Seuraava vierailu oli kesäkursseilla 1972, jossa hän luennoi yhdessä **John Coatsin** kanssa *Tietoon, taitoon ja oivallukseen*. Vuonna 1980 hän oli kesäkursseilla teemalla *Rakkaus on kaikkein tärkein* ja vain kuukautta myöhemmin Radha Burnier otti vastaan Kansainvälisen Teosofisen Seuran seitsemännän presidentin tehtävät. Parin vuoden kuluttua eli 1982 saimme jälleen Radhan kesäkursseille, jonka teemana oli *Ykseys moninaisuudessa*. Vuonna 1988 oli vuorossa Radhan johtama *Valoa tielle* -seminaari Kreivilässä ja kesällä 1990 Radha tuli Suomeen aiheella *Kultaiset portaat*.

Euroopan kongressi oli 1995 Ruotsissa, josta Radha lensi Suomen vuosijuhlaan Ritarihuoneelle pitäen yleisöesitelmän aiheesta *Itsen näkemisen taito – tma vidy*. Sieltä Radha matkusti Viroon. 1997 Radha oli jälleen kesä-

MARJA ARTAMAA

Radha Kreivilässä 2005. Hän arvosti Suomen Kreivilää kansallisena teosofisena keskuksena.

Teosofinen Seura

Teosofinen Seura ry on Kansainvälisen Teosofisen Seuran Suomen osasto. Kansainvälinen päämaja on nimeltään Adyar, joka sijaitsee Chennaissa, Intiassa. Suomen Päämaja sijaitsee Helsingissä ja toimintaa on yli 20:llä paikkakunnalla.

Kansainvälinen Teosofinen Seura perustettiin 17.11.1875 New Yorkissa Yhdysvalloissa ja rekisteröitiin 3.5.1905 Madrasissa (nyk. Chennai), Intiassa. Teosofinen Seura toimii yli 60 maassa. Suomen osasto perustettiin 17.11.1907.

Teosofinen Seura on totuudenetsijäin vapaa yhtymä, joka edistää veljeyttä ja pyrkii palvelemaan ihmiskuntaa. Seura antaa ja tukee yksilöllistä vapautta etsinnässä. Ei ole mitään dogmia, ei mitään mielipidettä, kenen tahansa opettamaa tai omaamaa, joka millään tavalla sitoisi ketään Seuran jäsentä.

kurssien päävierailija teemalla *Mietiskely tienä sisäiseen rauhaan*.

Huomaamme, että Radha arvosti Suomen Kreivilää kansallisena teosofisena keskuksena. Vuonna 2005 Kreivilässä olikin kolme isompaa tapahtumaa peräkkäin, joissa Radha oli pääosassa; ensin oli Ruotsin osaston kesäkurssit, sen perään pohjoismainen teosofien *Nordic Workshop* ja päälle vielä Suomen kesäkurssit *Älystä Intuition*.

Radhan viimeinen vierailu Suomeen tapahtui vuonna 2007, jolloin hän saapui kunnia-vieraaksi Helsingissä pidettyyn Euroopan kongressiin ja Suomen osaston 100-vuotisjuhlaan. Hän näki siellä miten monet teosofiset järjestöt Suomessa olivat juhlassa onnittelemassa Teosofista Seuraa veljeyden osoituksena.

Kiitollisuudella

Radha Burnierin seminaarien, luentojen ja lukuisten kirjoitusten anti on vertaansa vailla.

Niiden sisältö on teosofiaa käytännössä ihmisen uudistumiseksi. Tärkeää on ihmiskunnan tajunnan muutos, mikä edellyttää kärsivällisyyttä ja luottamusta ihmiskunnan päämäärään. Tätä viisauspohjaista näkemystä Radha välitti elämällään. Hän täytti suuren henkisen tehtävän, jonka syvyyttä ja suuruutta emme voi täysin tietää. Se ansaitsee arvostuksemme ja kunnioituksemme. Kiitollisuudella

Marja Artamaa

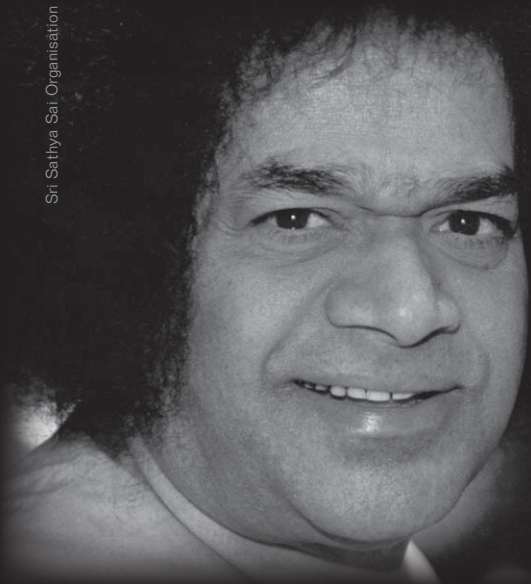
Kirjoittaja Marja Artamaa on Teosofisen Seuran ylisiteeri eli puheenjohtaja vuodesta 2007 lähtien. Hän on myös Teosofisen Seuran Euroopan liiton johtokunnan jäsen ja rahastonhoitaja. Hän toimi Teosofi-lehden päätoimittajana vuosina 1995–2002.

en.wikipedia

Krishna Arjunan vaununajajana (vas). Lipussa liehuu Hanumanin kuva. Hanuman symboloi uskollista palvojaa.

Syyn ja seurauksen laki ja JUMALAN ARMO

Sri Sathya Sai Organisation

Sathya Sai Baba muutti puheissaan
ja kirjoituksissaan Bhagavad
Gitan hienoudet ja vivahteet
hämmästyttäväksi ja kuolemattomaksi
Elämän käsikirjaksi. Gitalla on
maaginen avain niiden monimutkaisten
ongelmien ratkaisuihin, joita ihminen
niin taitavasti onnistuu luomaan.

RITVA PELTOMÄKI

Prof. G. Venkataram, ammatiltaan fyysikko, on suorittanut tiedemiesuran-
sa pääosin Intian atomienergian tutki-
muksen piirissä ja julkaissut useita tieteellisiä
teoksia. Uransa aikana ja saatuaan vaikutteita
mm. **Jawaharlal Nehrulta** ja muilta sen ajan
johtohahmoilta hän uskoi pitkään, että Intian
massiivisen köyhyiden ongelmat voidaan rat-
kaista tieteen ja teknologian avulla. Jäätyään
eläkkeelle 1992 hän ohjautui Puttaparhiin
Bhagavan Baban opetusten innoittamana ja
asettui sinne pysyvästi.

Venkataram, Baba ja Bhagavad Gita

Venkataram vaikuttui syvällisesti Bhagavan
Baban tavasta selittää monimutkaista Vedan-
ta-filosofiaa ymmärrettävällä ja yksinkertaisel-
la tavalla (Vedanta tarkoittaa Upanishadeja,

Vedojen, Intian pyhien kirjoitusten tulkintaa
Vedanta menetelmien avulla). Lisäksi hän al-
koi havaita hämmästyttävää rinnakkaisuutta
Vedanta-filosofian ja modernin fysiikan raja-
alueiden ja metafysiikan välillä. Siltä pohjalta
hän teki valintansa lopullisesti ja jäi Puttapar-
hiin. Siellä Venkataram on toiminut Sri Sat-
hya Sai Yliopiston opettajana ja myös yhden
kauden yliopiston kanslerina.

Puttaparhissa Venkataramiin vetosivat eni-
ten se epäitsekkyys Rakkauden ja Palvelun
Sanoma, jota Baba levitti Intiassa yksittäisten
tekojen, joiden kohteet ulottuivat itse asiassa
ympäri maailmaa ja Intian massiivisten hu-
manitaaristen projektien välityksellä. Siellä ol-
lessaan Venkataram päätyi lopulta toteamuk-
seen, että viime kädessä suurin osa nykypäi-
vän ongelmista on jäljitettävissä universaalin,
puhtaan Rakkauden puutteeseen, kokonaan

Prof. G. Venkataram havaitsi hämmästyttävää rinnakkaisuutta Vedanta-filosofian ja modernin fysiikan raja-alueiden ja metafysiikan välillä.

Tämä artikkeli Bhagavad Gitan ja Bhagavan Sri Sathya Sai Baban opetuksista pohjautuu kirjaan *Conversation between GOD AND MAN. The Essence of the Gita as needed for Modern Times*, sen luvusta 14: "Jumalan loistava lupaus ihmisille". Kirjan on kirjoittanut prof. G. Venkataram lähteenään Bhagavad Gita sekä Bhagavan Sri Sathya Sai Baban tästä teoksesta pitämät puheet noin 20 vuoden ajalta.

toisenlaiseen ”köyhyyteen”, kuin mitä päällepäin oli nähtävissä, yhteiskunnan ongelmien perussyihin. Tiede ja teknologia voivat myös jossain määrin auttaa ongelmassa, mutta eivät ratkaise niitä.

Kirjaansa varten Venkataram on, paitsi perehtynyt huolellisesti alkuperäisen Gitan teksteihin, myös kuunnellut kahdenkymmenen vuoden ajan satoja Bhagavan Baban puheita ja tutkinut huolellisesti Baban kirjoituksia, joita niitäkään ei ole ihan vähän. Baba on selvittänyt puheissaan ja kirjoituksissaan monia alkuperäisestä Gitasta epäselviksi jääneitä vivahteita ja korostanut monia olennaisia asioita muodossa, jossa ne soveltuvat nykyelämään. Ja mikä tärkeintä, Baba on kiinnittänyt huomion ihmisen ja Luomakunnan kosmisiin yhteyksiin sekä antanut arvokkaita viitteitä ihmiskunnan vaikeiden ongelmien, kuten terrorismin ja ilmastomuutoksen, ratkaisemiseksi.

Venkataram ei ole pyrkinyt noudattamaan alkuperäisen Gitan lukujen järjestystä ja sisältöä, vaan on ottanut itselleen tietoisesti vapauden siirtääkseen kuolemattoman Gitan sanoman olennaisen sisällön nykyajan kontekstiin. Hän on muuntanut Krishnan ja Arjunan väliset keskustelut sellaiselle nykyajan kielelle, johon kuka tahansa voi samaistua ja eläytyä.

”Elämän käsikirja”

Luettuaan Gitan ensimmäisen kerran hän ymmärsi Baban muuntavan puheissaan filosofien ihannoiman Gitan hienoudet ja vivahteet hämmästyttäväksi ja kuolemattomaksi Elämän käsikirjaksi. Lisäksi hänelle valkeni, että Gitalla oli maaginen avain niiden hyvin monimutkaisten ongelmien ratkaisuihin, joita ihmisen mieli niin taitavasti onnistui luomaan. Vuosien kuluessa hän alkoi ymmärtää Vedantan sisältävän myös hyvin käytännöllisen myötätuntoon liittyvän puolen.

Venkataram on asettanut kirjassaan Krishnan ja Arjunan väliset keskustelut **Bhagavan Baban opetusten kehyksiin**, joiden keskeisenä teemanä on ollut jatkuvasti se, että jokaisella ihmisellä

on kipinä Jumaluudesta sisimmässään sen ikivanhan (Vedat) perustotuuden perusteella, että ”olet saanut alkusi Jumalasta, Jumala ylläpitää sinua ja lopulta sulautut takaisin Jumalaan” (Baba). Baba korosti usein opiskelijoilleen, etteivät nämä käyttäytyisi kuin eläimet. Hän kehotti heitä muistamaan, että he ovat ihmisiä ja käyttäytymään sen mukaisesti, mutta että ihmisyyden saavutettuaankin siihen ei pidä pysähtyä. He kaikki ovat Kuolemattomuuden lapsia, Jumalallisuuden ja ikuisen Atman ruumiillistumia. ”Saavutettuanne ihmisen tason te kaikki voitte kohota Jumaluuden tasolle”, on Baba korostanut. (Kuinka paljon ihmisyyden on vieläkin latenttina ihmisessä? suom. huom.)

Kurukshetran taiselukentällä Arjunan oli taisteltava sukulaisiaan ja opettajiaan vastaan puolustaakseen universaalista Totuutta ja Dharmaa. Taistelun alkaessa Arjuna koki sen vaikeana ristiriitana, joka hänen oli määrä ratkaista Krishnan opastuksella. Krishna oli Arjunan sotavaunujen ajaja ja opettaja. Krishna opetti Arjunaa mm. ymmärtämään, että ihmisen elämä ei pääty taistelussa menehtymiseen. Venkataram toteaa Baban usein sanoneen, että Gita esittää velvollisuuden vilpittömänä suorituksena kohtalon asettamissa olosuhteissa. Ihmisen vastuullisuus seurauksineen ulottuu kauas nykyelämän tuolle puolen. Velvollisuuden pyhää merkitystä ei voida ymmärtää vain maallisesta, ohimenevästä katoavasta todellisuudesta käsin, niin kuin me usein pyrimme sen ymmärtämään. Velvollisuus on Jumala, on Baba usein korostanut. ”Oikeudenmukaisuus, Dharma, ei rajoitu mihinkään tiettyyn yhteiskuntaan tai kansaan, vaan se on kiinteästi sidoksissa koko elollisen maailman kohtaloihin. Se on valon liekki, jota ei voi koskaan sammuttaa.”

Venkataram selittää, että Krishna, Jumala ihmisen muodossa Avataarana opetti Arjunalle Gitan eli ihmisen Ikuista Itseä (the Self) koskevan Tiedon tarkoittaen sen samalla koko ihmiskunnalle. Tämä oli itse asiassa Krishnan inkarnoitumisen tarkoitus. Arjuna oli vain sijaiskohde. Nykyisenä aikana tämän todellisen Gitan on määrä korjata koko ihmiskuntaa. Se ei ole vain tiettyä

kastia, uskontoa tai kansallisuutta varten. Se on kaikkialla olevien ihmisten todellinen elinehto, ydin, kaikkia ihmisiä koskeva.

Luomisen mysteerejä

Venkataram kertoi eräissä artikkelissaan, että Swami on kerran ilmaissut: ”Jumala loi tämän kauniin maapallon ja sen mukana runsaasti maata, hyvää vettä ja tietysti suunnottomasti puhdasta ilmaa ympäröiden sillä koko planeetan kaikkien olentojen hengitettäväksi. Sen jälkeen Hän kertoi ihmiselle: ”Tämä kaikki on tarkoitettu sinun parhaaksesi voidaksesi hyödyntää sitä ja nauttia siitä. Se on täysin ilmaista. Mutta pidä huoli siitä, että käytät kaikkia näitä luonnonvaroja vastuullisesti ja jätät ne jälkeesi sellaisina, kuin ne sinulle annoin niin, että tulevat sukupolvet myös voivat nauttia niistä samalla tavoin kuin sinäkin olet voinut sen tehdä.

Eräissä tilaisuudessa vuonna 1994 kesäashramissaan vuoristossa Kodai Kanalissa Baban kerrotaan avanneen luomisen mysteerejä opiskelijoilleen seuraavasti: ”Jumala loi koko maailman” ja kertoi ihmiselle: ”Tämä maailma kaikkineen on tarkoitettu sinulle. Sinä voit nauttia siitä mieleiselläsi tavalla. Tee mitä ikinä haluat. Jumala ei puutu siihen.” Tällä tavoin Jumala sitoutui olemaan ikuinen Todistaja. ”Mutta sitten”, sanoi Swami, ”Jumala asetti vain yhden ehdon: Mitä tahansa ihminen tekeekin, hänen on kohdattava tekojensa seuraukset, niin hyvät kuin pahatkin.”

Kun puhumme Jumalasta (Atma) Gitan yhteydessä ja yhtenevästi Avataara Bhagavan Sri Sathya Sai Baban sanomaan liittyneenä, puhumme itse asiassa Universaalisesta, Absoluuttisesta Tietoisuudesta, kaiken kattavasta, kaikkialla läsnä olevasta ja kaiken käsittävästä kaikkivoivasta Ylimmästä Tietoisuudesta, Totuudesta. Tässä artikkelissa kysymys ei ole tietystä uskonnosta ja sen mukaisesta jumaläkäsityksestä. Baba on korostanut, että Jumalaa ei ihmisen äly eikä kieli pysty tutkimaan eikä määrittelemään, vaan tien sinne ihminen

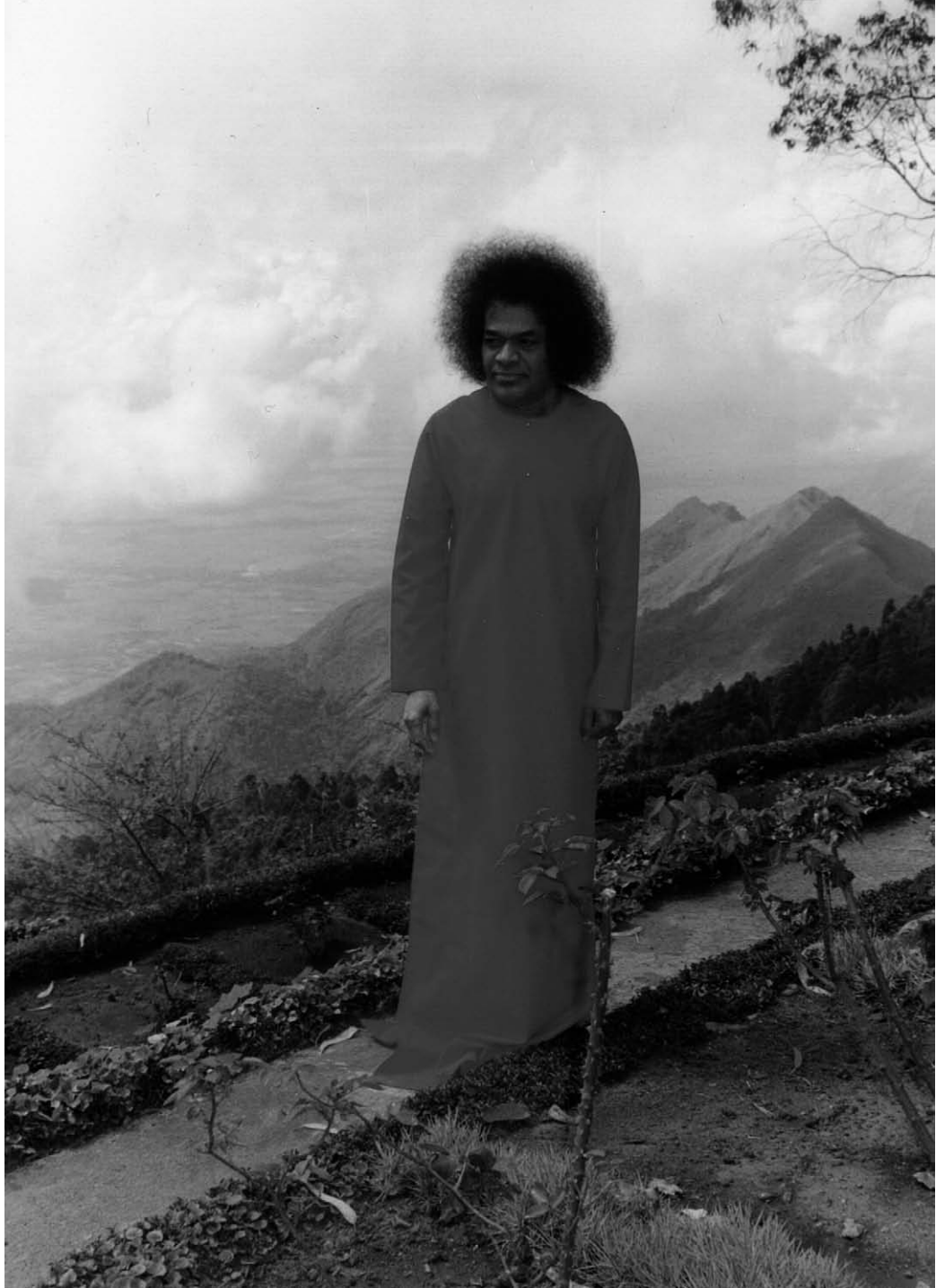
löytää kokemuksena puhtaan, universaalisen Rakkauden kautta kuuluupa hän mihin uskontokuntaan hyvänsä tai olkoon kuulumatta. Maallinen tiede ei sitä pysty ratkaisemaan.

Baba: ”Tiedemies tutkii objektiivista materian maailmaa ja kehittää ulkoisen vision. Pyhimys tutkii sielua ja hankkii sisäisen vision. Samalla tavoin kuin taloa rakennettaessa tarvitaan tiiliä, raudoitusta, sementtiä ja puuta, sinun sielusi talo on rakennettu aistien, mielen, älyn, muistin, egon jne. avulla sielusi asuttavaksi. Mutta em. ominaisuudet eivät ole sinä, vaan todellinen minäsi on Jumalallinen Sielu (Atma), jonka voi tavoittaa meditaatiolla, noudattamalla kurinalaisia henkisiä harjoituksia, pyhittämällä kaikki, mitä tekeekin Jumalalle jne.”

Venkataram kuvailee kirjassaan seikkaperäisesti nykytieteen saavutuksia siitä, miten tiedekin on jo pääsemässä kaiken taustalla olevan Tietoisuuden jäljille. Myös sieltä löytyy perusteluja Baban erittäin usein esittämälle totuudelle **kaiken ykseydestä, Kosmoksen Luojan ja Hänen luomansa luomakunnan ykseydestä**. Baba: ”Henkinen ja fyysinen ovat erottamattomasti liittyneet toisiinsa niin kuin maitoa ja vettä ei voida erottaa toisistaan. Samalla tavoin ihmisen rakkauden tulisi yhdistyä yhdeksi Jumalan universaalisen Rakkauden kanssa.”

Jumala, kaiken Luoja ja kaiken läpäisevä Tietoisuus on täynnä armoa

Baba on antanut kuulijoidensa jatkuvasti ymmärtää, että kaikki on reaktiota, kaikki on heijastusta ja kaikki on kaikua (reaction, reflection, resound), jälleen ykseyden lain mukaisesti. Ehkä tätä tarkoittanee vanha kansanviisauskin, että niin metsä vastaa, kuin siihen huudetaan. Meillä jokaisella on kohtalomme. Selityksiä etsiessämme joudumme usein pysähtymään ja hyväksymään elämämme väijäämättä. Yhtenä vaihtoehtona se on ymmärrettävissä sillä perusteella, että **Jumala tuntee menneisyytemme eikä armo ole itsestään selvyys. Ihmisen on tehtävä oma osuutensa oman kasvunsa**

Satya Sai Baba

eteen, mutta ei tietystikään millään egonsa saavutuksilla.

Baban seuraajien elämäntarinoiden tutustussani saan kuvauksia loputtomasta armosta,

joihin kuuluvat kuvaukset ns. ihmeperantumisista, onnettomuuksista kuin ihmeen kaupalla pelastumisista, johdatuksista, Baban ilmestymisistä ratkaisevilla hetkillä milloin missäkin

ja samanaikaisesti fyysisenä jossain muualla esim. Ashramissa jne. – ja miten ihmisen elämä on lopullisesti muuttunut sen kokemuksen jälkeen.

Baba on palauttanut sanomallaan ja elämälään Jumaluudelle konkreettiset Rakkauden kasvot: Kaikki on saanut alkunsa Jumalasta, kaikki on Jumalaa, kaikki on Rakkautta, kaikki on Hänen ja edelleen Baba: ”Jumala on täynnä Armoa”. Ja ”Jumala on antanut ihmiselle runsaasti lahjoja, jotta hän eläisi Totuudesta ja noudattaisi Oikeudenmukaisuutta. Jos hän elää ihmisarvojen mukaisesti, Herra tulee antamaan lisää kykyjä ja uusia voimanlähteitä ihmisen pyrkiessä kohti omaa Totuuttaan, kohti Jumalaa.”

Sain seuraajat uskovat, että tarvitsevien ja kärsivien palveleminen on mahdollisuus, jonka ihminen saa Herran armosta. Jumala luo ne tilanteet, jotka mahdollistavat palvelemisen ja

on itse sen suorittaja ihmisen ollessa vain Hänen työnsä välikappale. Aidon, pyyteettömän palvelemisen lähtökohtana ei ole se, että se tehdään sosiaalisena hyväntekeväisyytenä, vaan Baban mukaan autettavassa auttaja palvelee itse asiassa jumalaa ja siten näkee autettavassaan tämän sisimmässä asustavan jumaluuden. Näin palvelemalla ihminen pyhittää elämänsä. Myös Myös Baba on korostanut kaikkein korkeimman hyveen olevan pyyteettömän palvelemisen, Puhtaan Rakkauden voimalla.

Ihmisoikeuksien perusta

Tässä yhteydessä ei enää tarvitse miettiä, mikä on kaikkia ihmisiä koskeva ihmisoikeuksien perusta, yhdenvertaisuus ja yhteinen ominaisuus kaikilla ihmisillä, jokaisen ihmisen loukkaamaton ihmisarvo. Koska ihminen on saanut alkunsa Jumalasta, hänessä on kipinä kaiken Luojusta. Kaiken mahdollisen, minä teemme toiselle ihmiselle, meidän tulisi kohdistaa tai pyhittää se ihmisen sisimmässä asustavalle Jumalalle, joka ottaa kaiken vastaan. Kuinka tätä puhtautta, universaalisen Rakkauden voimaa ja säteilyä kukaan voi loukata, tahrata tai rikkoa?

Baban yksi keskeisimpiä ja erittäin paljon siteerattuja kehotuksia on ollut: Näe hyvää, kuule hyvää, tunne hyvää, puhu hyvää ja ole hyvä. Eräs toinen keskeinen universaali velvoite Babalta on: ”Kaiken, mitä ajattelet, puhut ja teet, pitäisi olla harmoniassa keskenään ja sinun tulee täyttää se kaikki rakkaudella. Kieli, joka puhuu sanoja, jotka ovat pahoja ja silmät, jotka näkevät pahoja asioita ja korvat, jotka kuulevat pahoja asioita, jättävät kaikki jälkensä ihmisen sydämeen. Ne saastuttavat sen ja ovat esteenä Jumalan oivaltamiselle ihmisen omassa ytimessä, oman elämäntarkoituksen sisäiselle ymmärtämiselle.”

Baba: ”Nykyhetken hyvät, epäitsekäät teot tulevat kukoistamaan hyvinä tuloksina tulevina aikoina. Jos teet huonoja tekoja tänään, et voi odottaa, että sinut palkitaan hyvillä tuloksilla tulevaisuudessa. Jos teet pahaa tänään, et voi

Ensimmäinen ihme.

Sathya Sai Baban nimessä ”Narayana” on viittaus Vishnuun. Jo Sathyanarayanan syntymään liittyi merkillinen tapaus.

Huoneen nurkkaan oli synnytyksen alkaessa laitettu valmiiksi paksulla peitolla peitetty pikkumatto. Pian syntymän jälkeen isoäiti asetti vauvan sen päälle. Yhtäkkiä ihmiset huomasivat, että peite nousi ja laski keinahdellen vauvan kummallakin puolella ikään kuin jotain elävää olisi ollut sen alla. Siellä olikin kobra, mutta käärme ei vahingoittanut lasta. Käärme oli mennyt kierukalle peitteen alle. – Tämä oli Baban ensimmäinen ihme.

Kobra on tulkittu Mahabharatan **Adiseshaksi**. Adisesha tarkoittaa suurta käärmettä, jonka päällä Vishnu lepää.

Syntymä oli suunniteltu Jumalallisen Rakkauden (Prema) suomiseksi kaikille ja Rakkauden vaalimisen avulla oikean elämäntavan (Dharma) juurruttamiseksi ihmiskuntaan. ”Tämä Avataara ei tuhoa pahoja. Heitä korjataan, uudistetaan, kasvatetaan ja johdetaan takaisin tielle, josta he ovat harhautuneet.”

Lähde: N. Kasturi: Easwaramma, äidiksi valittu.

paeta sen seurauksia myöhemmin. Voit päätyä johtavaan asemaan virkamieheksi tai työnjohtajaksi jne, mutta menneiden huonojen tekojen seuraukset ajavat sinua takaa koko ajan.” Ja edelleen Baba: ”Kaikkia sitoo Karman Laki; jokaisen on kohdattava oman karmansa, niin hyvän kuin huononkin seuraukset. On vain luonnollista, että jokaisen elävän olennon tulee noudattaa luonnon lakeja ja karman lakia.”

Tässä elämän synn ja seurauksen viidakossa ihmistä ei ole kuitenkaan jätetty yksin hänen ajautuessaan monesti kaaokseen ja oppiakseen! Baba on opastanut nykyaikana tällä tiellä kuljijaa kohti päämääräänsä, kohti Oman Ikuisen Itsen oivaltamista, kohti Jumalaa luvaten ottaa ”siipiensä suojaan” jokaisen, joka kuulee Hänen tai minkä tahansa muun Jumalan edustajan kutsun. Tässä yhteydessä on muistettava, että ihmiselle rakkaat, erilaiset Jumalan nimet ja muodot kuuluvat kaikki samalle, yhdelle ainoalle universaaliselle Jumaluudelle. Muinaisesta Veda-viisaudesta Sathya Sai Baba on palauttanut tälle tielle viisi ihmisarvoa, joihin tutustuimme Via-Akatemian kesäakatemiassa viime kesänä. (Yhteenvetoa niistä ks. tarkemmin, Via Positiva 4/2013)

Baba: ”Minä haluan ja otan vastaan lahjoinanne totuuden, oikeudenmukaisuuden, rauhan ja rakkauden (sathya, dharma, santhi, prema). Etsin totuuden, hyveiden, rauhan ja rakkauden lahjoja. Minä vedän teitä puoleeni ja sitten uudistan ja muokkaan teitä. Olen eräänlainen seppä, joka korjaa vaurioituneet, vuotavat ja rikkoutuneet laitteet ja esineet. Minä korjaan murtuneet sydämet ja hauraat mielet, älyn vääristymät, voimattomat päätökset ja sammuvan uskon.”

Jumalan monikerroksinen kutsu on kuulunut kautta aikakausien. Yksi muistiin merkitty ilmoitus tuli vastaani sattumalta Raamatusta (Jesajan kirja 65:1) ”Minä olen kyllä ollut lähellä, mutta he eivät ole minua etsineet, olen ollut läsnä, mutta he eivät ole minua kyselleet, olen sanonut: ”Tässä olen, tässä olen! – mutta ihmiset eivät ole kutsuneet minun nimeäni avuksi.” Tosin em. Jesajan aikaisen kulttuu-

rin käsityksistä poiketen Jumala on suoraan ilmoittanut Itsensä tällä aikakaudella Rakkauden Jumalaksi ja meissä ihmisissäkin on tästä kipinä, kaikkien ihmisten synnyinlahja, sydämissämme. Muutos tapahtuu vain Rakkauden voimalla. Transformaatio kohti Jumalaa on nykyelämän tärkein haaste!

Sathya Sai Baban yksi merkittävä tehtävä on ollut muinaisten ja nykyajan henkisten polkujen yhdistäminen osoittamalla meille, että todellisuudessa ”on vain yksi uskonto ja se on Rakkauden uskonto”. Käytännössä hänen opetuksiinsa sitoutuneille se on merkinnyt tällä hetkellä kaikkialla maailmassa miljoonien kannattajien kaikista mahdollisista uskontokunnista liittymistä yhteiseen Sai-perheeseen, mutta samalla kuitenkin he ovat säilyttäneet juurensa entistä syvällisimpänä oman uskontokuntansa jäseninä, jos on tarpeellista tai mahdollista – ja mahdollisesti myös sitä uudistaen. Baban viesti on ollut, että hän ei ole tullut perustamaan uutta uskontoa. Hän on sen sijaan julistanut uskontojen ykseyttä ja näiden keskinäistä kunnioitusta ja kehottanut viemään sen Rakkauden, jonka Ashramista saatte, omaan uskontokuntaanne ja olemaan siellä parempia kristittyjä, muslimeja hinduja jne.

”Mitä Jumala meiltä haluaa? Universumin Herra, jonka välähdyksestä auringot, kuut, tähdet ja planeetat vilkkuvat taivaalla, kulkee ihmisen takana ja kysyy: ”Voitko suoda minulle kiintymystä? Voitko rakastaa minua, Luojaasi enemmän, kuin sitä mitä minä olen luonut sinulle?” Ja ihminen sanoo: ”Minulla on nyt juuri kiire; minun on tehtävä monia asioita . . . työt odottavat . . . Odotat!” Ja Jumala sanoo: ”Kyllä, minä odotan.”

Swami on kerran ilmaissut lääketieteen opiskelijoilleen: ”Te vietätte parhaan osan elämästänne neljän kirjaimen oppiarvoa varten. Saatuttaaksenne Oppiarvojen Oppiarvon, Jumalan Armon, ettekö voisi viettää viisi minuuttia päivässä mietiskellen hiljaa Jumalan majesteettista mysteeriä, mikä ilmenee jokaisen solun ja atomin rakentumisessa, toiminnassa ja hajoamisessa.” Niihin sisältyy luomisen kiertokulku.

Swami sanoo: ”**Tee Minut Vaununajakse-
si.**” Kaikki, mitä meidän tulee tehdä, on luovuttaa elämämme ohjaket Hännelle ja Hän, Jumalallinen Vaununajaja ohjaa meidät turvallisesti ja tasaisesti määränpäähämme. Hänen Armonsä on ainoa omaisuutemme, joka on aina mukanaamme kaikkialla, täällä ja tämän jälkeen.

Se Vedanta-filosofian muoto, jota Bhagavad Gita edustaa, Bhakti-jooga, perustuu rakkauteen, antaumukseen ja palvomiseen. Näin sanoo Sri Sathya Sai Baba: ”Kuitenkin elämän taistelukentällä, olivatpa olosuhteemme mitkä tahansa, Jumala haluaa, että etsimme koko ajan Häntä ja ylistämme Hänen nimeään ja kunniaansa. — luovutamme kaiken hänen haltuun-

sa itseämme myöten. Hän tietää menneisyytemme, nykyisen elämämme vaiheet, tulevan, kaikki ajatuksemme jne. Todellinen meditaatio on mielen yhtymistä Jumalaan. Kokoaikais-
ta meditaatiota on **kokoaikainen palvonta**, mielen sulautuminen Jumalaan kaikessa, mitä olemme ja mitä teemme **saavuttaaksemme täysimittaisen Armon.**” ●

Lähteet

- G. Venkataram: Conversation between God and Man. The Essence of the Gita as needed for Modern Times, 2011
Bhagavan Sri Sathya Sai Baba: Dharma Vahini, The Path of Virtue and Morality, 2001
Sri Sathya Sai Babaan liittyviä taustatietoja löytyy artikkeleistani Uusi Safiiri 2/2012 ja Via ry:n jäsenlehdessä Via Positiva 4/2013.

Bhakti (sanskritia, suomeksi antaumus, engl. Devotion) johdetaan juuresta ”bhaj”, ”palvoa”, ja sen mukaisesti viittaa antaumuksellisiin hindulaisuuden traditioihin. Bhakti-traditioihin lukeutuvat muun muassa Krishnan, Vishnun ja Shivan palvojat.

Sathya Sai Baba on selvittänyt Bhakti käsitettä nykyelämän kontekstissa seuraavasti: ”**Bhakti**, täydellinen antautuminen on jumalätietoisuutta, ykseyttä Jumalassa.” ”Paras tie palvella Jumalaa on rakastaa kaikkia ja palvella kaikkia, sillä sama Jumaluus on jokaisessa.”

Bhakti tarkoittaa ihmisen henkistä polkua, jossa toteutuu pyyteetön omistautuminen kaikkien ihmisten yhteiselle ainoalle Jumaluudelle, puhdas Rakkaus Jumalaan, rakkaus Rakkauden itsensä vuoksi. — johtavat puhtaaseen ja pyhitettyyn elämään, transformaatioon päämääränä Jumaluuden oivaltaminen.

Baba: ”Suorita palvontaa mielessäsi. — Aseta Jumala sydämeesi ja tarjoa Hännelle tekojesi ja työsi hedelmät ja sisäisten ajatustesi ja tunteittesi kukkasat.”

Avataara tarkoittaa muotoa vailla olevan Jumalan inkarnoitumista, hengen laskeutumista ihmiseen muotoon. Hinduperinteessä on sanottu Ylimmän Jumaluuden ruumiillistuvan aikakaudesta toiseen, kun pahuus on valloillaan ja oikeamielisyys on vaarassa kadota.

Baba: Milloin tahansa tapahtuu henkisen velvollisuuden (Dharman) tai oikeamielisuuden kuihtumista ja vääryyden lisääntymistä, minä luon itseni, sillä ensisijainen tehtäväni tai san-

kalpani (sankalpa = Jumalallinen Tahto) on suojella maailmankaikkeuden henkistä järjestystä.

Baba: ”Tämä muotoa vailla oleva tulee ihmis-
muotoon, niin että hän voi olla ihmisten joukossa ja antaa esimerkkejä ja ihanteita ihmisille ja opettaa heille kaikki ne ominaisuudet, jotka heidän tulee oppia.” Ja edelleen: ”Avataara käyttäytyy inhimillisellä tavalla, niin että ihmiskunta voi tuntea sukulaisuutta häneen, mutta kohoaa myös yli-inhimillisiin korkeuksiin, niin että ihmiskunta voi myös pyrkiä noihin korkeuksiin.”

Bhagavan. Seuraajat pitävät Sai Babaa nykyajan avataarana ja kutsuvat häntä nimellä Bhagavan. Baban puheissa ja kirjoituksissa mainitsema Bhagavan tarkoittaa Herraa, Jumalaa ja viittaa Herran kunniaan ja loistoon. Bhagavan tarkoittaa ”Häntä, jolla on täydellisenä kuusi jumalallista ominaisuutta”. Nämä ominaisuudet ovat: 1) Tieto, voima ja läsnäolo. 2) Dharma, oikeudenmukaisuus, samanarvoisuus, oikeus. 3) Kunnia, loisto, maine. 4) Sri – henkinen vauraus, majesteettisuus, armo (Jumalan ihmistä kohtaan osoittama rakkaus). 5) Jnana – viisaus, valaistuminen. 6) Vairagya – irtipäästäminen, rauha ja hiljaisuus, mielenrentyys.

Lähteitä

Gharlene Leslie-Chaden, Compendium of the Teachings of Sathya Sai Baba.

Jonathan Roof, Polkuja Luojan luo. Opas Sathya Sai Baban opetuksiin.

Homer S. Yongs, Translations by Baba.

Wikipedia

Krishnan ja Arjunan keskustelu

Jumalan suurenmoinen lupaus ihmisille – kutsu yli 5000 vuoden takaa velvollisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen.

Prof. Venkataram sanoo, että hänen kirjassaan *Conversation between GOD AND MAN. The Essence of the Gita as needed for Modern Times* luvun 14 pääsanoma on alkuperäisen Gitan yhdeksännessä luvussa Krishnan Arjunalle antama erityinen lupaus. Bhagavan Baba on asianmukaisesti kutsunut sitä koko Gitan ytimeksi. Se, mitä meidän tulee tehdä, on se, että teemme tästä opetuksesta elämämme ydinasian, korostaa Venkataram. Etenen seuraavassa suoran käännöksen muodossa:

Arjuna: Sinun Armostasi olen oppinut monia asioita, joita en tuntenut aikaisemmin. On kuitenkin joitakin asioita, joista en ole oikein selvillä vielääkään.

Krishna: Mikä on ongelmasi?

Arjuna: Sen ihanan lahjan ansiosta, jota kutsutaan Mieleksi tai *Medha Shaktiksi*, jos näin haluat, ihmisellä on monia kykyjä. Ja kuitenkin hän näyttää niin helposti joutuvan sisäisten vihostensa valtaan. Miten ihmeessä?

Tarkoitin tätä ystävää Duryodhanaa. Hän on hyvin älykäs, on opiskellut *Gurun* johdolla ja lisäksi hänelle on avattu pyhiä kirjoituksia. Kuitenkin hän näyttää äärimmäisen sokealta ymmärtääkseen edes perusarvoja tai käyttäytymissääntöjen alkeisvaatimuksiaakaan. Miksi?

Krishna: Olet nostanut esiin tärkeän asian. Arjuna, sinun tulisi tietää eräs hyvin tärkeä asia.. Ilman itsekontrollia aistit vetävät Mielen helposti ulkoiseen maailmaan. Ja kun mieli on

vedetty ulos siihen, haluille on hyvin yksinkertaista orjuuttaa uhrinsa.

Arjuna: Mitä silloin tapahtuu?

Krishna: Ensinnäkin yksi asia johtaa toiseen ja pian sitä seuraa vapaa pudotus. Halut johtavat usein mustasukkaisuuteen, mikä puolestaan johtaa kiukkuun. Kiukusta nousevat kuvitelmat ja harhaluulot, mikä taas saa Mielen täysin sekaisin. Siitä alkaen ollaan syöksykierteessä. Lopuksi katoaa järki ja järjen menetyksen jälkeen on vain lyhyt askel täydelliseen romahdukseen ja tuhoon.

Arjuna: Tarkoitatko, että kiukun vallatessa ihmisen hän sokeutuu eikä kykene käyttämään järkeään?

Krishna: Tuleeko tämä yllätyksenä sinulle? Kiukku voi pikaisesti muuttua vihaksi ja kehittyä siitä nopeasti sokaisevaksi raivoksi. Tässä vaiheessa henkilö tulee mielenvikaiseksi ainakin ohimenevästi. Oletko tietoinen siitä, kuinka paljon vahinkoa hetkellisenkin mielenhäiriön voi aiheuttaa?

Arjuna: Onko mitään keinoa tällaisen kiihkeyden tai tuhoisan palon sammuttamiseksi?

Krishna: Kyllä, varmasti keino on olemassa.

Arjuna: Ja se on?

Krishna: Rakkaus, *Prema*. Muistatko *Prema*.

Arjuna: Kyllä minä muistan. Se on epäitsekäs, puhdas Rakkaus, eikö totta? Ja kuinka tämä Rakkaus, *Prema* onnistuu saamaan aikaan tämän taikavoiman?

Krishna: *Prema* tekee ihmeitä, koska se on lähtöisin Jumalasta. Arjuna, etkö ymmärrä, että Jumalan Voima on rajatonta.

Arjuna: Ihmeellistä! Kuinka ihmeessä me ihmiset olemme niin täysin tietämättömiä siitä.

Krishna: Tämä itse asiassa on suurin tragedia! Ihminen on Jumalallisen Rakkauden todellinen ruumiillistuma ja silti hän on edes tuskin tietoinen siitä. Tämä aiheutuu siitä, että te ihmiset olette niin kiihkeästi uppoutuneet tähän väliaikaiseen, hetkelliseen maailmaan unohtamisen, mitä Jumala on valmis teille antamaan!

Arjuna: Arvelen, että Mieli, jonka aistit ovat johtaneet harhaan, saa meidät kadottamaan tiemme Jumalan luo. Tämän takia näyttäisi siltä, että sen seurauksena juutumme toistuvien syntymien ja kuolemien kiertokulkuun.

Krishna: Se on täsmälleen näin.

Arjuna: Mitä tapahtuu henkilölle, joka, olettaaksemme, on tuhlanut elämänsä, niin kuin saattaa käydä? Henkilö kuolee. Mitä silloin tapahtuu seuraavaksi? Tarkoiton, että miten tarkkaan ottaen uudestisyntymisen prosessi tapahtuu?

Krishna: Hyvä kysymys. Olettakaamme, että kun tämä henkilö kuolee, hänet tuhkataan; karkea fyysinen keho poltetaan ja niin kuin sanotaan, se palautuu elementteihin. Mieli on hienojakoinen eikä se voi palaa. Mitä tulee taas Jumalaan, *Atmaan*, se on hienojakoisempi kuin mikään kaikkein hienojakoisinkaan. Se on kaikkien Luonnossa olevien voimien yläpuolella, niiden tuolla puolen; tuuli ei voi puhaltaa siihen, tuli ei voi polttaa sitä, vesi ei voi kastella sitä eikä veitsellä voi sitä leikata!

Arjuna: Tarkoittaako tämä sitä, että Mieli ja *Atma* elävät kuoleman jälkeen?

Krishna: Tietysti, eikä vain sitä, vaan kuoleman jälkeen *Atma*, joka oli verhoutunut ihmisen kehoon ennen kuolemaa ja Mieli muodostavat yhdessä monitahoisen kokonaisuuden, jota kutsutaan Hienojakoiseksi Kehoksi (the Subtle Body). Kuoleman hetkellä tämä Hienojakoinen Keho irrottautuu karkeasta

kehosta ja vain yksinkertaisesti leijuu pois; se jatkaa matkaa.

Arjuna: Leijuu pois ja jatkaa matkaa? Mihin se menee ja mitä se tekee?

Krishna: No, se on liikkeellä etsien uutta kehoa. Se on sitä, mitä se tekee.

Arjuna: Tämäkö on se uudelleen syntymisen tarkoitus?

Krishna: Oikein.

Arjuna: Mutta Krishna, kuinka tämä Hienojakoinen Keho valitsee uuden kehon? Siirtyykö se vain ensimmäiseen sikiöön, jonka se kohtaa?

Krishna: Ei ollenkaan. Päinvastoin, jotakin hyvin mielenkiintoista tapahtuu.

Arjuna: Mikä se on?

Krishna: Tällä tavoin se tapahtuu, Arjuna. Otetaan esimerkiksi mies, joka on hyvin julma luonteeltaan ja nauttii kovasti toisten ihmisten loukkaamisesta kaikin mahdollisin tavoin. Kun tämä mies kuolee, hänen Hienojakoisen Kehonsa tulisi valita sikiö sillä tavalla, että syntymän jälkeen tämä henkilö on nyt vastaanottavassa ääripäässä. Tätä tarkoittaa karmisen velan maksaminen.

Arjuna: Olettakaamme, että henkilö on syntynyt sokeana hänen aikaisemman *karman* seurauksena. Nyt sitten tämä lapsi aiheuttaisi suuren ongelman vanhemmilleen. Miksi heidän on maksettava hinta vaikka tämä henkilö suorittaa omaa karmista velkaansa.

Krishna: Hyvä kysymys. Itse asiassa, kun Hienojakoinen Keho saapuu sikiöön, siinä on käynnissä kaunis, kaiken kattava karmisen tasapaino.

Arjuna: Mitä tarkoitat tällä?

Krishna: Tarkoiton, että jokainen syntymä sisältää taidokkaan ja herkän tasapainon syntyvän lapsen karmisen velan ja samoin vanhempien karmisen velan välillä. Tämä on *Karman Lain* kauneutta – – siinä jatkuu koko ajan hämmästyttävä tasapainottava prosessi.

Arjuna: Krishna, tämä jälleensyntymän tapahtuma; tapa, jolla Sinä kuvaat sitä, näyttää loputtomalta, mikä tuntuu melko pelottavalta. Kukaan ei ole täysin paha; varmasti jokainen tekee jotakin hyvää toisinaan. Eivätkö ihmiset koskaan saa pluspisteitä ollessaan hyviä.

Krishna: Olet ottanut esille Arjuna mielenkiintoisen näkökohdan. Sillä, mitä kutsut hyväksi teoksi, todella saa ansion tai hyvityksen, nimeltään *Punyam*. Olen varma, että olet kuullut tämän sanan.

Arjuna: Kyllä olen kuullut sen, joten kysymykseni on: Eikö aikaisemmassa syntymässä ansaituilla hyvillä, epäitsekkäillä teoilla (*Punyam*) ole mitään vaikutusta?

Krishna: Tietysti sillä on vaikutus. Yleisesti ottaen asiat tapahtuvat tällä tavoin. Aikaisemmin hankitun hyvien tekojen kertymän (*Punyam*) ansiosta seuraavassa syntymässä ko. henkilö sijoittuu asemaan, jossa hänellä on mahdollisuuksia kohentaa hyvien tekojen (*Punyam*) tiliään, näin sanoakseni. Tietysti, käytäkö henkilö tätä mahdollisuutta hyväkseen, riippuu kokonaan siitä tavasta, miten ihmisen Mieli toimii ja siitä tavasta, miten ko. henkilö vastaa Omaltatunnolta (Jumalan ääni ihmisesä, suom. huom.) tuleviin neuvoihin. Jos henkilö parantaa hyvien tekojen (*Punyam*) suoritustaan, silloin tapahtuu edistymistä.

Tällä tavoin elämä toinen toisensa jälkeen, läpi ylä- ja alamäkien on jatkuvaa hioutumisen ja jalostumisen prosessia ja hidasta etenemistä kohti Jumalaa.

Arjuna: Tämä tuntuu hyvältä kuulla. Mutta toisaalta ihminen voi myös ”lipsahtaa” ja asianlaitana voisi olla yksi askel eteenpäin ja kaksi askelta taaksepäin.

Krishna: Tämä voisi hyvin tapahtua. Riippuu ihmisistä, miten he varmistavat sen, ettei se pääse tapahtumaan.

Arjuna: Olettakaamme, että henkilö elämäs-

sään toinen toisensa jälkeen ponnistelee ja pyrkii jatkuvasti edistymään. Mutta tämänkään jälkeen en pysty näkemään yhdenkään tulevan täydellisen Puhtaaksi. Jos näin on, kuinka kukaan voi koskaan sulautua Jumalaan, joka on Täydellinen ja kokonaan Puhdas?

Krishna: Voi, tämä on juuri täsmälleen sitä, jossa Jumalan Armo astuu kuvaan.

Arjuna: Mitä se tarkoittaa?

Krishna: Enkö ole kertonut sinulle aikaisemmin, että jos sinä otat yhden askeleen Jumalaa kohti, Hän ottaisi sata askelta tullessaan sinua kohti? No, jos ihminen ponnistelee vakavasti uskoen täysin Jumalaan, silloin tiedät, mitä Jumala tekisi.

Arjuna: Ole hyvä ja kerro se minulle. Haluan niin kovasti tietää sen!

Krishna: Varmasti tulen kertomaan sen. Arjuna, näin Jumala toimisi. Hän taipuisi, kurtkautuisi ja yksinkertaisesti vetäisi henkilön kahleista vapauttaen tämän henkilön ainiaaksi.

Arjuna: Tämähän on loistavaa.

Krishna: Tässä ei ole vielä kaikki, sillä on vielä jotakin lisää.

Arjuna: Mitä se on?

Krishna: Kuuntele nyt tätä hyvin tarkkaan. Ottamalla vakavasti huomioon ja uskomalla siihen, mitä nyt tulen sanomaan, riippumatta siitä, kuinka kaukana henkilö ajattelee olevansa Jumalasta, tämä henkilö voi tulla minun luokseni varmasti jopa yhden elinajan kuluessa!

Arjuna: Ja mikä tämä maaginen kaava on?

Krishna: Se on todella yksinkertainen kaava eikä siihen liity mitään taianomaista. Kaikki se, mitä ihmisen on tehtävä, on tämä: Ajattele Minua aina ja jatkuvasti sekä laula Minun nimeäni taukoamatta; silloin Minä olen astuva sisälle ihmisen sydämeen ja huolehdin kaikesta sen jälkeen.

Arjuna: Sano se vielä uudelleen, ole hyvä

Krishna: Tässä se on, Arjuna.

Jos henkilö pysyvästi koko ajan palvoo Minua ja ajattelee Minua kaiken aikaa ilman mitään muita ajatuksia, silloin olen kantava koko taakan tämän henkilön hyvinvoinnin osalta.

Arjuna, ymmärrätkö, mitä tämä merkitsee? Yksinkertaisesti ajattelemalla Minua koko ajan voit saada kaiken mahdollisen avun, jota tarvitset, välttääksesi uudelleen syntyminen. Voitko sen parempaa sopimusta saada, kuin päästä eroon lopullisesti tästä syntymän ja kuoleman jatkuvasta kiertokulusta.

Tiedätkö mitä? Jumala on aina valmis autamaan ihmistä. Ongelmana on vain se, että ihminen ei etsi Jumalan apua oman elämänsä tarkoituksen toteuttamiseksi, tarkoitan.

Jälleen kerran sanon sinulle: Jos sinä otat yhden askeleen Jumalaa kohti, saat olla varma, että Jumala ottaisi kymmenen, ehkä jopa sata askelta sinua kohti.

Arjuna, Jumalaa ei kiinnosta panostamasi pyrkimyksen määrä; Hän on kiinnostunut ainoastaan pyrkimyksesi laadusta ja uskosi voimakkuudesta.

Arjuna: Krishna, odotahan hetkinen. Kun Sinä sanot, että tulet kantamaan tämän henkilön koko kuorman hänen hyvinvointinsa osalta, tuletko peruuttamaan myös karmiset velat?

Krishna: Miksi en peruuttaisi? Tämä on tilanne, jossa Jumalan Armo tapahtuu. Mieltyneenä sinun uskoosi ja vilpittömään ponnisteluusi Jumala saattaa jopa peruuttaa vielä jäljellä olevan karmisen velkasi yhdellä kertaa. Kaikki, mitä sinun tulee tehdä, on rakastaa Häntä horjumattomasti.

Arjuna: Krishna, minusta tässä on eräs ongelma.

Krishna: Mikä se on?

Arjuna: Sinä sanot, että ihmisen tulee rakastaa Jumalaa. Mutta eikö se ole myös kiinnitty mistä, riippuvuutta?

Krishna: (nauraen) Mikä kysymys!

Kirjan seuraavassa luvussa Arjuna saa selityksen tähän viimeiseen kysymykseensä Krishnan ilmoittaessa hänelle, että Jumalaan ei voi kiinnittyä, sillä Jumala ei ole missään tekemisessä aineellisuuden kanssa. Jumalalle antautuminen tarkoittaa ihan muuta.

G. Venkataram jatkaa luvun 14 lopussa em. vuoropuhelun päätyttyä tekstiään: ”*Gitaa* on usein kuvattu *Upanishadien* olennaisimmaksi osaksi, sen perustaksi. Näin todella on, mutta *Gita* sisältää jotakin sellaista, mitä ei ole missään *Upanishadeissa* ja se on Jumalan suora lupaus ihmiselle. Lupaus sisältää Armon. Tämän takuun voi antaa vain Jumala. Hän antoi sen Krishna Avataarana ensimmäistä kertaa Kurukshetran taistelukentällä yli viisi tuhatta vuotta sitten. Tämä **yksi ainoa ikuinen lupaus** tekee yksistään *Gitasta* korvaamattoman.” ●

Kirjoittaja Ritva Peltomäki on tehnyt elämäntyönsä psykologina ja on nykyisin eläkkeellä. Hän ohjautui Sathya Sai Baban opetusten piiriin vuodesta 1995 alkaen ja hän on myös kansainvälisen Sri Sathya Sai Organisaation jäsen. Hän on asunut Baban Ashrameissa Puttaparthissa, Bangalorissa ja Kodai Kanalissa. Via-Akatemian VI kesäakatemiassa 2014 Ritva Peltomäki luennoi tämän artikkelin aihepiiristä.

Minä muutun, muodostun uudeksi.

Olen muurahaiskeko, josta työläiset kuljettavat vanhoja neulasia pois ja tuovat uusia tilalle. Niillä on kiire, kuin työn pitäisi valmistua tänään. Minä muodostun uudelleen jokainen hetki. Neulasista, jotka poistuvat ja tulevat. Ihmettelen. Ytimessä, suojassa.

Olen pisara, joka tipahtaa lampeen. Veden pinta väistyy altani. Otan jaloistani kiinni ja kellun selkä kyyryssä. Levittäydyn, laajenen. Ääriiviivani liukenevat, hajoavat. Minä säteilen lammen pinnalla, kiinnityn jokaiseen molekyyliin. Vajoan lammen pohjaan, viivyn sammaleiden vihreässä. Minä täytän lammen jokaisen kolon.

Olen laulu, joka syntyy metsässä. Sillä hetkellä, kun siili piiloutuu lehtien alle. Levähdän sen piikkien päällä, kiipeän puun runkoa ylös. Keinun puiden latvoissa, hiivin mullan tuoksussa. Ajan takaa korentoa – katoan.

Olen väri, joka näkyy kaikkialla. Aamun ensimmäisissä valonsäteissä, järven syvimässä kohdassa, kiven pohjalla, puun rungossa. Olen ketun turkissa, hytysen siivissä. Heinässä, jota lehmä hamuaa suuhunsa pitkällä kielellä. Kyyneleissä, joita äiti itkee lähettäessään lapsensa matkaan.

Olen mennyt, tuleva ja nyt. Minä olen se, joka olen ollut, ja joka tulen olemaan. Minä olen monta. Minä olen yksi. Minä olen poistunut ja tullut. Minä olen yhtä menneen ja tulevan kanssa. Minä olen virtaus mennyttä ja tulevaa.

Menneisyys on lakkautettu. Se haihtuu nuotion savusta pimeyteen. Se tuoksuu paistuvassa lohessa, ahneen koiran palaneessa kuonossa. Villapaidassa, teltan kankaassa. Hämärän kutsuissa suudelmissa.

Olen maailma, jossa on kaikki. Maailma löytyy minusta ja minä löydyn maailmasta. Olen sidoksissa kaikkeen näkyvään ja näkymättömään. Kuljen maailmaan itseni ytimeen. Korkeammalle ja syvemmälle. Pidemmälle ja lähemmäksi.

Kunnes saavun valon lähteelle, jossa rakkaus on auennut.

Tiina Polujanoff

Jeesus

Islamin näkökulmasta

Koraanin sanoman alkuperäinen tarkoitus oli selventää ja poistaa väärinkäsitykset, jotka olivat muodostuneet osaksi kristinuskon virallista tulkintaa.

MIRIAM KANKARE

Mirza Ghulam Ahmad Qadianilaisen (1835–1908) teos *Jesus in India* avaa uuden näkökulman kristinuskon perinteisiin tulkintoihin, ja muodostaa sillan kristinuskon ja islamin syvemmälle ymmärrykselle yhtenä kokonaisuutena. (Kirkko ja Kaupunki lehdessä ilmestyneessä **Jussi Sohlbergin** artikkelissa *Jeesuksen kadonneet vuodet Intiassa* mainitaan Mirza Ghulam Ahmad ja hänen perustamansa islamilainen Ahmadiyya-liike.)

On sääli, että lännessä niin harva on koskaan tutustunut islamin pyhään kirjaan, Koraaniin. Moni kristitty yllättyisi, jos tietäisi esimerkiksi, että **Jeesuksen** nimi mainitaan Koraanissa yli 50 kertaa, kun taas profeetta **Muhammadin** (as) nimi on mainittu vain 27 kertaa. Tosiasia-assa ennakkoluuloton lukija voi tunnistaa sekä Raamatussa että Koraanissa saman sanoman eri puolia. Ne voidaan nähdä toisiaan täydentävinä, ei vastakohtaisina näkemyksinä.

Syy siihen, miksi Jeesus, joka islamin piirissä tunnetaan nimellä **Hazdrat Issa** on Koraanin

eräs keskeisimpiä profeettoja, on siinä, että Koraanin sanoman yksi alkuperäisiä tarkoituksia oli selventää Jeesuksen asemaa ja tehtävää sekä poistaa Jeesukseen liittyviä väärinkäsityksiä. Näihin kuuluvat kristinuskon viralliseen tulkintaan päätyneet käsitykset, jotka perustuvat kolminaisuusoppiin – jota islam ei hyväksy – ja joissa Jeesusta alettiin pitää Jumalan ainoana Poikana.

Toinen islamin näkökulmasta vääristynyt tulkinta liittyy Jeesuksen sovitustyöhön ristillä, mitä Ghulam Ahmad pitää vääränä löytämiensä todisteiden valossa. Jeesus itse ei koskaan pyytänyt seuraajiaan palvomaan häntä, vaan Isää, jonka kanssa sekä hän, että kaikki seuraajatkin olivat yhtä.

Ahmadiyya-liikkeen sisällä Mirza Ghulam Ahmadiä kunnioitetaan Luvattuna Messiaana ja islamin uudistajana, ja hänen ansioitaan pidetään mm. ristinkuoleman teorian osoittamista vääräksi. Seuraavassa tulen esittämään tähän viittaavia tosiasioita.

Prado

Jeesuksen nostaminen ristiltä. Rogier van der Weydenin maalaus

Ahmadin mukaan Raamattuun on tullut aikojen saatossa virheitä ja vääristymiä. Se johtuu tavasta, jolla tekstit on säilytetty jälkipolville. Munkit vuosien saatossa kopioivat ja käänsivät pyhiä tekstejä, joihin tämän seurauksena päätyi inhimillisiä virheitä. Koraani puolestaan säilyi islamilaisen perinteen seurauksena, jossa miljoonat muslimit resitoivat perinteisesti ulkomuistista Koraania – joka näin pysyi muuttumattomana vuosien saatossa.

Ahmadiyya-liike – vastakohtia yhdistävä islamin tulkinta

Tosin myös *tafseer* (*tafseer* = Koraanin tulkinnat) sisältää eroavaisuuksia, ja islaminkin piirissä on muodostunut koulukuntia ja suuntauksia, joista merkittävimmät ovat sunnalaisuus ja shialaisuus.

Erään Koraanin jakeen mukaan juutalaisista näytti siltä, että he olisivat ristiinnaulinneet Jeesuksen. Tämä Koraanin jae on johtanut erilaisiin tulkintoihin, joiden mukaan ristillä ei olisi ollutkaan Jeesus, vaan joku muu. Ahmadiyya-liike on päätenyt tekemään eri käsityksiä yhdistävän tulkinnan.

Ahmadiyya-liikkeen käsitysten mukaan Koraanin ennustaman Imam Mahdin aikaansaama ”ristin murtuminen” on tulkittu väärin väkivallanteoiksi kristittyjä kohtaan. Ahmadiyyassa uskotaan Mahdin tulleen rauhan ja sivistyksen hengessä, ”murtaen ristin” loogisella ajattelulla ja kieltämällä poliittisen jihadin – toisin kuin yleisessä Koraanin tulkinnassa.

Mirza Ghulam Ahmad sai kuitenkin osakseen niin kristittyjen kuin perinteisiä kantoja edustavien muslimien vihan kyseenalaistuksil-

Mirza Ghulam Ahmad julisti, että Jeesus itse asiassa selvisi hengissä ristiinnaulitsemisesta ja myöhemmin kuoli luonnollisen kuoleman matkustettuaan Kashmiriin.

laan. Ahmad kuitenkin kesti eri tahoilta tulleet hyökkäykset, mikä mahdollisti hänen perustamansa yhteisön kasvun.

Liikkeen nykyinen henkinen johtaja **Mirza Masroor Ahmad** asuu Lontoossa, jatkaen liikkeen henkistä perintöä kalifin roolissa. Alunperin kalifaatin perusti profeetta Muhammad (as), mutta kalifijärjestelmä lopetettiin ottomaanien aikaan Turkissa. Ghulam Ahmad elvytti järjestelmän uudelleen ja nykyinen kalifi on järjestyksessä viides.

Jeesus ristillä ja sen jälkeen

Koraanin mukaan kaikki ihmiset käyvät läpi kuolemanprosessin, näin myös Jeesus. Ghulam Ahmadin mukaan olennaista on, ettei Raamatussa ole silminnäkijän kuvausta taivaaseen

astumisesta, vaan ainoastaan Luukkaan evankeliumin jakeet, joita pidetään myöhemmin lisättyinä. Seuraavassa esitän Ghulam Ahmadin muut argumentit ristinkuolemaa vastaan.

Ensinnäkin Raamattu kertoo Jeesuksen nuhdelleen opetuslapsia näiden epäuskosta heidän nähtyään Jeesuksen uudelleen ristiinnaulitsemisen jälkeen. Sen lisäksi että hän näytti haavojaan, hän söi, joi ja nukkui opetuslastensa kanssa Galileassa ylösnousemuksensa jälkeen. Tarvitseeko pelkkä henkikeho edelleen näitä asioita? Tuskin.

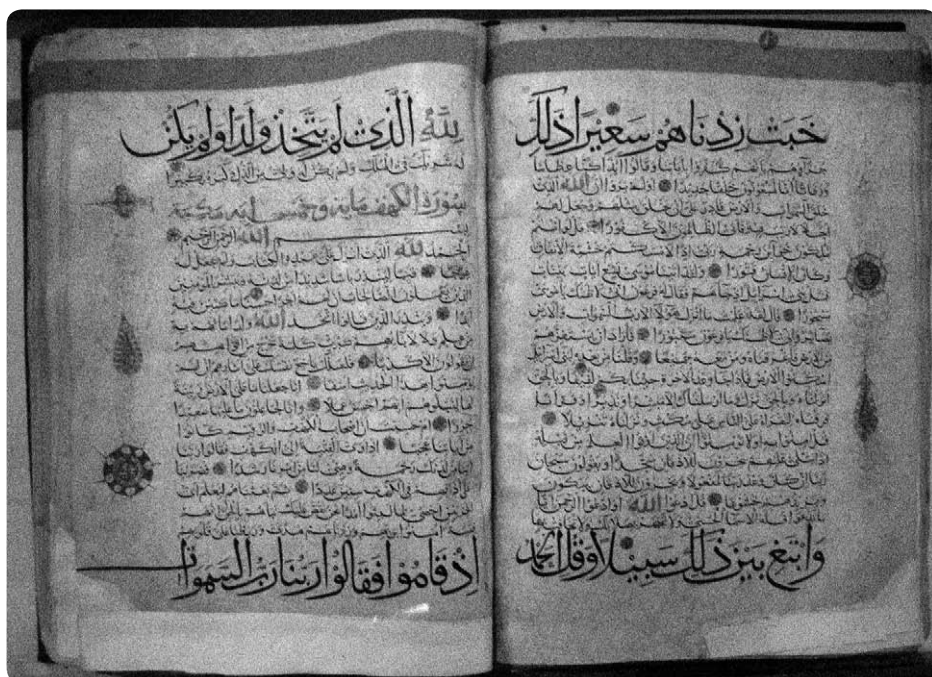
Toinen Raamatun kohta kertoo näystä, jossa Jerusalemin pyhät nousevat haudoistaan. Tämä uni tulkittiin vertauskuvalliseksi tulevaisuudenvisioksi, mutta Ghulam Ahmadin mukaan se viittasi Jeesuksen tulemiseen ulos haudastaan – toisin sanoen paenneen vihollistensa käsistä.

Raamatussa kerrotaan, että Pilatuksen vaimo näki ennen ristiinnaulitsemista varoittavan unen. Pilatus ei silti pystynyt avoimesti peruuttamaan Jeesuksen tuomiota, vaan järjesti niin, ettei Jeesus ollut ristillä kovin monta tuntia. On kokeellisesti todettu, että ihminen ei kuole tässä ajassa ristillä, vaan siihen menee ainakin kolme päivää, jolloin nälkä ja jano jo yksin heikentävät elämänvoimaa. Jeesuksen aikana oli tapana ristiltä poistamisen jälkeen murskata uhrin luut. Jeesuksen luita ei kuitenkaan murskattu, vaan hänen kylkeensä pistetyn keihään haavasta vuosi verta ja vettä. Kuolleen haavasta ei näitä vuoda, sillä veri hyytyy kuoleman jälkeen.

Ahmadiyya

Ahmadiyyan perustajaa Mirza Ghulam Ahmadiä pidetään liikkeen parissa luvattuna Messiaana, Mahdina ja mujaddidina toisin sanoen islamin uudistajana. Profeettana häntä ei pidetä, koska Muhammadin katsotaan olleen viimeinen. Liikkeen kannattajat tunnustavat muiden muslimien tavoin Koraanin arvovalan. Vuonna 1889 perustetussa liikkeessä rauhanomainen lähetystyö on ollut korkeassa arvossa. Liikettä edustavat nykyisin Ahmadiyya-muslimiyhteisö ja Lahoren Ahmadiyya-liike. Ahmadiyya ei kannata aseellista jihadia.

Lähde en.Wikipedia

Koraani

Näin ollen Pilatus laski, että jos Jeesus ristiinnaulitaan sopivana ajankohtana, joka oli päivä ennen sapattia illansuussa, ei Jeesus ehtisi kuolla, vaan voitaisiin elvyttää myöhemmin. Sapatin laskettiin alkavan edellisen päivän auringonlaskusta, jolloin ristillä ei enää saanut roikkua ketään juutalaisten sääntöjen mukaan. Tämän suunnitelman ansiosta myös vaimon unen varoitus tuli otettua huomioon. Raamattu kertoo, että kuolleeaksi julistamisen jälkeen Jeesuksen ruumis luovutettiin Joosef Arimatialaiselle, jolla siihen aikaan oli merkittävä asema juutalaisessa yhteiskunnassa, ja oli siten sopiva henkilö tämänkaltaiseen arkaluontoiseen tehtävään.

Mutta ehkä yllättävin tieto liittyy edelleen lääkkeen nimeltä Marham-al-Isa eli Jeesuksen voiteen olemassaoloon. Se mainitaan kaikissa vanhoissa lääketieteen merkittävimmissä teoksissa. Avicenna mm. mainitsee kyseisen lääkkeen ja kirjoittaa alaviitteessä sen koostuneen 12 ainesosasta 12 opetuslapsen mukaan. Tätä

lääkettä käytettiin Jeesuksen ristiinnaulitsemisen haavojen hoitoon. Tämä yli tuhannessa alan teoksessa mainittu lääke, joka sisälsi mm. mirhaa, oli eräs tunnetuimpia erilaisten tapaturmien hoitoon käytettyjä vanhan ajan reseptejä.

Jeesus ja Israelin kadonneet heimot

Mirza Ghulam Ahmad kuvaa Jeesuksen tehtävää kymmeneen Israelin kadonneeseen heimonon liittyväksi, jotka olivat joutuneet maanpakoon mm. Nebukadnessarin vainojen seurauksena. Osa näistä heimoista oli kulkeutunut Intiaan ja Tiibetiin – ja yhä edelleen mm. Kashmirissa elää kantaväestöstä selkeästi eroavia ryhmiä, jotka ovat vaaleaihoisia, sini- tai vihreäsilmaisia ja joita monet tutkijat ovat kuvanneet piirteiltään juutalaisiksi. Afganistanista löytyy myös Issan heimo, jotka saattaisivat olla Jeesuksen jälkeläisiä.

Tiibetissä sijaitsevan Himiksen luostarista löytyneet käsikirjoitukset kuvaavat Jeesuksen

opetuksia paikalliselle väestölle. Ne käännettiin luostarissa vieraillut **Ramakrishnan** oppilas **Abhidananda** englannin kielelle, ja monet tutkijat lännestä mm. **Nicholas Notovich**, **Nicholas Roerich**, Madame **Caspari** tutustuivat käsikirjoituksiin kyseisessä luostarissa 1900-luvun alkupuolella. Myöhemmin ne kuitenkin katosivat.

Ghulam Ahmadin mukaan Jeesuksen hauta sijaitsee Srinagarissa Kashmirissa, josta BBC:n (Ahmadiyya-liikkeestä täysin riippumaton) dokumentti *Did Jesus Die on Cross?* myös kertoo. Dokumentissa kuvataan hautaa neljäkerroksiseksi, jonka alimman kerroksen hautaussuunta on Jerusalemiin päin, kun taas uudemmat haudat ovat paikallisen tavan mukaiset. Alimasta haudasta löytyvät pronssiin valetut jalat. Niissä on tarkalleen kuvattu naulanjäljet, ja niiden asento on ristiinnaulitsemisen mukainen.

Samantapaisia myyttejä

Jeesuksen matkojen todisteisiin kuuluukin buddhalaisista lähteistä löytynyt ”kristillinen” aineisto, joka sisältää hämmästyttäviä yhdenmukaisuuksia Jeesuksen ja Buddhan elämän, tekojen ja moraaliopetuksen välillä.

Tässä aineistossa sekä Jeesuksen että Buddhan kerrotaan syntyneen neitseestä, molemmat syntyivät ilman isää, molempien syntyhetkenä taivaalle syttyi erikoinen tähti. Kumpikin paastosi 40 päivää, Saatana koetteli kumpaakin. Molemmat antoivat saarnan vuorella, molemmat käyttivät opetuksessaan vertauksia – mm. kylväjävartausta ja molemmat kehottivat elämään köyhyydessä ja selibaatissa. Molemmat kutsuivat itseään Valoksi ja Tiekse. Jeesuksen ristiinnaulitsemisen hetkellä tuli maanjäristys, samoin Buddhan kuoleman hetkellä jne. Toinen löytö oli mm. maininta buddhalaisessa teoksessa Buddhan oppilaan ja ”pojan” Rahultan yhdistäminen kasvatusäitinä mainittuun Magdaliinaan.

Ghulam Ahmad pitääkin kristinuskon ja buddhalaisuuden tutkijoita askarruttanutta yhdenmukaisuutta siitä johtuvana, että Jeesus

tosiasiassa toimi buddhalaisten parissa kunnioitettuna opettajana, Bagwa Metteyana, jonka tulon Buddha itse ennusti ennen kuolemaansa. Buddha ennusti hänen tulevan 500 vuotta hänen jälkeensä, aikana, jolloin buddhalaisuus alkaisi kääntyä laskuun. Nimet ”Maitreya” ja ”Metteya” ovat Ahmadin mukaan sanan ”Meshiho” tai ”Messiah” variaatioita.

Jeesus esiintyy buddhalaisissa kirjoituksissa myös nimellä Rahulta tai Rahula, jotka Mirza Ghulam Ahmadin mukaan ovat arabialaisen Ruhullah-sanan variaatioita, tarkoittaen ’matkaajaa’, sillä Jeesus tunnettiin yleisesti myös nimellä Matkaava Profeetta.

Toisin kuin monet länsimaiset tutkijat, Ghulam Ahmad näkee Jeesuksen matkanneen Intiaan ja sen lähialueille vasta ristiinnaulitsemisen jälkeen, jolloin myös haditheissa eli islamilaisessa perimätiedossa hänen kerrotaan matkanneen tuntemattomana ja jatkuvasti liikkuen, ettei häntä tunnistettaisi ja tuomittaisi uudelleen.

Islamissa Issa tunnetaan ”matkaajana” tai ”matkaajien kuninkaana”, jota arvostetaan edelleen korkeasti. ”Missä on Kalimatullah, Rahmatullah, matkaajien kuningas?”, kysyy hadith hänen kuolemansa jälkeen. Kuoleman sanotaan tapahtuneen 80-vuotiaana, joidenkin lähteiden mukaan jopa 120 vuoden iässä.

Oli miten oli, instituutiot jatkavat elämäänsä kuten ennenkin. Totuus, oli se sitten mikä tahansa, tulee aikanaan aina julki. Tuskin kukaan profeetta toivoisi seuraajiensa muistavan häntä tapahtumista, jotka olivat vääryyden ja politiikan seurausta – sen sijaan seuraajien tulisi pitää mielessään ja muistissaan sitä todellista rakkauden ja eri kulttuurien kunnioituksen henkeä, jossa kaikki ovat osallisina Isän armoon. ●

Lähteitä

Mirza Ghulam Ahmad, *Jesus in India: Jesus' Delivery from the Cross & Journey to India*. Islam International publications ltd. Islamabad Shephatch Lane, Tilford, Surrey, United Kingdom 2003. Teos myös www.alislam.org printattavissa elektronisessa muodossa. Käännös suomeksi on valmisteilla ja luettavissa pian internetissä.
<http://www.alislam.org/>

Ahmadiyya-yhteisö: **Islam on rauhan uskonto**

Kaikkien suurten uskontojen seuraajat odottivat Luvattua Messiasta myöhemmin aikoina, kuten heidän pyhissä kirjoituksissa oli luvattu. Hindut odottivat Krishnaa, juutalaiset ja kristityt odottivat Messiasta, buddhalaiset odottivat Buddhaa ja muslimit odottivat al-Imam al-Mahdia, samoin kuin Messiasta.

Yli 100 vuotta sitten, Intian Punjabin maakunnassa sijaitsevassa Qadianin pienessä ja syrjäisessä kylässä tapahtui jotakin merkittävää. **Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad** ilmaisi olevansa islamin Luvattu Messias ja Mahdi, ja että hänen tulonsa olisi yhteydessä niihin lukuisiin ennustuksiin, jotka liittyivät myöhempien aikojen luvattun uudistajan tulemiseen.

Kalifit

Ahmadiyyan menestys on tapahtunut islamin piirissä vallitsevan henkisen johtajalinjan, kalifaatin siunauksellisen vaikutuksen alaisena. Hadhrat Ahmadin jälkeen ensimmäinen kalifi oli Hadhrat Maulvi Nooruddin, joka oli tunnettu koraanioppinut sekä taitava lääkäri. Vuonna 1914 hänen seuraajakseen nimettiin **Hadhrat Mirza Bashiruddin Mahmood Ahmad** islamilainen oppinut, joka tunsikin laajasti myös muita uskontoja. Hän johti yhteisöä 51 vuoden ajan, asettaen tukevan perustuksen Ahmadiyyan myöhemmää kansainvälistä yhteisöä varten.

Kolmanneksi kalifiksi valittu oli **Hadhrat Mirza Nasir Ahmad** arvostettu opettaja, joka antoi suurta painoarvoa Afrikassa tehtävälle

Mirza Ghulam Ahmad oli Ahmadiyya-liikkeen ensimmäinen Kalifi.

MAKZHAN-E-TASAWWEER
Wikipedia Kuva julkaistu 1997

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad

Hadhrat Mirza Ghulam Ahmad, syntyi jaloön perheeseen Qadianissa Intiassa. Jo varhain hän osoitti syvää kiinnostusta uskontoa kohtaan ja hänessä kehittyi rakkaus islamin Pyhää profeetta Muhammedia kohtaan. Hänet tunnettiin myös rehellisyydestään, ystävällisyydestään ja päättäväisyydestään. Ajan myötä hänen tietämyksensä uskonnosta ja sen soveltamisesta yhteiskuntaan syvenivät. Muslimina hänellä oli myös vakaa usko siihen, että kaikki uskonnot olivat tosia ytimeltään, mutta ajan mittaan ne olivat alkaneet luisua pois a kuperäisistä opeistaan. Hän korosti uskonnon arvokkuutta ja osoitti sen merkityksen kaikille.

Hänen vilpiton uskonnon puolestapuhuminen sai lopulta siunauksen, kun hän alkoi saada suoraa ilmoitusta Allahilta – siunaus, joka jatkui koko hänen loppuikänsä.

Hänen missionsa oli herättää uudelleen henkiin kaikkiin uskontoihin sisältyvä totuus, sekä uudistaa islamin opetukset. Tämän kautta hänen oli tarkoitus tuoda ihmiskunta yhteen ja luoda ikuinen rauha.

palvelulle. Vuonna 1982 **Hadhrat Mirza Tahir Ahmad** valittiin neljänneksi seuraajaksi. Hänen kalifikautensa aikana Islamin hienot opit saivat 2000-luvulle tultaessa globaalit mittasuhteet erilaisten alueellisten projektien kautta, sekä ainutlaatuisen satelliittikanavan luomisella Ahmadiyya-liikkeelle. Hänen kuoltuaan huhtikuussa 2003 entinen kalifi sai osakseen surunvalittelut myös muutamilta maailman tunnetuilta johtohahmoilta.

Hänen hautajaisensa järjestettiin yhteistyössä viranomaisten kanssa ja kaikki tapahtui virallisen hautajaisseremonian tapaan, mikä osaltaan kertoi kunnioituksesta, jota tätä johtajaa kohtaan tunnettiin.

Nykyisin Ahmadiyya-yhteisöä johtaa menestysksekästä sen viides kalifi, **Hadhrat Mirza Masroor Ahmad**, joka toimii yhdistävänä tekijänä koko maailmanlaajuiselle Ahmadiyya-yhteisölle. Hänen tehtävänsä on valvoa jokaisesta askeleta oikeaan suuntaan ja täyttää Luvatus Messiaan ja Imam Mahdin myöhempien aikojen uudistajan tehtävää. Kalifaatin tarkoitus islamissa on varmistaa islamin säilyminen sen puhtaassa, rauhanomaisessa muodossa myös jälkipolville rauhan uskontona.

Ahmadiyya-muslimiyhteisön kehitys

Ahmadiyya muslimiyhteisö on myöhemmin kehittynyt menestysksekäksi ja maailmanlaajuiseksi liikkeeksi kaikesta vastustuksesta huolimatta. Liike opettaa todellista islamia sen kaikessa puhtauudessaan.

Islam on rauhan uskonto. Se on hyvin yksinkertainen, ollen samalla kuitenkin erittäin hyvin organisoitu tavalla, että se kykenee kohtaamaan muuttuvan maailman haasteet ja vaatimukset. Se ei salli hyväksikäyttöä, oli se sitten sosiaalista, poliittista, taloudellista tai uskonnollista luonteeltaan.

Se uskoo absoluuttiseen moraaliin ja korostaa oikeudenmukaisuutta ja reiluutta suhteessa niin ystäviin kuin vihollisiinkin, jokaisella inhimillisen toiminnan alueella. Ahmadiyya-muslimiyhteisö uskoo vakaasti siihen, että is-

lam tarjoaa nykyajan kärsivälle ihmiskunnalle avaimet kaikkien ongelmien ratkaisemiseksi.

Islam opettaa, että jos ihminen ei opi elämään rauhassa itsensä ja lähimmäistensä kanssa, hän ei voi elää rauhassa myöskään Jumalan kanssa. Islamissa sydämen rauha ja tyyneys löytyvät Jumalan tahtoon antautumisen kautta.

Ahmadiyya-muslimiyhteisö on nykyään maailmanlaajuinen liike, johon kuuluu yhteisöjä yli 170:ssä maassa Afrikassa, Pohjois- ja Etelä-Amerikassa, Aasiassa Australiassa ja Euroopassa. Ahmadiyya-muslimiyhteisön jäseniä on miljoonia, kasvaen jatkuvasti, edustaen yhtä maailman elinvoimaisimmista ja positiivisimmista liikkeistä nykyajan uskonnollisessa kentässä.

Ahmadiyya-muslimiyhteisön tunnetuimpia jäseniä ovat olleet mm. fysiikan Nobel-palkinnon saanut edesmennyt professori **Abdus Salam**, sekä Kansainvälisen tuomioistuimen päätuomari ja YK:n pääsihteeri edesmennyt **Sir Muhammad Zafrullah Khan**.

Monet jäsenet ovat menestysksekäitä liike miehiä, professoreita, oppineita, insinöörejä, lääkäreitä, lakimiehiä ja muiden ammattikuntien edustajia, suurimman osan ollessa kuitenkin peräisin vaatimattomista lähtökohdista. Kaikesta huolimatta, sen jäsenten omistautuneisuuden taso on vertaansa vailla. Yhteisön jäsenet ovat vuosien varrella ansainneet maineensa lainkuuliaisina, rauhanomaisina, ahkerina ja hyväntahtoisina kansalaisina. ●

Lisätietoa <http://www.loveforallhathatredfornone.org/the-conference-of-world-religions/>

Kirjoittaja Huk Miriam Kankare on perehtynyt islamiin asuaan kaksospoikiensa kanssa Irakissa. Hän on tutkinut aiemmin holismia ja kirjoittanut siitä laajan artikkelisarjan Uusi Safiiri-lehden numerossa 1/2009 nimellä Anu Kumpulainen.

Jeesuksen ”kadonneet vuodet” Aasiassa

Jeesuksen syntymän ja julkisen toiminnan alun välissä on pitkä ajanjakso, josta ei tiedetä mitään. Nämä vuodet ovat aika ajoin herättäneet spekulatioita esimerkiksi siitä, olisiko Jeesus mahdollisesti käynyt Aasiassa saakka ja ammentanut sieltä vaikutteita? Suomessakin voi vaihtoehtoisen henkisyyden kentällä törmätä tuohon väitteeseen aika ajoin.

JUSSI SOHLBERG

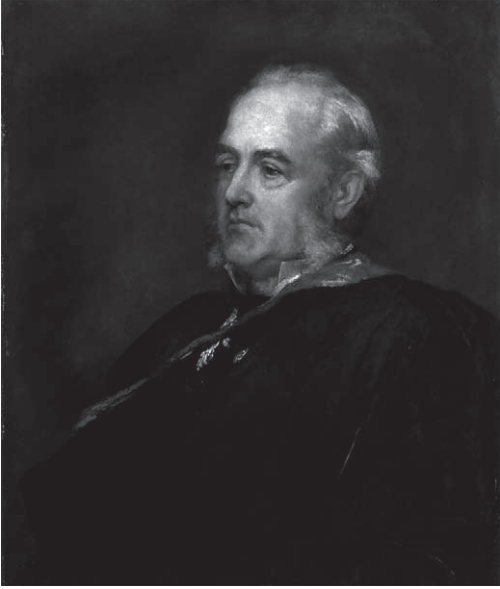
Keskeinen innoittaja olettamukselle Jeesuksen matkasta Aasiaan on Nicholas Notovitchin kirja, jossa kerrotaan salaperäisestä käsikirjoituksesta. **Nicholas Notovitch** (1858–1916) oli venäläinen vakooja ja sotakirjeenvaihtaja. Matkustellessaan Intiassa hän kertoi käyneensä Himin luostarissa, Lhasassa, jossa hän kuuli Issan elämäkerrasta. Kertomansa mukaan hän palasi jonkin ajan jälkeen luostariin, koska oli loukannut jalkansa. Toipuessaan luostarissa hänelle luettiin ja käännettiin teksti, joka oli nimeltään ”Pyhän Issan, Ihmisen Pojista Parhaimman Elämä”. Notovitch oivalsi, että siinä kerrottiin Jeesuksen matkasta Aasiaan. Notovitch kertoi, että teksti oli kopio Tiibetissä, Lhasassa olevasta al-

kuperäisestä käsikirjoituksesta. Muistiinpanojensa pohjalta Notovitch julkaisi kirjan *La vie inconnue de Jisus Chris* (Jeesuksen Kristuksen tuntematon elämä) vuonna 1894. Hänellä ei ollut kuitenkaan esittää kyseistä dokumenttia. Kirja herätti ilmestyttyään mielenkiintoa, mutta sai kuitenkin kriittisen vastaanoton. Se käännettiin useille kielille ja siitä otettiin uusi painos myös 1920-luvulla, jolloin se sai vielä runsaammin huomiota.

Käsikirjoitus, jota ei löytynyt

Kuuluisa orientalisti **Max Müller** (1823–1900) oli kiinnostunut väitteestä, mutta huomioi heti, että Issan elämäkerran tekstiä ei ollut mainittu merkittävässä tiibetiläisissä kaanoneissa kandjurissa tai tandjurissa. Müller oli myös kirjeenvaihdossa englantilaisen rouvan kanssa vuonna 1894, joka oli käynyt Himin luostarissa tarkoituksena tutustua käsikirjoitukseen. Nainen kirjoitti Müllerille, että mitään Issasta kertovaa käsikirjoitusta ei löydy. Notovitchin kertomus luostarimatkastaan muistuttaa itse asiassa suuresti **H.P. Blavatskyn** (1831–1891) kertomusta, joka liittyy Celsoksen tekstin löytämiseen Athoksen luostarista.

Vuonna 1895 kyseisessä luostarissa vieraili prof. **Douglas J. Archibald**, jolle luostarin johtaja oli tuohtuneena kertonut, että mitään Notovitchin kuvailemaa käsikirjoitusta ei ole olemassa ja että kysymyksessä on yksinkertai-

Tunnettu uskontotieteilijä Max Müller kiinnostui myös Jeesuksen Aasianmatkaa koskevista väitteistä, mutta huomioi, ettei asiaa mainita merkittävässä tiibetiläisissä kaanoneissa. Müllerin johdolla on julkaistu 50-osainen Sacred Books of East, osa hänen omina käännöksinään.

Maalaus George Frederic Watts, Wikimedia Commons

sesti huijaus. Tunnettu teosofi ja taidemaalari **Nicholas Roerich** (1874–1947) kertoi nähneensä jonkin käsikirjoituksen. Hän ei kuitenkaan tutkinut, mikä käsikirjoitus hänelle itse asiassa näytettiin. Roerichin lainaukset oletetusta käsikirjoituksesta paljastavat, että hän oli poiminut lainaukset suoraan Notovitchin teoksesta ja **L. Dowlingin** vuonna 1908 ilmestyneestä pseudohistoriallisesta teoksesta *Aquarian Gospel of Jesus* (Jeesuksen Vesimiehen ajan evankeliumi). On ilmeistä, että tätä elämänkertaa ei ole ollut koskaan olemassa. Kyseessä oli Notovitchin luoma fiktiivinen kertomus, joka ilmentää enemmänkin hänen ajatustaan siitä, että Jeesus olisi voinut käydä Aasiassa.

Mitä Issan elämänkerrassa sitten kerrotaan? Issan elämänkerta kuvaa, miten Jeesus 13-vuotiaana matkusti kauppakaravaanin mukana Intiaan, jossa jainalaiset vastaanottivat hänet. Tämän jälkeen hän vietti kuusi vuotta brahmiinien parissa. Brahmiinit uhkasivat kuitenkin surmata Jeesuksen ja hän pakeni buddhalaisten luokse, joiden parissa hän opiskeli

palin kieltä ja pyhiä tekstejä. Elämäkerran mukaan Jeesus kävi myös Tiibetissä sekä Persiassa. Persiassa ollessaan hän saarnasi zarahustaralaisten parissa. Tekstin mukaan Jeesus vietti 17 vuotta Aasiassa. Elämäkerrassa kerrotut Jeesuksen opetukset ovat tyyllisesti ”kuivia” moraaliopetuksia ja tekstin tyyli on selvästi modernia. Issan elämäkerrassa kuvaukset Aasian uskonnoista ovat hyvin pintapuolisia ja virheellisiä. Tekstissä puhutaan muun muassa ”jainalaisten jumalasta” (jainalaisuudessa ei ole uskoa jumaliin).

Mystisen Aasian vetovoima

Teoria Jeesuksen Intian vuosista on saanut kuitenkin kannatusta new age -kentällä ja joissakin intialaisperäisissä liikkeissä. Summit Lighthouse -liikkeen opetuksissa ovat esillä Jeesuksen vuodet Intiassa ja Nepalissa. Summit Lighthouse -liikkeen juuret ovat Yhdysvalloissa jo 1930-luvulla vaikuttaneesta I'AM -liikkeestä joka oli saanut vaikutteita muun muassa teosofiasta. Summit Lighthouse -liikkeen perusti vuonna 1958 **Mark L. Prophet** (1918–1973). Liikkeen toinen keulahahmo **Elisabeth Prophet** (1939–2009) on kirjoittanut kaksiosaisen kirjan, jossa käsitellään Jeesuksen Aasian vuosia. Liike opettaa, että Jeesus oli yksi ylösnousseista mestareista ja Suuren Valkoisen Veljeskunnan jäsen. Prophetin mukaan Jeesuksen opetuksiin kuuluivat myös karman laki ja jälleensyntymisoppi. Islamin pohjalta syntynyt Ahmadiyya-liikkeen mukaan Jeesus selvisi ristiinnaulitsemisesta ja hän vietti loppuelämänsä Intiassa ja hän kuoli Kashmirissa. **Mirza Khulam Ahmad** (1835–1908) perusti Ahmadiyya-liikkeen vuonna 1889.

1800-luvulla perinteisten Jeesus-tulkintojen rinnalle alkoi nousta erilaisia vaihtoehtoisia näkemyksiä. Ilmiö liittyy osaltaan 1800-luvulla gnostilaisten tekstien löytöihin ja toisaalta myös esoteeristen oppien uudelleen nousuun. Riippumatta siitä, ovatko tulkinnot esimerkiksi historian tutkimuksen kannalta todennäköisiä, ne ovat muokanneet ihmisten näkemyksiä

kristinuskosta erityisesti vaihtoehtoisen henkisyiden piirissä. Esimerkiksi Dowlingin edellä mainitusta teoksesta on yli sadan vuoden aikana otettu 52 painosta. Notovitchin teokseen tukeudutaan edelleen, riippumatta siitä, että se on kauan aikaa sitten todettu fiktioksi. Myös tunnettu joogi ja guru **Paramahansa Yogananda** (1893–1952), jonka elämäkerta on suomennettukin, uskoi Jeesuksen opiskelleen Intiassa.

Länsimaissa on syntynyt mittava kirjallisuuden laji ja uskonnollis-kulttuurinen virtaus, jossa elävät erilaiset vaihtoehtoiset tulkinnot kristinuskon historiasta. Perusajatuksena näissä vaihtoehtoisissa tulkinnoissa on, että perinteisten kirkkojen esillä pitämä kristinuskko perustuu väärille tulkinnoille tai suorastaan tietoiselle pimitykselle vuosisatojen ajan. Näissä tulkinnoissa Jeesus nähdään usein nimenomaan viisauden ja sisäisen tiedon opettajana. Moderni myytti ”Jeesuksen Aasian vuosista” elää, vaikka tosiasiallisia todisteita näistä vuosista ei ole. Tähän moderniin myyttiin ”Issan elämäkerrasta” törmää kuitenkin yllättävän usein. Se tuntuu kiehtovan siksi, että se poikkeaa perinteisistä tulkinnoista koskien Jeesuksen elämänvaiheita. ●

Artikkeli on julkaistu *Kirkko ja Kaupunki* -lehdessä 11.02.2013

Kirjoittaja TM Jussi Sohlberg on perehtynyt uusiin uskonnollisiin liikkeisiin, länsimaiseen esoteeriseen perinteeseen sekä länsimaiseen uuspakanuuteen. Hän toimii tutkimuskoordinaattorina Kirkon tutkimuskeskuksessa ja on Uusien uskonnollisten liikkeiden tutkijaverkosto – USVA ry:n jäsen.

Tärkeä altruismi

”Kaikki mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, se tehkää tekin heille”, **Jeesus** Kristuksen kehoitus on selkeä ja yksinkertainen, helppo ymmärtää ja haasteellinen noudattaa.

”Jokainen ajatus palaa takaisin lähettäjäänsä”, puolestaan kertoo sen, että kannattaa miettiä mitä ajattelee (ainakin useamman kerran). Ilmeisesti myös jokainen fyysinen teko palautuu takaisin tekijäänsä, muodossa tai toisessa. Näin on, koska me kaikki kuulumme samaan kokonaisuuteen, olemme ihmiskunnan osia.

Altruismi, tämä elollisen olion jalo ominaisuus, on kauniisti käsitelty **Susanna** ja **Martin Ehdinin** kirjassa *HQ den mänskliga helhetssynen*.

Käsitys ihmisestä on vaihdellut paljon eri aikoina. 1800-luvun alussa oli hedonismi uusi ja vallitseva teoria. Hedonismin mukaan jokaisen ihmisen tavoite on edistää itseään ja omia tavoitteitaan. Tähän pyritään tavoittelemalla maksimaalista tyydytystä ja nautintoa, minimaalisella kärsimyksellä. Tällainen ihminen on itsekäs, periaatteessa. Tällä ajattelumallilla on ollut ja on edelleen vahva ote ajatusmaailmassamme. Englantilaisen luonnontieteilijän

Charles Darwinin teoria luonnollisesta valinnasta evoluutiossa, toisin sanoen, että ”sopivin jää henkiin” (englanniksi ”survival of the fittest”) on muunnettu sosiaalidarwinismiksi. Tämä tarkoittaa että vain paras, voimakkain ja sopivin yksilö menestyy ja jää henkiin. Se on selvä ja aika itsekäs elämänsenne. Tämä kuvaa nykyistä materialistista maailmanjärjestystä.

Darwinilla oli kuitenkin toinenkin teoria: *Teoria ryhmävalinnasta jonka mukaan luonnollinen valinta vaikuttaa myös ryhmätasolla*. Tämä tarkoittaa, että Darwin havaitsi, että biologisessa maailmassa *yksittäiset yksilöt uhrautuvat, jotta ryhmä jää henkiin*.

Tein kesällä samanlaisen havainnon kotipihallamme, kun koiramme oli livahtanut kanatarhaan, ja innostui ajamaan kanoja takaa. Yllätyin suuresti, kun tarhan kukko hyökkäsi täysin rinnoin koiran kimppuun. Tilanne oli sikäli vakava, että kyseinen koira pystyy helposti siirtämään kyseisen kukon toisiin ulottuvuuksiin. Sain peruskiltin koiran luopumaan hauska kanajahdist, ja kukko jatkoi elämänsä kokemusta rikkaampana.

Kolumnisti sai kotipihallaan aiheen darwinilaisiin päätelmiin seurattuaan koiransa Pipsa prinsessan ja kukko Kasperin edesottamuksia.

Tapahtuma osoitti kuitenkin, että luonnossa kukon eräs hyvin tärkeä tehtävä on ehdoittaa puolustaa ulkoisia vaaroja vastaan ryhmää, johon se kuuluu, vaikka seuraus voikin olla urhean puolustajan hengen menetys. Tämä tosi uhrautuvainen asenne oli ainakin pihapiirimme kukolla. Kukko kuuluu suomalaiseen maatiaiskanaryhmään, joka taas on ilmeisen lähellä villikanoja. Vaikka kukko menehtyy, jää kanalauma kuitenkin henkiin, ja kukon omat geenit jatkavat elämäänsä laumassa. Kyseessä on epäitsekkäs, ystävällinen, lähimmäisiään rakastava eli altruistinen käytös. Sama ominaisuus on onneksi laajalle levinnyt ihmiskunnassakin.

Miten tietoisia olemme erilaisista velvollisuuksista? Yhden vastauksen tähän kysymykseen antoi Aalto-yliopiston rahoituksen professori Vesa Puttonen aamutelevisiossa. "Hän katsoo ilmeisesti, että olemme hyvinvointiyhteiskunnassa jo vähän liikaakin omaksuneet vain oletetut oikeutemme, yksilöllisiä velvollisuuksiamme näkemättä ja muistamatta. "Valtion rooli on mennyt liian pitkälle. Pitäisi palata taaksepäin. Hyvinvointivaltion ykkösversio on

sellainen, jossa heikko-osaisimmista pidetään huolta. Kakkosversiossa kaikilla on ilmainen terveydenhoito ja ilmainen koulutus peruskoulusta yliopisto-opintoihin asti. Tämä on perusteltua."

"Suomi on jo pitkään ollut kolmosversiossa. Esimerkkinä olkoon yritystuet. Ihan fiksitkin yrittäjät pitävät itsestään selvänä, että valtion pitää tukea heitä." Näin ollen, Puttonen näkee, että hyvinvointiyhteiskunta pitää nykyään määritellä uudestaan.

Toisin sanoen olemme ulkoistaneet joitakin tärkeitä henkilökohtaisia vastuukysymyksiä ympäröivän yhteiskunnan vastattavaksi. Tämä tarkoittaa, että yhteiskunnan on lainattava yhä enemmän ja enemmän rahaa ylläpitääkseen "saavutettuja etuja". Jonkun on aina maksettava. Kun ulkoistamme maksamisen, unohdamme oman vastuamme, saatamme tiedostamattamme jäädä velkaa niille jotka maksavat puolestamme. Elämän tasapainoon kuuluu, että jossakin vaiheessa, jossain inkarnaatiossa, saamme tasoittaa tilit, maksaa velkamme takaisin, ja vapautua asiaan liittyvästä karmasta.

On tunnettu, että mitä henkiset järjestöt tekevät, sitä tekevät kohta muut perässä. Siinä herääkin kysymys, minkälaista mallia henkiset järjestöt antavat? **Tuula Uusitalon** mukaan ihmisen kehityksen näkökulmasta raha ja omistaminen on tarkoitettu hyväntekemisen ja oikeudenmukaisuuden välikappaleiksi. Näin ollen ne ovat tarpeellisia henkisellä tiellä, jotta pääsemme kehittymään ja samalla sovittamaan karmamme. Pulinat pois.

Raha itsessään on neutraali, ja sitä voi käyttää hyvään ja hyvinvoinnin luomiseen. Olemme siis itsekukin osaltamme vastuussa siitä, että se henkinen yhteisö, jonka jäseniä me kulloinkin olemme, saa tarpeelliset välikappaleet eli rahat, jotka se tarvitsee toimintansa pyörittämiseen. Hyvä jos yhteisö omistaa jotakin: esimerkiksi kiinteistö ankkuroi yhteisön tehokkaasti yhteiskuntaan, ja antaa kodin josta käsin yhteisö voi toimia. Yhteisön tukeminen lahjoittamalla perustuu kylläkin vapaaehtoisuuteen. Oikeudenmukaisuuden henki saattaa kuitenkin vedota jäsenen vastuuntuntoon. Osallistua saa mahdollisuuksien mukaan. Uusitalolla on myös

käsite omistusvelvollisuus: Ymmärrän asian niin, että esim. henkinen yhteisö on käytännössä velvoitettu omistamaan jonkin toimitilakiinteistön, jotta se olisi käytettävissä. Näin yhteisö pääsee parhaiten vaikuttamaan myös toimitilojen ulkoiseen muotoon ja luomaan vahvan oman auransa, henkisen ilmapiiriin, jossa on hyvä olla.

Näyttää siltä että olemme liiaksi unohtaneet altruismin ja sen tärkeyden jokapäiväisessä elämässä. Kun pyydämme anteeksi maailmalta ja positivisoimme karmamme, on altruismi kolikon toisella puolella. Altruismiin kuuluu kaikki positiivisuuden alaan kuuluva.

Kirjeopisto Via opettaa:

”Sinä tahdot olla oikealla tavalla altruistinen.

Sinä opit olemaan oikealla tavalla altruistinen.”

Olen kiitollinen kaikesta mitä elämä on minulle opettanut. Kiitos. ●

Jos ikuisuus syntyisi tässä hetkessä

*Jos ikuisuus syntyisi tässä hetkessä,
olisiko se täynnä maalaamattomia henkäyksiä?
Virtaisivatko sen ääriviivat yli kehysten,
puhuisivatko sen värit läpi sanojen?*

*Täyttyisikö ikuisuus tunnelmista,
jotka karkaavat määritelmiltä,
joille ei löydy vastinetta
elämästä,
jota kuuluisi elää?*

*Miten ikuisuus värähtelisi,
jos se syntyisi meistä?
Tässä hetkessä,
kun kosketan sydäntäsi
ensimmäisen kerran.*

*Olisiko ikuisuus puhdasta
valoa ja rakkautta,
olisiko se yksi pitkä
suudelma?
Voisiko siihen jäädä,
kunnes tietäisi*

– olevansa perillä.

Tiina Polujanoff

Korkeampi jooga tienä ITSEOIVALLUKSEEN

– Joogan monet merkitykset

Joogan alkuperäinen tarkoitus toteutuu tietoisuuden avautumisena kohti jumaltietoisuutta, Totuutta.

ELINA KAKKO

Sanalla jooga on nykyään monenlaisia merkityksiä riippuen siitä, missä yhteydessä sitä käytetään. Kaikenlaisia joogan harjoitusmuotoja onkin kasvanut kuin sieniä sateella. Vaikka läheskään kaikki joogamuodot eivät yllä korkealle tietoisuudentasolle, joogan suosio on merkki siitä, että joogassa on magnetismia.

Tällä hetkellä trendikkäät joogaharjoittajat näyttävät enemmänkin etsivän joogasta fyysistä ja siitä seuraavaa psyykkistä kokemusta. Kun selaa ulkomaisia joogalehtiä, ne pursuvat kuvia fyysisesti täydellisestä ihanneihmisestä. Joogakirjallisuutta on nyt paljon tarjolla ja kirjoissa esitellään asentoja toisensa perään. Joogalla hoidetaan myös terveyttä, hyvä niin.

Muoin korkeampi tietoisuudenjooga oli salattua tietoa ja sitä harjoitettiin gurun valvonnan alla sekä yhteydessä gurun tajuntaan. Gurulla oli vastuu oppilaansa edistymisestä. Todellinen guru kykeni olemaan korkealla tietoisuuden tasolla, välittämään tätä kokemusta oppilaalleen ja siten ohjaamaan hänen kehitystään. Toki joogaan liitettiin myös tätä alempia tasoja, kuten fakirismia ja ns. hathajoogit

tekivät vaikka minkälaisia ja jopa itselleen väkivaltaisia harjoituksia kokeakseen psyykkisiä tiloja. Nykyään joogassa ei sentään kehoteta äärimmäistä kestävyyttä vaativiin fyysisiin itsekidutustemppeihin. Mutta edelleenkin kehonpalvonta voi joogaajaa viedä *mayaan* eli harhaan, joka ei ole joogan tarkoitus.

Joogan alkuperäinen tarkoitus toteutuu tietoisuuden avautumisena kohti jumaltietoisuutta, Totuutta. Joissakin yhteyksissä kielletään tämä joogan todellinen merkitys ja halutaan pitää jooga vain fyysisenä kehon jumppana. Tälle on erinäisiä syitä ja sitä perustellaan mm. sillä, ettei haluta tunnustaa joogan itämaista taustaa. Toisaalta tällä huolella on paikkansa, sillä sellaisella joogaperinteellä, joka pohjautuu tietämättömyyteen ja ihmisen alempaan luontoon, on myös pimeät puolensa ja siten myös vaaransa. Parempi perehtyminen tietoisuuden tasoltaan korkeaan joogafilosofiaan auttaisi tällaisissa tapauksessa.

Fyysisen joogan vaihe on ihmisen kehityskaareissa tärkeä: ihmisen on opittava pitämään huolta fyysisestä käyttövälineestään eli kehostaan. Tämä on usein merkki siitä, että joo-

Joogametodin on oltava tasoltaan riittävän korkea, jotta se voi avata korkeampia jumaltietoisuuden tasoja.

gantie on alkanut. Mutta fyysisellä tasolla tapahtuva jooga vie henkisen evoluution tiellä eteenpäin vain siinä tapauksessa, että harjoittaja alkaa kuunnella sisäistä, todellista itseään. Miksi syvälinen itsetutkiskelu on niin tärkeää? Koska siitä on ihmiselämässä kyse: paluusta Todelliseen olemukseemme, jumaltietoisuuden tasolle.

Sisäisen kuuntelun herääminen on henkisen tien alkupää ja hyvin tärkeä vaihe. Se on myös kynnyks, joka voi olla vaikea ylittää; sii-

nä vaiheessa nimittäin alkaa todellinen henkinen puhdistumistyö, joka haastaa ihmisen yhä uudelleen ja uudelleen työskentelemään itsensä kanssa. Siksi mm. joogaharjoituksessa kehoon keskittyminen on aluksi helpompaa. Mutta jossain vaiheessa ihmisen henkistä evoluutiota se ei enää tyydytä. Ihminen alkaa vaistota vielä korkeamman joogan olemassaolon. Silloin on aika siirtyä ns. alemman eli fyysisen joogan harjoittamisesta tietoisuuden tasoltaan korkeampaan joogaan. Näin voimme nähdä,

Vasta luonteenjalostamisen jälkeen jooganharjoittaja voi turvallisesti edetä kohti korkeampia tietoisuuden tasoja sekä yhä syvempään itseoivalluksen tilaan.

että jooganharjoittamisessa on erilaisia vaiheita ja harjoitusmetodin valinta ja sopivuus riippuu ihmisen tietoisuuden kehitysvaiheesta.

Mikä sitten tekee joogasta merkityksellisen ja kenties salaperäisenkin? Joogan vetovoima pohjautuu siihen viisauteen ja järjestelmään, joka on kätketty sen syvimpään olemukseen. Joogassa on kyse henkilökohtaisesta kasvusta ja yhteydestä todelliseen Ikuiseen Itseen, ja siksi joogan syvin olemus kykenee vaikuttamaan sielun henkiseen evoluutioon.

Joogatien alkaminen ja sillä pysyminen on siis hyvin merkityksellinen asia ihmiselle. Joogan syvempi viisaus pysyy kuitenkin salattuna tietona, kunnes joogan harjoittaja on vapaan tahdon mukaisesti totaalisen valmis astumaan henkiselle joogan tielle ja kokemaan sen. Silloin jooganharjoittaja siirtyy harjoituksessaan tasolle, joka voi mahdollistaa itseoivalluksen. Lopulta on kyse joogin tajunnassa tapahtuvasta oivalluksesta.

Korkeampi jooga on tajunnallinen prosessi

Tässä kirjoituksessa tarkoitan joogalla sellaista harjoittamista, joka asteittain vie tajunnan joogantilaan. Kyse on tajunnassa tapahtuvasta itseoivalluksesta, joten korkeaan tietoisuuden-

tilaan johtava joogaharjoitus tapahtuu etenkin mielen tasolla. Mielellä tarkoitan ihmisen olemuspuolissa olevaa kokemuksenttää, joka sisältää erilaisia tunne- ja ajatusmalleja eli kokemuksia. Ne voivat olla tietoisia tai alitajuisia. Mieli kykenee korkeammalla tasollaan myös positiiviseen, järkevään ja loogiseen ajatteluun läsnäolevassa nyt-hetkessä. Ylitietoinen mieli kykenee myös abstraktiin ajatteluun. Mieli on osa tajuntaa. Joogantila on tajunnan tietoista yhteyttä kaikkialliseen jumaltietoisuuteen eli Totuuteen: siten se on myös kokemusta ykseydestä Jumalan kanssa ja Itsen todellisesta Olemuksesta. Vaatii kuitenkin useita jälleensyntymiä, että joogan korkeampi, salattu viisaus ihmisen tajunnassa voi avautua.

Pekka Ervastian sanoin: ”Joogassa on kysymys todella vain yhdestä ainoasta motiivista, siitä, että ihminen vapautuisi tietämättömyydestä ja pääsisi Jumalan tuntoon eli totuuden tietoon. Tämä Jumalan tunto eli totuuden tieto on saavutettavissa joogassa ainoastaan siten, että ihminen hengessään, sisimmässä sielussaan yhtyy Jumalaan, tulee yhdeksi totuuden kanssa, että hänessä toisin sanoen aukeaa itse suuri, kosminen elämä.” Jooga on siis metodi, jolla pyritään yhteyteen totuuden, ainoan todellisuuden, elävän Jumalan kanssa. Ervast käyttää termiä *unio mystica*: ihmisen

Jooga:

- mielen tasolla tapahtuva harjoitus, jonka tavoitteena ja tuloksena on joogantila.

Joogantila:

- tietoinen yhteys Jumalaan, ykseys jumaltietoisuudessa, itseoivalluksen tila.

sisäinen, salainen, äänetön, mystillinen yhtyminen Jumalaan. Tämä sisäinen elämä on ollut merkityksellistä niin kristillisessä elämässä kuin joogafilosofiassa.

”Maailma on tarkoitettu Itsen avautumiseen”, kirjoittaa **Annie Besant** teoksessa Jooga: ”Jooga on vain tavallisen tietoisuuden avautumisen nopeutettu sarja. Se on tietoisuuden avautumisen lakien järkipäristä soveltamista itseän yksilön tapauksessa. Joogan avulla opiskellaan tietoisuuden avautumisen lakeja maailmankaikkeudessa ja sovelletaan tiettyyn, omaan tapaukseen. Joogan tiede ei ole mitään epämääräistä, unenomaista ajatelmista tai kuvittelua. Jooga on sovellettava tiede, järjestelmällinen lakien kokoelma sovellettuna päämäärän saavuttamiseksi. Se käsittelee psykologian lakeja, jotka on sovellettavissa ihmisen tietoisuuden avautumiseen jokaisella tasolla ja jokaisessa maailmassa, ja se soveltaa ne järkipäristä kussakin yksittäisessä tapauksessa.” Onkin tärkeää ymmärtää, että joogassa on kyse yksilöllisestä etenemisestä ja tapahtumasta, jolla on myös universaalit mittasuhteet.

Kirjeopisto Vian rajajoogassa sanotaan, että maailman parantaminen alkaa itsensä parantamisella. Tällä tarkoitetaan oman olemuksen henkistä ja sielullista tasapainottumista ja sen vaikutuksia kaikkialliseen tajuntaan. Henkinen työ alkaa ja etenee oman sisäisen maailman eli mikrokosmoksen kautta makrokosmokseen. Jooganharjoittajan tulisi oppia ymmärtämään oma vastuunsa tässä ilmennysten sarjassa.

Jooga sielullisen kehityksen vaiheena

Joogaa voidaan tarkastella myös metodin näkökulmasta. Korkeimmillaan se on menetelmä, joka vie harjoittajansa kokemukseen ykseydestä Totuuden, jumaltietoisuuden kanssa. Planeetallamme on kyse tietoisuuden avautumisesta, joka tapahtuu kivikunnan, kasvikunnan, eläinkunnan ja lopulta ihmiskunnan tajunnassa. Ja se tapahtuu niin yksilöllisessä kuin kollektiivisessa tajunnassakin kaikilla luomakunnan tasoilla.

On sanottu, että kivikunnassa jumaltietoisuus nukkuu, kasvikunnassa se herää, eläinkunnassa se liikkuu ja ihmiskunnassa se tulee tietoiseksi itsestään. Tietoisuuden asteita on monia. Joogametodin onkin oltava tasoltaan riittävän korkea, jotta se voi avata korkeampia jumaltietoisuuden tasoja. Yksinomaan kehoon keskittyvä joogaharjoitus eli ruumiin harjoittaminen ja puhdistaminen ei tähän riitä.

Saamme tähän toisen näkökulman, kun tarkastelemme asiaa myös ihmisen sisäisen rakenteen näkökulmasta. Ihmisen alempi minä (ts. fyysinen keho, astraalinen eli tunnekeho ja alempi mentaalinen keho) edustaa ihmisen eläinluontoa: sitä osaa ihmisessä, jossa asuvat vielä mm. alemmat vaistot ja halut. Ei ole vaikea havaita, että ihmiskuntaa ohjaa vielä paljolti alemman minän intressit. Korkeampi Minä on ihmisessä se puoli, jonka olemuksessa on jaloja ja positiivisia luonteen piirteitä sekä mm. henkiset aistit, kuten korkeampi intuitio.

Joogan tehtävä on löytää kadotettu yhteys ihmisen korkeampaan Minään, joka kykenee olemaan yhteydessä jumaltietoisuuden tasolle ja siten edistämään henkistä evoluutiota ts. sielun paluuta todelliseen olemukseensa, Henkeen. Mutta jos joogaharjoitus jää vain ruumiin tasolle, tätä korkeaa, vain ihmiselle mahdollista yhteyttä ei löydy. Tällaisen ”ruumiin joogan” harjoittaja voi toki kokea joitakin ekstaasin tiloja, mutta koska lähtökohtana on ollut kuolevainen ruumis, kokemukset ovat todennäköisesti alemman psyykkisen tason tuottamia mielikuvia. Hän onkin tietoisuuden selkeytymisen sijasta tietämättömyyden verhoissa, eikä itse sitä edes huomaa. Harhan purkaminen on kuitenkin edessä jossain inkarnaatiossa.

Joogametsodi, joka vie todelliseen ja aitoon jumalyhteyteen, on korkeamman Minän joogaa. Ensinnä se on mielen alemmien tasojen puhdistamista. Fyysisen kehon harjoittamista voi tapahtua siinä ohella, mutta se ei ole enää keskeisessä asemassa. On ymmärrettävä se, että ihminen on ajatteleva olento: ajatteleva ja ajatus tuo ja vie ihmisen omaan kokemusmaailmaansa – ja joskus se vie ”kuin pässiä

narussa”. Positiivista kehitystä eteenpäin vievässä joogametodissa lähtökohtana on, että tahtotila ja ajatukset ohjaavat käyttäytymistä ja tunteita. Ihminen oppii tietoisesti puhdistamaan mieltään niin, että tarpeettomat negatiiviset ajatusmallit muunnetaan positiivisiksi. Kyse on tajunnassa tapahtuvasta alkemistisestä prosessista.

Tämä työ tapahtuu niillä tietoisuuden tasoilla, joilla ihmisen tulisi herätä ja kehittyä. Rajajooga on siis tajunnan tasoilla tapahtuvaa alkemististä prosessia, jonka tarkoituksena on viedä koko ihmisen tajunta ja olemus käyttövälineineen jumaltietoisuuden tilaan. Näin on tehtävä myös siksi, että ihmisen fyysinen keho peilaa korkeampia tietoisuuden tasoja. Kehitykseen johtavan energian suunta ja siten myös kehitystä eteenpäin vievän joogametodin suunta on oltava ylhäältä alaspäin.

Sanotaan, että ihminen on aina yhteydessä korkeampiin tietoisuuden tasoihin ja että Jumala on jokaisessa valmiina läsnä. Tällaisessa käsityksessä voi olla jopa syy sille, ettei jonkun mielestä mitään henkistä työtä tarvitse tehdä; no, ehkäpä joskus tiukassa paikassa voi rukoilla apua. Niinhän se on, että jumaltietoisuuden siemen tai kipinä on tajunnassamme aina ollut läsnä. Se on meidän alkusiemenemme. Mutta usein ihminen ei ole siitä lainkaan tietoinen eikä edes kiinnostunut tai on vain henkisesti laiska. Tämä passiivisuus ja kieltäminen johtuu usein siitä, että yhteys omaan sisäiseen korkeampaan Minään haastaa alemman minän luoman kuvitteellisen todellisuuden eli harhan. Ihminen tietää sen syvällä sisimmässään. Jumaltietoisuudesta erottavan harhan purkaminen on sitkeää, tajunnan tasoilla tehtävää työtä ja ansoja on monia. Korkeamman joogametodin avulla ihminen voi asteittain kohottaa ”tietoisuuden kattoaan” ja löytää jumalkipinänsä.

Patanjalin Joogasûtra

Patanjalin Joogasûtra-kokoelma on ohjeistus siitä, miten joogaa tulisi harjoittaa. Patanja-

li esittää sen kahdeksan portaan tienä. Nämä kahdeksan porrasta ovat yama, niyama, asana, pranayama, pratyahara, dharana, dhyana, samadhi. Joogasûtra-kokoelmassa on neljä lukua (ks. taulukot sivuilla 87 ja 88).

Joogasûtran ensimmäisissä aforismeissa (I:2-4) Patanjali kuvaa, mistä joogassa on kysymys: ”Jooga on mielenmuunteluiden ehkäisemistä. Silloin näkijä asettautuu pysyvästi omaan olennaiseen ja perimmäiseen olemukseensa. Muissa tiloissa tapahtuu näkijän sulautuminen mielen muunteluihin.” (Taimni).

”Jooga on mielen toimintojen pysäyttämistä. Silloin näkijä lepää omassa olemuksessaan. Muulloin se on toimintojen kaltainen.” (Måns Broo)

”Kun mieli tyyntyy, asettuvat aistit valppaina lepoon ja cheyden tila ilmenee spontaanisti. Silloin sisäinen näkijä sinussa vakaantuu omaksi itsekseen. Muutoin tapahtuu niin, että sisäinen näkijä sinussa sulautuu rauhattomaan mieleesi ja samaistuu siihen.” (Arvo Tavi).

Kyse on siis mielen tasolla tapahtuvasta prosessista. Aforismeista on luettavissa se, että ihmisessä on sellainen olemuspuoli, joka kykenee näkemään mielen liikehdinnän rauhallisuuden ja kiinnittymättömyyden tilasta. Joogan tie onkin juuri sitä: omassa olemuksessa olevien, suoraa jumalyhteyttä estävien verhojen poistamista tietoisesti tehdyn harjoittelun avulla. Jotta tämä tapahtuisi, on harjoituksen tapahduttava mielen korkeammilla, positiivisilla tasoilla.

Ajattelevalla ihmisellä tämä tarkoittaa korkeamman mentaalisen käyttövälineen tasoa. Tästä tasosta voidaan käyttää myös nimitystä korkeampi Minä. Ja on huomattava se, että harjoituksen on tapahduttava ensin tietoisella, ts. päivätajuisella tajunnan tasolla. Sitten se voi edetä myös tiedostamattomille tasoille. Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisen on harjoitettava mieltään myös aktiivisesti, tietoisesti, valvetajuisesti, hereisesti. Hyvänlaatuinen sisäänpäin kääntyvä ja suoraan jumalyhteyteen pyrkivä meditaatioharjoitus on erinomainen ja tarpeellinen itseoivalluksen metodi.

Mutta ihmisellä on hyvä olla käytössään myös sellainen joogametodi, joka kykenee vaikuttamaan suoraan valvetajunnan tasolle. Voi olla vaikeaa tuoda syvä meditaatiokokemus päivätajunnan ja jokapäiväisen elämän tasolle. Se on mahdollista, mutta ihmisen täytyy olla silloin jo hyvin kokenut ja henkisesti kypsä ts. ymmärryksen on oltava laaja.

Mikä on tämä näkijä, joka voi levätä omassa olemuksessaan? Kirjeopisto Vian rajajoogassa se on Ikuinen Itse, puhtaan tietoisuuden tasolla oleva henkinen olemuspuoli. Kun ihmisen mieli kykenee olemaan Ikuisen Itsen tilassa, mieli täyttyy rauhallisuudesta, autuudesta, rakkaudesta ja harmoniasta. Mieli on ykseyden tilassa. Itseoivallus tulee mahdolliseksi eikä erillisyyden tilaa – eikä siten myöskään sen luomaa tietämättömyyttä, enää ole. Tällaiseen korkeaan tajunnan tilaan liittyy myös *anteeksiymmärrys*, josta kirjoitin Uuden Safiirin numerossa 2/2013. Anteeksiymmärrys, sisältäen anteeksipyyntöä ja anteeksiannon, on löydettävissä Joogasutran 1. ja 2. luvusta, vaikkei siitä suoranaisesti itämaisessä joogaperinteessä puhutakaan.

Anteeksiymmärrys on Kristus-tietoisuuden tilan ilmentymää. **Paramahansa Yogananda** ymmärsi tämän ja hän kirjoittaa paljon Kristus-tietoisuudesta joogakirjoissaan. Korkean tason joogaan liittyy siis myös tajunnan tähttyminen Kristus-tietoisuudella. Anteeksiymmärrys tarkoittaa sitä, että ihmisen tajunta on jo sellaisessa itseoivalluksen tilassa, että hän kykenee olemaan itsensä ja ympäristönsä kanssa harmoniassa ja ymmärtää syyn ja seurauksen oikeudenmukaisen lain vaikutuksia. Jotta tämä

Paramahansa Yogananda (5.1.1893–7.3.1952). Intialainen joogi ja guru. Yogananda oli ensimmäisiä intialaisia guruja, jotka tekivät itämaista filosofiaa tunnetuksi länsimaissa. Hän teki elämäntyönsä Yhdysvalloissa, jonne hän muutti vuonna 1920. Hänen teoksensa Joogin omaelämäkerta (*Autobiography of a yogi*) on käännetty 25 kielelle. Lähde: Wikipedia

on mahdollista, on jooganharjoittajan täytynyt käydä läpi itsessään Patanjalín kuvaaman kahdeksan portaan tien ensimmäiset askeleet.

Patanjalín esittämä järjestys on erittäin taroituksenmukainen. Joogasutrassa on ensin ilmoitettu yama ja niyama eli luonteenjalostamisen peruseriaatteet. Näitä vaiheita ei to-

Patanjalín Joogasútra

- koottu n. 600–500 eKr.

- 195 lausetta neljässä luvussa:

1. luku: Samadhi Pada – johdatus joogan tuntemiseen

2. luku: Sadhana Pada – käsittelee joogaharjoitusta, suhdetta Jumalaan ja elämän tarkoitusta

3. luku: Vibhuti Pada – psyykkiset kyvyt

4. luku: Kaivalya Pada – ykseys, valaistuminen, elämän tähttyminen

Itseoivallukseen tarvitaan korkeampi lähtökohta kuin fyysinen taso.

dellisella joogantiellä oleva voi ohittaa, sillä ne valmistavat mieltä jumaltietoisuuden kokemiseksi. Luonteenjalostamisen jälkeen jooganharjoittaja voi turvallisesti edetä kohti korkeampia tietoisuuden tasoja sekä yhä syvempään itseoivalluksen tilaan.

Paramahansa Yogananda opettaa, että matkalla itseoivallukseen henkinen työ tapahtuu kolmen eri osatekijän vaikutuksesta: 25 % työstä on ihmisen omaa: ihmisen on osattava auttaa itseään, sillä silloin myös Jumala voi auttaa. Tämä tarkoittaa sitä, että osaa valita ne keinot, joilla ihmisen Totuudesta erottava harhan verho saadaan asteittain vähenemään.

Joogan kahdeksan portaan tie:

1. Yama; pidättäytymisen tie
 - ahimsa: väkivallasta pidättäytyminen
 - satya: totuudessa pysyminen
 - asteya: ottamisen ja omistamisen halusta luopuminen
 - brahmacharya: maltillisuus
 - aparigraha: ahneudesta pidättäytyminen, oleelliseen keskittyminen
2. Niyama: noudattamisen tie
 - saucha: sovinnossa olo itsensä kanssa
 - santosha: onnellisuus, tyytyväisyys
 - tapas: innostuneisuus
 - svadhyaya: tietoisuus itsestä, itsetutkiskelu
 - ishvara-pranidhana: kyky hellittää
3. Asana: kyky olla liikkumatta meditaatiossa ja siten nousta kehotietoisuuden yläpuolelle
4. Pranayama: hengityksen hallinta
5. Pratyahara: aistien hallinta, mieli suljetaan ulkoisilta vaikutteilta ja niiden aiheuttamilta häiriöiltä
6. Dharana: keskittyminen; mieli on vangittu tietylle alueelle, jossa sille on jätetty vielä jonkin verran liikkumatilaa
7. Dhyana: kontemplaatio
8. Samadhi: tietoinen uppoutuminen tajunnan syvempiin kerroksiin

Tässä mielen tasolla tapahtuvassa siivoustyössä 25 % on gurun ts. opettajan auttavaa panosta ja 50 % on Jumalan apua. Ihminen ei siis voi väistää omaa osuuttaan: on tehtävä henkistä itsekasvatustyötä ja se alkaa siitä, kun on valmis muuttamaan vanhoja ajatusmallejaan. Eli ensiaskeleet ovat siis yama ja niyama.

Yama ja niyama, luonteenjalostamisen portaat

Yaman ja niyaman sisällöt löytyvät oheisesta taulukosta. Voidaan sanoa, että yama, pidättäytymisen tie, kehottaa jooganharjoittajaa luopumaan negatiivisesta ajattelusta ja sen tuloksesta eli negatiivisesta toiminnasta. Tällä tarkoitan sellaista ajattelua ja toimintaa, joka on haitaksi sekä omalle että muiden kehitykselle. Niyama, noudattamisen tie, taas vahvistaa positiivisia ominaisuuksia ja toimintaa.

Nämä periaatteet löytyvät myös Kirjeopisto Vian rajajoogasta (jota nykyisin kutsutaan myös ajatusjoogaksi): sen ensimmäisen opetuskirjeen mietiskelyohjelmista sekä etenkin kolmannen ja neljännen opetuskirjeen mantrista, joilla positiivisia ominaisuuksia vahvistetaan omassa luonteessa ja olemuksessa. Aidon positiivisuuden on ensin lähdettävä itsestä, jotta se voi laajeta ympäristöön. Ensimmäisen opetuskirjeen toisessa mietiskelyohjelmassa sytytetään tahtotila. Mitään ajattelun tai toiminnan muutosta ei voi tapahtua ilman tahtotilaa. Ei siis myöskään yamaa ja niyamaa voi toteuttaa ilman tahdonponnistusta.

Ko. mietiskelyohjelmasta voidaan poimia jaloja luonteenominaisuuksia ja ajatusjoogan vaikutuksia: ”*Tahdot vointisi ja kykyjesi mukaan tehdä työtä Hyvyyden voimien elähdyttäjänä lähimmäistesi keskuudessa. Sinä tahdot kunnioittaa ja epäitsekäästi rakastaa ihmisiä.*”

Tahdot olla ystävällinen lähimmäisillesi, aina kun voit. Sinä tahdot rakastaa myös sitä, joka sinua loukkaa tai yrittää vihata. Tahdot pyytää anteeksi häneltä ajatuksillasi. Tahdot olla suvaitsevainen.”

Ja mikä on tämän luonteen eli ajattelun ja siihen pohjautuvan toiminnan jalostamistyön tuloksena: *”Ajatustesi jalostumisen ja positiiviseksi muuntumisen kautta on korkeampi Minäsi tullut hallitsijaksesi ja ohjaa nyt tekojasi niin, että toimit oikealla ja epäitsekkäällä tavalla... Sinä tahdot olla rauhallinen ja tasapainoinen. Se jumalallinen rauha, joka on täyttänyt sinun sydämesi, vuotaa siunauksena ihmisten sydämiin, niin että kansat rakastavat toisiaan... Sinä tahdot, että koko olemuksesi korkeamman Minäsi johtamana puhdistuu jumalallisen viisauden kanavaksi. Sitä kanavaa myöten virtaa pyhää viisautta ympärilläsi oleviin lähimmäisiin puhdistuen myös heidän tajuntaansa ottamaan vastaan henkistä viisautta.”* (emt.)

Näistä lauseista voimme nähdä luonteenjalostamistyön todelliset hedelmät. Siksi myös Patanjalin joogasutrassa on ensimmäisenä yama ja niyama. Oikeanlaisella ajattelulla saadaan

luotua yhteys korkeamman Minän tasolle, joka on positiivinen taso. Negatiivinen ajattelu sammutetaan (yama) ja positiivisia ajattelutaitoja vahvistetaan (niyama) ts. negatiiviset tunne- ja ajatusenergiat jalostetaan positiivisiksi. Huomaamme, että Kirjeopisto Vian rajajooga on korkeasti eettinen joogametodi ja sen yhteys Patanjalin joogasuttriin on ilmeinen.

Asana

Yaman ja niyaman jälkeen on kolmantena porttana asana, joka sananmukaisesti tarkoittaa istuintä. Ymmärrän, että asana on kykyä olla liikumatta meditaatiossa, jonka päämääränä on tajunnallinen yhtyminen jumaltietoisuuteen. Oikeanlaisessa meditatiivisessa tajunnantilassa voi kokea aidon jumalyhteyden, joka kuitenkin on loppujen lopulta riippumaton kehosta eli kuolevaisesta ruumiistamme.

Asana on siis kykyä nousta kehotietoisuuden yläpuolelle. Se on myös kykyä nousta psyykkisyyden yläpuolelle ja yhä kohti korkeampia tajunnantiloja. Psyykkisyys voi meditaatiotilassa aiheuttaa jos minkäkinlaisia astraalisia näkyjä

Kun ihmisen olemus on positivisoitunut, tajunnan yhdistyminen korkealle Kristus-tietoisuuden tasolle tulee mahdolliseksi.

ja kokemuksia. Niiden juuret ovat ihmisen toiveajattelussa ja mielikuviutuksessa, jotka syntyvät alemman minän tasolla. Syvä jumalyhteys ei tuota tällaisia sinänsä ihmeelliseltä vaikuttavia näkyjä eikä siten niiden ilmentymisestä pitäisi välittää eikä niihin pitäisi kiinnittyä. Vaihe on ohimenevä, mikäli harjoittaja ymmärtää olla takertumatta mielikuviinsa. Tähän viittaa myös Patanjali aforismissa I.15-16: ”Pyyteetön sisäinen tila syntyy, kun vapaudutaan himoitsemasta sekä todellisia että kuviteltuja asioita ja kokemuksia. Kun kokemus yhteydestä sisäiseen näkijään on syntynyt, ihminen vapautuu ottamisen ja omistamisen janosta ja saavuttaa mielen vakauden.” (Tavi).

Asanassa ts. meditaatiossa ei voi olla liikkumatta, jos luonteen puhdistustyötä ei ole ensin tehty, sillä levottomuus on vielä valitsevana mielessä ja siten myös kehossa. Onkin ymmärrettävä peruslähtökohta: keho on mielessä. Suunta on siis mielestä kehoon, ylhäältä alaspäin! Yaman ja niyaman noudattaminen puhdistavat luonnetta ja toimintaa

ja siten myös mieltä, sillä luonne ja toiminta ovat mielen tuotoksia. Luonteenjalostamisen jälkeen on sitten vasta kehon ja mielen hallintaan liittyvät vaativammat tietoisuuden- ja energianhallinnan tilat (pranayama, pratyahara, dharana, dhyana). Tämä on järjestys kohti joogan tilaa. On siis lähdettävä mielen tasolta: luonteenjalostamisen kautta. Keho seuraa mieltä – eli ajattelua. Tämä ymmärrys on myös totaalisen parantamisen ja paranemisen avain.

Yleensä joogassa asana mielletään fyysisen kehon asennoksi: joogasuuntauksesta riippuen joko dynaamiseksi tai / ja staattiseksi kehon harjoitukseksi. Monissa joogaryhmissä harjoitetaan kehon joogaa. Se on oikein hyvä harjoitusmuoto, sillä hyvä kehoon keskittyvä joogaharjoitus tarjoaa mahdollisuuden rentoutua, hellittää ja kuunnella itseä. Kehon fyysinen käyttövälineemme ja sopivasti sille on hyvä antaa huomiota ja hoivaa. Optimaalisen fyysisen joogaharjoituksen merkitys on myös siinä, että mieli kehon harjoittamisen ts. aktivoimisen ja / tai rauhoittamisen kautta voidaan saattaa lähemmäksi tilaa, jossa mielenrauhan vastaanottaminen voi tulla mahdolliseksi.

Levottomuuden väheneminen fyysisellä, astraalisella ja alemmalla mentaalitasolla on jo hyvä saavutus ja monelle arvokas kokemus. Rauhoittavien kokemusten saattelemana ihminen voi alkaa kysyä itseltään: ”kuka minä oikeastaan olenkaan?” Oman itsen vastakohitaisuudet saattavat tässä vaiheessa kärjistyä. Se on vaihe, jossa olisi hyvä harjoittaa sellaista joogametodia, joka kykenee viemään vaiheen yli. Jos tässä vaiheessa jää askartelemaan fyysis-astraalille tasolle, eteneminen pysähtyy. Työvälineeksi tarvitaan paljon korkeammalla tasolla työskentelemään kykenevä joogametodi.

Itse-oivallus

Itse-oivallus Paramahansa Yoganandan mukaan: ”Itse-oivallus on sen kokemista – kehossa, mielessä ja sielussa – että olemme yhtä kaikkiallisen Jumalan kanssa; että meidän ei enää tarvitse rukoilla sitä; että emme ole vain sen lähellä kaiken aikaa, vaan että Jumalan kaikkiallisuus on meidän kaikkiallisuuttamme, että olemme juuri niin suuressa määrin osa Häntä kuin tulemme koskaan olemaan. Vain tätä kokemusta meidän tulee lisätä.” (Paramahansa Yoganandan sanontoja. Self-Realization Fellowship. Suom. 2013).

Jos ajatellaan joogaa tienä itseoivallukseen ts. mielen kirkastumiseen ja pysyvään jumal-yhteyteen, fyysinen harjoitus ei enää olekaan se pohja, jolle jooga yksinomaan pitäisi rakentaa. Fyysisessä harjoituksessa lähtökohtana on fyysinen keho; tajunnantasoista alimmainen taso. On huomattava se, että fyysinen taso ei voi nousta itseään korkeammalle tasolle, mutta korkeammat tasot voivat läpäistä alemmat tasot eli myös fyysisen tason.

Eli kysymys kuuluu: voiko keholähtöinen harjoitus viedä itseoivallukseen? Itseoivallus tapahtuu nirvaanista tasoa korkeammilla tasoilla ja lopulta tietoisuus on mahaparanirvaanisella eli Ikuisen Itsen tasolla (ks. luonnontasoseloste sivulla 92). Voidaankin nyt vielä enemmän tarkastella joogaharjoituksen suuntaa. Fyysisessä joogaharjoituksessa, kun keho on harjoituksen kohteena, suunta on tajunnantasoilla alhaalta ylös. Itseoivallukseen täytyy harjoittaa sellaista joogametodia, jonka suunta on ylhäältä alas: korkeampi tietoisuus on tuotava ylhäältä alas fyysiselle tasolle asti. Tasapainottava fyysinen harjoitus voi valmistaa ja auttaa kehoa vastaanottamaan korkeampia energioita. Mutta itseoivallukseen tarvitaan korkeampi lähtökohta kuin fyysinen taso. Fyysinen keho voi olla jumaloivalluksen ilmentäjänä.

Jooga ja tajunnantasot

Tarkastellaan nyt tajunnantasoja jotka on esitetty Kirjeopisto Vian X opetuskirjeessä sivulla 4 olevan luonnontasokaavion mukaan ja kuinka kahdeksan portaan tietä voidaan peilata eri tajunnantasoihin.

Ensin jooganharjoittajan on siis kyettävä työskentelemään oman luonteensa kanssa (yama ja niyama). Henkisesti jo jonkin verran kehittyneellä ihmisellä luonne ilmentää korkeampaa mentaalitasoa, jolla ylösnousseet Viisauden Mestarit kykenevät työskentelemään. Mitä pidemmällä kehityksessä on, sen korkeampia tasoja luonne kykenee heijastamaan. Se mikä heijastaa, on ihmisen mieli; luonne sekä toiminta ovat edelleen samaa heijastusta.

Rajajooga

Rajajooga, "kuninkaallinen jooga" on yksi hindulaisen filosofian kuudesta "oikeaoppisesta" astika-koulukunnasta. Sen perustaviin kirjoituksiin kuuluu Patanjalin kokoama Joogasûtra. Rajajoogassa tavoitteena on mielen kehittäminen meditaation (dhyana) avulla todellisuuden paremmaksi tuntemiseksi ja lopulta vapautumisen saavuttamiseksi. Termi rajajooga on syntynyt myöhemmin, kun tämä joogan muoto on haluttu erottaa hathajoogasta. Termi "hathajooga" on peräisin Swami Svatmaraman 1400-luvun teoksesta Hatha Yoga Pradipika. Rajajoogaa on kutsuttu myös astanga-joogaksi (so. "kahdeksanosainen jooga"). Rajajoogaa ei voi kuitenkaan samaistaa K. Pattabi Joisin astangajoogaan, vaikka Jois katsookin edustavansa Patanjaliin periytyvää traditiota. (Lähde: Wikipedia)

Ihmisellä, joka ei ole herännyt sielutietoisuuteen, vaan elää pitäen fyysisistä todellisuutta ainoana todellisena tasona, mieli ja siten myös luonne ja edelleen toiminta heijastaa alempia astraali- ja mentaalitasoja, joissa on negatiivisuuden ajatuskoostumia. Tätä illuusiota ts. mayaa jooganharjoittaja lähtee purkamaan ensimmäisenä.

Ihmisenä se merkitsee konkreettista työskentelyä oman luonteen kanssa: rehellistä, aitoa ja oikealla tavalla nöyrää itsetutkiskelua. Kirjeopisto Vian ajatusjoogan ensimmäiset opetuskirjeet sisältävät tätä kehitysvaihetta varten tarvittavat ajatusvälineet. Tämä työ tehdään ajatustasolla: ajatusten oikeaan ohjaamisen avulla saadaan yama ja niyama toteutumaan tajunnassa ja siitä edelleen heijastumaan toimintaan. Sinnikkään ja uskollisen harjoituksen tuloksena on kokonaisvaltainen hyvinvointi itsessä ja ympäristössä.

Tajunnan tasoselosteesta voidaan tarkastella myös negatiivisuuden ja positiivisuuden ilmenemistä. Nirvaanista alemmilla tasoilla on negatiivisuutta, joskin buddhisella tasolla positiivisuus on jo vallitsevana. Viidennellä eli

LUONNON TASOT JA NIILLÄ TOIMIMISTA VARTEN TARVITTAVAT KÄYTTÖVÄLINEET

7. MAHAPARANIRVAANINEN TASO A. Ikuinen Itse, joka ilmenee Adeptin tajunnassa puhtaana olemisena, so. tietoisena olemisena kaikkialla. B. Pyhä Henki = Ikuisen Itsen henki yksilöityneenä ja toimivana Adeptissa, ”ihminen hävinneenä ja Ikuinen Itse syntyneenä”. Mahaparanirvaaninen käyttöväline.
6. PARANIRVAANINEN TASO = puhtaan positiivisuuden taso Paranirvaaninen käyttöväline = täydellisesti positivistisesti positivistisesti käytetty väline.
5. NIRVAANINEN TASO Positiivisuus kasvaa, negatiivisuus sammuu, tuloksena on Nirvaaninen käyttöväline.
4. BUDDHINEN TASO Positiivisuus vallitsevana. Buddhinen käyttöväline = epäitsekäiden tunteiden käyttöväline.
3. MENTAALITASO Positiivisuus ja negatiivisuus yhtyneinä Älyn käyttöväline { Syyruumis Ajatusruumis
2. ASTRAALITASO = Itsekkäiden tunteiden, affektien, himojen ja aistimusten taso Negatiivisuus vallitsevana. Tunne- eli astraalinen käyttöväline.
1. FYYSINEN = aineellinen TASO A. Eetterinen kaksoispuoli. Välittää kaikkia tasoja fyysiseen käyttövälineeseen. B. Fyysinen käyttöväline.

nirvaanisella tasolla negatiivisuus sammuu ja puhdas positiivisuus on vallitsevana. Tajunnassa on vielä jäljellä ns. negatiivisuuden ituja ikäänkuin "tuntosarvina", jotta yksilö voi tunnistaa negatiivisuuden ilmentymiä ja toimia ympäristössä tasapainoisella tavalla.

Ihmisen korkeimmat käyttövälineet ovat täysin positiivisia. Alemmat tasot värähtelevät raskaammin kuin ylemmät tasot. Ylemmät tasot voivat siten läpäistä alemmat tasot, mutta alemmat tasot eivät voi nousta itseään ylemmille tasoille. Tästäkin voimme päätellä sen, miten kehitystä edistävän joogametodin on työskenneltävä ihmisen olemuksessa: ihmisen on opittava virittytymään korkeille tajunnantasoille yhteyteen Ikuisen Itsen tason kanssa. Ikuisen Itsen tason värähtelyt ovat erittäin herkkiä. Yhteys korkealle jumaltietoisuutta heijastaville tajunnan tasoille tapahtuu herättämällä sisäinen mystinen Kristus.

Kristus-tietoisuus

Paramahansa Yogananda, joka oli ensimmäisiä joogaa länsimaihin tuoneita guruja, ymmärsi, että joogassa on kyse Kristus-tietoisuuden laajenemisesta jooganharjoittajan tajunnassa. Korkeamman asteen joogametodi kykenee yhdistämään harjoittajansa tajunnan Kristus-tietoisuuden tasolle, mikäli ihminen on kehitystasoltaan siihen valmis. Kun sisäinen mystinen Kristus herätetään, ihminen tuntee jumaltietoisuuden sekä immananttina että transendenttina – sekä yksilöllisenä, sisäisenä että kaikkiallisena Ikuisena Henkenä, joka ilmentää Itseään.

< Jokainen ihminen on tiedostamattaan kaikilla näillä tasoilla, koska hänellä on jo syntymässään näiden tasojen käyttövälineet fyysisen olemuksensa ympärillä. Kehittyäkseen henkisesti ihmisen tulee saattaa valvetajuntansa toimimaan tietoisesti näissä käyttövälineissä sekä yhdistää ne lopulta seitsemänteen periaatteen, so. seitsemännen tason käyttövälineeseen. (Kirjeopisto Vian opetuskirje X, s. 4). Jokainen luonnontaso sisältää seitsemän alatasoa. Ks. C. W. Leadbeater, Ihminen näkyvänä ja näkymättömänä.

Kristus-tietoisuus on universaalia, kosmistietoisuutta, jossa rakkauden syvin ja aidoisin olemus on läsnä. Se on aistielämyksistä ja fyysisestä kehosta vapaata rakkautta. Kristus-tietoisuuden vetäminen olemukseen alkaa luonteenjalostamisella. Kun ihmisen olemus on positivistunut, tajunnan yhdistyminen korkealle Kristus-tietoisuuden tasolle tulee mahdolliseksi. Vastalahjana ihmiseen laskeutuu Kristus-tietoisuuden kautta monia hyveitä ja korkeita positiivisia henkisiä kykyjä, kuten korkeampi intuitio ts. Kristuksen näkökyky.

Kirjeopisto Vian rajajooga

Kirjeopisto Vian rajajoogajärjestelmän ovat luoneet Tyyne E. Matilainen (1911–1989) ja Mirja Salonen (1925–2002) Savonlinnassa. He kirjoittivat kymmenen opetuskirjettä vuosina 1955–57 sitä mukaa, kun ensimmäiset oppilaat etenivät rajajoogaharjoituksessaan. Kirjeopisto Vian rajajooga (nykyisin ajatusjooga) johtaa ajatusten hallinnan ja niiden oikeaan ohjaamisen avulla tapahtuvan luonteenjalostumisen kautta tietoiseen jumalyhteyteen. Looginen positiivinen ajattelu on Kirjeopisto Vian rajajoogamenetelmä, joka tarkoittaa muodoltaan ja sisällöltään positiivisten lauseiden (mantrojen, kaavojen) käyttöä rajajoogaharjoituksina. Harjoittelu tapahtuu ajatuksin.

Kirjeopisto Vian rajajooga on saatettu länsimaiselle ihmiselle sopivaksi menetelmäksi. Siinä yhdistyvät Jeesus Kristuksen opettama korkea etiikka ja itämainen filosofia, sekä moderni psykologia. Tämän jooga-menetelmän avulla opiskelija johdatetaan entistä paremmin tuntemaan todellista itseään, omaa rakennettaan ja itsessään piileviä jumalallisia voimia sekä pääsemään tietoiseen yhteyteen jumalallisen positiivisen puolensa kanssa ja siten löytämään sisäisen Mestarinsa eli korkeamman Minänsä. Luonteenjalostaminen kirkastaa vähitellen opiskelijan tajuntaa tehden sen entistä vastaanottavammaksi korkeimmalle viisaudelle.

Kirjeopisto Vian pääperiaatteisiin kuuluu kaikkien uskonnonlisten vakaumuksien sekä erilaisten maailmankatsomusten kunnioittaminen ja arvostaminen. Tästä syystä opetus halutaan saattaa sopusointuun kunkin oppilaan oman elämäntietoisuuden kanssa.

Herää aidosti nöyrä palvelemisen tahto ja kaikkiallisen ykseyden ja yhteyden ymmärtäminen. Ykseys on yhteyttä ikuisen Totuuden kanssa, jonka siunaus leviää yli koko luomakunnan. Kristus-tietoisuuden herääminen tajunnassa on myös uhrautumisen, luopumisen, anteeksiannon, rakkauden ja Jumalalle täydellisen omistautumisen vaihe. Kristus-tietoisuus avaa tien jumaltietoisuudelle, jonka huipennus on itseoivalluksen tila.

Kristus-tietoisuus tulee esiin jumalanpoikana. Ihmisenpoika on vielä kiinni aineessa: fyysisessä aistimaailmassa, vuoristorataa menevässä tunnemaailmassa ja matalavärähteisessä mentaalimaailmassa. Jumalanpoika on oivaltanut itsensä todellisen olemuksen ja samaistunut universaalin rakkauden kanssa. Hän ilmaisee sitä palvelemalla niin hengessä kuin aineessakin. Jeesus Kristus opetti Kristus-tietoisuutta. Sen huippukokemusta kuvaavat hänen sanomansa lauseet: ”Minä ja Isä olemme yhtä. Minä olen Isässä ja Isä on minussa.”

Jooga on kykyä asettautua sisäisen, mystisen Kristuksen piiriin, jolloin ulkomaailmaan kohdistuvat aistikokemukset eivät enää hallitse ihmistä. Tämä on todellisen pratyaharan, dharanan ja dhyanan aste joogin tajunnassa. Energia ei enää virtaa ulos, vaan havainnoi suoraan Kristus-tietoisuuden kautta. Tätä tajunnallista kokemusta on kuvattu erilaisina kontemplatiivisina ja samadhin tiloina.

Kirjeopisto Vian rajajoogassa Kristus-tietoisuus on läsnä jo ensimmäisestä opetuskirjeestä lähtien. Vaihe vaiheelta joogamethodi opettaa työskentelemään Kristus-energian kanssa niin, että X opetuskirjeessä se saa rinnalleen Pyhän Hengen käyttövoiman. Tämä rajajoogamethodi sisältää Jeesus Kristuksen opettaman korkean etiikan, joka on tarkoitettu käytettäväksi jokapäiväisessä elämässämme. Lisäksi tähän rajajooga-metodiin on sisällytetty itämaisen filosofian viisaus. Niinpä Kirjeopisto Vian rajajooga on korkeimman asteen joogamenetelmä ja toimii keskittienä idän ja lännen opetusten välillä, kuten perustajaopettajat Tyne Matilainen ja Mirja Salonen ovat sanoneet. Näin alkaa toteutua

korkea joogantila, joka kykenee yhdistämään tajunnan jumaltietoisuuteen, Totuuteen, Ikuiseseen Itseen. Joogissa yhdistyvät kaikkiallinen korkea jumaloppi ja viisaus.

Nämä lauseet voivat tuntua yleviltä ja mahdottomilta toteuttaa. Pitää kuitenkin muistaa korkeampaa tietoisuutta välittäneiden Opettajiemme viesti: se mikä on heille ollut mahdollista, on mahdollista kaikille. On harjoiteltava! Niin hekin ovat aikoinaan tehneet. Voi toki edetä henkisesti tiellä ilman jumaltietoisuudelle omistautuvaa harjoitusta, mutta hitaampaa sellainen eteneminen ihmiselle on. Harjoitusta on vahvistettava uskon ja tahdon voimilla: on tahdottava ja uskottava, että tietoinen jumalyhteys on mahdollista. Pyhän Ambrosiuksen sanoin: ”Tulkaa siksi, mitä olette.” Sitä on jooga korkeammassa ilmentymismuodossaan. ●

Kirjallisuus:

Besant, Annie, Jooga. Biokustannus 2006
 Ervast, Pekka, Alempi ja ylempi jooga. Kristosofinen Kirjallisuusseura ry 1991
 Paramahansa Yogananda, The Yoga of Jesus. Self-Realization Fellowship 2007
 Swami Kriyananda, Conversations with Yogananda. Cristal Clarity Publishers 2004
 Patanjalin Joogasûtra. Suomen joogaliitto ry:n julkaisusarja no 29. Tulkinta ja kommentit Arvo Tavi. Gummerus Kirjapaino OY. Saarijärvi 2004
 Patanjalin Joogasûtra. Joogan filosofia. Suom. ja toim. Måns Broo. Gaudeamus 2010
 Taimni, Joogan tiede ja Joogan tiede -kirjan sanasto. Suom. Liisa Heikkilä et al. Teosofinen seura ry 2006
 Tyne Matilainen ja Mirja Salonen, Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssi. Opetuskirjeet I-X. Alkuperäisversiot vuodelta 1955–57. Kirjeopisto Vian sisäistä opetusmateriaalia.

Kirjoittaja KM Elina Kakko on Kemissä asuva musiikkipedagogi ja kuoronjohtaja. Musiikin lisäksi hän opettaa joogaa ja ohjaa ajatusjoogaryhmää.

Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssi

Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssi on Savonlinnassa vuosina 1955–57 kehitetty rajajoogajärjestelmä, jonka päämetodi on looginen positiivinen ajattelu. Menetelmän kehittivät **Tyyne Matilainen** (1911–1989) ja **Mirja Salonen** (1925–2002). Nykyisin käytetään nimitystä ajatusjooga, koska se kuvaa parhaiten ajatuksin tapahtuvaa työskentelytapaa tavoitteena mm. luonteen jalostuminen, sisäinen rauha, tajunnan avartuminen ja tietoinen Jumalyhteys.

Oppimateriaali koostuu kymmenestä opetuskirjeestä, joiden opiskelu ja ajatusharjoitusten tekeminen edellyttävät vähintään 2–3 vuoden työskentelyä parikymmentä minuuttia päivittäin, käytännössä pitempään.

Rajajoogan kurssin vaiheet:

1. Ajatusten lainalaisuudet ja auran harmonisoiminen.
2. Luonteen jalostaminen.
3. Ikuisen Itsen voimistaminen.
4. Anteeksipyytämisen ja anteeksiantamisen metodi.
5. Tajunnantasot ja niiden tunnistaminen.

Uusi Safiiri -lehdessä julkaistut artikkelit:

Kirjeopisto Vian rajajooga nykyajan henkisenä kehitysmetodinä. Uusi Safiiri 2/2009

http://via.fi/tiedostot/uusi_safiiri_2-09_s58-67-kirjeopisto_vian_rajajooga.pdf

Kirjeopisto Vian ensimmäinen opetuskirje. Uusi Safiiri 1/2011. http://via.fi/tiedostot/Uusi_Safiiri_2011-web.pdf

Johdanto Kirjeopisto Vian toiseen ja kolmanteen opetuskirjeeseen. Uusi Safiiri 2/2012.

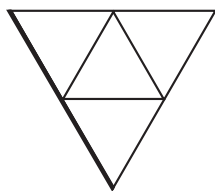
Kirjeopisto Vian kuudes opetuskirje. Uusi Safiiri 2/2013.

Suurin osa rajajoogan kurssin oppimateriaaleista kuuluu kirjeopiston sisäiseen ohjattuun opetukseen ja sitä oppilas saa käyttöönsä vain opiskelun etenemisen myötä.

Nyt julkaistava seitsemäs opetuskirje kuuluu rajajoogan kurssin vaiheeseen, jossa perehdytään ajatuksin tapahtuvaan ajatussiltojen kunnostamiseen ja harmonisoimiseen suhteessa lähimmäisiin sekä ajatuksin tehtävään työhön lähiympäristön auran harmonisoimiseksi.

Kirjeopisto Vian nykyinen rajajoogan/ajatusjoogan opettaja on psykologi **Terttu Seppänen**. Opetus tapahtuu edelleen kirjeopistomuotoisesti. Sen rinnalle uutena työmuotona ovat tulleet pienryhminä toimivat ajatusjoogakoulut Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa. Katso ilmoitus sivulla 152.

Yhteystiedot: Kirjeopisto Via / Terttu Seppänen,
050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi www.via.fi,
www.facebook.com/via.akatemia

Kirjeopisto Vian
rajajoogan kurssi
Seitsemäs
OPETUSKIRJE

TYYNE MATILAINEN JA MIRJA SALONEN
TOIMITTANUT TERTTU SEPPÄNEN

Myönteistä ajatuksellista vuorovaikutusta välittävien siltojen tietoinen kunnostaminen

Tärkeimpinä ja arvokkaimpina rakennusaineina kaikissa ihmisiä toisiinsa yhdistävissä silloissa ovat keskinäinen sopu, ymmärtämys, kunnioitus ja rakkaus.

Olemme edellä puhuneet siitä merkityksestä, mikä tietoisella ja aktiivisella positiivisten ajatusten lähettämällä on sekä ihmiselle itselleen että hänen lähimmäisilleen. Ennen kuin todella siunauksellinen positiivisten ajatusten lähettäminen toiselle ihmiselle on mahdollista, täytyy ajatusmaailmassa meidät lähimmäisemme yhdistävän sillan olla sellainen, että myönteinen ajatuksellinen vuorovaikutus on sen välityksellä mahdollinen. Ennen kuin ryhdymme lähettämään ajatuksia jollekin lähimmäisellemme, meillä on aina aihetta tarkistaa häntä meihin yhdistävän ajatussillan kunto. Mikäli kyseessä oleva silta näyttää olevan korjauksen tai uudelleenrakentamisen tarpeessa, on syytä heti ryhtyä sitä kunnostamaan.

Tällainen ajatusmaailmassa olevien eri yksilöitä toisiinsa yhdistävien siltojen kunnostaminen on ensiarvoisen tärkeätä, paitsi tietoisien ja aktiivisten ajatusten lähettämisen, ennen kaikkea ihmisten keskinäisten suhteiden parantamisen kannalta, sillä **juuri näiden ajatussiltojen välityksellä**, ja vieläpä ainoastaan niiden välityksellä, **on pysyvä yhteisymmärrys kahden ihmisen välillä saavutettavissa**. Voidaksesi nyt aloittaa tämänhetkisellemme henkisellemme kehityksellesi välttämättömän ajatussiltojen tietoisien kunnostamistyön selostamme, miten tämän tehtävän suorittaminen käytännössä tapahtuu.

Tärkeimpinä ja arvokkaimpina rakennusaineina kaikissa ihmisiä toisiinsa yhdistävissä silloissa ovat keskinäinen sopu, ymmärtämys, kunnioitus ja rakkaus. Vain riittävä määrä näitä rakennusaineita takaa ajatussiltojen kestävyys, kun taas näille vastakkaiset ainekset, kuten esim. katkeruus ja viha sekä yleensä kaikki negatiiviset ajatukset sekä niiden muovaamat tunteiden koostumat, vaikuttavat ajatussiltoihin vahingol-

Ihmisyksilöiden välillä olevaa negatiivisuutta neutraloiva aineyhdistelmä valmistetaan anteeksiipyynnön ja anteeksiannon ajatuksista.

lisesti vaarantaen niiden välityksellä tapahtuvaa ”liikennettä” kumpaankin suuntaan, jopa joissakin tapauksissa pysähdyttäen sen kokonaan.

Ajatussiltujen uudelleen rakentaminen ja kunnostaminen on aina aloitettava niissä mahdollisesti olevien negatiivisten aineiden poistamisella tai vaarattomiksi tekemisellä. Tätä tarkoitusta varten on valmistettava ajatusaineesta sellainen yhdistelmä, joka pystyy neutraloimaan kaikki jollakin ajatussillalla olevat negatiiviset ainekset, sekä annettava tämän yhdistelmän virrata kulloinkin kyseessä olevaa siltaa pitkin niin voimakkaana ja niin kauan, että se virratessaan pääsee imeytymään jokaiseen sillassa olevaan ajatusaineeseen niin täydellisesti, että jokainen sillassa oleva negatiivisen ajatusaineen atomi sen vaikutuksesta neutraloituu tai hajoaa alkutekijöihinsä.

Tämä **ihmisyksilöiden välillä oleva negatiivisuutta neutraloiva**, suorastaan ihmeitä tekevä aineyhdistelmä valmistetaan anteeksiipyynnön ajatuksista. Tähän yhdistelmään kuuluu anteeksiipyynnön ajatusten ohella myös anteeksiannon ajatuksia, koska aito anteeksiipyntö jo sinänsä edellyttää aina myös anteeksiantoa. Kahta ihmisyksilöä yhdistävällä sillalla olevan negatiivisuuden neutraloimista varten on tätä ajatusaine yhdistelmää tuotettava niin paljon, että se pystyy lyhyessä ajassa neutraloimaan kaikki ne negatiiviset ajatukset, joita jompikumpi tai molemmat yksilöt ovat aikojen kuluessa toisistaan ajatelleet samoin kuin kaikki ne negatiiviset tunteiden koostumat, jotka näistä ajatuksista ovat syntyneet. Tämä aineyhdistelmä on sitten edelleen johdettava virtaamaan mahdollisimman suurella energialla kulloinkin kyseessä olevia yksilöitä yhdistävää ajatussiltaa pitkin joko edestakaisin tai jompaankumpaan suuntaan.

Minä- ja sinä-muotoisten kaavojen käyttö

Anteeksiipyynnöistä kokoonpantu aineyhdistelmä syntyy luonnollisesti toistelemalla riittävän paljon anteeksiipyynnön ajatuksia. Ajatusvirran energian voimakkuutta lisäävät anteeksiipyntöjen lukumäärän suuruuden ohella mm. sellaiset tekijät kuin lähetystavan tehokkuus sekä

Ajatusvirran energian voimakkuutta lisäävät anteeksipyyntöjen lukumäärä, lähetystavan tehokkuus ja anteeksipyyntöjen aitous.

anteeksipyyntöjen aitous. Ajatusvirran suuntaaminen edestakaisin tai jompaankumpaan suuntaan vaihtelee sen mukaan, mistä sillalla oleva negatiivisuus kulloinkin on lähtöisin. Jos kummallakin kahdesta henkilöstä on jotakin toisiaan vastaan, on anteeksipyyntöjen virran annettava kulkea näitä henkilöitä yhdistävällä sillalla edestakaisin. Jos negatiivisuus on vain toisesta henkilöstä lähtenyt, riittää virran suuntaaminen pelkästään tätä negatiivisuuden välikappaleeksi antautunutta henkilöä kohti. Anteeksipyyntöjen virran suuntaaminen taas tapahtuu käyttämällä sopivasti vaihdellen joko sekä minä-muotoisia että sinä-muotoisia kaavoja tai vain jompiakumpia niistä. Tarkoitamme minämuotoisella kaavalla kaavaa, jossa ”minä” on subjektina, ja sinämuotoisella kaavaa, jossa ”sinä” on subjektina.

On jo opittu, että sinä-muotoinen kaava on tehokkain ajatuksia itselle lähetettäessä. Tämän perusteella voidaan päätellä, että myös anteeksipyyntöä lähetettäessä **sinä-muotoinen kaava** avaa energiavirran silloin, kun halutaan saada anteeksipyynnön ja anteeksiannon ajatukset vaikuttamaan nimenomaan lähettäjässä itsessään, ts. **silloin kun lähettäjä haluaa poistaa itsestään johonkin toiseen henkilöön kohdistuvan negatiivisuuden**. Minä-muodosta olemme aikaisemmin (II opetuskirje, sivu 13) huomauttaneet, että Minä tarkoittaa Kaikkeuden eli nykyistä kieltämme käyttäen Ikuisen Itsen tajuntaa. Koska toisaalta jokainen ihminen on osa Ikuista Itseä (Ap. teot 17: 28), sisältyy myös Minän käsitteeseen jokainen ihmisyksilö.

Jos yksilö X lähettää ajatuksia yksilölle Y, merkitsee se sitä, että Minän osa X lähettää ajatuksia Minän osalle Y. Yksilöt X ja Y kuuluvat siis kumpikin samaan kokonaisuuteen Minä ja ovat Minässä yhtä toistensa kanssa. Vastaavasti yhdistyvät myös yksilön X ajatukset yksilön Y ajatuksiin parhaiten minä-muotoisen ajatuskaavan välityksellä. Näin ollen on ajatuksia toiselle henkilölle lähetettäessä käytettävä minä-muotoista kaavaa. Vastaavasti tapahtuu myös anteeksipyyntöjen virran ohjaaminen toiseen henkilöön minä-muotoisen kaavan välityksellä. Jos lähettäjä haluaa poistaa jostakin toisesta henkilöstä itseensä (lähettäjään) kohdistu-

Minä tarkoittaa Kaikkeuden eli Ikuisen Itsen tajuntaa.

vaa negatiivisuutta on hänen lähetettävä tälle (vastaanottajalle) anteeksipyyntö tai joskus myös anteeksiannon ajatuksia minä-muodossa, ts. käyttämällä kaavaa, jossa minä on subjektina.

Kaavojen osoitteet

Minä-muotoisista anteeksipyyntö kaavoista otamme esille toistaiseksi vain tärkeimmän:

Minä pyydän sinulta, A X., anteeksi.

Kirjaimet A.X. tässä kaavassa samoin kuin myöhemmissäkin kaavoissa tarkoittavat sen henkilön etu- ja sukunimeä, jolle kulloinkin ajatuksia lähetetään. Näiden kirjainten kohdalla on siis kaikissa kaavoissa mainittava ajatuksin, mikäli mahdollista, lähetyksen kohteen eli ajatusten vastaanottajan etu- ja sukunimi. Mikäli nämä molemmat eivät ole lähettäjän tiedossa voi tämä käyttää vain jompaakumpaa niistä. Jos taas kumpikin näistä nimistä on lähettäjälle tuntematon voi hän käyttää jotakin muuta ilmaisutapaa. Tällaisena voidaan käyttää lähetyksen kohteen ammattia, asemaa tai jotakin muuta lähetyksen kohteen henkilöllisyyttä määrittelevää ilmausta, kuten esim. sen ja sen seuran puheenjohtaja; myyjä (jonka kanssa tänään tein kauppooja siinä ja siinä liikkeessä); postinkantaja; sen ja sen toimiston esimies jne. Anteeksipyyntö puetaan tällöin seuraavalaiseen muotoon: Minä pyydän sinulta, (sen ja sen seurakunnan) rovasti (sen ja sen talon talonmies, se ja se virkailija, sen ja sen firman johtaja tms.) anteeksi.

Mikäli lähettäjä ei keksi mitään ilmausta lähetyksensä kohteen henkilöllisyydestä, voi hän lähettää haluamansa ajatuksen vastaanottajalle ilman lähempää osoitettakin ts. hän voi toistaa kulloinkin tarvitsemaansa minä-muotoista kaavaa jättäen siinä olevan vastaanottajan nimeä tai henkilöllisyyttä ilmaisevan kohdan avoimeksi (= jättäen kohdan A.X. kokonaan mainitsematta). Esimerkiksi anteeksipyyntö kaava saa pelkästään muodon: minä pyydän sinulta anteeksi. Tässä muodossa on osoitteena vain epätarkka ilmaus, ”sinä” (= sinulta) ja lähempi osoite, A.X., puuttuu kokonaan.

Tällaisissa tapauksissa on lähettäjän yritettävä korvata vastaanottajan nimeä tai henkilöllisyyttä tulkitsevan ilmauksen puuttuminen luomalla mahdollisimman selvä ja elävä mielikuva vastaanottajasta sekä pitämällä sitä silmien edessä lähetyksen ajan. Pelkkä selvä ja voimakas mielikuva

Yksilöt X ja Y kuuluvat kumpikin samaan kokonaisuuteen ”Minä” ja ovat Minässä yhtä toistensa kanssa.

saattaa joskus olla osoitteena parempikin kuin jokin epämääräinen ja hyvin monisanainen henkilöllisyyden ilmaus. Jälkimmäisen kaltaisissa tapauksissa on kuitenkin kaikkein edullisinta lyhentää sanallista ilmausta, vaikkapa se tapahtuisikin osoitteen tarkkuuden kustannuksella, sekä täydentää tätä lyhennettyä, puutteellista osoitetta mahdollisimman voimakkaalla mielikuvalla vastaanottajasta.

Lähetyksen kohteena olevan henkilön mielikuvan pitäminen silmien edessä edistää ajatusten perillemenoja ja edelleen niiden tehoa luonnollisesti myös silloin, kun ajatusten lähetyksessä käytetyssä kaavassa mainitaan (ajatuksin) vastaanottajan etu- ja sukunimi. Näin ollen **olisi** aina ajatuksia toisille lähetettäessä pyrittävä lähetyksen aikana pitämään silmiensä edessä mahdollisimman selvää mielikuvaa siitä henkilöstä, jolle kulloinkin ajatuksia lähetetään.

Toisaalta voidaan silloin, kun välimatka lähettäjän ja vastaanottajan välillä on lyhyt, eli kun lähettäjä ja vastaanottaja ovat paikallisesti lähellä toisiaan (esim. samassa huoneistossa) ja kun lähettäjä ja vastaanottaja ovat toisilleen niin läheisiä (esim. saman perheen jäseniä, hyviä ystäviä jne.), että lähettäjä pystyy helposti mielikuvituksessaan samaistamaan itsensä vastaanottajan kanssa, käyttää lähetettävien ajatusten kaavoissa joskus myös vähemmän virallisia ilmauksia. Tällöin voidaan kaavoissa olevan A.X:n kohdalla mainita ainoastaan se puhuttelunimi tai sana, jota lähettäjällä on tapana käyttää vastaanottajasta. Esimerkiksi lapset voivat lähettää vanhemmilleen anteeksipyyntöä ajatuksia muodossa ”minä pyydän sinulta, äiti (isä), anteeksi”. Muunlaisissa tapauksissa voidaan käyttää joko vastaanottajan etunimeä tai vaikkapa lempinimeä.

Syyllisyys ja syyttömyys Ikuisen Itsen näkökulmasta

Mainitsimme edellä, että jos haluamme poistaa jostakin ihmisestä itseemme kohdistuvaa negatiivisuutta, on meidän lähetettävä hänelle anteeksipyyntöä ajatuksia. Haluamme lisätä tähän, että meillä on anteeksipyyntöä ajatusten lähettämisen tarpeellisuutta puntaroidessamme syytä pitää mielessämme se seikka, että on aivan yhdentekevää, kumpi osapuolista – lähimmäisemme vai me – on meidän mielestämme syyllinen

lähimmäisessämme olevaan, meihin kohdistuvaan negatiivisuuteen, sillä **Ikuisen Itsen näkökulmasta katsottuna on syyllisyys samoin kuin syyttömyyskin aina molemminpuolista.** Todellisuudessa ovat sekä se, joka on tehnyt väärin että se, jota kohtaan on väärin tehty, kumpikin yhden ja saman Ikuisen Itsen osina yhtä toistensa kanssa ja siitä syystä myös yhtä syyllisiä tai syyttömiä tehtyyn vääryyteen (1. Kor. 12:12-27).

Meidän on muistettava, että kaikki, mitä me joudumme näyttämään, on omaa kylvöämme eli omien ajatustemme, sanojemme tai tekojemme hedelmää. Näin ollen olemme itse eniten syyllisiä kaikkeen siihen, mitä meille tapahtuu. Jos joudumme esimerkiksi jonkin väärin teon kohteeksi, se lähimmäisemme, joka tekee meille väärin on yhtä vähän syyllinen meille tehtyyn vääryyteen kuin viikate, jolla niittämme, on syyllinen siihen, että saamme huonon sadon. Meille väärin tekevä lähimmäisemme on tällöin vain eräs välikappale, jonka kautta synn ja seurauksen laki (mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää) täyttyy. Hän on se Ikuisen Itsen osa, jonka Ikuinen Itse on sillä kertaa valinnut synn ja seurauksen lain täyttymisen kanavaksi ja jonka kautta Hän pitää parhaana antaa meille opetuksena tarpeelliseksi katsomansa vääryyden tapahtua (Matt. 10:29).

Me saatamme esim. pitää lähimmäistämme syyllisenä siihen, että hän on käyttäytymisellään, puheellaan tai ajatuksillaan pahoittanut meidän mieltämme. Toisaalta saatamme silloin, kun meillä on syytä olettaa, että joku lähimmäisemme on meihin loukkaantunut, pitää hänen loukkaantumisensa (= hänessä olevan negatiivisuuden) synnä joko sitä, että olemme itse omalla käyttäytymisellämme, puheellamme tai ajattelullamme loukanneet häntä tai sitä, että lähimmäisemme on ymmärtänyt meitä väärin tai kenties sitä, että hänellä on taipumus loukkaantua aiheettomasti – kahdessa ensimmäisessä tapauksessa pidämme itseämme, jälkimmäisessä lähimmäistämme syyllisenä.

Sanoimme edellä, että lähimmäisemme on syytön meille tehtyyn vääryyteen. Halusimme näillä sanoillamme tuoda esille seuraavaa: jos jokin vääryys meille joskus on tapahtunut, on sen tapahtuminen ollut Ikuisen Itsen tahto, ja se on tapahtunut kokonaan riippumatta siitä lähimmäisestämme, jonka kautta se on tapahtunut, sillä ellei se olisi tapahtunut hänen kauttaan, olisi se saattanut tapahtua jonkun toisen kautta, mutta näin ei ole tapahtunut, koska Ikuisen Itsen tahto oli, että sen tuli tapahtua juuri sen lähimmäisemme kautta, jonka kautta se tapahtui.

Huolimatta siitä, että meille väärin tehnyt lähimmäisemme universaalista näkökulmasta katsottuna on aina syytön meille tehtyyn vääryyteen, on hän kuitenkin samasta näkökulmasta katsoen myös syyllinen, mutta syyllinen ainoastaan itse tekemäänsä vääryyteen. Hän on tehnyt väärin erälle Ikuisen Itsen osalle ja tuon osan kautta koko Ikuiselle Itselle ja hän on myös velvollinen tavalla tai toisella – ellei muulla niin anteeksipyyntöä – hyvittämään tekonsa. Hän joutuukin sen ennemmin tai myöhemmin – kenties vasta ”kolmannessa tai neljännessä polvessa” ts.

tulevissa jälleensyntymissä – hyvittämään, mutta ei välttämättä meille, vaan Ikuiselle Itselle tai jollekin sen osalle.

Vaikka väärin teon hyvittäminen voidaankin suorittaa mille tahansa Ikuisen Itsen osalle ja vaikka sen suorittaminen voi siirtyä myöhempäänkin tulevaisuuteen, on kuitenkin aina edullisinta sekä koko Ikuisen Itsen että ennen kaikkea väärin tehneen Ikuisen Itsen osan kannalta, että hän hyvittää ensi tilassa tekonsa juuri sille Ikuisen Itsen osalle, joka on ollut väärin teon kohteena. (Matt. 5: 25, 26) Kyseisessä raamatun kohdassa mainittu ”vankeus” tarkoittaa sitä, että ihminen on sidottu jälleensyntymien pyörään eli pakotettu jälleensyntymään siihen saakka, kunnes negatiivinen karma on loppuun sovitettu. Huomautettakoon, että tätä sovitusta ja siitä seurauksena olevaa jälleensyntymisen pyörästä vapautumista joudutetaan rajajoogan avulla muuntamalla karmaa positiiviseksi, jolloin päästään lopulta siihen, että jälleensyntyminen on vapaaehtoista.

Tästä syystä on väärin teon kohteella, mikäli hän huomaa, ettei väärin tekijä itse tunne riittävästi tarvetta tekonsa hyvittämiseen, velvollisuus sekä Ikuista Itseä että sitä Ikuisen Itsen osaa kohtaan, joka on hänelle väärin tehnyt, yrittää parhaan kykynsä mukaan lopettaa väärin teon kiertokulku heti sen alkuvaiheessa saattamalla väärin tekijä väärin teonsa alkusyynä olleiden negatiivisten ajatuskoostumien positiivisoimiseen

"Taivas" ja "maa" tajunnantiloina

"Taivas" (= taivasten valtakunta = Jumalan valtakunta) merkitsee tässä, samoin kuin raamatussakin tilaa eikä paikkaa (Luuk. 17: 20.). Se on Ikuisen Itsen täydellisemmissä osissa vallitseva sisäinen positiivisuuden tila "he pyrkivät parempaan (= positiivisempaan), se on taivaalliseen" (Hebr. 11:16). Taivastiloja on useamman asteisia (2. Kor. 12:2). Kunkin Ikuisen Itsen osan **taivastilan asteen korkeus riippuu kyseessä olevan osan positiivisuuden asteesta.**

Vastakohtana "taivas"-käsitteelle tarkoittaa vertaus "maan päällä" Ikuisen Itsen epätäydellisemmissä osissa vallitsevaa negatiivisuuden tilaa. Se ei siis tarkoita pelkästään Maaplaneetan pintaa, vaikka tosin tämäkin sisältyy vielä ihmiskunnan nykyisessä kehitysvaiheessa käsitteeseen "maan päällä".

Samoin kuin positiivisuus ja negatiivisuus, saattavat myös "taivas" ja "maa" (tiloina) vaihdella toistensa kanssa samassakin Ikuisen Itsen osassa ("taivas ja maa katoavat"). Niinpä saattaa esimerkiksi sellaisella ihmisellä, joka vielä on melko suuressa määrin negatiivisuuden vallassa, olla joskus hetkellisiä taivastiloja, ja toisaalta saattaa myös voittopuolisesti positiivinen ihminen joskus langeta hetkeksi taivastilastaan "maahan". **Taivastilan pysyvyys jossakin Ikuisen Itsen osassa on yleensä suoraan verrannollinen kyseessä olevan osan positiivisuusasteen korkeuteen.** Tästä seuraa edelleen, että korkeamman asteiset taivaat ovat pysyvämpiä kuin alempiasteiset. Vastaavasti on myös "maan" pysyvyys jossa-kin Ikuisen Itsen osassa suoraan verrannollinen kulloinkin kyseessä olevan osan negatiivisuusasteeseen.

Anteeksianto ja Ikuisen Itsen tahtoon tyytyminen merkitsevät aktiivista osallistumista tapahtumien kulkuun pyrkimällä voittamaan paha hyvällä.

ja, mikäli se on Ikuisen Itsen edun kannalta tarpeellista, myös tekonsa hyvittämisen kautta voittamaan itsessään ne negatiiviset voimat, jotka ovat johtaneet hänet väärintekoonsa, sekä siten heikentämään näiden voimien vaikutusta myös muissa Ikuisen Itsen osissa.

Väärinteon kohteella on kyllä velvollisuus antaa väärintekijälle anteeksi ”ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän”, ts. aina (Matt. 6: 14,15), **mutta hänellä on samalla myös velvollisuus kykyjensä mukaan ylläpitää ja edistää oikeudenmukaisuuden tapahtumista ympäristössään sekä yrittää saattaa väärintekijä oikealle tielle** (Jaak. 5: 19, 20; Room. 6:18) Sana, joka em. suomalaisessa raamatun teksteissä on käännetty sanalla vanhurskaus, merkitsee muilla kielillä kirjoitetuissa raamatun teksteissä (kreikk. dikaiozynee, lat. iustitia, engl. righteousness, saks. Gerechtigkeit, ruots. rättfärdighet) samaa kuin oikeudenmukaisuus tai oikeamielisyys.

Anteeksianto ja Ikuisen Itsen tahtoon tyytyminen ei siis suinkaan merkitse mitään passiivista ja fatalistista vääryyteen alistumista eikä liioin masokistista kärsimyksen tavoittelua, vaan se **merkitsee** päinvastoin **aktiivista osallistumista tapahtumien kulkuun pyrkimällä voittamaan paha hyvällä** (= **negatiivisuutta positiivisuudella**; Room. 12:21) **samalla harjoittaen oikeudenmukaisuutta** – se on tyytymistä vain siinä mielessä, että vastoinkäymiset on osattava kantaa katkeroitumatta, iloihin ja kiitollisiin mielin (1. Tess. 5:16-18).

Ikuisen Itsen tahto

Ikuisen Itsen tahto ilmenee jokaisen Ikuisen Itsen osan kautta – siis myös jokaisen ihmisen kautta. Koska monet näistä osista ovat vielä osittain negatiivisuuden vallassa, on myös Ikuisen Itsen tahto ilmetessään näiden epätäydellisten Ikuisen Itsen osien kautta (ilmetessään ”maan päällä”) osittain negatiivisuuden kahlitsema samassa määrin kuin se osa, jonka kautta se kulloinkin ilmenee.

Ikuisen Itsen tahto tapahtuu tällaisten epätäydellisten osien kautta siten, että Ikuinen Itse joutuu sallimaan näiden osiensä keskuudessa paljon negatiivisiakin tapahtumia.

Ikuisen Itsen tahto pääsee tästä syystä esim. ihmiskunnan keskuudessa vaikuttamaan puhtaana (= yhtä positiivisena kuin se vaikuttaa ”taivaassa”) vasta sitten, kun ihmiskunta kokonaisuudessaan on täysin positiivisoitunut ja siten pystynyt tuomaan taivastilan kaikkialle keskuuteensa.

Koska näin ollen se tapa, millä Ikuisen Itsen tahto ihmiskunnassa tapahtuu, on suuressa määrin riippuvainen Maaplaneetalla olevien Ikuisen Itsen ilmenneiden osien, ja näistä ennen kaikkea ihmisten, positiivisuusasteesta ja koska nämä Ikuisen Itsen ilmenneet osat ovat kehityksen alaisia, on myös Ikuisen Itsen tahdon tapahtumistapa Maaplaneetalla – samoin kuin muuallakin – kehityksen alainen. Sen kehityksestä ovat vastuussa kaikki ne osat, joiden kautta se Maaplaneetalla ilmenee. Täten on myös jokainen ihmisyksilö omalta osaltaan vastuussa Ikuisen Itsen tahdon tapahtumisesta ihmiskunnan keskuudessa, ts. **kukin ihmisyksilö on vastuussa siitä, millä tavoin Ikuisen Itsen tahto juuri hänen kauttaan ilmenee** (= tapahtuu) ja on siitä syystä velvollinen positiivisoimaan itseään sekä tarvittaessa ”saarnaamaan parannusta syntien anteeksisaamiseksi” (= ajatustensa puheensa ja tekojensa välityksellä edistämään ympäristössään positiivisuuden leviämistä negatiivi-

Esimerkki: ei-tietoinen hyvittäminen

Olettakaamme esim., että veljekset A ja B jakavat keskenään isänsä perintöjä. He ovat kumpikin valinneet toistensa suostumuksella itselleen taulun. Perinnönjaon jälkeen kumpikin lähtee omaan asuntoonsa ja kumpikin vie tällöin mukanaan mm. itselleen perinnöksi valitsemansa taulun. Objektiivisesti katsoen A. on saanut arvokkaamman taulun kuin B. Taiteesta perillä olevana A tietää sen hyvin, mutta B, joka ei erityisesti tunne taidetta, ei ymmärrä A:n taulua omaansa arvokkaammaksi. Asuntoonsa tultuaan alkaa B., vaikka hän inhimillisen objektiivisesti katsoen onkin itse kärsinyt vääryyttä tässä taulujen jaossa, kuitenkin mieltä: ”Teinköhän minä sittenkin väärin valitessani tämän kauniimman taulun. Olisikohan minun vaihdettava tämä A:n kanssa.”

Tällä miettimisellään B. saa tietämättään aikaan sen, että myös A. alkaa omalla tahollaan miettiä samaa itsestään ja tuntee tarvetta hyvittää B:lle sen, että hän tämän kustannuksella hyötyi taulujen jaossa.

Seuraavana päivänä molemmat ilmaisevat mietiskelynsä tuloksen toisilleen ja tarjoutuvat kumpikin hyvittämään tekonsa vaihtamalla taulunsa toisen saamaan tauluun. Tällä tavalla on B. ei-tietoisesti saattanut A:n hyvittämään tekemänsä (=A:n tekemän) vääryyden. Subjektiivisesti (kummankin omalta kannalta) katsoen kumpikin menetteli yhtä väärin, so. itsekäästi, valitessaan itselleen juuri sen taulun, joka hänen mielestään oli jossakin suhteessa toista parempi.

Kukin ihmisyksilö on vastuussa siitä, millä tavoin Ikuisen Itsen tahto hänen kauttaan ilmenee.

suuden neutraloimiseksi), (Luuk. 24:47, Ap. teot: 17:30, 1 Tess. 5:11) tullakseen positivistumisen kautta itse – sekä edelleen saattaakseen lähimmäisiään tulemaan – mahdollisimman kykeneväksi toteuttamaan Ikuisen Itsen tahdon ja voidakseen siten omalla osuudellaan edistää Jumalan valtakunnan tuloa ”maan päälle” sekä sitä, että Isän tahto tapahtuisi ”maan päällä” niin kuin se tapahtuu ”taivaissa” (= positiivisella ja oikeudenmukaisella tavalla) – Hebr. 13:21.

Hyvittäminen ja hyvittämään saattaminen

Olemme pitäneet tarpeellisena käsitellä syylisyyksymystä sekä siihen läheisesti liittyvää Ikuisen Itsen tahdon ongelmaa näin laajasti tuodaksemme esille seuraavat tosiasiat:

1. Kaikessa väärinteossa (sisällyttämme tässä samoin kuin edelläkin, väärinteon käsitteeseen kaiken toiseen ihmiseen kohdistuvan negatiivisen ajattelun, puheen ja toiminnan) ovat sekä väärintekijä että väärinteon kohde kumpikin yhtä syllisiä tai syyttömiä siihen väärintekoon, jonka edellinen on tehnyt jälkimmäiselle.

Olemme halunneet saattaa tämän huomioosi, että entistä selvemmin ymmärrettäisiin katkeruus väärintekijää (oikeammin sanottuna Ikuisen Itsen väärinteossa käyttämää syyn ja seurauksen lain toteuttamisen välikappaletta) kohtaan täysin aiheettomaksi ja että tämä ymmärtäminen tekisi tästä lähtien helpoksi antaa aina väärintekijälle anteeksi sekä pyytää häneltä aidosti anteeksi.

2. Väärinteko asettaa aina sekä sen tekijälle että sen kohteelle velvollisuuksia toisiaan kohtaan.

a) Väärintekijää se velvoittaa tavalla tai toisella hyvittämään tekonsa sen kohteelle. Hyvittäminen voi tapahtua joko ajatusten, puheen tai tekojen kautta. **Tärkein em. hyvityksen välikappaleista on ajatus.** Ajatusten avulla tapahtuvassa hyvittämisessä voimme erottaa kaksi astetta, **ei-tietois** (**tiedostamattoman**) ja samalla **passiivisen** hyvittämisen eli väärinteon katumisen, joka on tavallisin ajatustietä tapahtuva hyvittämisen muoto sekä sitä huomattavasti kehittyneemmän, asiallisemman ja **tehokkaamman tietois** ja **aktiivisen hyvittämisen eli anteeksi-pyyntö**n ajatusten lähettämisen väärinteon kohteelle niitä tietoisesti

Esimerkki: väärin teon katkaiseminen

Oletetaan, että A. on velkaa B:lle erään rahasumman ja on luvannut maksaa B:lle tämän summan määrättynä päivänä. Tuon päivän tultua B. odottaa A:lta maksua, mutta turhaan, sillä A. on päättänyt jättää velkansa maksamatta huolimatta siitä, että hänen taloudellinen asemansa maksupäivän aikaan on hyvä. Maksuaika on jo kulunut umpeen eikä A. ole maksanut velkaansa eikä liioin ole ottanut minkäänlaista yhteyttä B:hen pyytäkseen maksun lykkäämistä tai vapautusta sen maksamisesta. Tällainen pyyntö ei A:n hyvän taloudellisen aseman huomioonottaen olisi tarpeellinenkaan eikä niin ollen moraalisesti katsoen oikeutettu.

Jos B. nyt antaisi A:n ilman muuta jättää velkansa maksamatta eikä edes muistuttaisi A:ta siitä tai jollakin muulla tavoin saataisi tätä huomaamaan menetelmänsä väärin ja haluamaan korjata virheensä, olisi tästä B:n välinpitämättömästä suhtautumisesta A:n tekemään vääryyteen melko todennäköisesti seurauksena tämänkaltaisen vääryyden kiertokulun jatkuminen. Ensinnäkään A. ei ehkä kyllin selvästi ymmärtäisi tehneensä väärin tai, jos hän ymmärtäisikin, saataisi hän ajatella voivansa jatkaa menettelyään, koska ei joutunut siitä kiinni, ja niin hän sitten ehkä tulisi jatkaneeksi tällaista väärää menettelyä muitakin ihmisiä (= muita lukuisten Itsen osia) kuin B:tä kohtaan. Toisaalta jatkuu tämän A:n väärin teon kiertokulku, mikäli ei jokin sisäinen tai ulkopuolinen sysäys saata A:ta hyvittämään tekoaan ja parantamaan tapojaan, myös siinä mielessä, että A. itse joutuu, ennemmin tai myöhemmin, näyttämään kylvöksensä ja tavallisesti siten, että myös hän joutuu samanlaisen väärin teon kohteeksi.

Tämä johtuu siitä, että ne hänen itsensä vahvistamat ja muovamat ajatuskoostumat, jotka aikoi-

naan saattoivat hänet jättämään velkansa B:lle maksamatta, ovat positivistisina jättäneet edelleen A:n ja hänen "sukukuntansa" auran. Ne aiheuttavat sitten, kun aika on tullut, ja kun joku tämänkaltaisten ajatuskoostumien vastaanottamiselle altis henkilö on tullut kosketuksiin tämän auran kanssa, "tartunnan" viimeksi mainitussa henkilössä, ts. kyseessä oleva henkilö omaksuu tuon velkansa maksamatta jättämisen ajatuskoostuman ja sen vaikutuksesta jättää velkansa maksamatta nimenomaan A:lle tai hänen "sukukunnalleen" (=jollekin hänen jälleensyntymistään; tämä on ns. perisyntiä).

Nyt saattaa kuitenkin olla niin, että A. jouduttuaan tällä tavoin (=tulemalla itse, välittömästi tai välillisesti, väärin teon kohteeksi) hyvittämään B:lle tekemänsä vääryyden jollekin toiselle lukuisten Itsen osalle ei edes muista tai ei ehkä tiedä olevansa syyllinen itselleen tapahtuneeseen vääryyteen ja siitä syystä katkeroituu siitä sen teki-jälle sekä saattaa siten myös tämän katkeroitumaan itseensä (mitä me ajattelemme muista, sitä he ajattelevat meistä). Tästä katkeroitumisesta taas on seurauksena se, että tuon hyvityksen (=vääryyden kohteeksi joutumisen) suorittaminen lukuisten Itselle tällaisessa muodossa on hänelle monin verroin raskaampaa kuin olisi ollut hyvittää tekonsa suoraan B:lle maksamalla hänelle velkansa.

Jos B. edellä kuvatun leväperäisen menettelyn asemasta olisi heti huomattuaan A:n vilpilliset aiheet ryhtynyt toimenpiteisiin saattaakseen A:n menettelemään oikein, olisi siitä ollut seurauksena vähintään väärin teon kiertokulun lyheneminen tai parhaassa tapauksessa (= siinä tapauksessa, että B:n toimenpiteet A:n suhteen olisivat tuottaneet tavoitellun tuloksen eli saattaneet A:n kääntymään rehellisyyden tielle) sen loppuminen.

Hyvittämään saattaminen samoin kuin itse hyvittäminen tapahtuvat ajatuksin, puhein tai teoin.

toistelemalla. Puhein tapahtuva hyvittäminen merkitsee luonnollisesti anteeksipyyntöä tai jonkin muun sitä vastaavan ilmaisun esittämistä väärin teon kohteelle. Teoin tapahtuva hyvittäminen taas merkitsee väärin teon korvaamista sen kohteelle jollakin positiivisella teolla.

b) Väärin teon kohdetta väärin teko velvoittaa antamaan väärin tekijälle anteeksi sekä yrittämään kykyjensä mukaan saattaa väärin tekijä tavalla tai toisella hyvittämään tekonsa. Hyvittämään saattaminen tapahtuu samoin kuin itse hyvittäminenkin ajatuksin, puhein tai teoin. Myös sen välikappaleena on ajatuksella keskeisin asema. Ajatuksin suoritettava hyvittämään saattaminen voi esiintyä kahdenasteisena kuten hyvittäminenkin. Näistä alempiasteinen ei-tietoinen hyvittämään saattaminen on käytännössä jokseenkin merkityksetön, sillä sitä esiintyy yleensä vain kaikkein lievintä – ja useinkin samalla tahatonta – laatua olevien väärin tekojen yhteydessä ja silloinkin etupäässä ainoastaan sellaisissa tapauksissa, joissa sekä väärin teon tekijänä että sen kohteena ovat perusluonteeltaan melko epäitsekkiät ja moraalisesti verrattain korkeatasoiset yksilöt (ainakin kyseessä olevan teon suhteen moraalisesti korkealla tasolla olevat yksilöt eli yksilöt, jotka pystyvät näkemään ko. teon vääräksi sekä itsensä tavalla tai toisella syylliseksi tai ainakin osasyyslliseksi siihen). Ei-tietoinen (tiedostamaton) hyvittämään saattaminen merkitsee sitä, että väärin teon kohde aidosti ajattelee ja tuntee menettelleensä jossakin suhteessa väärin sitä henkilöä kohtaan, joka inhimillisen objektiivisesti katsoen on ollut väärin teon todellinen tekijä, ja siten saattaa tiedostamattomasti ajatustensa välityksellä myös ”todellisen” väärin tekijän ajattelemaan samaa itsestään ja kenties myös tuntemaan tarvetta hyvittää tekonsa sen kohteelle.

Koska toistaiseksi vain melko harvat yksilöt ovat moraalisesti niin korkealla asteella, että pystyvät myös suurten väärin tekojen kyseessä ollen pitämään itseään syyllisenä vääryyteen, jonka inhimillisesti katsoen joku toinen on heille suorittanut, esiintyy tiedostamatonta hyvittämään saattamista erittäin harvoin suurten väärin tekojen yhteydessä. Toisaalta esiintyy tiedostamatonta hyvittämään saattamista eniten sellaisten väärin tekojen yhteydessä, joissa kumpikin osapuoli on inhimillisesti katsoen menettänyt jossakin suhteessa väärin toista osapuolta kohtaan.

Ikuisen Itsen näkökulmasta on sekä syyllisyys että syyttömyys molemminpuolista.

Ajatuksilla tapahtuvan hyvittämään saattamisen korkein aste on **tietoinen ja aktiivinen hyvittämään saattaminen**. Sitä voisimme pitää tärkeimpänä ja samalla arvokkaimpana kaikista hyvittämään saattamisen muodoista. Tietoinen hyvittämään saattaminen tapahtuu siten, että **väärin teon kohde lähettää väärintekijälle anteeksipyyntöä ajatuksia sekä tarvittaessa myös muita positiivisesti kasvattavia ajatuksia niitä tietoisesti toistelemalla**.

Ajatuksilla tapahtuva tietoinen hyvittämään saattaminen on tärkeä ensinnäkin siitä syystä, että se neutraloimalla väärintekijässä olevaa negatiivisuutta ja herättämällä hänen paremman minänsä synnyttää hänessä hyvittämisen halun ja sillä tavoin luo pohjan myös varsinaiselle hyvittämiselle. Toiseksi sillä on myös se etu, että väärin teon kohde voi sitä hyväksi käyttäen suorittaa ”ojentamisen” väärintekijän sitä lainkaan tietämättä – väärintekijä näet ei, mikäli hän ei ole ajatusten lakien tuntija, suinkaan tiedä, että parannuksenteon halun on hänessä aikaansaanut joku toinen, vaan uskoo tekevänsä parannuksen omasta aloitteestaan – ja säästää siten sekä väärintekijän että itsensä siitä heille kummallekin, mutta varsinkin väärintekijälle, ikävästä tilanteesta, johon he joutuisivat, jos väärin teon kohde ojentaisi häntä ääneen lausuen. Kolmanneksi on ajatuksella tapahtuva tietoinen hyvittämään saattaminen, samoin kuin kaikki muukin ajatuksilla suoritettu kasvattaminen siitä edullinen, että se on riippumaton välimatkan pituudesta ja onnistuu sen tähden ilman henkilökohtaista tapaamista.

Tietoinen anteeksipyyntöä ajatusten lähettäminen on niin tehokas menetelmä, että pelkästään sen käyttäminen riittää useimmissa jokapäiväisen elämän tapauksissa saattamaan väärintekijän hyvittämään tekonsa. Mutta on myös tapauksia, joissa joudutaan väärintekijän ”paremman minän” herättämiseksi käyttämään ajatusten ohella muitakin em. hyvittämään saattamisen välikappaleita, nimittäin puhetta väärintekijän ”ojentamiseksi” ja ”parannukseen” kehoittamiseksi sekä joissakin tapauksissa myös tekoja. Korostettakoon kuitenkin, että **kaikissa tapauksissa** – myös niissä, joissa ehkä myöhemmässä vaiheessa tarvitaan viimeksi mainittuja menettelytapoja – **on edullisinta aloittaa kaikki toimenpiteet lähettämällä tietoisesti anteeksipyyntöä ajatuksia**.

© Kirjeopisto Via.

Uusi testamentti ja Kirjeopisto Vian VII opetuskirje

Luettelo Uuden Testamentin jakeista, joihin VII opetuskirjeessä on viitattu yleisen Kirkolliskouksen 1938 käyttöön ottaman suomennoksen mukaan, joka oli käytössä opetuskirjeiden kirjoittamisen aikaan 1955-57.

Ap. teot 17:28

Sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme, niinkuin myös muutamit teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: "Sillä me olemme hänen sukuansa".

1. Kor. 12:12-27

12. Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, niin kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin;

13. sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

14. Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.

15. Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

16. Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen, niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

17. Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulona, missä silloin haisti?

18. Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet itse kunkin niistä ruumiiseen niinkuin hän on tahtonut.

19. Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä missä sitten ruumis olisi?

20. Mutta nyt onkin monta jäsentä ja ainoastaan yksi ruumis.

21. Silmä ei saata sanoa kädelle: "En tarvitse sinua", eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä".

22. Päinvastoin ne ruumiinjäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä;

23. ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme,

24. mutta ne joita emme häpeä, eivät sitä tarvitse.

Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle suuremman kunnian,

25. ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toises-
taan.

26. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.

27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

Matt. 10:29

Eikö kahta varpusta myydä yhteen ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta.

Matt. 5: 25, 26

25. Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin olet vielä hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari

antaisi sinut oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.

26. Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.

Matt. 6:14, 15

14. Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi;

15. mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

Jaak. 5:19, 20

19. Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa,

20. niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

Room. 6:18

ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijaksi!

Room. 12:21

Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

1. Tess. 5:16, 18

16. Olkaa aina iloiset!

18. Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on Jumalan tahto teihin nähdén Kristuksessa Jeesuksessa.

Luuk.17:20

Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule näkyvällä tavalla –"

Hebr. 11:16

mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin

2. Kor. 12:2

Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen – oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.

Luuk. 24:47

ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä.

Ap. teot: 17:30

Noita tietämättömyyden aikoja Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tietäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.

1 Tess. 5:11

Sen tähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.

Hebr. 13:21

hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

Jeesuksen VIISI KÄSKYÄ

ja Kirjeopisto Vian rajajoogan kolmas opetuskirje

Yksi Tyyne Matilaisen alkuperäisiä päämääriä oli tuoda Jeesuksen Vuorisaarna ja sen opetukset positiivisessa muodossa ihmisten tietoisuuteen.

ANCIENT

Kävin äskettäin puhelinkeskustelua Kirjeopisto Vian nykyisen opettajan kanssa ja käsitelimme erilaisia henkisiä aiheita. Siinä ohessa myös Kirjeopisto Vian opetuskirjeitäkin monestakin näkökulmasta. Totesimme, että mantrojen määrä niissä on melkoinen. Lähes kaikkien löytyy tukea antava, helpottava ja etenemistä auttava kokonaisuus. Tulimme miettineeksi, onko mantroja jossain mielessä liikaakin.

Sillä kohtaa mieleeni tuli jotain minkä aikoinaan tein, kun sain III opetuskirjeen vuoden -81 toukokuussa. Mitä siis tein? Aloitetaan siitä, että merkitsin sieltä saman tien joukon

mantroja, en toki muuten vaan, vaan mielesäni ihan määrätty tarkoitus.

Vuorisaarnan käskyt

Monikin tietää että yksi **Tyyne Matilaisen** alkuperäisiä päämääriä oli tuoda Jeesuksen Vuorisaarna ja sen opetukset positiivisessa muodossa ihmisten tietoisuuteen. Siitä myös johtuu se jo esitteessä oleva toteamus: ”Käydäkseen keskitietä idän ja lännen opetusten välillä Kirjeopisto Via on kehittänyt oman joogajärjestelmänsä sellaiseksi, että siihen itämaisen aineksen ohella sisältyy kristinuskon perustajan Jeesus

Kristuksen jokapäiväistä elämää varten sovel-
tama filosofia, johon olemme saaneet perehtyä
hänen opetuksissaan.”

Vuorisaarna löytyy toki Raamatusta, mutta
myös eräs toinen kirja oli sen suhteen tärkeä
Tyyne Matilaiselle joka aikoinaan luki myös
suomalaista ruusu-ristiläistä kirjallisuutta. Kirja
jota tarkoitan, on **Pekka Ervastin Vuorisaar-
na**, josta löytyvät myös Jeesuksen viisi käskyä.

Ennen Ervastia Vuorisaarnasta oli kirjoit-
tanut myös **Leo Tolstoi**, jonka elämäntat-
tosomus myös perustui Vuorisaarnaan. Ervast
arvosti suuresti Tolstoin ajattelua. Sen vuoksi
ja myöhemmin Vuorisaarnan kreikankielestä
tekemänsä suomennostyön kautta Vuori-
saarnan käskyt muodostuivat Ervastille hyvin
tärkeiksi. Hän ymmärsi ne perustavaa laatua
oleviksi opetuksiksi henkisellä tiellä, joista sen
aikainen (ja melkoisesti nykyinenkin) kirkko
oli melkoisen tietämätön.

Nämä viisi käskyä toistuivat sitten säännöl-
lisesti Pekka Ervastin kirjoissa ja luennoissa
henkisenä opetuksena, jonka avulla ihminen
voi yhtyä itsessään olevaan Todelliseen Itseensä,
sisäiseen Kristukseensa. Ne ohjaavat kulkemaan
sitä eettistä tietä, jonka ne muun Vuorisaarnan
opetuksen kanssa esittävät.

Viisi "uutta" käskyä

Mitkä siis ovat nuo Jeesuksen viisi käskyä?
Heille jotka eivät niihin koskaan ole törmän-

neet, ne ovat tässä sellaisina kuin Pekka Ervast
ne kirjassaan *Vuorisaarna* esittää:

- Älä suutu.
- Älä ajatuksissakaan ole epäpuhdas.
- Älä vanho.
- Älä ole pahaa vastaan.
- Älä sodi, vaan rakasta kaikkia lähimmäisiäsi.

Ervast oli suuri vaikuttaja, jonka toki tiesin.
Sen sijaan en tuntenut Tyyne Matilaisen suh-
detta tuohon kirjaan, viiteen käskyyn ja Vuori-
saarnaan, vaikka jo silloin tiesin, että hän ja
Mirja Salonen joskus olivat kuuluneet myös
suomalaiseen Ruusu-Risti ry:hyn.

Itselleni nuo Ervastin kautta oppimani viisi
”uutta” käskyä olivat merkityksellisiä jo silloin,
mutta kuten varmaan niin monelle muullekin,
niin aiempina vuosikymmeninä kuin silläkin
hetkellä ne tuntuivat melko mahdottomilta
toteuttaa käytännössä koska ihmisluonto on
mitä on. Etenkin alitajuiset ja tiedostamat-
tomat prosessit ja impulssit vievät usein juuri
päinvastaiseen suuntaan kuin mihin tietoinen
minä pyrkii.

Samat opetukset heti alussa

No, Kirjeopisto Via oli esitteessään ilmoitta-
nut, että jooga-järjestelmään sisältyy myös Jee-
suksen jokapäiväistä elämää koskeva filosofia.
Jo ensimmäinen opetuskirje – ja etenkin sen
toinen mietiskelyohjelma – kyllä antoi osviit-
taa, että näin on.

Kun kolmas opetuskirje sitten tuli, ja lyhyen vilkaisun jälkeen aloin sitä varsinaisesti opiskella, oli ensimmäinen tekoni etsiä ja merkata ne mantrat – jos sellaisia löytyisi – jotka tukevat noiden Jeesuksen viiden käskyn toteuttamista omassa elämässä. Ne kun olivat Ervast-vaikutteisen nuorukaisen mielessä hyvin tärkeitä ohjeina.

Jos ajatellaan, että varsinainen tietoinen opetus ja systemaattinen luonteen jalostaminen ihmisen erilaisten yksittäisten ominaisuuksien kohdalla alkaa kolmannesta opetuskirjeestä, joihin ensimmäinen opetuskirje tavallaan vasta luo pohjaa, niin voisi sanoa vaikka niin, että hämmästykseni oli suuri, koska varsinai-

Ajatusten puhtaus kohottaa ihmisen käyttövälineitten värähtelytasoa

nen opetus alkoi juuri noista Jeesuksen viidestä käskystä. Se oli pohja joka luotiin (ihmisen omasta halusta riippuen tietysti) heti ensimmäiseksi. Sen aikaisen minäni arvostus Kirjeopisto Viaa kohtaan kasvoi sillä hetkellä melkoisena hyppäyksenä.

Miten ne siis löytyvät kolmannen opetuskirjeen mietiskelyohjelmasta? Ne eivät ole siinä varsinaisesti numerojärjestyksessä, vaan kaavat hiukan risteävät eri käskyjen osalta ja jotkut vaikuttavat muutamaa yhtä aikaakin.

Ne kuitenkin löytyvät heti alusta. Mantrat/kaavat numerosta 1 numeroon 7 ovat kaikki (muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta) suhteellisen suoraan tukemassa kasvua näiden viiden käskyn toteutumiseen ihmisen elämässä.

Negatiivisessa muodossaan vastineet löytyvät II-opetuskirjeen sammutuskaavoista myös alussa hyvin selkeinä.

Älä suutu

Ensimmäisen käskyn ”Älä suutu” toteutumista tukevat hyvin yksiselitteisesti kaikki kaavat 1–4, osa hyvinkin suoraan, osa hiukan epäsuoremmin.

Älä suutu on selkeä ohje, joka ei selittämistä sen kummemmin kaipaa kuin ehkä niiltä osin, että ongelma ei ole jos joskus suuttuu reaktiivisesti jossain tilanteessa, eikä suuttumisesta todellakaan tarvitse ottaa syyllisyyden tunteita kun se on hetkellinen kuohahdus. Siinä mielessä se voi olla opetus monessakin mielessä, jos sen sellaisena osaa ottaa.

Syvimmillään kyse on siitä, ettei jää hautomaan suuttumustaan tai vihaansa, ja hiljalleen oppii kasvun myötä yhä vähemmän ja vähemmän myös ”polttamaan päreitään” yksittäisissä tilanteissa. Kysehän on nimenomaan kasvuprosessista, jossa kukaan ei oleta kenenkään olevan täydellinen heti kättelyssä. Lähinnä pikemminkin niin, että jos tuon ensimmäisen käskyn toteuttamisen tavoitteekseen ottaa, niin aidosti oman parhaansa mukaan pyrkii siihen mahdollisuuksiensa mukaan.

Sillä kohtaa opetuskirjeen kaavat ja muu Kirjeopisto Vian opetus ovat hyvin suurena tukena. Lisäksi myöhempi anteeksiannon ja -pyytämisen opetus auttaa hyvin paljon ja myös opettaa kuinka ”sovittaa” niitä pieniä tilanteisiin sidottuja mahdollisia hetkellisiä suutahtamisia.

Älä ajatuksissasikaan ole epäpuhdas

Toisen käskyn ”Älä ajatuksissasikaan ole epäpuhdas” toteutumista tukevat suorimmin kaikki kaavat 6–7 sekä luonnollisesti myös Kristusrakkauden kaavat numerolla 4.

Tämä ehkä vaatisi fiksumman selittäjän kuin mitä itse olen, mutta näillä mennään, eli koetan oman ymmärrykseni pohjalta sanoa jotain.

Ajatusten puhtaus tällä kohtaa painottui hyvin paljon aikoinaan nimenomaan seksu-

aalisiin ajatuksiin ja kuvitelmiin toisista ihmisistä, siveyden ihanne oli korkea ja seksuaalimoraali ja käsitykset hieman erilaiset kuin nyky-yhteiskunnassa.

Myös silloin, kun itse alunperin liityin Kirjeopisto Viaan, vielä painotettiin jonkin verran seksuaalisuuden sublimointia henkiseksi energiaksi monien muitten henkisten opetusjärjestelmien tavoin. Se oli kuitenkin (ja on edelleen) kaikin puolin vapaaehtoista eikä enää silloin edellytetty esim. täydellistä selibaattia, ellei nyt ihminen itse siihen jostain syystä vetoa tuntenut. Siitä on toki oma hyötynsä, mutta sekin pitää tehdä oikealla ja järkevällä tavalla jos niin haluaa toimia, eikä missään tapauksessa tukahduttamalla yhtään mitään, sen paremmin ajatuksia kuin tunnetasonkaan ilmenemismuotoja. Kysymys on pikemminkin kasvun myötä tapahtuvasta jalostumisesta ja kehittymisestä kohti puhdasta Kristus-rakkautta.

Seksuaalisuushan puhtaimmillaan on henkinen energia, kaikkein puhtaimmillaan samaa energiaa kuin rakkaus, kun se käsitetään henkisenä, kosmisena rakkautena tai ilmauksen ”Jumala on rakkaus” yhteydessä.

”Maan energiana” kundalinienergia on saman energian alempi puoli jalostamattomamassassa muodossa. Ja yksi tärkeä syy miksi Kirjeopisto Vian opetus ei suosi eikä tarvitse kundalinin herättelyä suorana tekniikkana, on se, että sama energia, rakkaus, herää ja toimii ihmisen järjestelmässä. Sen kiertäminen voimistuu ja puhdistuu eettisen kehityksen kautta paljon turvallisemmin vaikuttaen tasapainoisesti tsakrojen toimintaan ja puhdistumiseen.

Vähän tsakroista välillä

Nyt pieni hyppy hetkeksi asiasta hiukan pois päin, joka todellisuudessa ei sitä kuitenkaan ole, vaikka nopeasti katsoen siltä voisi vaikuttaa...

Liiankin usein, kun tsakroja ”aktivoidaan” tietämättöminä, saadaan aikaan vaan epätasapainoinen kehitys joka heijastuu sitten olemuksessa, jota sitten koetetaan tasapainottaa

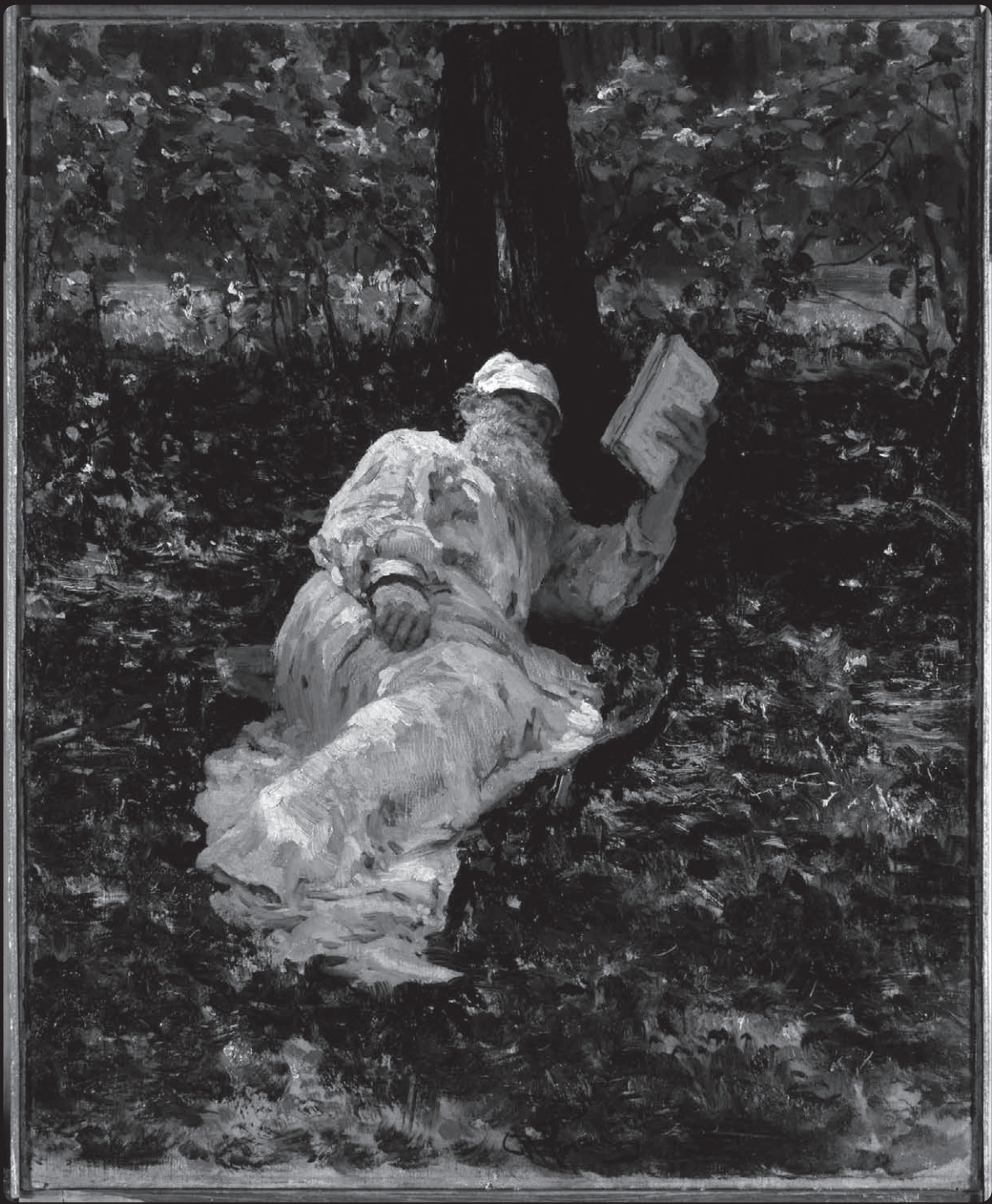
Pekka Ervastin elämäkatsomus rakentui Jeesuksen Vuorisäärnan ja Tolstoin ajatusten pohjalle.

eri tavoin ”aktivoimalla” jotain toista tsakraa tasapainon vuoksi, jolloin luodaan epäharmoniaa muualle.

On toki olemassa kehitysjärjestelmiä joissa esim. tsakrojen toimintaan puututaan eri tavoin. Se on kuitenkin asia, jossa tarvitaan aidosti osaava ja ymmärtävä opettaja. Vaikka kirjallisuus ja netti on pullollaan näitä ”opettajia”, todellisuudessa vain hyvin harva hallitsee tämän aihealueen.

Kundalinin vääränlainen herättäminen tuo enemmän haittaa kuin hyötyä, koska energia voi henkisesti vähemmän kehittyneellä ihmisellä joko tuhota erilaisia niin henkisiä kuin fyysisiäkin keskuksia, kirjaimellisesti polttaa ne. Tai energia voi löytää ”ulostulotien” alempien tsakrojen kautta, kun tarkoitus olisi, että se kulkee ylöspäin.

On sanottu, että kundalinienergia on yksi maailmankaikkeuden vahvimista energioista – ja sitä se on. Senkin kohdalla löytyy ”opet-

Leo Tolstoi luonnon helmassa, Ilja Repinin maalaus.
Wikipedia

Viisi käskyä

- Älä suutu.
- Älä ajatuksissakaan ole epäpuhdas.
- Älä vanho.
- Älä ole pahaa vastaan.
- Älä sodi, vaan rakasta kaikkia lähimmäisiäsi.

tajia” pilvin pimein sitä herättelemään, mutta todellisuudessa edes yksi tuhannesta ei aidosti asiaa hallitse tai sitä tunne.

Ajatusten puhtauden kohdalla voi tuntua hiukan irralliselta puhua tsakroista tai kundalinista. Sitä se ei todellisuudessa kuitenkaan ole. Molempien asioitten on tarkoitus kehittyä ja puhdistua ihmisen kokonaisjärjestelmässä. Mutta tasapainoisesti ja ihmisen todellisen henkisen ja eettisen kehityksen mukaisesti, silloin se on turvallista ja ihminen on valmis ottamaan myös vastaan sen kehityksen.

Ajatusten puhtaus kohottaa ihmisen käytövälineitten värähtelytasoa, jolloin ne ovat valmiita vastaamaan myös kohonneisiin energiatasoihin niin tsakrojen kuin kundalininkin kohdalla ja se tapahtuu nimenomaan tasapainoisesti ja luonnollisesti. Ei pakottamalla energiaa kulkemaan järjestelmässä, joka ei siihen ole valmis.

Jos olisi mahdollisuus fyysisesti mitata esim. tsakrojen toimintaa ja kundalinienergian kulkua henkisesti ja eettisesti korkealle kehittyneessä ihmisessä ja vaikka aidosti asian hallitsevassa kundalinijoogissa, tasot eivät poikkeaisi, vaikka eettisen kehityksen myötä voimistuminen ja puhdistuminen onkin huomattomampaa. Se taas johtuu ihan siitä, että se tapahtuu luonnollisesti ja aina sen mukaan mihin ihminen on kullakin hetkellä valmis. (Toki poikkeuksiakin ihmisten kohdalla löytyy, kuten kaikessa.) Henkisesti katsoen asia on selviö niille, jotka sen pystyvät havaitsemaan.

Kuten on myös selviö, että on hyvin epäooleellista keskittyä tsakroiin tai kundalinin herättelyyn, niiden toiminta on todellisuudessa seuraus, ei syy.

Eli Jeesuksen, Ervastian ja Kirjeopisto Vian (sekä monien muiden) opettaman ajatusten puhdistumisen ja jalostumisen myötä asialla on hyvin kauaskantoisia ja syvällisiäkin merkityksiä, joita ei aina kenties osaa edes ajatella.

Päädyin hiukan etäälle varsinaisesta aiheesta, mutta palataan asiaan. Nyky-yhteiskunta käsittelee seksuaalisuutta toisin kuin esim. viime vuosisadan alun yhteiskunta. Asiat ovat yhdellä tasolla paljon vapaampia, mutta toisella tasolla taas hyvinkin ylikorostuneita, jolloin seksuaalisuus ja seksikkyyys on yksi menestyksen hankinnan muoto tai mittari.

Ajatusten puhtaus siinä mielessä tuntuu hyvinkin vanhanaikaiselta muinaisjäänteeltä. Onko se kuitenkaan sitä? Jos ajatellaan luonnon-
tasojen pohjalta, niin korostuneeseen seksuaaliseen ajatteluun ja mielikuvituksen käyttöön liittyy määrättyjä elementtejä, jotka vievät tietoisuutta alemmille astraalitasoille luontonsa mukaisesti. Koska nehen pohjautuvat usein pelkkään himoon ja haluamiseen. Sillä tasolla ne syrjäyttävät lähes kaiken sen muun mitä ajattelun, katselun tai kuvittelun kohteena olevaan ihmiseen kuuluu. Tavallaan ne ovat ”henkistä hyväksikäyttöä”.

Ihmisen kokonaisuus kuitenkin toimii luonnonlakien pohjalta, niin henkisten (ja etenkin niiden) kuin maallistempienkin. Se miten yh-

Kirjeopisto Vian perustajat Tyyne Matilainen ja Mirja Salonen olivat perehtyneet mm. teosofiaan ja ruusuristiläisyyteen.

teiskunnassa eri aikoina jotain asiaa arvostetaan tai väheksytään ei niitä muuta, eikä jonkin toiminnan vaikutusta vaikkapa suhteessa ihmisen käyttövälineisiin mihinkään poista.

Seksuaalisuus ja normaalielämä

”Älä ajatuksissakaan ole epäpuhdas” ei siis tarkoita että pitäisi elää selibaatissa, ei sillä ole myöskään mitään tekemistä erilaisten ihmisuhteitten kanssa, ei sen kanssa eläkö avovai avioliitossa, ei sen kanssa onko kumppani samaa vai eri sukupuolta jne. Ne ovat yhteiskunnallisia aikakauteen ja kulttuuriin sidottuja moraalikäsitteitä. Rakkaus sen sijaan on rakkautta kun se aidoimmillaan ilmenee, ottaa se ilmenemismuodokseen sitten minkä tahansa.

Entäpä sitten pelkkä seksuaalisuus? Toki se hiukan riippuu toteutumismuodostaan tai lähinnä siitä, kuinka paljon se pelkkänä halumamisena jne. mielessä pyörii. Jos ihmisen aja-

tusmaailma vaeltaa pelkässä seksuaalisuudessa niin kyllähän se aika tarkkaan silloin on myös sidottu alemmille luonnontasolle ihmisen tunteolemuksen ja keskittymisen vuoksi.

Jos nyt taas ihan normaalielämään (ihmisluontoon kuuluvana) jokin seksuaalinen ajatus silloin tällöin mielessä vilahtaa, se ei ole ongelma, kysymys on kokonaisuudesta ja siitä, millaisena ja millaisella tasolla ihmisen ajatuselämä kokonaisuutena pääasiassa kulkee. Vialaisen opiskelun yhteydessä myös positiivisuusasteesta, joka opiskelun myötä ainakin hiukan kasvaa ja tuo monin osin seksuaalisuuteenkin tasapainoisempaa suhtautumista. Samalla seksuaalisuus aivan itsestäänkin jalostuu aidommaksi rakkaudeksi, toki aina ihmisestä hiukan riippuen.

”Älä ajatuksissakaan ole epäpuhdas” tarkoittaa hyvin pitkälle sitä, että opettele tarkkailemaan ajatuksiasi sekä tunteitasi ja kasva hiljalleen siihen, että ne suuntautuvat korkeammille tasoille niiltä osin kuin jokapäiväisessä elämässä

sille on tarvetta. Eli älä samaistu kaikkiin ajatuksiin ja tunteisiin, niitä tulee ja menee eikä niille tarvitse antaa voimaa, älä kuitenkaan tukahduta mitään, ainoastaan tarkkaile ja käytä muuna apuna näitä kolmannen opetuskirjeen kaavoja/mantroja tavalla joka itsellesi on sopivin. Tai luonnollisesti jotain muuta, jos et satu olemaan vialaisen raja-/ajatusjoogan opiskelija.

Toki ajatusten epäpuhkaus voi sisältää ja sisältääkin myös paljon muita alueita, mutta koska se nyt etupäässä liitetään yleensä seksuaalisuuteen, käsittelin sitä sen valossa. Joka tapauksessa, tähän käskyyn siis löytyy tukea kolmannelta opetuskirjeestä suoranaistietä.

Älä vannoo

Kolmas käsky "Älä vannoo". Tämän käskyn kohdalla ei kolmannen opetuskirjeen 1–7 kaavoista suoraa vastinetta löydy. Se on poikkeus. Se kyllä löytyy myöhemmin neljännen opetuskirjeen lopusta numerolla 40, 41 ja 42 eli "Sinä tahdot olla rehellinen ja luotettava".

Kuitenkin se on sen verran tärkeä opetus, että se löytyy jo ensimmäisen opetuskirjeen toisesta mietiskelyohjelmasta lauseena: "Sinä tahdot puhua aina totta ja silloin Korkeampi Minäsi valvoo puhettasi niin että se samalla on lempeää. Opit vaikenemaan ja puhumaan oikealla hetkellä".

Käskyhän oli *Älä vannoo*, mitä siihen nyt sitten tuota rehellisyyttä tunkemaan? Katsotaanpa kuinka Ervast on kohdan suomentanut:

"Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhan ajan ihmisille: 'Älä vannoo väärin' vaan 'Täytä valasi Herralle' mutta minä sanon teille: 'Älkää ensinkään vannoko, ei taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin eikä maan kautta, sillä se on hänen jalkainsa alunen, eikä Jerusalemin kautta, sillä se on suuren kuninkaan kaupunki; äläkä vannoo pääsi kautta, sillä et voi tehdä yhtäkään hiusta valkeaksi tai mustaksi; vaan olkoon teidän puheenne: Niin, niin, ei, ei, mikä on siitä yli, on lähtöisin vilpistä."

Viimeisessä lauseessa tulee tuo rehellisyyden osa. Kun puhut rehellisesti, et tarvitse puhe-

si vakuudeksi valoja minkään kautta. Yhteiskunta tietysti toimii tällä kohtaa omien sääntöjensä mukaan ja moni tuon käskyn seuraaja alkukristityistä lähtien onkin joutunut hankaluuksiin eri instanssien kanssa koettaessaan noudattaa sitä.

Lisäksi tuohon toisen mietiskelyohjelman lauseeseen liittyen, Ervast toteaa tuon käskyn selityksissään puhekyvyn olevan ihmisellä sitä varten, että hän "totuuden tunnustaisi" kuten Jeesus sanoi itsestään. Ja totuuden julistajalle on vaikenemisen kyky ensimmäinen vaatimus. Joka ei osaa vaieta oikealla ajalla, ei osaa totakaan puhua aikanaan. Rehellisyys ei edellytä, että kaikki mitä tiedämme olisi aina kielen päässä.... Sen tähden Jeesuksen neuvo oli opetuslapsille: "Puhu vähän mutta puhu totta."

Tuohon voisi lisätä vielä sen toteamuksen Jeesukseltakin että jokaisesta turhasta sanasta joudut aikanaan tilille. Jolla toki on moniaikin merkityksiä.

Älä ole pahaa vastaan

Neljäs käsky "Älä ole pahaa vastaan". Tämän käskyn toteutumista tukevat oikeastaan kaikki kaavat 1–5. Etenkin ne jotka ovat numeroilla 4 ja 5. Myöhemmin sitten pahan vastustamattomuudesta ja pahan palkitsemisesta hyvällä tulee enemmän opetusta myöhemmissä opetuskirjeissä.

Otetaan nyt Ervastin toteamuksia taas: "Mooseksen laissa tulee koston ajatus ilmi: 'silmä silmästä, hammas hampaasta', mutta Jeesus sanoo seuraajilleen: Älkää ollenkaan kostako, ei yksityisesti eikä yhteisesti; älkää istuko toistenne tuomareina, sillä tuomita voi vain se, joka itse on synniton."

Tämäkin on todellisuudessa melkoisen laaja opetus. Jos ajattelee vaikka lausetta: "Älkää istuko toistenne tuomareina, sillä tuomita voi vain se joka itse on synniton." Sille ei ehkä ole paras tulkinta, että tuon opetuksen on jo täysin toteuttanut elämässään, ellei satu istumaan oikeustalon kolmannen kerroksen käräjäsalissa tuomioita jakelemassa.

Syvemmin se liittyy aivan arkielämään sekä siihen, kuinka ajatuksissamme muita syyttemme ja tuomitsemme. Siksi se liittyy myös hyvin kiinteästi anteeksiantoon, sekä myös siihen mitä erilaiset henkiset yhteisöt ja etenkin Jeesus opettajana on asiasta opettanut. Sillä kohtaa Kirjeopisto Vian rajajooga tukee kasvua hyvin paljon myöhemmässäkin opetuksessaan.

Älä sodi, vaan rakasta kaikkia

Viides käsky "*Älä sodi, vaan rakasta kaikkia ihmisiä*". Tämä on taas käsky, jota suoraan tukemaan löytää hyvin helposti kaavat 1–4. Toki käsky on hyvinkin syvälinen ja moniulotteinen tämäkin, mutta myös hyvin yksinkertainen ja maalaisjärjellä ymmärrettävä. Se tuskin kaipaakaan enempää kommentointia.

Siinä ne ovat päähkinänkuoressa heti opetuksen alussa, ja se oli hyvin merkittävä asia itselleni silloin aikoinaan. Opetukseen tosiaan sisältyi myös Jeesuksen jokapäiväistä elämää koskeva filosofia ihan konkreettissakin muodossa, ja se oli myös helposti löydettävissä. Lisäksi se oli heti alussa, mikä kuvasti näidenkin opetusten tärkeyttä myös Kirjeopisto Viassa. Silloiselle Ervast-vaikutteiselle itselleni se loi luottamusta silläkin tasolla opetukseen.

On toki huomattava, että Vuorisaarna, niin Raamatussa kuin Ervastin suomennoksessakin pitää sisällään paljon erilaisia ohjeita ja neuvoja. Myös ne löytyvät opetuskirjeistä kuten paljon muutakin.

Ervast tosin toteaa, että Vuorisaarnan kaikki ohjeet eivät ole kaikille ihmisille, osa on niille, jotka koettavat olla Jeesuksen oppilaita ja elää hänen opetustensa mukaisesti. Näin tietysti onkin monin osin, vaikka mukana on paljon ihan hyviä ohjeita aivan tavalliseenkin elämään sovellettaviksi.

Etsin ja löysin

Kaiken toki voisi laajemminkin ilmaista, tämä on hyvin suppea katsaus Jeesuksen Vuorisaarnaan, Ervastin opetuksiin sen pohjalta ja siitä,

Ancient viittaa artikkelissaan Jeesuksen viisi käskyä ja Kirjeopisto Vian kolmas opetuskirje sytytyskaavoihin 1–7, jotka tukevat kasvua näiden viiden käskyn toteutumiseen ihmisen elämässä.

Näiden sytytyskaavojen sisältöinä ovat Kristusrakkaus, sovinto, toisten ihmisten mielipiteiden ja maailmakatsomusten arvostaminen, Totuuden kunnioittaminen, rakentava keskusteleminen, ystävällinen käytös, tunteiden hallinta, anteeksianto, sukupuolivietin hallinta ja siihen liittyvä energian käyttäminen ihmiskuntaa hyödyttävällä tavalla.

Lähemmin aiheeseen voi perehtyä Uuden Safiirin numerossa 2/2012 julkaistusta artikkelista Johdanto Kirjeopisto Vian rajajoogan toiseen ja kolmanteen opetuskirjeeseen, sivut 40–62.

kuinka Kirjeopisto Vian opetus tukee heti alusta lähtien sen toteutumista ja kasvua sitä kohti – myöhemmin vielä syventäen asiaa hyvin paljon. Tässä on kuitenkin hiukan siitä mitä aikoinaan koetin opetuskirjeistä etsiä ja löysin,

Tarkoitus nyt oli kuitenkin osoittaa se, kuinka suoraan ja kuinka opetuksen alkupuolelta jo nuokin asiat voi löytää. Opetukseen sisältyi Jeesuksen jokapäiväistä elämää koskeva filosofia konkreettissakin muodossa ja se oli myös helposti löydettävissä. Lisäksi se oli heti alussa, mikä kuvasti näittenkin opetusten tärkeyttä myös opettajien eli Tyyne Matilaisen ja Mirja Salosen mielestä. Silloiselle Ervast-vaikutteiselle itselleni se loi luottamusta silläkin tasolla opetukseen.

Kiinnostuneille tiedoksi, että Pekka Ervastin kirja "Vuorisaarna" löytyy kokonaisuudessaan pdf-versiona netistä osoitteesta: <http://www.pekkaervast.net/default.html>. ●

Kirjoittaja nimerkki ANCIENT on ollut Kirjeopisto Vian rajajoogan opiskelija 1980-luvun alusta lähtien ja on siinä ohessa vuosien mittaan opiskellut muutamassa muussakin hiukan syvällisemmäksi kokemissaan henkisissä yhteisöissä, lähinnä ei-teosofispohjaisissa ruusuristiläisissä ja hiukan muissakin. Arkielämän työskentely on tapahtunut niinkin toisilleen näennäisesti vastakkaisilla aloilla kuin tietotekniikka ja mielenterveystyö. Myös harrastukset ja kiinnostuksen kohteet ovat olleet lukemattomat.

ONNELLISEN

miehen jalanjäljillä

– aivot ja onnellisuus

Sampo on pitänyt Energian ihme-blogia. Sinne hän on kirjoitellut havaintojaan meditaation vaikutuksista ja sinne hän on laittanut parin kuukauden välein otettuja aivokuvia.

SAMI PAJUNEN

Onnellinen mies haluaa Rantasipi Siuntion Kylpylän aulassa läksiäisiksi pitkään ja lujasti. Halaus on lämmin ja voimakas. Todellinen energiansiirto ihmiseltä ihmiselle. Onnellinen mies valmistuu kohta henkiseksi valmentajaksi. Hän uskaltaa tulla lähelle toista ihmistä. Hän on rohkea ja peloton. Hän on **Sampo Manninen**.

Pari tuntia aiemmin keskustelimme elämästä ja erityisesti kuolemasta meditaatiokouluttaja Sampo Mannisen kanssa työpaikallani Siuntiossa takkatulen ja teekupposen ääressä, jonne hän on saapunut Espoosta kertomaan uusimmista aivokuvaustuloksistaan. Hän on meditoinut EEG-aivokuvauksissa ja nyt siitä on kirjoitettu raportti. Raportti on huikeaa luettavaa. Olen ylpeä ystävästäni, syystäkin.

Sampo ja energian ihme

Sampo on pitänyt Hidasta Elämää -sivustolla *Energian ihme* -blogia tästä matkastaan. Sinne hän on kirjoitellut havaintojaan meditaation vaikutuksista ja sinne hän on laittanut noita parin kuukauden välein otettuja aivokuvia, joita BM Research -niminen firma Espoossa on tuottanut. Kuvat on otettu qEEG-tekniikalla ja niistä näkyy hänen eteenpäinmenonsa henkisesti, mm. positiivisten tunnekokemusten ja sisäisen keskittymiskyvyn lisääntymisenä.

Sampo pitää sanaparista *energian ihme*. Kun kysyn häneltä, mitä hän erityisesti haluaisi viestittää *Uuden Safirin* lukijoille, hän toistaa sanat *energian ihme*. Energia on hänelle jokapäiväinen ihmettelyn aihe, hän tutkii energiaa. Energian vaikutuksia itsessään ja ympäristössään, ja pakko myöntää, hän on tavattoman energinen ihminen. Hänestä huokuu lämpö ja välittäminen, intensiivinen keskittyminen toiseen ihmiseen. Hän tulee lähelle, sydäntuntumalle, niin kuin eräs ystäväni sanoisi. Katsoo silmiin, rehellisesti ja suoraan. Sydänyhteys syntyy. Tai on jo syntynyt.

Puhumme kuolemasta. Hän on viime aikoina tehnyt paljon työtä kuolevien kanssa. ”Olen auttanut asiakkaitani rajan taa”, niin

kuin hän sanoo. Ei mitään eutanasia-hommia, vaan puhuen, läsnä ollen, intensiivisen energiatyöskentelyn kautta valmistellut ihmisiä viimeiselle matkalle, rajan tuolle puolen, toiseen todellisuuteen. Tästä työstä hän nauttii. Se tuntuu hyvältä ja oikealta ja sen suhteen hänellä on suuria suunnitelmia. Kuuntelen niitä innolla, sieluni sykkii hänen sanojensa tahtiin ja sanonkin, että ”tuossa työssä haluaisin myös minä olla mukana”.

Äitini aikanaan opetti saattohoitoa ja suunnitteli saattohoitopalveluita ja hänen suuri unelmansa oli uudenlainen, ihmisen kokonaisvaltaisesti huomioonottava saattohoitokoti, josta olisi turvallista lähteä viimeiselle matkalle. Itse hän halusi ja sai lähteä rajan taa kotonaan läheistensä ympäröimänä. Ja tätä niin moni muukin haluaisi. Yhtäkkiä tunnemme kumpikin, minä ja Sampo, äitini läsnäolon, henkisen läheisyyden ympärillämme. Keskustelemme hetken siitä. On ihana puhua ihmisen kanssa, joka ymmärtää puolesta sanasta. Ja tuntee samoin kuin minä tunnen. Hetken tunnemme samoin, jaamme saman kokemuksen. Ja löydämme sanoja sille. Uskon, että Sampo on tosi hyvä työssään. Hän ymmärtää, uskoo ja syvästi kuuntelee toista ihmistä, ei pelkästään sanoja vaan kaikkea sitä, mitä ei sanota. Mikä on sanojen takana. Tosioleivaista. Ja takkatuli räiskyy ja ilta pimenee ulkona. Saamme olla ihan rauhassa, ympärillämme on ilmaa, tilaa hengittää. Tässä on hyvä olla. Vierähtää tunti jos toinenkin.

Meditaatio

Sampo näyttää, miten hän meditoi. Bloginsaakin mukaan hän meditoi nykyisin joka päivä. Se on aika paljon se. Meditointi on osa hänen ”aivomittausprojektiaan”. Siihen kuuluu myös toisella tavalla syömistä ja nukkumista ja liikuntaakin. Nukkuminen on mielestäni hänellä aika vähäistä, blogin mukaan vain kuutisen tuntia, mistä mainitsen. Ja hän toteaa sen itsekin, että siinä on parantamisen varaa. Onnellinen mies tunnustaa, myöntää virheet, joita on elämässään tehnyt. Ja haluaa oppia niistä,

olla tekemättä niitä enää toiste. Siitäkin tässä aivoprojektissa on kyse: itselleen anteeksiantamisesta. Pidän hänen tavastaan olla rehellinen itselleen ja sanon sen hänelle.

Meditoidessaan hän hengittää syvään, hän on oppinut tämän meditoimistavan Intiassa ollessaan ja syventänyt ymmärrystään Chopra Centerissä. Hän sanoo sen tuosta vaan, ihan kuin jokainen meistä kävisi Intiassa harva se päivä. Hän sanoo sen kuitenkin sillä tavalla nöyrästi, että se ei herätä kuulijassa esim. mitään kateutta. Lähinnä ilahdun siitä, että hän nyt tässä niin auliisti jakaa minulle ja tämän lehden lukijoille omaa meditaatietietämystään.

Hänen meditaatiossaan kohotetaan ensin ”värähtelyä”, nouseaan korkeammalle tasolle ja sitten päästetään tietoisuus vapaasti kellumaan. Tämä tuottaa hyvin intensiivisen läsnäolon kokemuksen, jonka aistin hänestä ja hänen ympärillään selvästi. Olenhan itsekin tehnyt energian kanssa työtä jo yli kymmenen vuotta. Omassa psykologin työssäni energia-tietoisuus on tärkein työvälineeni. Sitä apuna käyttäen minun on helppo auttaa ihmisiä löytämään omat pulmakohdansa ja niihin sopivat ratkaisut. Löydämme ne yhdessä, yhteistyössä, samassa energettisen viisauden kentässä ollen.

Läsnäolo parantaa

”Läsnäolo on se, mikä parantaa”, sanoo Sampo. Tähän minun on helppo yhtyä. Hänen läsnäolonsa on vahva ja parantava. Mitäpä sitä kiel-tämään. Hän on harjoitellut paljon, läsnäoloa.

Kaikki alkoi tietyllä tavalla Amerikasta, Floridasta, johon hänen oli pakko päästä, vaikka lentoliputkaan eivät vielä olleet tilatut. Siellä oli alkamassa Deepak Chopra Centerin meditaatio-ohjaajakoulutus. Ja siellä oli 200 muuta ihmistä, kanssakulkiijoita eri puolilta maailmaa. No, sinnehan hän pääsi, päätyi. Ja jo ensimmäisen massameditaation aikana hän tajusi tulleen kotiin. Nämä ihmiset olivat hänen ihmisiään, hän kertoo. Myöhemmin ilmeni, että heillä kaikilla oli yhteinen kokemushistoria, aina Atlantiksen ajoilta asti.

Vaikka tämä mies pudottelee keskustelussa ihmeellisiä sanoja ja puhuu menneistä elämis-tä, hänestä heijastuu rehellisyys. Se mistä hän puhuu, on hänelle sydäntasolla totta. Häntä on helppo uskoa, hänen ajatuksiaan, ottaa oppia hänen kokemuksistaan. Hän on piak-koin valmistumassa Henkiseksi valmentajaksi. Vuoden mittainen intensiivinen koulutus on takana. Hän on juuri ollut jaksolla, jossa on opiskeltu ihmisten kohtaamista ja ihmisten edessä olemista.

**Onnellisuus
meissä lisääntyy,
sisäinen autuuden
ja rauhan tila
todellistuu.**

Sampolla on runsaasti koulutuksia, ei hän niistä niin kirjaa pidä. Eikä tässäkään haastat-telussa lähde niitä luettelemaan. Sanoo vaan, että kaikki se mikä on ollut, on ollut tarpeen, että hän on nyt tässä missä on. Valmiina pääs-tämään irti niin monesta menneestä asiasta. Uudelle on saatava tilaa, raivattava tilaa elä-mässä. Ja se onnistuu vaan irtipäästämällä, hän kertoo. Tämän miehen henkisessä valmennuk-sessa olisi kieltämättä ilo olla. Ja sanonkin sen hänelle. Hän hymyilee hiljaa.

Reiki

Sampon tie energiamaailmaan alkoi Reiki-kurs-silla. Reikihän on ”Mikao Usuin Luonnollisen Parantamisen Menetelmä” tai ”Mikao Usuin Salainen Menetelmä Onnellisuuden Kutsu-

Onnellinen mies
halaa Rantasipi Siun-
tion Kylpylän aulassa
läksiäisiksi pitkään
ja lujasti. Hän on
Sampo Manninen.

Kun kysyn Sampolta,
mitä hän erityisesti
haluaisi viestittää
Uuden Safiirin
lukijoille, hän toistaa
sanat "energian ihme".

miseksi Elämään”. Niinkin siitä on sanottu. Meillä on monella tavalla yhteneväinen tausta Sampon kanssa. Reikissä hän koki ensimmäistä kertaa vahvan parantavan voiman, energian itsessään, käsissään ja käsiensä välityksellä toisessa ihmisessä.

Tästä hän kertoo hienolla videolla, puheen- vuorossaan viime vuoden Ilon ja Valon markkinoilta. Se löytyy YouTube -nauhoitettuna internetistä. Etsikää ja katsokaa. Videon lopun kysymykset ovat ikimuistoiset, samoin lyhyt meditaatio, jonka hän kuulijoiden ja katsojien kanssa tekee. Tehkääpä se mukana.

Kerron hänelle omasta tavastani valmentaa. Puhumme hetken Reikistä. Kerron, mitä työkseni nykyisin teen. Ja hän kommentoi: ”Ilmankos täällä onkin niin helppo hengittää, on hyvät energiat.” Totean asiantilan olevan juuri noin. Pidän suunnattomasti työpaikastani. Työkavereistani. Luonnosta, joka ympäröi tätä ”korporhotellia”. Aloitin työurani parikymmentä vuotta sitten samankaltaisessa paikassa Kerimäellä, toisella puolella Suomea. Ja nyt olen seitsemän vuotta sitten palannut juurilleni. Hyvältä tuntuu, edelleen.

Kerron, että opetan asiakkaileni Reikiä. Hän nyökkää. Seuraavankaltainen keskustelu tapahtuu minun (M) ja asiakkaideni (A) välillä useita kertoja viikossa, kun opettelemme itsehoitoa japanilaisittain:

M: Otetaan ensin Reikin ensimmäinen aste. Mitään ei tarvitse tehdä, mitään erityistä ei tarvitse ajatella, millään erityisellä tavalla olla. Kysyn kohta mitä huomaat, miltä tuntuu? Oletko valmis?

A: Juu

M: Otetaan sitten Reikin ensimmäinen aste.

Hetken on ihan hiljaista. Vain vesijohtojen loriseva ääni ja kellon tikitys seinällä muistutavat ajan kulusta, istumme kumpikin asiakkaan kanssa omilla tuoleillamme, pöytä välissämme, silmät kiinni, kädet reisien päällä kevyesti leväten.

M: Mitä huomaat? Miltä tuntuu?

A: Heti alkoi tulla sellainen rauhallinen olo, kädet lämpeni ja sellainen virtaus kävi harteil-

la. Pää tyhjäksi ihan kokonaan. Ei ole yhtään ajatusta nyt. On vaan sellainen hyvä olo, raukea, rento olo. Kädet tuntuu myös silleen painavilta tässä jalkoja vasten. Aika jännä juttu. Tässä on hyvä olla. Eikä ole tarvetta muuttaa asentoakaan. Tässä voisi olla vaikka kuinka pitkään! Ei oo kipujakaan nyt!

M: Tuo on samalla yksi Reikin keskeisimpiä itsehoitoasentoja. Edelleenkin mitään ei tarvitse tehdä, olla vaan. Ja antaa sen hyvän olon levitä. Tuossa asennossa kannattaa olla aina silloin tällöin. Kun siltä tuntuu, että haluat hetken levähtää. Helppoa, eikö totta! Nyt sulla on Reikin ensimmäinen aste. Onnea!

Aivotutkimusta

Kerron haastateltavalleni, että olen löytänyt erilaisia tutkimusartikkeleita siitä, mitä ihmisten aivoissa tapahtuu tuolloin kun he saavat ensi kosketuksen Reikiin, siihen virittyessään. Sampo, Onnellinen mies, kuuntelee kiinnostuneena. Kerron **Judith Penningtonin** tutkimuksista. Hän on vuodesta 2001 käyttänyt MindMirror EEG-laitetta ja kuvannut alan uranuurtajan, jo edesmenneen psykologi **Anna Wisen**, työnjatkajana lukuisia aivoja. Australialaisen Reiki-opettaja **Frans Stienen** aivot ovat olleet yhdet mielenkiintoisimmista hänen mielestään. Frans Stiene kykenee Reikin kanssa työskennellessään vaihtamaan aivonsa täysin vapaalle, eli olemaan ns. yoga nidra -tilassa, jossa aivoissa ei tapahdu juuri mitään, ja sitten siirtymään tilaan, jossa hän on syvässä yhteydessä ympäristöönsä ja ns. parantavaan kenttään siinä. Tällöin aivoissa on nähtävissä lähinnä hitaita delta-aaltoja.

Judith Pennington on kuvannut Frans Stienea myös vastaavassa tilanteessa, jossa Reikin ensimmäinen aste otetaan vastaan, eli tilanteessa jota omasta työstäni tuossa aiemmin esimerkinomaisesti kuvasin. Tuossa tilanteessa Judith Pennington on löytänyt mm. ns. 0.5 Hertsin aallon, joka yhtä aikaa syttyy Frans Stienen ja hänen oppilaansa aivoissa. Sama aalto kummallakin yhtä aikaa. Tämä on minusta hyvin

Sampo Manninen

kiehtova tieto, se kuvaa syvää hetkellistä yhteyttä kahden ihmisen välillä, juuri sitä sydänyhteyttä, josta Sampokin niin mielellään puhuu. Ja Sampo ymmärtää heti, mistä puhun. Hän tunnistaa ilmiön välittömästi. Ja kiittää tästä tiedosta. Taas lokahtaa palasia paikalleen. Kerron muistakin aivotutkimuksista, joihin olen törmännyt.

Tohtori **Chiaki Kudo** on aivokirurgi ja hermostoverkkotutkija. Hän on tehnyt myös EEG-kuvauksia siitä, mitä aivoissa tapahtuu, kun ihminen saa Gendai Reiki -hoitoa osakseen. Kuinka aivot rauhoittuvat, muuttuvat tri Kudon kuvissa vihreistä sinisiksi, erityisesti etuavot ja taka-aivot. Nämä tri Kudon kuvat ovat minusta pysäyttäviä.

Käymme läpi Sampon kanssa myös jo edesmenneen tri **Jeanne Achterbergin** tutkimustuloksia, joita hän teki Hawajilla tutkimusryhmänsä kanssa. Tulos lyhykäisyydessään oli, että eri parantajatraditioista tulevat parantajat kykenivät yhteisvaikutuksena vaikuttamaan myönteisellä tavalla magneettikuvauslaitteissa kauempana heistä oleviin hoidettaviinsa. Siis, ilman että nämä hoidettavat olivat tietoisia tästä hoidosta. Ja kuitenkin niin, että tämä yhteisvaikutus näkyi selkeästi ryhmätasolla heidän

aivoissaan mm. kivun kokemusta säätelevillä aivoalueilla.

Hyvin yleistä näissä erilaisissa parantamistutkimuksissa näyttää olevan se, että koehenkilöt, jotka kokeeseen ovat suostuneet, eivät tiedä, milloin heitä hoidetaan esim. Reikihoidolla. Reiki-hoito ei välttämättä tunnu yhtään miltään, minkä Sampon kanssa kumpikin tiedämme. Ja silti viikkojen päästä kun katsotaan sen hoidon vaikutuksia, niin esim. opiskelijoiden ahdistus ja masennus on selvästi lievittynyt, Lontoon Goldsmith-yliopiston professori **John Gruzelierin** tutkimusryhmän mukaan vaikkapa. Tästä puhumme Sampon kanssa enemmänkin.

Olemme molemmat vakuuttuneita energiatyöskentelyn vaikuttavuudesta. Hän kertoo ohjaamastaan meditoijien ryhmästä, missä he tekivät ohjattua rentoutusmatkaa. Ja kuinka siinä ihmiset kokivat hyvin voimakkaita kasvukokemuksia juuri siihen ryhmän yhteisen energian intensiivisyyteen liittyen. Itse en tuollaisia rentoutusmatkoja tee, vaikka rentoutuksia teenkin. Kerron esimerkin Sapolle juuri tekemästani Chi-Kung -rentoutuksesta, jossa moni osallistuja henkilökohtaisesti koki Chin, eli universaalin elämänenergian, virtauksen itsessään ja ympärilläänkin. Tämä Chin tuntemus on yksi kiinalaisen lääketieteen perusajatuksista, joka itsessään tuottaa monenlaisia terveyshyötyjä, rentoutumisen lisäksi siis. Chi-Kung-tila on nähtävissä myös aivokuvauksissa syvänä koko kehon rentoutumisen tilana, kerron vieraalleni.

Suomessakin jalansijaa saaneen Oneness-nimisen menetelmän harjoittajille opetetaan jossain vaiheessa ns. Deekshan antaminen. Deeksha voidaan suomentaa siunauksena tai avauksena. Se on Pyhä tapahtuma, jossa ”hetkeksi avataan ihmisen tajuntaa niin, että Jumaluus voi pilkahtaa sinne sisään”. ”Pieni valaistumistapahtuma”, toteamme Onnellisen miehen kanssa. Deekshan antamista ja vastaanottamista on myös tilanteena ja tilana aivokuvattu. Nämäkin tulokset ovat mielenkiintoisia. Tohtori **Andrew Newberg**, lääkäri, joka on erikoistunut

erilaisten henkisten ja uskonnollisten kokemusten kuvantamiseen, on löytänyt buddhalaisia munkkeja kuvatessaan tietynlaisen ykseyskokemuksen syntymisen etuaivoissa, jossa on läsnä Korkeampi tahto. Tanskalainen tohtori **Erich Hoffmann** on kirjassaan *New Brain – New World*, (2012) kuvannut näitä omia EEG-tutkimustuloksiaan Deekshan antamisen ja saamisen suhteen. Myös nämä EEG-kuvat ovat kauniita katsoa. Niissä mm. näkyy ns. onnellisuusefekti, aivojen etuosan vasemman puolen vahva aktivoituminen, joka käytännössä näkyy siinä, että nämä Deekshan saajat alkavat usein hersyvästi nauramaan Deekshan saannin yhteydessä. Ilo ja onni leviää aivoissa ja ihmiseltä toiselle. ”Onnellisuus tarttuu”, toteaa Onnellinen mies, Sampo Manninen, tähän.

Perustila

Netistä voi löytää videon, jossa **Ken Wilber** -niminen amerikkalainen filosofi ja tietoisuuden tutkija käytännöllisesti katsoen pysäyttää aivonsa. EEG-laitteella ei siinäkään tapauksessa näy mitään toimintaa. Melkein samaan ”pääsi” aivotutkija **Jill Bolte Taylor**, joka 37-vuoden iässä koki massiivisen vasemman aivopuoliskon infarktin. Tästä tapahtumasta ja sen seurauksista hän kertoo hyvin koskettavasti internetissä, TED-foorumilla, videossa, joka on suomenkielellä tekstitetty. Suosittelen katsomaan.

Hänen kirjansa *Elämäni oivallus* (*My Stroke Of Insight*) kertoo samasta, mutta tuo video on niin ytimeen käyvä, että sitä suosittelen. Kun aivotutkijan vasen aivopuolisko vähitellen ”sammui”, toiminto toiminnolta, hän löysi lopulta itsestään hyvin syvän ja autuaallisen onnen ja ykseyden perustilan. Joka on hänen mukaansa koko ajan ollut olemassa, mutta kaiken sen ”aivomelskeen” alla piilossa, mitä joka päivä koemme. Tähän perustilaan on meidän, minun ja Sampon, mielestä mahdollista kuitenkin päästä, ihan yksinkertaisin, tervein keinoin. Siihen meidän kummankin harjoittelumme lopulta johtaa, toteamme. Onnellisuus meissä lisääntyy, sisäinen autuuden ja rauhan tila

todellistuu. Näin olemme kumpikin kokeneet.

Tokikaan se onnellisuus ei sinänsä ole se päämäärä, vaan ajatusjoogassa, jota olen 30 vuotta harjoittanut, päämäärä on luonteen jalostumisessa ja palvelemissa. Samoin kuin Sampo: hän ei ole Onnellinen mies sen takia, että on onnellisuuteen pyrkinyt, vaan sen takia, että hän saa meditaatiokouluttajana ja henkisenä valmentajana auttaa ihmisiä löytämään oman onnellisuutensa, oman tiensä onneen. Tämä on hänelle palvelutehtävä ja siksi hän on Onnellinen mies. Näin ainakin tämä uusin BM-Researchin raportti, jota Sampo minulle näyttää, väittää. Me todellakin voimme muuttaa elämäämme joka päivä ja joka hetki valitsemalla suhtautumisemme siihen. – Tai sitten luen tätä raporttia ruusunpunaiset lasit silmilläni.

Joka tapauksessa tämän miehen seurassa on helppo tuntea itsensä onnelliseksi. Kehrään tyytyväisenä, kun meidän on aika erota, ja totean, ”Tällä kohtaamisella, tämän kohtaamisen voimalla elän pitkään”. ”Niin minäkin”, hän sanoo. Ja kävelee autolleen. Tai siis sitä ennen halaamme, pitkään, ainakin sen 20 sekuntia, jolloin siis se oksitosiini, yksi onnellisuushormoneista lähtee kehoissamme liikkeelle. Tämä mies elää niin kuin puhuu, Onnellinen mies, Sampo Manninen. ●

Kirjoittaja Sami Pajunen on psykologi ja vialaisen ajatusjoogan harjoittaja. Hän on kiinnostunut laaja-alaisesti ihmisen hyvinvoinnista. Itse-

hoito ja siihen liittyvät menetelmät ovat erityisen lähellä hänen sydäntään. Hän opettaa perustamallaan Samin Reiki-Klinikalla erilaisia energiahoidon menetelmiä, jotka tähtäävät rauhan, harmonian ja tasapainon lisääntymiseen maailmassa.

Mindfulness

– avain hyväksyvään
tietoiseen läsnäoloon

Ihminen voi muuttaa oman elämänsä suuntaa ja alkaa kehittää omia jo olemassa olevia voimavarojaan. Ensimmäinen askel viisastumisen tiellä on erityisen tietoisuudenlajin, hyväksyvän tietoisien läsnäolon, kehittäminen. Se merkitsee kykyä olla tietoinen ja tiedostava kaikelle sille, mikä on ominaista ihmisenä olemiselle.

KAISA PAKKALA

Jon Kabat-Zinnin kehittämä buddhalaiseen perinteeseen pohjautuva menetelmä mindfulness on viimeisten 30 vuoden aikana osoittanut käyttökelpoisuutensa länsimaissa. Siitä tuntuvat hyötyvän yhtä hyvin kovissa paineissa olevat yritysjohtajat kuin ihmiset, jotka kärsivät vakavista psyykkisistä oireista. Tuntuu siltä, että kenelle tahansa tekisi hyvää oppia olemaan tietoisina läsnä siinä hetkessä jota kulloinkin elävät.

Kehon ja mielen viisaus

Kirjassaan *Kehon ja mielen viisaus* – tietoisien läsnäolon parantava voima, Jon Kabat-Zinn riisuu meditaatiosta kaiken mystiikan. Mietiske-

Taivas on klassinen tietoisuuden vertauskuva. Ajatukset ja tunteet tulevat ja menevät tietoisuudessa kuin pilvet taivaalla ihmisen omien valintojen sekä ajatus- ja tunnetumusten mukaan.

SIMON EUGSTER

Wikipedia
Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0
Unported

ly on pohjimmiltaan vain hyväksyvää tietoista läsnäoloa. Tämä meditaatio-opettaja, lääketieteen emeritusprofessori johdattaa lukijansa aidompaan tapaan elää. Omien aistien avulla on mahdollisuus saada syvempi ymmärrys itsestä ja myös kosketus omaan sisäiseen viisauteensa. Matka omaan itseen alkaa siitä, kun ei enää tiedä, minne on menossa vaan seisoo ikään kuin kolmen tien risteyksessä. Jokaisella ihmisellä on kyky olla tietoinen siitä hetkestä, missä kulloinkin on ja matka on tärkeämpi kuin päämäärä. On myös omassa valinnassa kulkeeko muiden mukana passiivisena elämän virrassa vai herääkö elämään täyttää elämää omien resurssiensä puitteissa.

Ihmisellä on myötäsyttyisesti kyky sisäiseen rauhaan ja hyvinvointiin omien resurssiensä

puitteissa kuten myös fyysiseen, psyykkiseen, sosiaaliseen ja henkiseen terveyteen ja onneen. Tuo kyky voi kuitenkin erilaisten mielenkuohujen takia jäädä käynnistymättä ja omat myötäsyttyiset voimavarat hyödyntämättä. Oppiminen, henkinen kasvu, paraneminen ja myötätunnon lisääntyminen toisia ihmisiä kohtaan voi muuttaa oman elämän suuntaa.

Kabat-Zinn on tutustunut moderneihin aivotutkimuksiin ja ne ovat osoittaneet, että hänen kehittämänsä tietoiseen läsnäoloon perustuva stressinhallintamenetelmä on vaikuttanut positiivisesti erilaisiin sairauksiin, kuten masennukseen, kroonisiin kipuihin, syöpään, tuki- ja liikuntaelinsairauksiin ja uupumukseen. Hän on itse alun perin luonnontieteiden edustaja ja tehnyt tohtoraattinsa molekyylibiologian

Kaikki saivat runsaasti aikaa vastata kysymykseen: Miksi tulit tänne?

alalta, mutta on tehnyt yhteistyötä psykiatrian, psykologian ja neurologian huippuasiantuntijoiden kanssa.

Jokaisella ihmisellä on syntymälahjanaan erilaista potentiaalia, mutta toisaalta myös sellaista, mikä estää tuon potentiaalın hyväksikäyttöä. Itsestä riippuu paljolti miten pystyy hyödyntämään potentiaaliaan ja voittamaan esteet sen käyttämisessä. Kabat-Zinn on sitä mieltä, että ihminen on matkalla eteenpäin elämässä, ja jokainen hetki tuolla matkalla on tärkeämpi kuin itse määränpää, sillä se vaikuttaa seuraavaan hetkeen. Vastaan tulee myös monia esteitä, tienristeyksiä ja valinnan mahdollisuuksia. Välillä voi myös pysähtyä elämään täyttä elämää ja nauttimaan läsnä olevista hetkistä. Toisaalta on myös mahdollisuus kulkea suoraa tietä kohti päämäärää käyttäen vanhoja tuttuja rutiineja.

Jokainen ihminen elää vastavuoroisessa suhteessa toisiin ihmisiin ja maailmaan. Ei kannata pohtia ainoastaan sitä, miten maailma, muut ihmiset ja elämä on itseä kohdellut, vaan vastavuoroisesti myös sitä, miten itse toimii ja vaikuttaa maailmassa sekä ihmissuhteissaan. Kannattaa myös pohtia omia tärkeysjärjestyksiään ja mitä itse tekee elämällään, sillä elämästä ei voi vain lähteä pois tai paeta. Eikä sitä voi pakottaa menemään siten kuin itse haluaisi. Jotkut ihmiset heräävät vasta kuolinvuoteellaan huomaamaan eläneensä täysin automaattisesti päivästä päivään.

Monesti joku vakava ja vaarallinen sairaus voi pysähdyttää ja antaa aiheen käynnistää ihmisen omat piilevät voimavarat. Tuon potentiaalın käyttöönotto aikaansaa oppimista, kasvua, paranemista ja muutosta, mutta se vaatii myös sitkeyttä ja harjaantumista. Ihmisyyteen kuuluu luonnostaan oppiminen, kasvaminen, paraneminen ja liike kohti suurempaa viisautta tavoissa nähdä ja toimia myötätuntoisesti

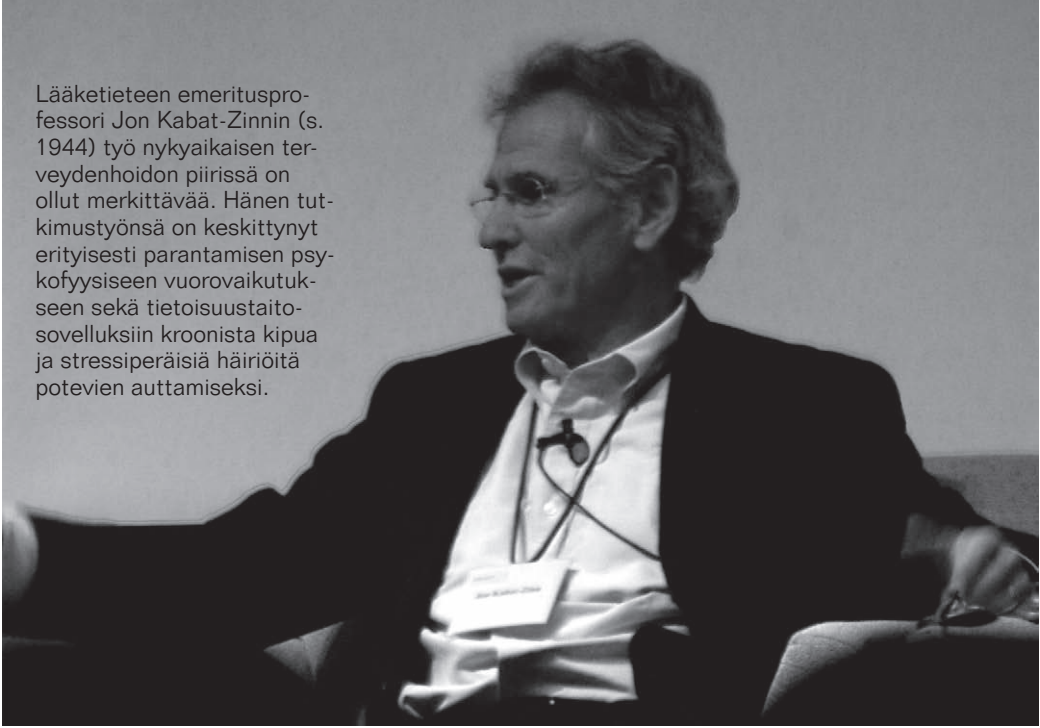
sekä itseä että toisia kohtaan. Jon Kabat-Zinn on sitä mieltä, että omat voimavaransa pitää löytää, kehittää ja ottaa käyttöön. On tärkeää olla läsnä elämässä juuri siinä hetkessä, jota parhaillaan elää, eikä niinkään menneessä tai tulevassa tai tietyissä rutiineissa. Jokaisena päivänä voi oppia jotain uutta: kasvaa, muuttua, parantaa ja jalostaa omia voimavarojaan – eikä antaa mahdollisuuksien valua ohitse.

Matka kohti parempaa fyysistä, psyykkistä, sosiaalista ja henkistä terveyttä alkaa, kun ihminen alkaa kehittää omia jo olemassa olevia voimavarojaan. Jo huomion kiinnittäminen niihin parantaa tietoisuutta niiden mahdollisuuksista. Ihmisen kannattaa kotiutua omaan itseensä ja havaita mahdollisuuksiaan ennen kuin on liian myöhäistä. Traumot, negatiiviset kokemukset ja ajatusmallit ovat menneisyyden ehdollistamia, niiden taustalla vaikuttavat menneisyyden negatiiviset kokemukset. Mieli kantaa mukanaan vanhojen traumojen, kaunojen, negatiivisten kokemusten ja loukkausten painolastia. Juuri ne estävät eteenpäin menoa elämässä.

On siis palattava kehoon ja mieleen. Viimeisten 30 vuoden aikana tehtyjen lääketieteellisten tutkimusten perusteella on mahdollista saavuttaa jonkinasteinen rauha kehossa ja mielessä ja siten löytää parempi terveys, hyvinvointi, onnellisuus ja selkeys jopa suurten haasteiden ja vaikeuksien keskellä. Kabat-Zinn on tehnyt yhteistyötä psykologian, psykiatrian ja aivotutkimuksen asiantuntijoiden kanssa stressinhallintaklinikallaan löytääkseen keinoja auttaa asiakkaitaan.

Kuka tahansa voi lähteä paranemisen polulle ja saada elämänsä kokonaisvaltaisesti kuntoon. Viisastuminen ei ole työtä, johon kuluu aikaa, toisaalta se on kuitenkin paradoksaalisesti elämäniäinen sitoumus tahtoon tehdä muutos

Lääketieteen emeritusprofessori Jon Kabat-Zinnin (s. 1944) työ nykyaikaisen terveydenhoidon piirissä on ollut merkittävää. Hänen tutkimustyönsä on keskittynyt erityisesti parantamisen psykofyysiseen vuorovaikutukseen sekä tietoisuustaitosovelluksiin kroonista kipua ja stressiperäisiä häiriöitä potevien auttamiseksi.

MARI SMITH
Wikipedia
Lisenssi: Creative Commons Nimeä 2.0

elämässään. Se on läsnä ja hereillä olemista tässä ja nyt.

Ensimmäinen askel tällä viisastumisen tiellä on erityisen tietoisuudenlajin, hyväksyvän tietoisien läsnäolon, kehittäminen. Se merkitsee kykyä olla tietoinen ja tiedostava kaikellesille, mikä on ominaista ihmisenä olemiselle. Hyväksyvää tietoisista läsnäoloa kehitetään tarkkaavaisuudella ja sitä jalostetaan harjoituksilla, jotka tunnetaan ”hyväksyvän tietoisien läsnäolon meditaationa”. Se on viimeisen 30 vuoden aikana levinnyt kaikkialle maailmassa, ja sille tuntuu olevan tarvetta varsinkin länsimaissa. Meditaatiossa ja meditoimisessa on kyse huomion kiinnittämisestä elämään, jota eletään. Oma hyvinvointi on yhteydessä ja suhteessa yhteiseen kollektiiviseen hyvinvointiin. Meditaatioharjoitus on toisaalta henkilökohtaista, toisaalta epäpersoonallista ja universaalista.

Pahoinvointi ja kärsimys ja siitä vapautuminen

Buddhan opetuksissa korostuu kärsimyksen ja pahoinvoinnin, dukkhan, keskeisyys, universaalisuus ja väistämättömyys. Kaikki meditaatioharjoitukset tuntuvat pyörivän dukkhan

ympärillä ja keskeistä on siitä vapautumisen mahdollisuus. Dukkha on tosiasia, jota ei voi paeta tai välttää, mutta sitä voidaan työstää ja se voi olla hyvä opettaja. Sairaalat ja terveyskeskukset ovat todellisia dukkhamagneetteja, jotka vetävät puoleensa sairaita, kärsiviä, pahoinvoivia ja stressaantuneita ihmisiä. Asiakkailta on usein elämänilo ja voimavarat kateissa, eikä ole muuta paikkaa hakea apua. Juuri näissä paikoissa tarvittaisiin hyväksyvää, tietoisista läsnäoloa ja myötätuntoa lääketieteellisen hoidon avuksi. Sitä tarvitsisi myös stressaantunut hoitohenkilökunta, jolla ei aina itselläänkään ole voimavaroja myötätuntoiseen, tietoiseen, hyväksyvään läsnäoloon asiakkaita hoitaessaan.

Myös vankilat ovat usein päätepesteitä monelle pahan olon elämälle ja tuntuu siltä, että myös kouluissa ja työpaikoissa tarvittaisiin hyväksyvää tietoisista läsnäoloa kanssaihmissä kohtaan. Dukkhaa on kaikkialla ja ainoa ulospääsy on tunnistaa sen olemassaolo, oppia tuntemaan sen luonne ja pyrkiä vapautumaan sen vallasta. Takertuminen on usein kärsimyksen ja pahan olon syytä, mutta tästä on mahdollisuus vapautua. Tämä systemaattinen tie tunnetaan ”jalona kahdeksanosaisena polkuna”. Hyväksyvä tietoinen läsnäolo on yksi tämän polun

kahdeksasta harjoituksesta. Se yhdistää kaikki muut ja antaa niistä tietoa. Yhdessä nämä kahdeksan harjoitusta tunnetaan: Viisaana tai oikeana näkemysenä, viisaana ajatteluna, viisaana puheena, viisaana toimintana, viisaana elinkeinona, viisaana pyrkimyksenä, viisaana tietoisena läsnäolona ja viisaana keskittymisenä. Jokainen näistä sisältää kaikki muut ja ne ovat osia saumattomasta kokonaisuudesta.

Jon Kabat-Zinn on pannut merkille että viimeisen kolmenkymmenen vuoden aikana on tarkkaavaisuushäiriö ADHD lisääntynyt voimakkaasti länsimaissa. Pienet lapset diagnosoidaan ja lääkitään, mutta ei kysytty, voiko neurologisten syiden ohella olla kyse muustakin pahoinvoinnista yhä hektisemmäksi käyvässä elämänmenossa. Onko lasten pahoinvoinnin takana myös perheiden pahoinvointia ja pakenemista työhön, harrastuksiin ja viihteeseen. Meditatiivisen perinteen näkökulmasta koko amerikkalainen yhteiskunta kärsii tarkkaavaisuushäiriöstä. Onko vanhemmilla kotonaan aikaa ja kykyä olla tietoisesti läsnä omille lapsilleen, vai ovatko he henkisesti jossain muualla. Paetaanko kodin nykyhetkeä mieluummin jonnekin muualle?

Hyväksyvän tietoisien läsnäolon meditaatio

Buddhalaisilla on pitkät perinteet meditaatioissa. Se on tie sisäiseen rauhaan, mutta kaikki ihmiset eivät ole valmiita muutokseen ja otamaan harjoituksia tosissaan. Buddhalainen meditaatio on usein ymmärretty väärin. Kyse ei ole mielen tyhjentämisestä tai rentoutumisesta, joskin ne ovat sivutuotteita. Buddhan eräs ydinlause on: Mihinkään ei pidä takertua ikään kuin se olisi minä, minua tai minun. Itsestä ei kannata luoda pysyviä käsityksiä, kuten kuka tai mikä on. Usein ihmiset samaistuvat omaan kehoon, mieleen, ajatuksiin, arvoihin, työhön, tuotoksiinsa tai odotuksiinsa siitä, miten asioiden pitäisi olla tai mitä pitäisi tapahtua. Juuri takertuminen omaan itseen, saavutuksiinsa ja työhönsä voi estää tietoisuuden omasta ydin-

olemuksestaan. Takertuminen merkitsee aina takertumista epäoleelliseen.

Meditaatiota ei kannata ajatella tekniikkana ja itsetarkoituksena, vaan olemisen tapana. Hyväksyvän tietoisien läsnäolon meditaatiotekniikka ei aseta rentoutunutta hyvänolon tunnetta paremmuusjärjestykseen muiden tilojen kanssa. Myös kiukku, kipu, kärsimys, kyllästyminen, masennus tai ahdistus otetaan vastaan lempeästi ja hyväksyen, sillä niillä voi olla opetettavaa ja ne tuovat tietoa nykyisestä mielentilasta. Myös kaoottiset tilat otetaan vastaan sellaisina kuin ne tulevat. Mielialan ei kuitenkaan anneta viedä mukanaan eikä siihen siis takerruta. Mieltä ei myöskään pyritä tyhjentämään ajatuksista eikä tavoitella nirvanaa. Buddha antoi hyvän neuvon kun mieli lähti harharetkilleen: Palataan takaisin hengitykseen.

Tiibetiläiset käyttävät **Dalai-lamasta** nimeä **Kundun**, joka tarkoittaa läsnäoloa. Häntä pidetään läsnäolon ruumiillistumana. Neuvotteluissa länsimaisten tiedemiesten kanssa hän on koko ajan valppaana ja kysyy välittömästi, mikäli ei ymmärrä jotain asiaa. Jon Kabat-Zinn on itse meditoinut vuosikymmenet ja vanhaan meditaatioperinteeseen pohjautuen hän on luonut kahdeksanviikkoisen meditaatio-ohjelmansa. Alussa meditaatioharjoitus vaatii rakennustelineet, mutta ajan kanssa ne voivat käydä tarpeettomiksi ja niistä voidaan luopua.

Jon Kabat-Zinnin stressinhallintaklinikka

Jon Kabat-Zinn perusti Massachusettsin yliopistolliseen sairaalaan vuonna 1979 stressinhallintaklinikan. Aluksi se toimi kokeilu- luontoisesti tiloissa, jotka kulloinkin sattuiivat olemaan vapaina. Vähitellen sille löytyi avarat toimitilat meditaatio- ja luentosaleineen. Se huomattiin tärkeäksi sen vuoksi, että eri klinikat pystyivät lähettämään sinne kaikki ne potilaat, joita lääketieteellisin keinoin ei voitu auttaa. Lääkärit uskalsivat ohjata potilaitaan sinne, koska se toimi virallisen terveydenhuollon osana.

Kabat-Zinnin mallissa pahoinvoinnin kaikki muodot tulevat esiin jo alkuhaastattelussa. Halutaan saada oma elämä ja elämänvoima ja ilo takaisin ja vapautua kivusta ja kärsimyksestä ja saada takaisin hyvinvointi ja mielenrauha. Halutaan myös päästä eroon suuresta määrästä särky-, masennus-, ahdistus-, uni- ja rauhoittavia lääkkeitä. Tämä klinikka oli monille viimeinen toivo ja oljenkorsi. Asiakkaat otettiin tosissaan, heitä kuunneltiin ja heihin suhtauduttiin lempeästi ja myötätuntoisesti, mikä ei aina ollut toteutunut virallisen terveydenhoidon puitteissa. Kaikki saivat runsaasti aikaa vastata kysymykseen: Miksi tulit tänne?

Asiakkaat puhuivat ahdistuksestaan, tuskastaan ja kärsimyksestään yli diagnosoidun sairauden. Kipujen alta paljastui paljon mielen kärsimystä, yksinäisyyttä, hylkäämistä, hyväksikäyttöä, syrjäytymistä, osattomuutta ja uhriutumista. Pahoinvointia ei sivuutettu näkemättä ja nimeämättä. Ihmisen oma kokemus otettiin todesta ja työskenneltiin sen kanssa, mikäli asiakas oli itse valmis työstämään sitä ja ottamaan vastuun omasta paranemisestaan. Monet olivat helpottuneita siitä, että heidän kipunsa ja kärsimyksensä oli otettu todesta ja heille oli annettu toivoa paremmasta. He huomasivat, että tämä oli juuri se paikka, jossa hoidettiin niitä oireita, joita heillä oli vuosikaudet ollut.

Stressinhallintaklinikalla otetaan vastaan koko se katastrofi, jonka jokainen asiakas tuo tullessaan lempeästi ja hyväksyen. Olipa päädiagnoosina syöpä, hiv, aids, sydänsairaus, psoriasis, selkäkiput, masennus tai ahdistus, asiakas voi puhua siitä avoimesti kuten myös kaikesta muusta pahoinvoinnistaan. Voi kertoa tunteesta, että on eksyksissä, uuvuksissa tai vajavainen. Olipa sairaus kuinka vaikea tahansa, itse voi työstää ja käsitellä sitä ja löytää itsestään arvaamattomia voimavaroja – tai ainakin oppia elämään sairautensa ja kipunsa kanssa. Jokainen asiakas sitoutuu kuitenkin kahdeksan viikkoa kestävään harjoitusjaksoon, joka pitää sisällään sekä fyysisiä joogaharjoituksia että mentaalisia oman mielen harjoituksia.

Jalo kahdeksanosainen polku. Hyväksyvä tietoinen läsnäolo yhdistää ne kaikki ja antaa niistä tietoa.
Viisaana tai oikeana näkemyksenä
viisaana ajatteluna
viisaana puheena
viisaana toimintana
viisaana elinkeinona
viisaana pyrkimyksenä
viisaana tietoisena läsnäolona
viisaana keskittymisenä.
Jokainen näistä sisältää kaikki muut ja ne ovat osia saumattomasta kokonaisuudesta.

Koska stressinhallintaklinikka sijaitsee yliopistosairaalan yhteydessä, pystyvät asiakkaat käymään harjoituksissa klinikaltaan käsin muun hoidon ohessa. Asiakkaille avautuu usein aikaisemmin tuntematon lähde, omat syvällä olevat voimavarat. Kahdeksan viikon aikana he oppivat menetelmän, jota voivat hyödyntää koko loppuelämänsä. Näin asiakkaat, jotka ovat aikaisemmin tottuneet vastaanottamaan asiantuntijoiden hoitoa passiivisina, voivat jatkossa osallistua aktiivisesti omaan kuntoutumiseensa. Samalla ryhmän jäsenistä voi muodostua kiinteä ja lempeä hyvän tahdon yhteisö.

Stressinhallintaklinikka on koko ajan laajentanut omaa asiakaskuntaansa ja tämä menetelmä on levinnyt kaikkialle maailmassa. Stressaantuneet yritysjohtajat tulevat retriiteihin opettelemaan ”ei tekemistä” ja pelkkää olemista entisen suorituskeskeisen, vaativan ja tiukkaan aikataulutetun työnsä vastapainoksi. Pahan olon ja kärsimyksen musertamat vangit ovat hyötynet yhteisöstä, joka on ottanut heidät hyväksyen ja myötätunnolla vastaan. Myös urheilujoukkueet ovat hyötynet ajasta ilman suorituspaineita, sillä he ovat voineet ammentaa uusia voimia aikaisemmin hyödyntämättömistä sisäisistä lähteistään. Heidän ihmisarvonsa ei ole ollut kiinni pelkästään suoritustasosta.

Stressinhallintaklinikan malli on levinnyt kaikkialle maailmassa, myös omaan kotikaupunkiini Turkuun, jossa sitä toteutetaan kah-

deksan viikon jaksoissa sekä virallisen terveydenhoidon osana että kaikille avoimina joogarhythminä. Jon Kabat-Zinnin ansiota on myös Integratiivisen lääketieteen liiton perustaminen. Mielen osuus sairauksissa on tänä päivänä yleisesti ymmärretty tosiasiana.

Perusharjoituksina stressinhallintaklinikalla ovat hengitys- ja kehomeditaatiot. Pelkästään sisään- ja uloshengitykseen keskittyminen ei ole aina helppoa, sillä mieli karkaa välillä menneeseen ja tulevaan tai päivän haasteisiin. Kehomeditaatiota voidaan harjoittaa maaten, istuen, seisten tai kävellen. Harjoituksissa on erilaisia teemoja kuten: kehon tuntemukset, viisi aistia tai mielen toiminnot. Hyväksyvä tietoinen läsnäolo voidaan suunnata myös mihin tahansa arkipäivän askareeseen.

Masennuksen torjuntaohjelma

Mark Williams on kliinisen psykologian professori. Hän on kognitio- ja aivotieteen sekä masennuksen tutkija Oxfordin yliopistosta, **John Teasdale** on psykiatrian professori ja kognitiivisen terapian uranuurtaja Cambridgen yliopistosta ja **Zindel Segal** on psykiatrian opettaja ja tutkija Toronton yliopistosta. Kaikki he ovat masennuksen tutkijoita, jotka yhdistivät voimansa masennuksen selättämiseksi. He tulivat siihen tulokseen, että länsimainen kognitiivinen psykologia ja terapia yhdistettynä buddhalaiseen meditaatioperinteeseen voisi olla ongelman ratkaisu.

Näiden ennakko-oletusten kera he menivät tapaamaan Kabat-Zinniä stressinhallintaklinikalle. Ensimmäiseksi tämä määräsi nämä huippuasiantuntijat koulun penkille tutustumaan hyväksyvän tietoisien läsnäolon teoriaan ja kahdeksan viikon meditaatioryhmään. Hyväksyttyään heille määrätyn koulutusohjelman, käynnistyi intensiivinen yhteistyö masennuksen selättämiseksi. Yhdessä he kirjoittivat kirjan, joka suomennettuna sai nimen: *Mielekkäästi irti masennuksesta – tietoisien läsnäolon menetelmä*. Tämä kirja ohjaa ohessa seuraavan CD:n avulla askel askeleelta läpi kahdeksan

viikkoisen hoito-ohjelman. Paras tapa lähteä liikkeelle on varata tunti päivässä harjoitusten tekoon ja sitoutua noudattamaan ohjeita. Mikäli masennus on kliinisessä vaiheessa, aloitusta kannattaa siirtää kunnes pahin vaihe on ohitettu. Usein masennuksen hoito aloitetaan liian myöhään. Hyväksyvään tietoiseen läsnäoloon perustuva menetelmä tähtää kognitiivisten taitojen kehittämiseen, niin että masennukseen taipuva välttyisi kokonaan kliinisiltä masennusjaksoilta.

Menetelmä on yksinkertainen, mutta vaatii sitoutumista. Masentaviin ajatuksiin kannattaa suhtautua kuin saippuakupliin, pilviin taivaalla tai meren aaltoihin, jotka ensin tulevat ja sitten menevät menojaan, niin myös ajatukset, kunhan niihin ei takerruta. Sama pätee tunteisiin. Hyväksytään mieleen tulevat ajatukset lempeästi tietoisina ja myötätunnolla, mutta annetaan niiden myös poistua. Masentuneen ihmisen ajatukset ovat tottuneet kulkemaan tuttuja ajatusratoja ja totuttuja reagointitapoja noudattaen. Alakuloon taipuvalle tunne- ja reagointimallien muutos on koko elämän mittainen projekti. Harjoitusohjelmassa on sekä fyysisiä mieleen ja kehoon vaikuttavia harjoituksia että kognitiivisia harjoituksia.

Terapiaohjelmassa on erityisesti huomioitu se, että kognitiivisen ajattelun taitoja pyritään kehittämään emotionaalisesti haastavissa tilanteissa ja epämiellyttävien tunteiden kohdalla. Näin pyritään kehittämään taitavampia tapoja toimia kriittisinä hetkinä. Sitä voidaan harjoitella esimerkiksi palauttamalla mieleen jokin epämiellyttävä tilanne ja siihen liittyvät tunteet. Kognitiivinen terapiaohjelma tarjoaa myös tehokkaan työkalun jokapäiväiseen elämään: kolmen minuutin minimeditaation haastavissa tilanteissa, joihin aikaisemmin on tottunut reagoimaan masentumalla. Aluksi sen käyttöön totutellaan tietynä aikana joka päivä, kunnes siitä on tullut todellinen työkalu. Tällä tietoiseksi tulemisen menetelmällä voidaan kytkeä automaattiohjaus pois päältä, ja sitä voidaan käyttää haasteellisissa tilanteissa aivan kuin leikkaavaa miekkaa. Sitä voidaan

Matka omaan itseen
alkaa siitä, kun ei
enää tiedä, minne on
menossa.

Tietoisuustaitojen kehittäminen sopii yhtä hyvin kiireisille yritysjohtajille kuin psyykkisistä oireista kärsiville ihmisille tai kenelle tahansa. Jon Kabat-Zinnin kehittämä buddhalaiseen perinteeseen pohjautuva menetelmä Mindfulness on viimeisten 30 vuoden aikana osoittanut käyttökelpoisuutensa länsimaissa.

käyttää sekä ensiapuna että sen avulla voidaan harjoitella kognitiivisia taitoja.

Miellyttävien tapahtumien kalenteria kirjoitetaan joka päivä toisella viikolla ja epämiellyttävien tapahtumien kolmannella viikolla. Kummassakin kirjataan ylös omia mielikuvia ja kehon ja mielen tuntemuksia ja ajatuksia. Viimeksi kirjataan ylös myös, mitä ajatuksia ja mielikuvia herää, kun niitä muistellaan jälkikäteen. Williams, Teasdale ja Segal ovat tehneet runsaasti aivotutkimuksia omien asiakkaidensa kanssa ja he ovat myös pystyneet osoittamaan meditaation suotuisat vaikutukset aivotoiminnalle.

Meditaatio on tie sisäiseen rauhaan ja siinä on buddhalaisilla pitkät perinteet. Tällä menetelmällä on mahdollisuus vaikuttaa koko elämänsä kulkuun, mutta kaikki eivät ole valmiita muutokseen ja ottamaan harjoituksia tosissaan. Täytyy ottaa huomioon myös geneettiset perintötekijät, jotka varsinkin masennuksen kohdalla voivat asettaa omat haasteensa.

Mindfulness elää ja voi hyvin Turussa

Joogaterapia Harmonia järjestää Turussa Jon Kabat-Zinnin menetelmään perustuvia kahdeksan viikkoa käsittäviä kursseja nimellä: Tietoisuustaidot ja jooga stressihallinnan tukena. Ryhmien ohjaajina toimivat KM, jooga- ja meditaatio-ohjaaja, tietoisuustaitokouluttaja **Mira Niemi** ja OTM, VTL, joogaterapeutti, tietoisuustaitokouluttaja **Riitta Lusenius**. Kurssit perustuvat Jon Kabat-Zinnin menetelmään ja sen juuret ovat zen-buddhalaisissa meditaatioharjoituksissa, joita on yhdistetty länsimaiseen kognitiiviseen terapiaan. Ryhmät kokoontuvat viikottain Astanga-joogasalissa puolitoista tuntia kerrallaan. Ohjaajat kertovat menetelmän taustaa ja filosofiaa ja harjoituksia tehdään alustalla maaten, joogajakkaralla istuen, seisten tai kävellen. Kulhon kilahdus kertoo harjoituksen päättymisestä. Kukin osallistuja saa mukaansa kansion, jossa on sekä paperiversio kullakin viikolla tehtävistä harjoituksista, että myös kaksi CD: tä joiden

mukaan niitä voi tehdä. Harjoitukset noudattavat melko uskollisesti Kabat-Zinnin luomaa pohjaa. Joogaterapia Harmonia järjestää myös Tietoisien läsnäolon lauantai-retriittejä.

Turun Sanomien kerran viikossa ilmestynyt Extra otti 18.1.2014 teemakseen Mindfulnessin, jota käsiteltiin viiden sivun verran runsaine värikuvineen. Turussa on vuodesta 2009 toiminut Turku Mindfulness -ryhmä, joka kokoontuu meditoimaan kerran viikossa. Ryhmässä opetellaan omien tunteiden ja ajatusten kohtaamista ja tuomista arkielämään. Ryhmällä ei ole mitään uskonnollista tai ideologista viitekehystä. Ryhmän puuhanainen **Soile Paajanen** kertoi, että mindfulness on nyt tällä hetkellä Turussa in, mutta hän uskoo, että vaikka muoti-ilmiö menisi ohi, ryhmä jatkaisi toimintaansa.

Ryhmä syntyi täysin spontaanisti ja se on kaikille avoin. Paajanen tutustui asiaan vietnamilaisen zen-mestarin Thich Nhat Hanhin johdolla osallistuessaan mindfulness-meditaatioihin Helsingissä. Siellä olevat turkulaiset perustivat oman ryhmän Turkuun vuonna 2009. Ryhmä kokoontuu meditoimaan kerran viikossa. Ohjaajana on viimeisten viikkojen aikana ollut mindfulness-koulutuksessa oleva opiskelija. Turku Mindfulness järjestää myös viikonloppuretriittejä, joissa tehdään tietoisien läsnäolon harjoituksia ja opetellaan syömään ja tekemään erilaisia työtehtäviä tietoisien läsnäolon tilassa.

Nurmijärveläinen työnohjaaja ja mindfulness-opettaja Seija Mauro pitää mindfulness-kursseja Turun kesäyliopistossa ja ohjaa istuntoja ja retriittejä Turun seudulla. Hän kertoo, että meissä kaikissa on runsaasti mindfulness-energiaa, mutta se uinuu syvissä vesissä. Harjoitusten avulla sen annetaan tulla esiin. Harjoittelun avulla itsessä olevat parantavat voimavarat käynnistyvät ja paranemista estävät ajattelumallit vähenevät. Samalla ajattelu, mieli ja pää selkiintyvät. Mauro kertoo saaneensa mindfulness-oppinsa Zen luostarista Ranskasta vuodesta 1999 alkaen ja on vieraillut siellä useita kertoja. Vietnamilainen zen-mestari

Thich Nhat Hanh perusti sen jouduttuaan maanpakolaiseksi Vietnamin sodan aikaan. Nämä harjoitusmuodot ovat vuosituhansia vanhoja, mutta buddhalaisperinteisiin on yhdistetty länsimaista psykologiaa.

Ortodoksista Mauroa askarrutti alussa, miten uskonto ja mindfulness sopisivat yhteen. Hänelle selvisi, että perussanoma löytyy kaikista kymmeniätuhansia vuosia vanhoista viisauksiperinteistä, eikä se ole uskonto. Zen-opettaja kehoitti pysymään siinä perinteessä missä on. Mauro kertoi huomanneensa, että elämä on tullut mukavammaksi mindfulnessin myötä, ei ulkoisesti, mutta sisäinen asenne on erilainen.

Suomessa toimii nykyisin monia yrityksiä, jotka kouluttavat mindfulness-ohjaajia. Koulutukseen näyttää olevan kolmenlaista näkökulmaa: yhtäältä bisnesihmiset, jotka kouluttavat ja ohjaavat ryhmiä, toisaalta taas vastakkaista kantaa edustaa buddhalaisuus, jossa pitää kasvaa ohjaajaksi. Itse hän kokee lukeutuvansa keskitiehen. Hän kouluttaa Turun kesäyliopistossa mindfulness-ohjaajia vuoden mittaisella kurssilla, josta valmistui juuri 17 tietoisuustaitojen ohjaajaa.

Turun terveydenhuollossa on parin viime vuoden ajan ollut käytössä Jon Kabat- Zinnin kehittämä MBSR-menetelmä eli Mindfulness-Based Stress Reduction, stressinhallintamenetelmä. Keväisin ja syksyisin järjestetyistä lyhytterapiaryhmistä on saatu hyviä tuloksia. Pääsääntöisesti osallistujat ovat hyötynneet, kertoi Turun perusterveydenhuollon nuoriso- ja aikuistyön psykologi **Eevi Korvensyrjä**, joka on mindfulness-ryhmien toinen psykologi. Korvensyrjä kertoi, että ryhmiin otetaan 8–10 osallistujaa, jotka tulevat lääkärin läheteellä sekä perusterveydenhuollosta että psykiatrisesta erikoissairaanhoidosta. Ryhmä kokoontuu kerran viikossa puolentoista tunnin ajan noin 10 viikon ajan. Lisäksi tehdään kotiharjoituksia puoli tuntia päivässä. Ryhmän tarkoituksena on täydentää muuta psyykkistä ja psykiatrista hoitoa. Tärkeää on, että ihmisellä itsellään on kipinää ja kiinnostusta osallistua ja tehdä harjoituksia. Tämän kevään ryhmään haluavi-

en haastattelut alkavat, kun edellisen ryhmän seurantakäynnit on saatu päätökseen. Ryhmää ei suositella henkilöille, joilla on meneillään akuutti kriisi tai psykoosin uhka. Myös jatkoryhmää on kysely, mutta psykososiaalinen kuntoutus ei tarjoa sellaista.

Korvensyrjä painottaa, että mindfulness ei ole sellainen menetelmä, jolla vaikeista ongelmista pääsisi eroon, vaan pikemminkin siinä opitaan hyväksymään myös vaikeat asiat vastustuksen sijasta. Monet ihmiset, joilla on masennusta ja ahdistusta, ovat hyvin ankaria itselleen. Siksi ryhmissä tehdään myös ystävällisysharjoituksia itseä ja muita kohtaan. Se vapauttaa voimavaroja rakentavampaan ajatteluun, kun ei koko ajan tarvitse analysoida ja arvostella. Korvensyrjän mielestä menetelmän keskeisiä ajatuksia on, että pystyy toimimaan paremmin oman hyvinvointinsa hyväksi silloin, kun on läsnä hyväksyvästi siinä hetkessä missä kulloinkin on. Silloin voi kohdata ja hyväksyä asioita sen sijaan, että juoksisi niitä pakoon. ●

Lähteet:

Kabat-Zinn, Jon (2008) Kehon ja mielen viisaus. Tietoisuuden läsnäolon parantava voima. Suom. Soili Takala. Basam Books.
Mark Williams, John Teasdale, Zindel Segal, Jon Kabat-Zinn (2009) Mielekkäästi irti masennuksesta – Tietoisuuden läsnäolon menetelmä. Suom. Raija Rintamäki. Basam Books.
www.joogaterapia.fi
Turun Sanomat, Extra, 18/1 2014, www.ts.fi
Wikipedia

Kirjoittaja FM Kaisa Pakkala on tehnyt elämäntyönsä psykoterapeuttina psykiatrisessa sairaanhoidossa ja terveydenhuollon lehtorina. Eläkepäivien harrastuksena ovat olleet erilaiset kirjoitustyöt, mm. käsikirjoitukset Maarian teatterille oman suvun vaiheista Suomen kohtalonvuosina.

Minä en itkenyt vain tämän elämäni tapahtumia. Välillä siirryin näkemään edellisten elämäni asioita ja tein voimallista surutyötä niidenkin kokemusten kautta.

TIINA POLUJANOFF

Karma

Tämän tekstin aloittaminen tuntuu erityisen vaikealta. Sydämeni hakkaa kovaa. Aivan kuin se haluaisi paeta rinnastani. Juosta karkuun ja piiloutua jonnekin, mistä sitä ei voisi löytää. Käteni tärisivät vähän. Ehkä se johtuu kahvista. Ehkä kivusta, jonka kohtaaminen on vaikeaa. Vatsaani kipristelee. Tunne, joka tuli lapsuudessani ja nuoruudessani hyvin tutuksi. Eilen kehooni palasi hetkellisesti

monia oireita, joita ei ole ollut vuosiin. Ei sen jälkeen, kun sain terapiassa menneisyyteni selvitettyä. Olin mieheni syleilyssä ja kerroin hänelle mitä näin. Mihin palasin ja miksi kehoni oireili sillä tavalla.

Nämä kivut ovat menneet syvemmälle kuin pystyin pääsemään terapiassani. Tähän on monta syytä. Yksi niistä on se, että minä en voinut kohdata henkistä näkemistäni sen

prosessin aikana. Minun tuli kohdata se myöhemmin. Vasta tämän lahjani hyväksyminen teki minusta kunnolla kokonaisen. Samalla se vapautti uusia onkaloita tutkittavakseni. Laskeuduin näihin onkaloihin terapiassa saamieni työkalujen avulla. Minä selvisin voimakkaasta avautumisestani ja sain elämäni rakennettua uudelleen, uutta tietämystäni vastaavaksi.

Kohtasin tuon avautumisen aikana ja pitkään sen jälkeenkin monia kipuja, joita en ollut aiemmin sisältäni tavannut. Olin vihainen, surullinen, raivoissani, pettynyt, peloissani ja hämmentynyt. Toisinaan nämä tunteet purkau-
tuivat sisältäni sellaisella voimalla, että rintani tuntui halkeavan. Yhdessä näyssäni itkin niin paljon, että lopulta aivoni valuiivat silmistäni ulos, kun kyyneleet olivat loppuneet. Minä itkin fyysisestikin tätä näkyä nähdessäni. Itkin niin paljon, ettei kehoni tahtonut enää jaksaa surra.

Minä en itkenyt vain tämän elämäni tapahtumia. Välillä siirryin näkemään edellisten elämäni asioita ja tein voimallista surutyötä niiden kokemusten kautta. Kuitenkin jokin linkittyminen tämän ja edellisten elämien välillä jäi tapahtumatta. Minä en varmaankaan ollut vielä silloin valmis liittämään elämäni yhteen. Tähän tarvittiin viime maaliskuun aikaiset tapahtumat ja uuden auttajan saapuminen elämään.

Asia, jota olen kantanut sisälläni

Mutta ennen kuin menen noihin tapahtumiin, pitää minun kertoa asia, jota olen kantanut sisälläni runsaan vuoden. Olenhan minä tästä kertonut joillekin ihmisille elämässäni, mutta en kuitenkaan kovinkaan monelle. Kertomattomuudelleni on monia syitä. Minä olen halunnut suojella ihmistä, jota rakastin. Minä olen tuntenut häpeää, jonka alkuperää en oikein ole ymmärtänyt. Psykologisesti se on toki ollut minulle hyvin selvää, mutta tunteen henkinen alkuperä on jäänyt pimentoon.

On tietyllä tavalla erikoista, että tapahtumat alkoivat jo ennen kuin rupesin kirjoittamaan elämäni ihmisten luettavaksi puoli-toista vuotta sitten. Tein tämän aloittamalla

blogin silloisen mieheni kanssa, jolle halusin antaa uuden tilaisuuden. Halusin antaa hänelle mahdollisuuden purkaa elämäänsä ja ajatuksiansa kanssani. Toinen syy oli, etten ollut varma sairauksieni tuhoavuudesta. Minä en oikeasti tiennyt, kauanko tulisin elämään. Minä olin pitänyt pitkään sisälläni sitä, kuka minä todellisuudessa olin. Minä olin tuntenut häpeää siitä, että olin alkanut nähdä henkisiä olentoja ja monenlaisia näkyjä. Minä olin alkanut hävetä itseäni. Tuntui kamalalta ajatella, että jos olisin kuollut, suurin osa ihmisistä ei olisi tuntenut minua kunnolla. He eivät olisi saaneet tietää totuutta minusta ja elämästäni. Minä en halunnut näin käyvän. Minä halusin kertoa totuuden edes jossain. Tai osan totuutta.

Vähän ennen kuin aloin kertoa elämäni erikoisista tapahtumista blogissani, mies oli lyönyt minua. Minä marssin heti seuraavana päivänä tekemään tapauksesta rikosilmoituksen ja ajattelin, että lähtisin miehen elämästä. Päätin kuitenkin myöhemmin antaa hänelle toisen tilaisuuden. Samalla annoin itselleni lupauksen, että uusia tilaisuuksia olisi vain tämä yksi. Jos tapaus toistuisi jollain tavalla, minä lähtisin lopullisesti. Pidin molemmista päätöksistäni kiinni. Ilmoitin miehelle lähteväni joulupäivänä tapahtuneen toisen väkivaltaisen kohtauksen jälkeen.

Miehen ensimmäinen kohtaaminen oli avannut sisältäni tuskan arkun, johon olin varastoinut lapsena kohtaamani väkivallan seurauksia. Niitä, joita en ollut saanut kokea tai tuntea, kun isäni oli käyttänyt fyysistä väkivaltaa kasvattamiseen. Olin oppinut hyvin varhain olemaan reipas, mikä tarkoitti sitä, että otin kohtuuttomat ja sadistiset rangaistukset vastaan kohtalaisella tyyneydellä. Muistan kyllä huutaneeni ja itkeneeni kivusta, mutta en kuitenkaan mennyt karkuun. Mihin minä toisaalta olisin voinut mennäkään? Minun isäni hallitsi tiukasti elämäni, vaikka kovalla tahdollani yritinkin vastustaa häntä. Pienellä työllä ei kuitenkaan ollut mahdollisuutta nousta oikeasti isäänsä vastaan.

Jo tuolloin tunsin häpeää tapahtuneesta. Minä olin toki oppinut, että olin niin mahdo-

ton, että minuun oli pakko käyttää väkivaltaa. Kun mies löi minua ja tunsin häpeää, tiesin väkivallan uhrien tuntevan näin. Tiesin, että jokin osa minusta ajatteli minun ansaitsevan tällaisen kohtelun. Ajattelin, että se oli se pieni tyttö, joka ei ollut voinut puolustaa itseään. Sen pienen tytön takia minä menin tekemään rikosilmoituksen. Minä halusin näyttää hänelle, että häntä ei enää lyötäisi. Hänen ei enää ikinä tarvinnut ottaa väkivaltaa kiltisti vastaan. Väkivalta ei johtunut hänestä. Se oli niiden ongelma, jotka turvautuivat väkivaltaan. Jos näin oli, niin miksi tässä tuntui olevan jotain paljon syvempää häpeää, jota minun kuului jostain syystä tuntea?

Olen päässyt yli

Tuon miehen jälkeen on tullut muita miehiä, joiden kanssa olen huomannut, että olen päässyt yli aiemmassa parisuhteessa kokemastani väkivallasta. Minä en ole pelännyt päästä miehiä elämäni. Miehet ovat kuitenkin nostaneet monia asioita uudelleen pintaan. Nykyinen mieheni erityisesti. Yksi syy tähän on varmastikin se, että hän kosi minua. Kosinta tuli eteen hyvin pian ja siksi en heti pystynyt vastaamaan siihen mitään. En kuitenkaan tarvinnut muutamaa tuntia pidempää miettimisaikaa, koska sydämeni tuntui huutavan lujaa, että näin kuului nyt tapahtua. Tiedostin erittäin hyvin, että yhteisen elämän rakentaminen meidän yhtälössämme ei olisi mitenkään yksinkertaista. Halusin joka tapauksessa yrittää.

Kihlautumisen myötä side välillämme vahvistui ja sisältäni alkoi nousta uusia asioita. Olin saanut erältä ihmiseltä suosituksen homeopaattista, kun hän oli kuullut minun sairastavan kroonista borrelioosia vuoden alussa. Minusta tuntui, ettei vielä ollut homeopatian aika, koska halusin keskittyä saksalaisen borreliosiklinikan hoitoihin. Opettajani toiselta puolelta kehottivat minua kuitenkin ottamaan yhteyttä tähän homeopaattiin muutaman kuukauden päästä. Se tuntui liittyvän jollain tavalla parisuhteeseeni.

En ollut vielä edes aloittanut homeopaattista hoitoani, kun prosessini jo käynnistyivät. Keskustelut homeopaatin kanssa olivat todella avartavia. Minä pääsin hänen avullaan väkivallan ja vihan lähteelle. Miten minä en ollut tajunnut kuviota, jonka opettajani olivat näyttäneet minulle jo kaksi vuotta sitten?

Intiaaninaisen surutyö

Olin nähnyt äkkikipikaisen ja temperamenttisen naisen, jolla oli voimakas tahto. Hän oli hyvin vihainen, koska oli joutunut kokemaan elämässään paljon menetyksiä ja pettymyksiä. Hänen isänsä oli heimon päällikkö, joten nais-takin kunnioitettiin. Hän rakastui mieheen, jonka hänen isänsä lähetti taisteluun vihollista vastaan. Mies kuoli taistelussa ja nainen oli raivoissaan isälleen. Hän odotti lasta. Nainen liki menehtyi poikavauvan synnytykseen. Hän kuitenkin selvisi hengissä, mutta kohtasi vihollisen nuolet vain muutaman kuukauden päästä synnytyksestä. Hän koki kivuliaan kuoleman ja kirosi miehet, jotka olivat vieneet häneltä rakastetun, lapsen ja elämän.

Tunsin kuinka synnytys vei hänet kuoleman porteille. Tunsin miten ensimmäinen nuoli upposi hänen selkäänsä ja miten loput tulivat sarjana hänen vatsaansa. Tunsin miten hän vuoti kuiviin. Tunsin myös hänen rakkautensa, surunsa ja vihansa. Samalla tunsin hänen voimansa, jossa oli alkukantaista viisautta ja vahvuutta. Näin miten hän kuolemansa jälkeen katsoi poikaansa henkimaailmasta. Miten hän lauloi pojalle tulessa. Unelmoi hetkestä, jolloin saisi pojan syliinsä. Näistä tunteista syntyi sävellykseni Kuolleen äidin kehtolaulu.

Naisen rinnalla kulki susi. Hän oli pelastanut sudenpennun, kun tämän emä oli kuollut. Susi oli jäänyt hänen luoksensa. Kun nainen kuoli, jäi susi makaamaan hänen haudallensa. Susi kertoi minulle itse oman tarinansa. Lopuksi se sanoi, että se kulki minun rinnallani henkimaailmasta käsin edelleen. Se oli kiitollinen minulle, koska olin pelastanut sen hengen. Susi kertoi, että tämän takia minulla on ollut

lapsesta asti voimakas side koiriin. Siksi koirat halusivat tulla luokseni, koska ne jakoivat suden kiitollisuuden. Suden henki oli kuullut elämäni koirieni kautta. Intiaaninainen elämä vaikutti minuun edelleenkin yllättävän voimakkaasti.

Miten minä en ollut ymmärtänyt intiaaninaisen vihan vaikuttaneen vielä tässä elämässä? Minähän olin nähnyt sen kaiken vihan ja raivon, jota hän oli tuntenut. Enkä ollut vain nähnyt, vaan minä olin elänyt sen uudestaan.

Homeopaatti auttoi minua ymmärtämään, että minun isäni ei ollut istuttanut minuun vihaa. Ihmiseen ei ikinä voisi istuttaa mitään, mitä ei hänessä itsessään ollut. Mutta miten minä olisin jo lapsena voinut vihata? Minä en ollutkaan vihannut, mutta minä olin vihannut aiemmin. Olin miettinyt usein, miksi minä olin valinnut perheeni. Olin ajatellut sen johtuvan siitä, että minä olin tarvinnut rankat kokemukseni oppiakseni ymmärtämään ihmisyyttä paremmin. Tähän oli kuitenkin vieläkin syvempi syy. Minä olin valinnut isäni, jotta hän olisi auttanut minua kohtaamaan aiemman vihani miehiä kohtaan. Jotta minä voisin tavoittaa sen tässä elämässä ja jatkaa siitä eteenpäin tekemään surutyötä, jota intiaaninainen ei ollut tehnyt. Hän oli vain vihannut ja jättänyt surematta kovat menetyksensä. Vieläkin ihmeellisempää oli tajuta, että minä tulisin valitsemaan rinnalleni miehiä, jotka auttaisivat minua kohtaamaan tämän vihan ja surun niin kauan, kunnes se olisi koettu ja tunnettu. Yksi näistä oli mies, joka oli minua lyönyt.

Olen pitkään ajatellut, että karma on hyvin monitasoinen asia. Kun tämä vihan ja väkivallan ketju avautui eteeni, ymmärsin karman tarkoituksen vieläkin syvemmin. Sieluni oli varmasti nähnyt tekemänsä virheet intiaaninaisen elämässä. Se oli taatusti ymmärtänyt, että viha ja väkivalta seuraisivat seuraaviinkin elämiin. Ne seuraisivat niin kauan, kunnes ne olisi puhdistettu. Se ei ollut rangaistus, vaan enemmänkin syy-seuraussuhde. Jos minun sieluni oli valinnut syntyä juuri tähän perheeseen, oli se varmastikin valinnut vapaaehtoisesti

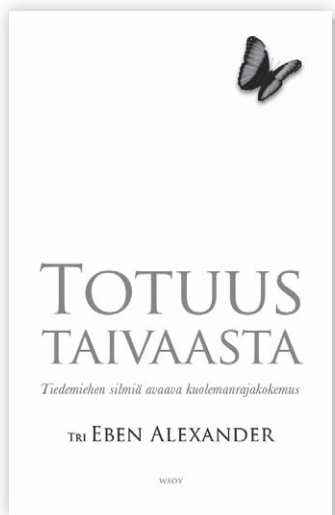
kohdata karmansa tässä elämässä päästäkseen siitä eteenpäin.

Pyysin isältäni anteeksi

Kun näin edellisistä elämästäni nousevan ketjun, näin isäni nuorena. Hän oli vielä terve ja komea mies. Näin hänet aidompana kuin olin koskaan aikaisemmin nähnyt. Tajusin, mitä olin sopinut hänen kanssaan. Itkin ja kerroin hänelle ymmärtäväni. Pyysin häneltä anteeksi. Tunsin suurta ikävää siitä, että hän ei enää ollut luonani tuolloisena, koska alkoholi oli vuosien aikana tuhonnut hänestä paljon. Kuitenkin hän oli sinä hetkenä niin puhtaana ja aitona edessäni, että sydäntäni särki. Hän sanoi, että hänen pitää kohta lähteä. Kerroin tietäväni sen. Sekin tuntui repivän sydämeni palasiksi. Tajusin miten paljon rakkautta välillämme oli. Miten vahva sielujemme side oli. Miten paljon hän kaiken maallisen todellisuuden alla oli tehnyt vuokseni. Hänekään ei ollut valinnut helppoa tietä.

Tajusin miksi minä tunsin häpeää, kun jouduin väkivallan kohteeksi. Minä tiesin, että tuo sama väkivalta ja viha oli minun sisälläni. Minä tunsin, että tuon väkivallan piti tapahtua, jotta minä kohtaisin vanhan vihan sisälläni. Se ei tehnyt minusta kuitenkaan mitenkään huonoa. Minä en ansainnut väkivaltaa, vaan minä olin valinnut kohdata sen. Minä en tulisi esittämään mitään kärsivää uhria, vaan minäkin halusin ottaa vastuun omista aiemmista teoistani. Minä halusin kohdata väkivallan sisälläni. Vanhan kivun, joka tuli tämän elämän takaa. Vain siten minä puhdistuisin. Vain siten minusta tulisi vapaa. ●

Kirjoittaja Tiina Polujanoff on entinen muusikko, jonka elämä muutti muotoaan vakavan sairastumisen myötä vajaa kolme vuotta sitten. Hänen tiensä kirjoittajana on alkanut sanomalehdestä, mutta musiikki vei aikoinaan voiton toimittajan työstä. Hän on palannut uudelleen kirjoittamisen pariin, kun hän joutui luopumaan musiikista. Oma kirjoittajan ääni on alkanut löytyä luovemmista suunnista, joihin henkisten maailmojen avautuminen on häntä johdattanut. Tämä kirjoitus perustuu hänen Maailmanpuussa-bloginsa teksteihin. Tiina Polujanoffin mielenmaisemista syntyy myös runoutta, mitä hän hyödyntää tällä hetkellä kirjoittamalla tekstejä tamperelaisen säveltäjän laulusarjaan. Lisäksi hän on päättänyt haastaa itsensä tekemään romanikäsikirjoituksen.

Ihmisen tietoisuus ei loppu kuolemaan

Tri Eben Alexander

Totuus taivaasta, Silmiä avaava matka tietoisuuden tuolle puolen

Suom. Sirkka Aulanko
WSOY 2013
190 sivua

Vuonna 2008 tri **Eben Alexander** (s. 1953), neurokirurgi, sairastui kolibakteerin aiheuttamaan vaaralliseen aivokalvontulehdukseen. Alexander vajosi koomaan seitsemäksi päiväksi ja kävi tänä aikana läpi poikkeuksellisen kuolemanrajakokemuksen, joka mullisti hänen käsityksensä siitä, mitä tietoisuus ja elämä kuoleman jälkeen voi olla.

Alexander, joka on työskennellyt yli 25 vuoden ajan

bostonilaisissa sairaaloissa, on julkaissut alan artikkeleita, luennoinut lukuisissa konferensseissa ympäri maailmaa ja toiminut Harvardin Medical Schoolin kirurgian apulaisprofessorina. Tämän neurotieteellisen taustan vuoksi myös hänen kuolemanrajakokemuksiltaan on suuri arvo.

Alexanderille kokemus oli niin todellinen, että hän katsoi velvollisuudekseen kertoa asiasta muillekin. Lukijat ovat otaneet Eben Alexanderin kirjan hyvin vastaan. *Totuus taivaasta* pysytteli Yhdysvaltain myyntilistan kärjessä kuukausien ajan, ja se on myyty jo useisiin kymmeniin maihin. – Itse sain tilaisuuden kuunnella Alexanderia, kun hän kävi Helsingissä syyskuussa 2013 esittelemässä kirjansa suomenkielistä versiota.

Alexander kuvaa yksityiskohtaisesti tuonpuoleista matkaansa Manalan, jota hän kutsuu Madonperspektiivimaailmaksi, mutaisesta pimeydestä Portin vehreään kirkkauden kautta Ytimen mustaan mutta pyhään pimeyteen. "Vaikka siellä oli pilkkopimeää, se oli samalla tulvillaan valoa, joka tuntui lähtevän hohtavasta valopallosta, jonka nyt aistin lähelläni. Valopallo toimi tulkina minun ja minua ympäröivän erikoislaatuisen läsnäolon välillä..."

Kokemuksessaan Alexander tapasi Ytimessä valopallon välityksellä Jumalan, josta hän käyttää myös nimeä Om.

"En koskaan kuullut Omin ääntä suoraan enkä koskaan nähnyt hänen kasvojaan. Tuntui kuin Om olisi puhunut minulle ajatuksin, jotka olivat kuin lävitseni hyökyviä jättiläisaaltoja, jotka järjestyivät kaikkea ympärilläni ja paljastivat minulle olemassaolon syvimmän kudoksen, johon meistä jokainen joka hetki kuuluu, mutta josta emme ole yleensä tietoisia. Puhuin minä siis suoraan itsensä Jumalan kanssa? Puhuin kyllä. Se tuntui asialta, jonka jokainen sielu kykenee tekemään jättäessään ruumiinsa ja johon meistä jokainen pystyy jo nyt erilaisten rukousten tai syvän meditaation avulla."

Alexander kertoo, että hän sai nähdä lukemattomia maailmankaikkeuksia kansoittavan elämän runsauden, josta osa oli älykkyydeltään paljon ihmiskuntaa korkeammalla tasolla. On olemassa lukemattomia korkeampia ulottuvuuksia, mutta ainoa tapa tutustua niihin on astua niihin sisään ja kokea ne suoraan. Niitä ei voi tuntea, saati ymmärtää, alemmasta ulottuvuudesta käsin. Meidän aikaan ja paikkaan sidottu maailmamme on tiukasti sidoksissa myös korkeampiin maailmoihin. Korkeammista maailmoista on mahdollista astua mihin tahansa aikaan tai paikkaan meidän maailmassamme.

"Ytimessä ollessani pääsin yhä syvemmälle ja sain oppia entistä enemmän sillä sanattomalla, sanat ylittävällä tavalla, jolla viestit tuonpuolei-

sessä välitetään. Jos mieleeni tuli jokin kysymys, sain siihen vastauksen saman tien. Saamani vastaukset olivat laajoja käsitteellisiä rakennelmia, jotka olivat niin suunnattomia, että minulta olisi kulunut kokonainen elinikä niiden läpikäymiseen, jos käytössäni olisi ollut rajoittunut maallinen ajattelukykyni. Mutta niin ei ollut. Olin vapautunut maallisen ajattelun kahleista kuin perhonen kotelostaan.”

Lopulta Alexanderin oli palattava takaisin tuonpuoleiselta matkaltaan. Lääkärit ja omaiset olivat jo valmistautuneet pahimpaan, kun hän yllättäen heräsi koomasta. Hän kuvaa kirjassaan toipumisaikaansa ja voimakasta haluaan päästä kertomaan kokemastaan. Hän kertoo, miten hän ennen tätä erikoista matkaa tuonpuoleisessa, uskoi ainoastaan tieteseen ja tieteellisesti todistettuihin faktoihin. Kokemuksen jälkeen hän on mm. täysin vakuuttunut, että ihmisen tietoisuus ei lopu kuolemaan.

Kyse on ultratodellisuudesta. Alexander toteaa, että todellinen ajattelu ei synny aivoissa. Olemme kuitenkin niin tottuneita liittämään aivomme kaikkeen, mitä ajattelemme ja mitä olemme, että olemme menettäneet kyvyn tajuta olevamme monin verroin enemmän kuin pelkät fyysiset aivomme ja ruumiimme, jotka meillä on.

Kuolemanrajakokemuksen jälkeen Alexander on pohjittanut tietoisuutta myös tieteen

näkökulmasta ja hän toteaa, että merkityksellisin todiste henkisen maailman todellisuudesta piilee juuri tietoisuutemme ratkaisemattomassa arvoituksessa. Fyysikot ja neurotieteilijät eivät ole pystyneet ratkaisemaan sitä, ja sen vuoksi läheinen yhteys tietoisuuden ja kvanttimekaniikan – aineellisen todellisuuden – välillä on jäänyt hämäräksi. Kvanttimekaniikan arvoituksen ytimessä on rajoittunut aika- ja avaruuskäsityksemme. Muu maailman-kaikkeus ei ole meistä mitenkään kaukana. Se on juuri tässä, juuri nyt. Se ei ole kaukana fyysisesti, se vain on olemassa toisella taajuudella, mutta me emme ole siitä tietoisia, koska useimmiten aistimme ovat suljetut niiltä taajuuksilta, joilla se ilmenee. Pelkästään aineelliseen maailmaan keskittyvän tieteellisen metodin myötä olemme menettäneet kosketuksen olemassaoloon kätkeytyvään mysteeriin – tietoisuuteemme, henkisyyteemme.

Minulle Kirjeopisto Vian ajatusjoogan harjoittajana Eben Alexanderin kirja *Totuus taivaasta* oli äärimmäisen kiinnostava lukukokemus. Itse asiasa kirja selvensi ja vahvisti monia asioita, joita olin mielessäni pohtinut.

Alexander viittaa monessa kohdassa sanattomaan viestintään, ajatukseen. Juuri samaa mitä opetellaan ajatusjoogassakin: ajatusyhteyttä ihmisten välillä ja myös Jumalan kanssa. Tähän maailmankuvaan kuuluu

myös se, että tietyllä korkealla tasolla ollessaan (Kirjeopisto Vian terminologiassa Ikuisen Itsen tasolla) voi saada rajattomasti tietoa. Aivan yhtenevästi ajatusjoogan kanssa myös Alexanderin maailmankatsoimuksessa korostuu rakkaus ja myötätunto.

Alexanderin mukaan voimme päästä lähemmäksi alkupeleistä henkistä olemustamme osoittamalla rakkautta ja myötätuntoa. Miksi? Koska rakkaus ja myötätunto ovat paljon enemmän kuin abstraktit käsitteet, jollaisina monet meistä niitä pitävät. Ne ovat todellisia. Ne ovat konkreettisia. Ja ne luovat sen aineen, josta koko henkinen maailma rakentuu. Voidaksemme palata tuohon maailmaan meidän on alettava jälleen elää niin kuin tuossa maailmassa eletään.

Suosittelen Eben Alexanderin kirjaa lämpimästi kaikille. Lisätietoja löytyy myös internet-sivustolta: www.eternea.org.

Marja-Leena Salojuuri

Onnellisuuden jakaminen

Tony Hsieh

Delivering Happiness – Tuotto, tunne ja tarkoitus

Suom. Henriikka Hakumäki
Talentum 2013
247 sivua

Onnellisuudesta on puhuttu aina Antiikin Kreikasta saakka, kun filosofi **Aristoteles** (384–322) näki onnellisuuden (eudaimonia) olevan ihmiselämän päämäärä. Onnellisuutta tavoitellaan sen itsensä vuoksi, eikä jonkin muun päämäärän saavuttamiseksi. 16 vuotta sitten tammikuussa 1998 amerikkalainen psykologi **Martin Seligman** käynnisti positiivisen psykologian parissa keskustelun siitä, kuinka ihminen voisi elää pysyvästi onnellisuusmarginaalin ylärajoilla.

Taiwanilais-amerikkalaisten vanhempien poika **Tony Hsieh** (1973–) kiinnostui onnellisuudesta vuonna 2007. Hän alkoi lukea onnellisuutta käsitteleviä kirjoja ja artikkeleita. Listalla oli muun muassa Martin Seligmania, **Jonathan Haidtia**, **Tal-Ben Shaharia**. Aluksi onnellisuuskirjojen lukeminen oli Hsiehille harrastus, mutta yhtenä päivänä hän oivalsi onnellisuuden liittyvän hänen omaan bisnekseensä Zapposissa. Tämän oivalluksen syntymiseen meni yli vuosi.

Vuonna 1999 Hsieh myi ystävänsä kanssa perustamansa LinkExchangen -nimisen yrityksen Microsoftille. Sitten hän lähti mukaan internet-vähittäiskauppaa pyörittävän Zapposin toimintaan neuvonantajana ja sijoittajana. Myöhemmin hänestä tuli Zapposin toimitusjohtaja. Kirjassaan Onnellisuuden jakaminen Hsieh kuvaa hänen omaansa ja yritystensä kasvutarinaa, jonka korkeampana päämääränä on onnellisuuden jakaminen työntekijöiden, asiakkaiden ja sijoittajien keskuudessa.

Hsiehin aloittaessa Zapposilla vuonna 1999 yrityksen visio ja tarkoituksena oli alan laajin kenkävalikoima. Neljän vuoden kuluttua visiota ja tarkoitusta kohdennettiin asiakaspalvelun panostamiseen. Tästä pari vuotta eteenpäin Zapposin kulttuuri ja perusarvot yrityksen kasvualustana laitettiin keskiöön. Vuonna 2007 tärkeitä asioita olivat henkilökohtai-

nen tunneside. Pari vuotta sen jälkeen, kun Hsieh oli aloittanut onnellisuuskirjoihin tutustumisen vuonna 2009 Zapposin visioksi ja tarkoitukseksi nousi "Onnellisuuden jakaminen maailmaan".

Hsiehin mukaan onnellisuudessa on kysymys neljästä asiasta: koettu hallinta, koettu kehitys, yhteenkuuluvuus sekä visio ja tarkoitus. Hän alkoi soveltaa näitä neljää asiaa omaan liiketoimintaansa.

Zapposin työntekijöillä ei ollut mahdollisuutta vaikuttaa kerran vuodessa annettavaan palkankorotukseen. Yritys rakensi taitojärjestelmän, jossa on 20 erilaista taitoa. Nämä taidot opittuaan työntekijä saa palkankorotuksen. Jokainen työntekijä itse päättää, mitä taitoja hän hankkii itselleen ja sertifioi ne. On mahdollista olla hankkimatta yhtään uutta taitoa, mutta silloin palkkataso säilyy entisellään. Tämän uudistuksen jälkeen Zapposissa huomattiin työntekijöiden olevan onnellisempia hallitessaan omaa palkkaansa ja ammattitaitonsa tasoa.

Perustason myyntiavustajat ylennettiin apulaisostajiksi 18 kuukauden työsuhteen jälkeen, mikäli he täyttivät ammattitaitovaatimukset. Myöhemmin annettiin pienempiä ylennyksiä joka kuudes kuukausi. Zapposissa havainto oli se, että työntekijät olivat onnellisempia, kun he kokivat edistyneensä jatkuvasti.

Tutkimusten mukaan sitoutuneet työntekijät ovat tuot-

tavampia, ja hyvien ystävien määrä työyhteisössä vaikuttaa työntekijän sitoutumiseen. Sitoutuminen lisäsi työntekijöiden yhteenkuuluvuutta. Yhtiön, jolla on korkeampi visio ja tarkoitus kuin raha, voitto, markkinajohtajuus tekee siitä todella erinomaisen yhtiön pitkällä aikavälillä.

Hsieh ei kuitenkaan jätä onnellisuuden tarkasteluaan tähän vaan tiivistää **Maslowin** tarvehierarkian (1943) kolmeen tasoon liike-elämän tarpeita ajatellen. Tätä voidaan soveltaa asiakkaisiin, työntekijöihin ja sijoittajiin. Maslowin mukaan ei-materiaaliset tarpeet alkavat motivoida ihmistä, kun materiaaliset tarpeet on ensin tyydytetty. Nykyisten tutkimusten mukaan työntekijöille tärkeämpiä asioita ovat muun muassa suhde esimieheen ja ammatilliset kehittymistarpeet kuin palkka.

Tony Hsieh perustaa Abraham Maslowin tarvehierarkian tasojen tiivistämisen **Chip Conleyn** kirjaan *Peak*. Hsieh tarvitsee mukaan myös Martin Seligmanin kirjasta **Aito onnellisuus** "mielihyvän", "intohimon" ja "korkeamman tarkoituksen" käsitteet.

Mielihyvään perustuva onnellisuus syntyy uusien aistihavaintojen hakemisesta. Hän kutsuu tätä "rocktähti" -tyyppiä onnellisuudeksi, joka toimii niin kauan kuin stimulus on jatkuva. Sitä on vaikea ylläpitää ja on kolmenlaisesta onnellisuudesta lyhytikäisin. Kun

ärsyke häviää, ihmisten onnellisuustaso laskee. Bisnespuolella mielihyvää vastaa tuotto.

Intohimoon perustuva onnellisuus tunnetaan myös flow-tilana, jossa huippusuoritus kohottaa sitoutumisen. Näiden yhteisvaikutuksesta "aika unohtuu" tekemisen virrassa. Tutkimusten mukaan tämä on toiseksi pisimpään kestävä onnellisuutta. Intohimo on yhtä kuin keskittynyt tekemisen tila. Bisnes puolella intohimo säilyy intohimona.

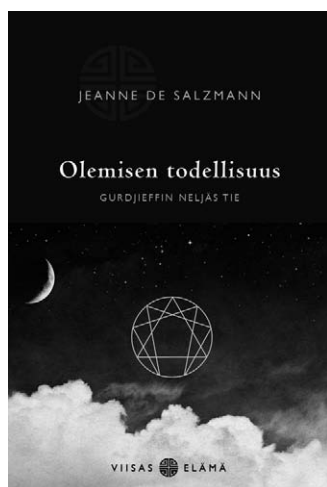
Korkeampaan tarkoitukseen perustuva onnellisuus syntyy siitä, kun ihminen kokee olevansa jotain merkityksellistä ja itseään suurempaa. Tutkimusten mukaan tämä on kestävin onnellisuutta. Myös bisnespuolella korkeampi tarkoitus pysyy korkeampana tarkoituksena. Sekä yksittäisen ihmisen että yrityksen sopivin strategia olisi selvittää ja tavoitella korkeampaa tarkoitusta, koska se on kestävin onnellisuutta. Tätä voi sitten täydentää intohimolla ja mielihyvällä. Hsiehin mallissa mielihyvä muuttuu tuotoksi. Käsittääkseni tästä nousee hänen kirjansa alaotsikko "tuotto, tunne ja tarkoitus". Kirjan sisältö jakaantuu näiden mukaan kolmeen osaan.

Kirjan ensimmäiset 200-sivua on Hsiehin kokemuksellisen bisnes-tarinan kuvausta. Lopuissa 30-sivuissa laitetaan "teoreettisesti" pakettiin kirjan ydin, mitä on onnellisuuden jakaminen. Voin vilpittömästi suositella kirjan lukemista.

Alun kokemuksellisesta osuudesta on mahdollista saada itselleen tai yritykselleen hyviä käytännön vinkkejä. Sen voi lukea hyvin kurssorisesti.

Lopun "teoreettinen" osa kannattaa lukea huolellisesti ajatuksen kanssa. Itse jouduin turvautumaan kirjassa mainittuihin lähteisiin, jotta sain hie-man syvällisempää otetta käsiteltävään teemaan, sillä Hsiehin onnellisuutta käsittelevät lainaukset ovat hyvin niukkoja. Löysin jopa aikoja sitten lukemastani Seligmanin *Aito onnellisuus* -kirjasta uusia ulottuvuuksia. Hsiehin suurin ansio on siinä, että hän on soveltanut positiivisen psykologian onnellisuusoppeja käytännön liike-elämään ja kirjoittanut omista kokemuksistaan kirjan.

Heikki Vuorila

Suoraan olemisen sydämeen

Jeanne de Salzmänn

Olemisen todellisuus – Gurdjieffin Neljäs Tie

Suom. Vesa Iitti
Basam Books 2013
430 sivua

Henkiset opettajat ovat usein vaarassa muuttua ajan myötä sarjakuvamaisiksi hahmoiksi, joiden pyhimysmäisistä, skandaalinkäryisistä tai muuten eriskummallisista edesottamuksista tulee eräänlaista viihdettä erikoisuudennälkäisille lukijoille. Tämä ei ole sen enempää yllättävää kuin tuomittavaakaan; useinhan mystikot ovat värikkäitä persoonia, jotka ovat eläneet epätavallista elämää ja tehneet epätavalli-

sia asioita. Kun tietoa kuitenkin omaksutaan lähinnä toisen käden kirjallisten lähteiden kautta, voi itse opetusten sisältö jäädä villien tarinoiden varjoon.

Kreikkalais-armenialainen **George Ivanovitš Gurdjieff** (1866–1949) oli eräs 1900-luvun merkittävimpiä henkisiä opettajia ja malliesimerkki ”vejari-gurusta”, josta jo elinaikanaan liikkui mitä hurjimpia tarinoita. Kun otetaan huomioon, että Gurdjieff päätti kirjoittaa omaelämäkertansa Kohtaamisia merkittävien henkilöiden kanssa (suom. Hippo Taatila, Sammakko 2013) seikkailukertomuksen muotoon, tämä ei tunnu kovin yllättävältä. Gurdjieffia verrataankin usein zenmestariin, joka esitti oppinsa itsetarkoituksellisen kryptisessä muodossa ja ajoi oppilaansa tämän tästä psykologiseen, toisinaan jopa fyysiseen umpikujaan, jotta nämä saisivat mahdollisuuden ylittää tavanomaisen minuutensa rajat.

Gurdjieffin vaikeaselkoiset teoriat, radikaalit opetusmenetelmät ja vaiherikas elämäntarina vievät kuitenkin helposti huomion siltä, mitä hän oikeastaan tavoitteli opetuksellaan. Huomiotta jää sekin, että Gurdjieff mitä ilmeisimmin kehitti, muokkasi ja sovelsi opetuksiaan koko elämänsä ajan. Gurdjieffin kirjoittamat ja hänestä kertovat kirjat siis edustavat vain osatotuutta hänen ideoistaan. Sittemmin Gurdjieffin opit ovat jatkaneet elämänsä hänen oppilaidensa,

etenkin ranskalaisen **Jeanne de Salzmännin** (1889–1990) kautta. Madame de Salzmänn pyrki osoittamaan, että opetus on olemassa opettajan poismenosta riippumatta. Hän loi kansainvälisen Gurdjieff-keskusten verkoston, jotka yhä tutkivat ja harjoittavat Neljännen tien opetuksia.

Siinä missä Gurdjieff omista kirjoistaan hautasi opetusensa ytimen rivitolkulla jatkuvien lauseiden, itse keksittyjen sanojen ja hämmentävien vertausten suohon, vaikuttaa Jeanne de Salzmännin vastikään suomennettu teos *Olemisen todellisuus* paneutuvan Gurdjieffin Työn kokemukselliseen ytimeen. Teos pohjautuu kirjoittajansa henkilökohtaisiin muistikirjoihin, joita tämä piti uppoutuessaan yhä syvemmälle sisäiseen työhön. Näitä ranskaksi laadittuja kirjoituksia ei ilmeisesti oltu alunperin tarkoitettu julkaistaviksi. Huolellisen käännös- ja toimitustyön ansiosta *Olemisen todellisuus* on kuitenkin johdonmukainen ja kattava kokonaisuus, joka tarjoaa ainutlaatuisen näkymän Gurdjieffin opetuksiin.

Verrattuna esimerkiksi Gurdjieffin opetuksen varhaisvaiheita ansiokkaasti esittelevään P. D. Ouspenskyn teokseen *Sirpaleita tunteammasta opetuksesta* (Basam Books 2003) on de Salzmännin teoksessa silmiinpistävän vähän teoreettista sisältöä. Siinä missä Ouspensky kuvaa kohtaamisiaan Gurdjieffin kanssa

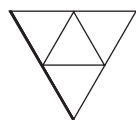
ja esittelee tämän teoreettisia malleja matemaatikon pikku-tarkkuudella, de Salzmänn sitä vastoin keskittyy hyvin hienovi-reisten sisäisten prosessien ja kokemusten kuvaamiseen. Toki teoksessa käsitellään myös Gurdjieffin opetuksen käytännöllisiä, ulkoisia puolia, esimerkiksi ryhmässä työskentelyn ja Liikesarjojen periaatteita. Kaikkea tätä lähestytään kuitenkin kirjoittajan oman kokemuksen kautta.

Vaikka de Salzmänn kirjoittaakin asioista mestariaan Gurdjieffia suuremmin, tämä ei välttämättä tarkoita, että *Olemisen todellisuus* olisi kovinkaan helposti lähestyttävä kirja. Teksti on henkilökohtaista ja pyrkii kuvaamaan kokemuksia, joille ei ole olemassa tavanomaisia ilmauksia. Tästä johtuen Jeanne de Salzmänn käyttää kieltä hyvin omintakeisella tavalla. Tuntuu, kuin jokainen sana olisi luettava tarkkaan, punnittava ja sulateltava. Silloinkaan lukija ei välttämättä löydä kokemusmaailmastaan vastinetta sille, mistä teksti kertoo. Teos on jaettu kahteen toista päälukuun, jotka on kaikki edelleen jaettu kolmeen alalukuun. Kukin näistä alaluvuista koostuu parin sivun mittaisista, numeroiduista kappaleista. Vaikuttaakin siltä, että kirja on tarkoitettu luettavaksi hitaasti, kappale kerrallaan.

Suurelta osin *Olemisen todellisuuden* lukeminen on kuin lukisi matkakertomusta paikasta, jossa ei ole koskaan käynyt.

Erona on vain se, että kuvailut näkymät ovat ulkoisten paikkojen sijaan sisäisiä aistimuksia ja prosesseja. Se herättää kysymyksiä kokemusmaailmamme erilaisuudesta, rajallisuudesta ja mahdollisuuksista. Kaikeksi onneksi kirja sisältää myös käytännöllisiä välineitä näiden asioiden tutkimiseen niille, joiden uteliaisuus herää.

Matti Rautaniemi

VIA-AKATEMIA

VIA-AKATEMIAN AJATUSJOOGA

Perinteistä Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssia toteutetaan myös ryhmäopetuksena ajatusjoogakouluissa Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa. Kysy myös esittelyluentoja ajatusjoogasta tai 1-2 päivän johdantokursseja. Kts. ilmoitus s. 152.

TAPAHTUMAT KESÄLLÄ 2014

Aamiaismajoitusta Savonlinnassa Kerimäellä

Kesäkaudella 2014 aamiaismajoitusta Wanhalla Apteekintalolla ja Kaukalinnassa. Tiedustelut: (015) 543 112, 040 825 5165, wanhaapteekintalo@via.fi, kaukalinna@via.fi Katso ilmoitus s. 163.

Sokraattisen Dialogin kesäkurssi

Mitä on muutos

Aika: 5.-8.6.2014

Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Ohjaajina Sari S. A. Mattila FT (teollisuustalous), YTM (filosofia) ja Heikki Vuorila FM (filosofia)

Sokraattinen dialogi on keskusteluun pohjautuva metodi, joka sopii oman ajattelunsa tutkimisesta kiinnostuneille. Osallistuminen ei edellytä filosofian tuntemista.

Ilmoittautumiset 25.5. mennessä. - Katso ilmoitus s. 158.

Yhteistyössä KSL-opintokeskuksen kanssa.

Via-Akatemian VI kesäakatemia

Oppimisesta sisäiseen viisauteen

Aika: 20.-27.6.2013

Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Katso ilmoitus s. 160.

Kaukalinnan X Puutarhakonsertti

Soi rannan kaisloissa viulu ja liplatus leikkien laulaa

Sunnuntaina 3.8.2014 klo 14

Via-Akatemian säätiö on tilannut Timo-Juhani Kyllöseltä sävellyksen juhlistamaan X:ttä puutarhakonserttia, *Aaltoin tarina* baritonille ja pianokvartetille op. 90, teksti Tuulikki Salonen. Teoksen esittävät baritoni Juha Kotilainen ja pianokvartetti Belle Etage.

Esiintymässä myös konserteissa aiemmin mukana olleita taiteilijoita.

Katso ilmoitus s. 2.

TULOSSA SYKSYLLÄ

Filosofisen neuvonnan työpaja

Syys-joulukuussa lauantaisin kerran kuukaudessa.

Ensimmäinen kokoontuminen la 6.9. klo 10.00-15.30.

Paikka: Valon Tila, Uudenmaankatu 35, Helsinki

Ohjaaja Heikki Vuorila, FM

Ilmoittautumiset 1.9. mennessä Via-Akatemiaan.

Lisätietoja kurssin sisällöstä WiseStudio, Heikki Vuorila, vuorila@gmail.com

Seuraa www.facebook.com/via.akademia, www.via.fi. - Yhteistyössä KSL-opintokeskuksen kanssa.

Yleisöluennot Helsingissä

Paikka: Valon Tila, Uudenmaankatu 35
Oviraha: 10 euroa. Kahvitarjoilu.
Lauantaina 27.9.2014 klo 13 - 16
Elämää läpäisevät värit, Börje Fri
Lauantaina 15.11.2014 klo 13 –16
Hyvän muunnelmat ja Hyvyys, Jari Kiirla
Hyvätapaisuudesta hyveisiin, Heikki Vuorila

Yleisöluennot Turussa

Paikka: Maarian Myllyoja, Ruusuportti,
Paimlantie 374
Oviraha: 10 euroa. Kahvitarjoilu.
Sunnuntaina 14.9.2014 klo 13 - 16
Sisäisen valon ja jumaluuden löytäminen,
Riitta Wahlström
Sunnuntaina 9.11.2014 klo 13 – 16
Henkinen kasvu ihmissuhteissa, Sami
Pajunen

Adventtijuhla

Lauantaina 29.11.2014, Sammonkatu
8 – 10 F (kerhohuone), Tampere

MESSUTAPAHTUMAT

Viisas elämä -tapahtuma 6.-7.9.2014,
Tampere-talo, Tampere
- Ajatusjoogatunti, Terttu Seppänen
Sateenkaaripäivät 27.-28.9.2014,
Konsan Kartano, Turku
Hengen ja Tiedon messut 11.-12.10.
2014, Suomalainen Yhteiskoulu, Helsinki
- la 11.10. klo13.00-13.50, tietoisku,
Terttu Seppänen

Tapahtumista tarkemmin

www.via.fi

www.facebook.com/via.akademia

Lämpimästi tervetuloa!

Majoitus ja ruokailu

Majoitus ja ruokailu maksetaan erikseen.

- Via-Akatemian opiskelijoille majoitus sisältäen täyshoidon on 30 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 25 euroa/vrk.
- Lisämaksu liinavaatteista ja 1- 2 hengen huoneesta.
- Kesäisin mahdollisuus aittamajoitukseen.

Lisätietoa ja ilmoittautumiset

Puhelin: (015) 543 112
Postiosoite: PL 4, 58201 Kerimäki
Käyntiosoite: Kaukalinna,
Viitamäentie 189, Kerimäki
Sähköposti: via.akademia@via.fi
Internet: www.via.fi
www.facebook.com/via.akademia

VIA-AKATEMIA - KIRJEOPISTO VIA

Perinteistä Kirjeopisto Vian rajajoogan kurssia toteutetaan myös ryhmäopetuksena

AJATUSJOOGAKOULUISSA

Helsingissä, Turussa, Kemissä ja Savonlinnassa.

Syyskausi 2014

Helsinki *)

Paikka: Valon Tila, Uudenmaankatu 35 A 1 keskiviikkoisin klo 18-21.

Johdantoilta ajatusjoogaan ke 10.9.2014

Muut syksyn ajatusjoogaillat Valon Tilassa:

8.10.2014

12.11.2014

Joulukuussa ajatusjoogakoulu ja Via ry:n Helsingin paikallisosasto viettävät yhteisen joulujuhlan myöhemmin ilmoitettavana ajankohtana

Turku

Paikka: Paimalantie 376, Kaisa Pakkalan kotona torstaisin klo 18-21.

Johdantoilta ajatusjoogaan to 11.9.2014

Muut syksyn ajatuskouluilat:

9.10.2014

13.11.2014

Joulukuun päivämäärä ilmoitetaan myöhemmin.

Ilmoittautumiset Helsingin ja Turun alueilla:

Terttu Seppänen 050 567 963 0

tai terttu.seppanen@via.fi.

Kemi

Johdantokurssi ajatusjoogaan elokuun 23.-24. päivinä klo 12-16. Kurssimaksu 60 euroa. Kurssipaikka ilmoitetaan myöhemmin.

Ilmoittautumiset ja tiedustelut:

Elina Kakko 050 5622 688 tai elina.kakko@kolumbus.fi

Syyskauden 2014 muut ajatusjoogakoulupäivät Kemissä ilmoitetaan myöhemmin.

Paikka: Suntiontie 17 C 3, Riitta Kinnusen kotona sunnuntaisin klo 12-15.

Savonlinna

Johdanto ajatusjoogaan Savonlinnassa 14.9.2014 su klo 14-17.

Paikka: Olavinkatu 34 B 22, Kirjeopisto Via.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset Terttu Seppänen: 050 567 9630, terttu.seppanen@via.fi

Syyskauden ensimmäisiin kokoontumisiin uudet osallistujat ovat erityisen tervetulleita. Alkuperähdytys voi tapahtua jossain määrin myös puhelimitse, sähköpostitse tai skypen välityksellä. Helsingin ja Turun alueen alkuvalmentaja Sami Pajunen: 040 590 7797 tai samijuhani7@yahoo.com. Kemin alueella Elina Kakko ja valtakunnallisesti Terttu Seppänen. Seuraa www.via.fi ja www.facebook.com/via.akademia

Ryhmä soveltuu Sinulle, joka tahdot ajatustesi avulla oppia eheyttämään ja positivisoimaan ajatus- ja tunneolemuksesi, tahdot löytää todellisen Sisäisen Itsesi, tahdot oppia anteeksipyyttämisen ja anteeksiantamisen voiman ja tahdot saavuttaa tietoisien jumal'yhteyden. Ryhmässä opit ajatustyön periaatteet ja innostut inspiroivassa ilmapiirissä etenemään sisäisen eheytyksesi tiellä.

Kaikki ajatusjoogamateriaalit ovat kirjallisina ja ajatusjoogakoulu-illat tukevat omaehtoista harjoitteluasi kotona.

Osallistumismaksu 15 euroa/kokoontuminen tai stipendi tarvittaessa. Huom. kurssien hinta sovitaan erikseen.

Vastuopettaja Kirjeopisto Vian ajatusjoogan opettaja, psykologi Terttu Seppänen
Ohjaajakoulutuksessa KM, musiikkipedagogi, jooganopettaja Elina Kakko
Ohjaajakoulutuksessa psykologi Sami Pajunen

Kysy myös esittelyluentoja ajatusjoogasta tai 1-2 päivän johdantokursseja.
Ota yhteyttä!

Seuraa www.via.fi, www.facebook.com/via.akademia

Lämpimästi tervetuloa!

*) yhteistyössä KSL-opintokeskuksen kanssa.

Uusi **SAFIIRI**

Ilmoitushinnat 2014

Mustavalkoinen/euroa

1/1 sisäsivut	141,75
1/2 sivua	89,25
1/4 sivua	52,50
1/8 sivua	26,25

Neliväri/euroa

1/1 takakansi	493,50
1/1 sisäkansi	441,00
1/1 sisäsivu	315,00
1/2 sivua	199,50
1/4 sivua	115,50
1/8 sivua	57,75

Hintoihin lisätään alv
Vuosisopimusalennus 15%

Lisätietoja

Sinikka Juntura 015 543 112,
040 8255165
uusi.safiiri@via.fi

Ilmoituskoot

1/1 sivua	172 x 247 mm + leikkausvara 3 mm
1/2 sivua	136 x 104 mm
1/4 sivua	65 x 104 mm
1/8 sivua	65 x 50 mm

Sivun koko 172 x 247 mm
Resoluutio 300 ppi

Uusi Safiiri
maksaa
postimaksun

UUSI SAFIIRI
Tunnus 5009982
58003 Vastauslähetys

TILAUSKORTTI

Uusi **SAFIIRI**

Teen Uuden Safiirin tilauksen

22,00 euroa/2 numeroa
alkaan numerosta _____

42,00 euroa/4 numeroa
alkaan numerosta _____

Tilauksen hinta Suomen ulkopuolelle;
2 numeroa Eurooppaan 25,00 euroa ja muualle 28,00 euroa
4 numeroa Eurooppaan 45,00 euroa ja muualle 48,00 euroa

☐ Suoritan ☐ Olen suorittanut

tilauksen maksun tilille
Uusi Safiiri, Kerimäen Op 513300 - 223577,
viite 550, IBAN FI19 5133 0020 0235 77, BIC OKOYFIHH
Uusi Safiiri postitetaan maksun tultua tilille.

Tilaan Uuden Safiirin itselleni ☐

Tilaan Uuden Safiirin lahjaksi ☐

Tilaan aiempia numeroita seuraavasti
Suoritan niiden maksun + postikulut
lehtien mukana tulevalla laskulla.

Maksaja/tilaaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Allekirjoitus _____

Lahjatilauksen saaja

Nimi _____

Jakeluosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Uusi SAFIIRI

Tilauksen teet suorittamalla
tilausmaksun Uuden Safiirin tilille
Kerimäen Osuuspankki
Uusi Safiiri
513300-223577, viite 550,
IBAN FI19 5133 0020 0235 77,
BIC OKOYFIHH.

Tilaushinnat

Vuositilaus, 2 numeroa
Suomeen 22,00 euroa,
Eurooppaan 25,00 euroa
ja muualle 28,00 euroa

Kahden vuoden tilaus
4 numeroa Suomeen 42,00 euroa,
Eurooppaan 45,00 euroa
ja muualle 48,00 euroa

Irtonumerohinnat

2014	11,00 euroa/kpl
2013	9,50 euroa/kpl
2012	8,50 euroa/kpl
2009 – 2011	7,50 euroa/kpl
2007 – 2008	6,90 euroa/kpl
Aikaisempien vuosien numerot	2,00 euroa/kpl

Hintoihin lisätään toimituskulut.
Lehtiä on saatavana rajoitetusti.

Myyntipisteet

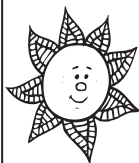
Aatma, Helsinki
Akateeminen Kirjakauppa, Helsinki,
Espoo, Oulu, Tampere, Turku
Biokustannus, kirjakauppa, Helsinki
Era Nova, Helsinki
Kirjakauppa & Galleria Tiedostamo,
Helsinki
Kirjeopisto Via, Savonlinna
Myllyoja, Ruusuportti, Turku
Valon Tila, Helsinki
Via-Akatemia, Kerimäki
www.kauppa.tajunta.net

Tilaukset

Uusi Safiiri
PL 4, 58201 Kerimäki
uus.safiiri@via.fi
Sinikka Juntura
(015) 543 112, 040 825 5165

*Kalevalainen Jäsenkorjaaja
Koulutettu hieroja*

HEIMO KARVONEN

Kerimäki
050-524 3300

Tajunta
KAUPPA

Kirjat helposti ja mukavasti
verkkokaupasta!

www.kauppa.tajunta.net

Tarvitsetko työtiloja Helsingin keskustassa?

Soita ja kysy lisätietoja!

Börje Fri
0400 690 381

www.uusisafiiri.fi

Monipuoliset palvelut Kopio Niinistä!

Helsinki
Kotka
Lappeenranta
Tampere
Turku
Tallinna

Tulostus -ja painopalvelut

- kutsu- ja käyntikortit
- esitteet, lomakkeet
- julisteet
- graafinen suunnittelupalvelu
- roll upit ja kuvavuodat

Tarjoamme myös kattavat rakennuspiirustuspalvelut!

Valtakunnallinen vaihde 010 6803 000

KOPIONIINI

www.kopioniini.fi

BIOKUSTANNUKSEN KIRJAKAUPPA

Mannerheimintie 79, 00270 Helsinki
Puh (09) 637 248, ma-pe klo 15-17, la 11-14

Angervo: Yksinäinen matkamies, 18,-
Artemajos: Aurakirja, 20,-
Artemajos: Esoteerinen sanakirja, 20,-
Artemajos: Jälleensyntyminen ja karma, 20,-
Artemajos: Mesmerismi - muinainen parantamismenetelmä, 20,-
Blavatsky: Hiljaisuuden ääni, 12,-
Blavatsky: Jälleensyntymisen mysteereitä, 10,-
Blavatsky: Käytännöllinen okkultismi, 10,-
Blavatsky, Schure, Sinnett: Atlantis - kadonnut manner, 18,-
Caddy: Ovi sisimpään, 24,-
Cooper: Jälleensyntyminen, 15,-
Dalai-lama: Mietiskelyn harjoittaminen, 25,-
Dalai-lama: Opetuksia viisaudesta, 15,-
Dalai-lama: Sisäinen tasapaino, 20,-
Flammarion: Urania, 25,-
Gyatso: Neljä jaloa totuutta, 20,-
Hartmann: Okkultinen lääketiede, 16,50
Hartmann: Seikkailu rosenkreutzilaisten luona, 25,-
Humu: Kalevalan sisäinen perintö, 12,-
Lad: Ayurveda - käytännöllinen opas, 25,-
Olcott: Buddhan elämä ja sen opetukset ja muuta kirjoituksia, 14,-
Olcott: Vanhoja päiväkirjan lehtiä (13 osaa ilmestynyt), 15,-/osa
Schure: Pythagoras, 19,-
Tenzin Wangyal Rinpoche: Ti betiläinen uniyooga, 28,-
Trungpa: Tiibetissä syntynyt, 24,-
Bodhi Melong - buddhalainen lehti nro 20, 6,-

www.biokustannus.com

Sokraattisen Dialogin kesäkurssi

Aika: 5.-8.6.2014
Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki
Opettajat: Sari S. A. Mattila FT (teollisuustalous), YTM (filosofia) ja Heikki Vuorila FM (filosofia)
Kurssimaksu: 200 euroa.
Täysihoito: 30 euroa/vrk
Kurssille mahtuu maksimissaan 12-16 henkilöä.

Yleisteemana: Mitä on muutos?

Sokraattinen dialogi (SD) on keskusteluun pohjautuva metodi, jossa käsitellään aiheita joista osallistujilla on omakohtaisia kokemuksia. Käsiteltävä aihe sovitaan yhdessä osallistujien kanssa kurssin ensimmäisenä päivänä. Tämän jälkeen aiheesta keskustellaan osallistujien esimerkkien pohjalta. Tavoitteena on yhdessä tutkia valittua aihetta, sen ulottuvuuksia ja mahdollisesti saada selville osallistujien yhteinen näkemys aiheesta.

SD tarjoaa mahdollisuuden muiden osallistujien ajatusten kohtaamiseen, uusien näkemysten ja oivallusten omaksumiseen, yhdessä ajatteluun. Dialogi lisää oman ajattelun joustavuutta ja näkökulman vaihtamista, toisten kuuntelemista. SD sopii kenelle tahansa joka on kiinnostunut oman ajattelunsa tutkimisesta yhdessä muiden kanssa. Osallistuminen ei vaadi aiempia filosofian opintoja eikä filosofian tuntemista, koska menetelmä nojautuu yleiskieliseen filosofoinnin taitoon, jossa kysymisellä, omilla kokemuksilla ja niiden tutkimisella on keskeinen sija.

Sokraattinen Dialogi sopii mainiosti esimerkiksi erilaisten arvokeskustelujen pohjaksi. Sitä käytetään koulutuksessa, organisaatioissa ja erilaisissa ryhmissä yhteisen keskustelukulttuurin ylläpitämisessä. Metodia voidaan soveltaa niin lapsille, nuorille kuin aikuisillekin.

Tervetuloa mukaan ajattelun tutkimusmatkalle!

Lisätietoja kurssista saat: WiseStudio/Heikki Vuorila, 040 570 2693, vuorila@gmail.com
Ilmoittaudu viimeistään 25.5.2014
osoitteeseen: Via-Akatemia, (015) 543112, via.akatemia@via.fi

Kurssin fasilitaattorit:

Sari Mattila (FT) käyttää sokraattista dialogia ja muita dialogivälineitä omassa akateemisessa opetustyössään. Hän on ollut kiinnostunut dialogista ja sen mahdollisuuksista 90-luvulta saakka ja on pitänyt sokraattisia dialogeja myös Intiassa. Mattila on kiinnostunut filosofisen ja psykologisen dialogin yhtymäkohdista ja eroavuuksista sekä tutkii ihmisen mielen maisemia organisaatioissa ja niiden eettisissä lähestymistavoissa.

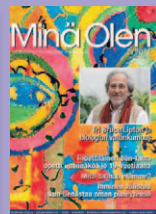
Heikki Vuorila (FM) on käyttänyt sokraattista dialogia työvälineenä opettajan ja kouluttajan työssään vapaan sivistystyön oppilaitoksissa ja työyhteisöissä koko 2000-luvun ajan. Hän on kehittänyt työyhteisöjen kehittämistarpeisiin soveltuvia WiseDialogeja. Vuorila pitää filosofin vastaanottoa Turussa yksityisessä lääkärikeskuksessa.

Kurssi toteutetaan yhteistyössä KSL-opintokeskuksen kanssa.

Enemmän elämältä Hyviä lukuhetkiä – Hyvää oloa!

Monipuolinen Minä Olen –lehti

- * Henkisyyttä muuttuvassa maailmassa
- * yhteisöllisyyttä * elämänymmärrystä
- * perinteet ja ympäristöarvot * arjen pieniä tekoja

NYT!
Tutustumistarjous:
Kolme lehteä,
nyt 19€
(kestotilaus 39 € /
6 numeroa *)

Lehden tilaukset ja ilmoitukset:

ilmoitukset@mيناolen.com marjaliisa@mيناolen.com puh. 0400 219 711

*) P.S. Kestotilaaja saa ilmaisen kirjalahjan!

Hengen ja Tiedon messut Helsingissä 11.-12.10.2014

Lauanaina klo 10-19, Sunnuntaina klo 10-18. Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu, Isonnevan tie 8.

Messujen teemana:

Kultainen Aikakausi

Yli 200 näytteilleasettajaa rajatiedon eri alueilta esittelee aatteitaan, tuotteitaan ja tarjoaa palveluitaan. Luennot, seminaarit, tietoiskut, henkiset harjoitukset, musiikki- ja muut esitykset.

Messuohjelma esitellään messulehdessä, joka julkaistaan kesällä 2014. Jakelupaikkaluettelo ja lehden internet-versio löytyy kotisivuiltamme www.rajatieto.fi

Toivotamme kaikki Uuden Safirin lukijat lämpimästi tervetulleiksi messuille!

Kotisivut: www.rajatieto.fi

Messutoimisto näytteilleasettajille

Puh: 044 0100 964, 045 110 7345

messut.helsinki@rajatiedonyhteistyo.fi

Liput:

Pääsyliput 12 € / päivä

Miniseminaariliput 15 € / tilaisuus

Hinnat sis. alv 24%.

VIA-AKATEMIA

Kaikille kiinnostuneille avoin

VI Kesäakatemia

Oppimisesta sisäiseen viisauteen

Aika: 20.-27.6.2014

Paikka: Kaukalinna, Viitamäentie 189, Kerimäki

Luennot & työpajat:

Börje Fri, *Syvenevä luontosuhde*

Marja-Liisa Hassi, *Itsetiedostus yksilöllisessä kasvussa ja kehityksessä*

Elina Kakko, *Laulupajat, aamulaulut, taukolaulut, iltalaulut*

Päivi Kansanaho-Guo, *Erottelukyky osana henkistä kasvua*

Jari Kiirila, *Hyvän muunnelmat - G.H. von Wright*

Sami Pajunen, *Onnellisuus ja aivotutkimus*

Kaisa Pakkala, *Narsismin arvoitus*

Ritva Peltomäki, *Syyn ja seurauksen laki ja Jumalan Armo*

Rauni Pietarinen, *Nopea tietoisuuden muutos ihmiskunnassa*

Veijo Kruth, *Kehoharjoituksia*

Pentti Mäkelä, *Luonnonsuojelu henkiseltä kannalta*

Terttu Seppänen, *Oppimisen salista viisauden saliin*

Aila Voutilainen, *Terveellinen kasvisruokavalio*

Heikki Vuorila, *Proprioseptiikan filosofia - Kuinka tunnet kehosi sisältäpäin?*

Tuula Uusitalo, *Esoteerinen filosofia. Henkisen tien kulkijan voimavarat*

Kesäakatemian
viikolla vihitään
käyttöön Kaukalinnan
kyläkappeli.

Vietä inspiroivat seitsemän päivää voimaantuen luonnosta, uudistuen kokemuksellisesti pohtivasta vuorovaikutuksesta ja eheytyen parantavista energioista.

Ohjelmassa myös:

- Joogaa
 - Ajatusjoogaa
 - Kynttiläseremonia
 - Lauluja
 - Yrttisauna iltaisin
-
- Osallistumismaksu 150 euroa koko ajalta, 30 euroa /päivä tai tarvittaessa stipendi
 - Majoitus sisältäen täysihoidon 30 euroa/vrk, Via ry:n jäsenet 25 euroa/vrk ryhmämajoituksessa. Lisämaksu 1-2 hengen huoneesta. Tiedustelut Via-Akatemia, (015) 543 112 tai 040 825 5165, via.akatemia@via.fi. Ilmoittautumiset 16.6.2014 mennessä.

Lämpimästi tervetuloa!

Aamiaismajoitusta Kerimäellä

Via-Akatemia, **Kaukalinna** (rakennettu 1853), Viitamäentie 189

Via ry, **Wanha Apteekintalo** (rakennettu 1911), Ristisolangie 1

SAVONLINNASSA KERIMÄELLÄ KESÄLLÄ 2014

Aamiaismajoitus

Wanhalla Apteekintalolla

Majoitus 40 €/hlö/yö, lisämaksu 10 €/yö yhden hengen huoneesta, lapset alle 12 vuotta 10 €/yö.

Kaukalinnassa

Majoitus 40 €/35 €/hlö/yö, lisämaksu 10 €/yö yhden hengen huoneesta, lapset alle 12 vuotta 10 €/yö.

Tiedustelut ja varaukset

(015) 543 112, 040 825 5165/Sinikka Juntura
wanhaapteekintalo@via.fi, kaukalinna@via.fi

**Lämpimästi
tervetuloa!**

VIA-AKATEMIA
kurssit
via.akatemia@via.fi

Puhelin (015) 543 112

VIA RY
vuokraukset
kaukalinna@via.fi

www.via.fi, www.facebook.com/via.akatemia

Katso Puutarhakeskus Sofianlehto nyt facebookissa.

*"Sano Sofianlehto kun
haluat kauniita kukkia
kotiin tai puutarhaan!"*

